

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FALLON ENGLISH

The Princess and the Pack

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

FALLON ENGLISH

*The
Princess
and the
Pack*

Rebellious Royals Omegaverse

Copyright © 2025 by Fallon English

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. Aksi belirtilmedikçe, bu kitaptaki tüm isimler, karakterler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

AI kullanımı veya eğitimi yok: Fallon English'in telif hakkı kapsamındaki münhasır haklarını hiçbir şekilde sınırlamaksızın, bu yayının metin oluşturmak için üretken yapay zeka (AI) teknolojilerini "eğitmek" için herhangi bir şekilde kullanılması açıkça yasaktır. Prensese ve Sürü'yü yazmak için hiçbir yapay zeka kullanılmamıştır.

Üretken Yapay Zeka, telif hakkı çalınmış materyallerle oluşturulmakta ve tüm yazarların, yaratıcıların ve sanatçıların geçim kaynaklarını tehdit etmektedir.

Fallon English tarafından 5/2/2025

tarihinde yayınlandı 1 Baskı, 2025

ISBN: 979-8-9896111-8-8

Kapak tasarımı ve tipografi: [Maldo Designs](#) __

Kapak İllüstrasyonu ve Karakter çizimi: [Emil Lundmark](#)

Gelişimsel Düzenleme: [Sierra Cassidy](#) .

Çizgi Düzenleme: [Ivy L. James](#)

Metin Düzenleme: [Derpywickedfox Editorial](#)

Prova Düzenleme: [Edgerton Editing](#)

Profesyonel Alfa ve Beta Okuma Hizmetleri:

[Janni @theladysparks](#)

[Jessica Rita Rampersad](#)

[Kylies Banchan Hizmetleri \(@kylies.booknook\)](#) .

[Natasha Bress](#)

İÇİNDEKİLER

Değerlendirmeniz için

Seriye Özel Omegaverse Şartları ve Mekanığı Lucernian

Royalty — .

Namarian Kraliyeti ve Önemli Soylu Evleri

1. Ivy.
2. Oran
3. Cillian
4. Sloan
5. Cillian
6. Ivy.
7. Ivy.
8. Cillian
9. Ivy.
10. Oran
11. Ivy.
12. Sloan
13. Cillian
14. Ivy.
15. Oran
16. Ivy.
17. Cillian
18. Sloan
19. Ivy.
20. Oran
21. Ivy.
22. Sloan
23. Ivy.
24. Sloan
25. Ivy.
26. Sloan
27. Ivy.
28. Ivy.

29. [Oran](#)
30. [Cillian](#)
31. [Ivy](#)
32. [Ivy](#)
33. [Oran](#)
34. [Ivy](#)
35. [Sloan](#)
36. [Cillian](#)
37. [Oran](#)
38. [Ivy](#)
39. [Oran](#)
40. [Ivy](#)
41. [Sloan](#)
42. [Cillian](#)
43. [Cillian](#)
44. [Sloan](#)
45. [Oran](#)
46. [Ivy](#)
47. [Cillian](#)
48. [Ivy](#)
49. [Oran](#)
50. [Sloan](#)

[Teşekkür](#) _____

[Batı Krallıklarının Kraliyet Evleri Yazar](#) _____

[Hakkında](#) _____

DEĞERLENDİRMENİZ İÇİN

Prenses ve Sürüsü, kader arkadaşlarının hızla düştüğü rahat, karakter odaklı, düşük çatışmalı, MFMM Omegaverse Romantizmidir. Yalnızca olgun izleyiciler için tasarlanmıştır (18+)

Okumaya başlamadan önce lütfen bu kitapta ele alınan aşağıdaki unsurları göz önünde bulundurun ve zihinsel sağlığınızı her zaman ön planda tutmayı unutmayın:

Açık dil, ısıрма, düğümlleme, penetratif ve oral seks, çifte penetrasyon, bekaret kaybı (hem FMC hem de MMC) ve grup seks dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere sayfa içi grafik cinsel içerik. Ebeveyn ölümünden, duygusal ve sözlü olarak istismar eden ebeveynlerden, ölüme yol açan hastalıktan, ihmal yoluyla zarara neden olan kısıtlayıcı toplumsal beklentilerden, ÜYÇ'lerin sahtekârlığından, alkol tüketiminden, ÜYÇ'nin kızgınlık döneminde tam zihinsel idrakinin içinde ve dışında olmasından bahsedilmesi.

Ayrıca bir not:

Bu eserde bazı sözcükler, okuyucuya yabancı gelebilecek şekillerde yazılmıştır.

ABD'li okuyucular, bu kasıtlıdır. Eejit, shite ve arse gibi kelimelerin hepsi doğru yazılmıştır.

SERİYE ÖZEL OMEGAVERSE TERİMLERİ VE MEKANİKLERİ

Omegaverse, herkesin alfa, beta veya omega olarak belirli bir biyolojik tanımlamaya sahip olduğu alternatif bir gerçeklik versiyonudur. Bu bazen ikincil cinsiyet olarak da adlandırılır. Herkes önceden belirlenmiş bir atama ile doğarken, bu atama kişinin hayatının belirli bir yaşına/aşamasına kadar kendini göstermeyebilir.

Benim kitaplarımda alfa ve omegalar yirmi bir yaşında "tam olarak belirlenir". Bu, o dönemde kendilerine özgü duyularını/biyolojik işaretlerini geliştirdikleri anlamına gelir. Omegalar için bu, yirmi bir yaşına girdikten sonra ilk kızgınlıklarını yaşayacakları anlamına gelir. Bu yaşta, hem alfalar hem de omegalar başkalarının kokularını algılama yeteneğini geliştirir.

Bu seride, yalnızca kokusu eşleşen eşler (veya kokusu eşleşen bir eş paylaşılan sürü eşleri) birbirlerinin gerçek kokularını canlı bir şekilde algılayabilir. Diğer herkes başkalarının kokularını algılayabilir, ancak derin bir şekilde değil.

Ayrıca, bu seride toplumsal hiyerarşi, soyluların ve kraliyet mensuplarının sıradan insanlar gibi sürüler halinde gerektiriyor. Bu, belirli soyların devamlılığını ve gücün konsolidasyonunu sağlama isteğinden kaynaklanan arkaik, modası geçmiş bir düşünce tarzıdır.

Bazı kitaplarda Omegaverse = şekil değiştirenler olsa da, bu seride durum böyle değil. Bu, şekil değiştirmeyen bir Omegaverse.

Benim özel Omegaverse'imın bazı özellikleri ve birkaç önemli terim için lütfen aşağıya bakın.

Kokunun önemi nedir?

- Koku, Omegaverse'in temel taşıdır. Alfa, beta veya omega olsun, her insanın kendine özgü bir kokusu vardır. Bir kişinin kokusu, özellikle duygusal durumu, kızgınlık döneminde olup olmadığı vb. hakkında pek çok şeyi açığa çıkarabilir. En önemlisi, bir koku potansiyel eşlerini nasıl çekebileceği veya tanıyabileceğidir. Eğer bir koku biri için rahatsız edici ise, muhtemelen iyi bir eşleşme . Tersine, bir koku birine çekici geliyorsa, seks ve hatta bağlanma/çiftleşme için daha yüksek bir potansiyel vardır.

Alfa nedir?

- Toplumda koruyucu olarak görülen alfa, nadiren dişi alfalar olsa da tipik olarak erkektir. Fiziksel olarak betalardan veya omegalarından daha heybetlidirler ve tipik olarak diğer tanımlamalardan daha agresif/bölgeseldirler. Toplumsal olarak, alfalar genellikle iktidar konumundadır. Alfalar genellikle diğer alfalarla sürü bağları kurar ve çiftleşmek için ortak bir partner, tipik olarak bir omega, peşinde koşarlar. Ayrıca "özel" bir anatomiye sahiptirler (bkz. düğümlenme).

Asal alfa nedir?

- Benim kitaplarımda baş alfa genellikle bir sürünün "baş" alfasıdır. Grubun lideridirler ve diğer alfalar zor durumlarda onlara itaat ederler.

Beta nedir?

- Bir beta, feromonlar veya biyolojik dürtüler tarafından yönetilmedikleri için en çok "normal bir insan" gibidir. Bazen bir sürünün içindeyken "sakinleştirici varlık" olarak görülürler ve alfa ile omega gibi iki aşırı uç arasında bir tür tampon görevi görebilirler. Alfa ve omega kadar güçlü duyuları yoktur, bu nedenle kokulardan her zaman o kadar etkilenmezler. Kokulardan bahsetmişken, beta kokuları genellikle bir alfa veya omega kokusundan daha hafiftir. Bununla birlikte, koku eşleşmeleri yapmaları veya birinin kokusundan etkilenmeleri / birini kokularıyla cezbetmeleri hala mümkündür.

Omega nedir?

- Bir omega tipik olarak dişidir, ancak nadiren de olsa erkek omegalar da vardır. Tüm tanımlamalar arasında fiziksel olarak en az heybetli olanlardır ve çok güzel oldukları bilinir. Dişi omegalar genellikle daha kısa, daha kıvrımlı kadınlardır. Omegalar rahat yaratıklardır ve besleyici oldukları bilinir. Genellikle bir sürünün "merkezini" oluştururlar. En nadir atama oldukları için, genellikle toplumda ödüllendirilirler ve eşleri tarafından üzerine titrenir/şımartılırlar. Bununla birlikte, toplumda istismar edilme/aşağılanma olasılığı da en yüksek olanlardır. omegalar ayrıca özel anatomiye ve biyolojik döngülere sahiptir (bkz. ısılar.)

Isı nedir?

- Isı, omegalar için döngüsel bir biyolojik olaydır. Benim kitaplarımda, kızgınlıklar genellikle yılda iki kez meydana gelir. Kızgınlık sırasında, bir omega tipik olarak neredeyse sürekli cinsel uyarıma, övgüye, rahatlığa ve teşvike ihtiyaç duyar. Onlar

Ayrıca kızgınlık partnerleri tarafından düğümlemeye ihtiyaç duyarlar ve bu ihtiyaçlarının ötesinde çevreleri hakkında çok az farkındalıkları vardır. Omegalar ayrıca neredeyse sürekli sekse yardımcı olmak için kızgınlıkları sırasında bol miktarda kayganlaştırıcı (bkz.) üretirler. Tatmin edilmemiş kızgınlıklar tıbbi açıdan tehlikeli olabileceği gibi fiziksel açıdan da son derece acı vericidir. Kızgınlıklar birkaç günden bir haftaya kadar sürebilir. Bu süre zarfında, omegalar kendilerini cinsel olarak tatmin ve yemek yeme, susuz kalmama, temiz kalma gibi konularda kendilerine bakmaları için kızgınlık partnerlerine (genellikle birden fazla alfa) güvenirler. Gerçekten de, kızgınlık dönemindeki bir omega, içinde bulunabilecekleri en "kontrolden çıkmış" ve ilkel durumdur. Yaklaşan kızgınlığın bir belirtisi de omega'nın yuva yapma ihtiyacıdır.

Kaygan nedir?

- Slick, bir omega'nın alfalarla seksi kolaylaştırmaya, düğümlemeye ve kızgınlık sırasında sürtünmeyi önlemeye yardımcı olmak için ürettiği doğal kayganlaştırıcıdır. Hem erkek hem de dişi omegalar, kızgınlık dönemlerinde bunu büyük miktarlarda üretir.

Yuvalama nedir?

- Yuva yapmak, bir omega'nın ısıları için güvenli ve rahat bir ortam yaratmaya yönelik doğal içgüdüdür. Bir Omega'ya bir sürü tarafından kur yapıldığında, sürünün Omega'ya bir yuva yapması ya da en azından Omega'nın mükemmel bir yuva yapması için gerekli malzemeleri satın alması/temin etmesi geleneksel olabilir. Bir Omega eşini bulduğunda veya ona kur yapıldığında, tipik olarak yuvalarında eşleri gibi kokan eşyalar olmasını tercih ederler. Örneğin, battaniyeler ya da eşlerinin giydiği kıyafetler. Yuva yapmak tamamen içgüdüsel ve bir omega ne zaman "doğru" ya da "yanlış" olduğunu bilir ve muhtemelen mükemmel olana kadar uğraşacaktır. Tipik olarak yuvalar daha küçük, kapalı, loş ışıklı, çok sayıda yastık, battaniye ve her türlü rahatlatıcı eşyanın bulunduğu alanlardır. omegaların yuvalarına çok düşkün oldukları bilinir çünkü burası kendileri ve eşleri için bir alandır. İstenmeyen varlıklar veya kokular bir omegayı derinden üzebileceğinden, içeri girmek isteyen herkesin önce izin istemesi gelenekseldir.

Kur yapmak nedir?

- Kur yapma, bir sürünün bir omegaya kur yaparak onunla çiftleşmeyi ve bağ kurmayı amaçladığı zamandır. Kur yapma sırasında, omegalar genellikle potansiyel eşleri tarafından hediyeler verilir, randevulara götürülür, koku işaretlenir vb. Esasen ömür boyu sürececek bir ortaklık niyetiyle flört etmektir. Omegalar genellikle

Bir sürü tarafından kur yapma fikri sunulur ve bunu kabul edebilir ya da reddedebilir.

Kızgınlık nedir?

- Tıpkı omegaların hormonlarına yenik düşüp kızgınlığa girmesi gibi, alfalar da kızgınlığa girebilir. Bu genellikle bir omega'nın kızgınlığı tarafından tetiklenir. Alfalar daha da agresif, bölgesel vs. olurlar ve bir omegayı tatmin etmek için daha uzun süre uyarılmış kalabilirler. Tıpkı bir omega'nın kızışması gibi, bu da bir alfanın en ilkel, "kontrolden çıkmış" halidir.

Parfüm nedir?

- Parfüm bir omega'nın uyarılmasının kokusudur. Genellikle bir omega'nın kayganlık üretmesi ile birlikte gerçekleşir. Bir omega uyarıldığında "parfüm yapar", bu da kokularının etraflarındaki alana nüfuz etmesini sağlar. Kızgınlık dönemine girdiğinde, bir omega muhtemelen daha fazla parfüm salgılar ve bunun üzerinde daha az kontrol sahibi olur.

İmza nedir?

- Benim kitaplarımda imza, bir alfanın uyarılmışlığının kokusunu/kokusunu ifade eder. Bir omega'nın parfümü ile karşılaştırılabilir.

Düğüm/düğümleme nedir?

- Kitaplarım bağlamında düğüm, bir erkek alfanın penisinin tabanındaki genişleyen kas halkasını ifade eder. Bu halka seks sırasında, özellikle de doruğa yaklaşırken genişler ve bir omega partnerin içine kilitlenmek için kullanılabilir. Bir süre sonra düğümler söner ve düğümlenen tarafı "serbest bırakır". Omegalar, bir alfanın düğümünün kilitlenebileceği zevk merkezlerine sahiptir. Bu hem dişi hem de erkek omegalar için geçerlidir. Hem alfalar hem de omegalar ilkel düzeyde, özellikle de kızgınlık/kızışma sırasında düğümlenme/düğümlenme dürtüsü hissederler. Ayrıca, omegalardan başka herhangi bir atamanın bir alfanın düğümünü zarar görmeden veya acı çekmeden fiziksel olarak kaldırabilmesi pek olası değildir. Bir omega'nın anatomisi özellikle bir alfa düğümü için tasarlanmıştır.

Paket nedir?

- Sürü, genellikle birden fazla alfa ve bir omega'dan oluşan ve birbirlerine ömür boyu bağlı olan bir grup insandır. Betalar da bir sürünün parçası olabilir ve hatta bazen birden fazla omega da olabilir, ancak bu sonuncusu çok nadirdir. Sürü, seçilmiş bir ailedir. Sürü dinamikleri şunlara bağlı olarak değişebilir

sürüye göre değişir. Örneğin, bir sürünün hepsi birbiriyle cinsel ve romantik ilişki içinde olabilirken, bir diğeri sadece ortak bir partneri (tipik olarak omega) paylaşabilir.

Alfa kabuğu nedir?

- Alfa havlaması, bir alfa tarafından söylenen kelimelerin içine yerleştirilmiş bir komuttur. Genellikle ses tonları daha derindir ve kullanıldığında omegaların ve bazen betaların ya da "daha az baskın" alfaların kendi isteklerine boyun eğmesini sağlayabilir. Bu iyilik ya da kötülük için kullanılabilir. Biyolojik olarak bir alfa havlamasına itaat etmeye programlandıkları için, özellikle bir omega'nın bedensel özerkliğine ihanet olarak görülebilir.

Mırlamak nedir?

- Mırlamak, alfaların eşlerini rahatlatmak/yatıştırmak ya da derinden mutlu olduklarını ve güvende hissettiklerini göstermek için yaptıkları bir şeydir. Birisi için mırlamak genellikle derin bir duygusal bağın işaretidir ya da sadece eşler içindir. Bir kedinin mırladığını düşünün, ancak daha derinden ve birinin göğsünden yayılıyor. Alıcı üzerinde anında sakinleştirici etkileri olabilir.

Koku işaretleme nedir?

- Koku işaretleme, kişinin kokusunu potansiyel bir eşe aktarma eylemidir. Bu bir bölgesel ve/veya aşırı rahatlık ve şefkat eylemidir. Diğerlerine, bir alfa/beta/omega'nın kendisini kokuyla işaretleyen kişiye "ait olduğunu" bildirmek için yapılır. Bu çeşitli şekillerde gerçekleşebilir, ancak genellikle taraflardan birinin ağır kokulu bir parçasını alıp partnerine sürmesini içerir. Örneğin, biri yanağını diğerinin boynuna gömüp burnunu sokabilir ya da saçlarına, bileklerine vs. sürtebilir. Daha cinsel bir bağlamda, kişi partnerini "bitirerek" koku ile işaretleyebilir.

Koku eşleşmesi nedir?

- Koku eşleşmesi, kokusu sizin için mükemmel bir eşleşme olan kişidir. Kader arkadaşı gibi düşünün. Başka hiç kimse sizin koku eşiniz kadar mükemmel kokmamıştır ve kokmayacaktır. Koku eşini bulmak genellikle çok ilkel, içgüdüsel bir fiziksel tepkiyi ve eşinize yakın olma, onu koruma, sahiplenme ve ona bağlanma gibi derin bir ihtiyacı tetikler. Koku eşini bulduktan sonra, başka herhangi bir potansiyel eşin ilgisini çekmesi pek olası değildir. Bir omega genellikle birden fazla koku eşine sahiptir, ancak kitaba bağlı olarak alfalar ve betalar da olabilir.

Bağlanma nedir?

- Bağlanma, bir alfanın dişlerini hedeflediği eşine deriyi kıracak kadar derin batırmasıyla oluşan bir ruh bağlantısıdır. Bu genellikle boyunda ya da boyuna yakın bir yerde gerçekleşir ancak vücudun herhangi bir yerinde de olabilir. Bu, bir alfa ve omega'yı kalıcı olarak birbirine bağlar ve genellikle birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, bağlandıkları kişinin duygularını hissetme yeteneği eşlik eder. Alfalar betalarla ve diğer alfalarla da bağ kurabilir. Bazı kitaplarda, omegalar da karşılığında alfaları/betaları/omegaları talep edebilir.

LUCERNIAN KRALIYETİ

Bancroft Kraliyet Ailesi

Kral Alıç Veliaht

Prens Sage Prens

Aspen Prenses

Rose Prenses Ivy

Prenses Lily Prens

Oleander Prenses

Daisy

NAMARYAN KRALİYETİ VE ÖNEMLİ SOYLU EVLERİ

McKenna Kraliyet Ailesi
Veliaht Prens Cillian Prens
Ciaran
Prens Callan

House Dempsey
Lord Tiernan & Leydi Fiona

House Rafferty
Lord Oran

*Aynı anda hem çok fazla hem de yetersiz olduğunu düşünen herkes için.
Seviliyorsunuz ve önemlisiniz.
Kendinize karşı nazik olun.*

H Bir saat önce nişanlımdan saklanarak bir masanın altına çömeleceğimi bilseydim, odamda kalırdım. Ancak, her zamanki gibi, sürekli merakımı giderme dürtüsü asla cezasız kalmaz.

Beni yakaladıklarında başım büyük belaya girecek. Ne yazık ki bu kaçınılmaz, çünkü kulak misafiri olma tutkuma rağmen, tercih ettiğim hobimde ustalaşmak için gerekli olan gizlilikten yoksunum. En iyi dedikoduyu toplamak için nerede olmam gerektiğini bilme konusunda esrarengiz bir yeteneğe sahip olsam da, asla uzun süre fark edilmeden kalamıyorum.

Bu akşam şimdiye kadar şanslıydım ama pozisyonumu değiştiremez ve bacaklarımı esnetemezsem yakında bunun bir önemi kalmayacak. Baldırıma giren kramp o kadar çaresizce ağrıyor ki alnımda ter damlaları oluşuyor. Acıya rağmen sessizliğim, yakalanmama kararlılığımın gerçek bir kanıtı.

İstasyonumun söylenmemiş kurallarını çiğnediğim için bunu hak etmiş olmalıyım. Refakatsiz dolaşılmayacağını iyi bilirim. Prensesler bu saatte yataklarından çıkmamalı, hele ki gece kıyafetleriyle özel çalışma odalarında alfalara bakmamalı.

İçgüdülerim beni burayı gözetlemeye çağırdığında, nişanım Prens Cillian ve onun çıldırtıcı arkadaşı Lord Oran Rafferty'nin yakında geleceğini bilmeliydim. Niyetim özel konuşmaları gözetlemek değildi.

Sadece prensin kütüphanesine göz atıp ortak bir ilgi alanı bulma umuduyla onu konuşmaya ikna etmek istemiştim.

Bir ay süren bu ziyarette bana zerre kadar ilgi göstermiş olsaydı, benim kural ihlallerimin hiçbirine gerek kalmayacaktı. Odamda uyuyor, kardeşim Aspen'le birlikte yarın çıkacağımız uzun yolculuğa hazırlanıyor olabilirdim.

Ülkemiz Lucernia'ya geri dönmek için gereken bir haftayı prensle yaşadığımız güzel anıları yâd ederek geçirebilirdik. Onun yerine, sanırım zamanı kuzgun renkli güzel saçlarını dökmek için sahte büyüler hayal ederek dolduracağım.

Namara'nın veliaht prensiyle nişanlandığım onca yıl boyunca onun hakkında çok az şey biliyordum. Düğünümüzden önce onu ziyaret ederek bunu değiştirebileceğimizi umuyordum. En büyük kardeşim Hawthorn'a bu ziyarete izin vermesi için yalvardım. Ama en büyük kız kardeşim Rose'un nişanlısıyla tanışması gibi felaket bir olaydan sonra, kabul etmesine şaşırdım.

Yıllar sonra Hawthorn *hâlâ* bu olayın sonuçlarıyla uğraşırken Rose da aldığı her nefeste amaçladığı alfasına lanet okumaya devam etmektedir.

Ama bizi bir araya getirmek için yaptığım tüm manevralara rağmen, Cillian tam tersini düşünüyor gibi görünüyor. Birlikte geçirdiğimiz kısa zamandan faydalanmak yerine, benim yanımda tek bir saniye bile yalnız kalmamak için her türlü bahaneyi uyduruyor.

Kanepede yanında oturan ateşle kilitlenmiş şeytan da en iyi arkadaşının benim görünürdeki tatsızlığıma asla maruz kalmamasını sağladı. Evet, zeki Lord Rafferty prensi benden uzak tutmak için hiçbir zaman yaratıcı bir neden bulamıyor. Benim favorim mi? Dün, sakin bir kahvaltıyı paylaşmak için oturduğumuzda Oran yemek salonuna koşarak geldi ve "Arılar!" diye bağırdı. Başka bir şey demedi.

Cillian'ın daha fazla açıklama yapmasına gerek kalmadı çünkü bir anda ayağa kalktı ve belirgin bir alerji hakkında bir şeyler mırıldandı. İkisini de -ya da görünmez arıları- akşam yemeğine kadar bir daha görmedim. O zamana kadar etrafımız başkaları tarafından sarılmıştı ve özel bir konuşma yapma umutlarımız suya düşmüştü.

Veliaht Prens eşleşmemize karşı çıksa da, ben burada, Namara'da mutlu bir hayat kurmaya kararlıyım. İçinde bulunduğumuz durumu ben de seçmiş değilim, özellikle de o benim olmaya dayanamazken. Ama istediğim şey - *gerçekten* arzuladığım şey- bir seçenek değil. Bu yüzden, nişanlığının yaptığı gibi huysuz bir çocuk rolü oynamak yerine, kendimi yaklaşan evliliğimizi katlanılabilir kılmaya adanmışım.

Eğer içinde bulunduğum durumdan yara almadan kurtulabilirsem, Cillian'ın inatçılığı benim romantizimle boy ölçüşemeyecek. Yirmi birinci yaş günümde bir omega olarak takdim edilen ben olabilirim ama gerekirse bu alfanın canına okuyacağım. Amacım onu ilgim için o kadar çaresiz bırakmak ki, ilgim olmadan bir an bile duramayacak.

İlk olarak, yakalanmadığımdan emin olmalıyım.

Tek yapmam gereken bu masanın altından yuvarlanmak, böylece fark edilmeden kapıya kadar sürünebilirim. Cillian'ın bundan haberi olmayacak ve ben de gelecek bahar evlendiğimizde niyetime kur yapmaya devam edeceğim.

Tam dahiyane kaçışımı gerçekleştirecekken, adımın sesiyle olduğum yerde kalakaldım.

"Evet, *Prences Ivy*," diyor Oran ihtiyatla, sesi ağzında test ederek. Sesi çıkarıyor, dilinin üzerinde ipek gibi akmasına izin veriyor.

İlgi çekici olsa da, konuştuğu şehvetli saygı, damarlarımda hızla akan dehşeti ortadan kaldırmak için çok az şey yapıyor. Yemin ederim ki kalbim göğsümde vahşice çarparken morarıyor. Ya saklandığım yer düşündüğümünden daha az gizli ya da Cillian ve Oran'ın benim hakkımdaki gerçek düşüncelerine gizli bir tanık olmak üzereyim.

Hangisini tercih ettiğimden emin değilim.

"Ne olmuş ona?" Cillian şöyle diyor. Ses tonundan bana karşı ilgisiz olduğu anlaşılıyor. Şaşırmamış olsam da, içinde bulunduğumuz durum göz önüne alındığında böyle bir kayıtsızlık duymanın canımı yaktığını söylemeliyim.

"Sabah gidiyor," diye karşılık veriyor Oran, daha da dürtüyor.

Cillian iç çekiyor, nasıl çözeceğimi bilemediğim sinirli bir ses. Arkadaşının itme ve çekme oyununa katılmaya pek hevesli olmadığı açık. Ama onu görmezden gelmeye de niyetli değil. "Neden tükürmüyorsun Oran?"

Lord Rafferty ensemdeki tüyleri diken diken eden alaycı bir kahkaha atıyor. Ses karanlık, alaycı ve beni rahatlatamayacak kadar çekici.

Özellikle Oran'ınki kadar şehvetli dudaklardan çıkan, cezbedici bir ses suç teşkil etmelidir.

Lord Rafferty'nin ağzına dikkat ettiğimden değil. Tanrım, hayır. Sadece çarpıcı kırmızı bukleleri, derin zümrüt gözleri ve keskin çenesindeki keskin kenarı ile nesnel olarak muhteşem bir alfa. Elbette, güzel yanaklarındaki narin çiller de yakışıklılığından bir şey eksiltmiyor.

Eğer onun en yakın arkadaşıyla nişanlı olmasaydım, belki de dudaklarının dolgunluğuna ve güzel yay şekline daha fazla dikkat ederdim. Ama şu anda Cillian'la nişanlıyım ve o da hak etmediği kadar güzel bir adam.

Bu seyahatten önce veliaht prensin olağanüstü yakışıklılığına dair sadece söylentiler duyduğum için kendimi şüpheci buluyordum. Elbette hiçbir erkek Cillian'ı resmettikleri kadar çarpıcı olamazdı. Ama niyetimi görür görmez kuşkularım dağıldı.

Prens Cillian, kusursuz kesilmiş çene hattı ve delici mavi gözleriyle açıkçası nefes kesici. Zahmetsizce taranmış, mürekkep rengi saçları başlı başına bir sanat eseri ve alnına yakın kıvrılma şekline bayılıyorum. Birkaç kez, sadece yontulmuş vücudunu üzerimde hissetmek için kendimi onun genişliğine doğru bastırmak istedim.

Gerçekten de tüm batı krallıklarında Prens'in bakışlarından benden daha fazla etkilenen kimse yoktur. Dürüst olmam gerekirse, Lord Rafferty'ninkinin de bu kadar farkında olan kimse yok.

Birden fazla alfaya hayranlık duymaya yönelik doğal eğilimlerime rağmen, unvanım kimi açıkça takdir edip edemeyeceğimi belirliyor. Her birinin yüzünün yapısı ve aynı anda hem güzelliği hem de saf erkekliği nasıl yaydıkları hakkında şiirsel ağda yapamam. Onları utanmadan arzulayamam ya da sosyal tepkiden ve kardeşlerimin başına gelebilecek utançtan korkmadan ilgimi belli edemem. Ne kadar hayal kırıklığı yaratsa da, hayattaki kaderim böyle değil.

"Testy, mi?" Oran, zamansız şehvetimin bulanıklığını yarıp geçerek alay ediyor. Camın tahtaya çarpma sesi sessiz çalışma odasında çınlıyor ve bir şaşkınlık gıcirtısını bastırıyorum. Hemen ardından bir mantar patlıyor ve benden söz edilmesinin bile nişanlımı

İçki.

Çok güzel.

"Sadece, prenses oldukça çarpıcı. Öyle değil mi?"

Sözler Oran'ın dudaklarından dökülürken neredeyse öne doğru devriliyor ve başımı koyu renkli ahşap masaya çarpıyorum. Şok edici kelimesi duyduklarımı anlatmaya yetmez.

Oran'ın geçtiğimiz ay Cillian'a benden kaçması için yardım etmeye hazır görünmesine dayanarak, ondan böyle bir iltifat beklemiyordum. Geldiğimden beri bana neredeyse hiç bakmamıştı, görünüşüm karşısında hayrete düşmek şöyle dursun.

Cillian yine iç çekiyor, ama tonu öncekinden farklı. Neredeyse tuhaf, hatta hülyalı. Konuşmak için acele etmiyor, bir yanıt düşünürken kadehindeki sıvının şırdamasına izin veriyor. Prensimin uzun süren sessizliğinin her saniyesi bir öncekinden daha acı verici.

Cillian'ın henüz bana sıırıslıkam aşık olmadığı gerçeğıyle başa çıkabilirim, ama beni uzaktan bile çekici bulmuyorsa, onu kazanma planlarımın işe yarayacağından emin değilim. Beni görmekten hoşnut olmayan bir adamla evlenmek istemiyorum.

"Delirdin mi lan sen?" diye karşılık veriyor prens alingan bir ses tonuyla.

Bırakın küfretmeyi, bu kadar rahat konuştuğunu hiç duymamıştım. Yine de, bariz hoşnutsuzluğu ağır bir şekilde oturuyor. Onun sözlerine duygularım üzerinde güç vermek istemiyorum, özellikle de beni bu kadar acımasızca hiçe saydıktan sonra, ama ben sadece insanım.

Beni birazcık bile çekici bulsa birbirimizi sevmeye başlayabileceğimizi ummuştum. Ama kaderimde günlerimi birlikte geçirmek olan adamın beni iğrenç bulduğunu bilmek? Acı, derin ve pençeleyici, idealist kalbimin daha hassas kısımlarını kesiyor.

"Çarpıcı." Prens kıkırdıyor ve bıçağı daha da derine saplıyor. Varlığımdan haberi olmadığının farkındayım ama sesindeki tiksintiyi bastırabiliyor. Eminim, beni gösterdiği kadar çirkin değildir. "Dilini ısıır," diye tekrar söze karışıyor Cillian. "Ivy *ilahidir*, kardeşim. Bir tanrıça. Bir aydır sikim taş gibi sertleşti. Ve sonunda ona sahip olduğumda? Ölebilirim."

Alfa'nın yoldaşı, prensin patlamasıyla eğlenerek içtenlikle gülüyor. Öte yandan ben zorlukla nefes alabiliyorum. Birkaç dakika önce gözyaşlarına engel olmaya çalışırken, şimdi kalçalarımın arasında şiddetli bir arzu çarpıyor. Bacağımdaki acı verici kramp bile Cillian'ın ateşli hayranlığı ve ahlaksız niyetleri karşısında kalçalarımın birbirine sıkıca yapışmasını engelleyemiyor.

Benim konumumdaki bir hanımefendi hakkında bu şekilde konuşulması beni şok etmeli ama konu Cillian'ın siki olunca neyin kibar ve uygun olduğu umurumda bile değil. Namara'da bu tür düşünceleri aklımdan kovmaya çalışarak birçok gece geçirdim. Ama nişanlımı ve onun çarpıcı, buz gibi gözlerini bana bakarken hayal etmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Yakında omega olacak diğer herkes gibi benim de *ihitiyaçlarım* var ve Cillian tam bir fantezi yemi.

Beni böylesine cinsel olarak istediğini bilmek gerçekten bir rüyanın gerçekleşmesi.

"Çok haklısın kardeşim," diyor Oran, kahkahasını anında keserek. "O zaman söyle bana, seni *dangalak*. Neden onunla yatamadık ki? İpeksi sesi ve mükemmel memeleriyle burada olması beni deli ediyor."

Cillian homurdanıyor, Oran'ın kaba değerlendirmesine öfkelenmiş gibi görünüyor. Sahiplenici sesi duyunca tüylerim diken diken oluyor; bu onun hak iddiasının nefis bir damgası. Prens'ten daha önce hiç böylesine içgüdüsel bir şey hissetmemiştim; onun sevgisinin böylesine somut bir kanıtına hiç sahip olmamıştım.

"O benim niyetim, anlamsız bir fetih değil!" Cillian, Oran'ın kaba ve açıkçası heyecan verici öfkesini algılayabildiğimden daha hızlı karşılık veriyor. "Ona dokunmak istemediğimi mi sanıyorsun? Ne zaman bir odaya girse, harcadığım la damlayana ve mirasçım la şişene kadar onu azdırmaktan yarım nefes uzağım."

Sanki oda, şu anda merkezimde titreşen ihtiyacın yoğunluğuyla dönüyor gibi hissediyorum. İçimdeki ezici ve bariz boşluk doldurulmayı talep ediyor ve uyluklarımın arasındaki ıslaklık sadece istekliliğimi daha da kanıtlıyor.

Böylesine müstehcen, ilkel niyetleri nasıl yüksek sesle dile getirebildikleri beni aşıyor, ancak daha fazlasını açığa vurmalarını engellemek için acelem yok. Hayatım boyunca kendimi hiç bu kadar arzulanmış, bu kadar *güçlü* hissetmemiştim, şu anda bu iki alfanın da benim için neredeyse vahşi olduğu bilgisiyle donanmış durumdayım.

Ve bana neyin iyi ve doğru olduğu hakkında söylenenlerin aksine, *yanıyorum*.

bedenimin onlar arasında paylaşılacağı düşüncesiyle.

Neredeyse hezeyan halinde çömelmiş dururken, baldırıma giren ısrarlı kramp varlığını için tam da bu anı seçiyor. Bacağım bükülüyor ve altımdan kayıp gidiyor. Kendimi tutacak aklı toplayamadan öne doğru yuvarlanıyorum ve yüzümü parkeye çarpıyorum.

Keskin ve yakıcı bir acı yanağım da çiçek açarken, kusursuz, yankılanan bir gümbürtü çınlıyor. Şömineden gelen çatırtı seslerinin düşüşümü maskeleyecek kadar yüksek olduğunu düşünerek kendimi kandırabilirdim ama bir zamanlar didişen alfaların sessizliği her şeyi anlatıyor.

Meraklı doğam bir kez daha felaketim olacak. Soluk taşların üzerindeki yoğun ayak sesleri işe yaramaz saklanma yerime yaklaştığında bu kadar kesin.

Görölmeye değer bir manzara olduğuma : al yanaklı, neredeyse nefes nefese, ve bir gecelikten başka bir şey giymeden devrildim. Gerçekten, tüm ihtişamıyla iyi huylu bir omega prensesinin resmiyim.

Şimdi aklımdaki tek soru, bu mutlak düşüşe ilk olarak hangi alfanın şahit olacağı? Müstakbel kralının yanında benimle yatmak isteyen Lord Oran Rafferty mi? Yoksa mümkün olan en kısa sürede beni çiftleştirmek isteyen Veliaht Prens Cillian McKenna mı?

Kızıl saçların ve yıkıcı zümrüt gözlerin görüntüsü cevabımı veriyor. Duygularımın nerede yattığından emin değilim ama Oran'ın beni değerlendirirken kalbimin nasıl çarptığını kaçırmıyorum.

Önce, gözlerinin kırıışmasında ve zorlukla bastırılmış sırtışında bir neşe var. Soğuk zeminde buruşuk bir yığın halinde yatanın ben olduğuma şaşırmamış gibi bana bakıyor. Eminim haftalarca buna gülecek - neredeyse bir ay boyunca görmezden geldiği prenses şimdi ilgiye o kadar muhtaç ki, casusluğa başvurdu.

Sonra, muziplik ve gururun en ufak ipuçlarını seziyorum. Bu saatte yatak odamdan çıkma cesaretimle eğleniyor mu, yoksa bu bilgiyi bana hükmetmek için nasıl kullanabileceğini mi hayal ediyor, emin değilim.

Sonunda bir avcı, zayıf düşmüş avı olan benim üzerimde geziniyor. Bakışlarındaki kusursuz açlık, az önce söylediği küstah duyguları yansıtıyor. Yakışıklı yüz hatlarını ele geçiren ahlaksız neşeden duyduğum ürpertiye bastıramıyorum ve bastırmaya da çalışmıyorum.

"Ne. Ne. Biz. Var. Burada mı?" Her kelimeyi bilinçli bir şekilde nokt alıyor ve benimle göz hizasında buluşmak için eğiliyor.

Şimdiye kadar kıpırdamaya cesaret edemedim, bacaklarımın beni yine yarı yolda bırakacağından korktum. Ama bedenimin ona doğru ısrarlı çekişini inkâr edemiyorum. Ateşe çağrılan bir pervane gibi, kendimi onun önünde diz çökme pozisyonuna getiriyorum.

Oran çabamı parmak uçlarını yüzümde gezdirerek, Cillian'ın masasının sağlamlığına kurban gittiğim yere dokunarak ödüllendiriyor. Tüylerim diken diken oluyor, şehvet ve özlemle dolup taşıyor, iğrenç vaatlerini yerine getirmesi için yalvarıyorum.

Oran alaycı bir tavırla çenemi tutuyor ve şimdi zonklayan şakağımı daha iyi incelemek için yüzümü hafifçe çeviriyor. "Kendini bu kadar dikkatsizce incitmene izin veremem, aşkım. Gece daha yeni ilginçleşmeye başlamışken olmaz."

Şaşırtıcı derecede rahat hitabıyla, tüm unvan ve hiyerarşi iddialarını pencereden dışarı atıyor. Eğer daha güçlü bir kadın olsaydım, titreyen dudaklarımı aşmak için yalvaran iniltiyle savaşırdım. Elini yüzüme koymasından daha fazlası için beni çaresiz bırakmasını görmezden gelirdim. Ama başım dönüyor, ağrıyor -*ihtiyacım* var- ve bu alfa bana sanki Cillian'ın bahsettiği tanrıçaymışım gibi bakıyor.

Bu acınası ses üzerine Lord Rafferty'nin gözleri büyüyor, burun delikleri neredeyse fark edilmeyecek şekilde açılıyor. Daha iyi bilmesem, kokumu almaya çalıştığını düşünebilirdim. Ama böyle bir şey mümkün olamazdı. Sadece kokumla eşleşen alfa benim gerçek omega parfümümü algılayabilirdi.

Oran için parfüm sıkıttığımdan değil. *Kesinlikle değil.*

Önümdeki alfa benzer bir düşünceyi kovmuş gibi başını sallıyor ve çenemi daha sıkı kavırıyor.

"O halde kendinizi açıklamak ister misiniz Prenses? Ne zamandır ortalıkta dolanıyorsunuz?" Oran alay ediyor.

Konuşmalıyım. Ona kendini açıklaması gerekenin kendisi olduğunu söylemeliyim. O ve Cillian beni haftalarca görmezden geldikten sonra, ikisinin de benim hakkımda böyle tuhaf, müstehcen şeyler söylemeye hakkı yok.

Benimle ülkesinin gelecekteki kraliçesiymişim gibi değil de yatabileceği bir omega'ymışım gibi konuştuğu için onu azarlamalıyım. Ama ağzımı her açtığımda, gözlerindeki sonsuz yeşil deniz beni büyülüyor.

Lord Oran Rafferty geniş omuzları ve keskin yüz hatlarıyla görülmeye değer bir adam. Gördüğüm en dolgun dudaklara sahip ve onları en mahrem yerlerimde hissetmek için duyduğum karşı konulmaz arzu yanaklarımda allıkların yükselmesine neden oluyor.

Nişanlım olmayan bir alfaya karşı böyle şeyler hissedemem. Yüksek doğumlu olması önemli değil. Ona sahip olamam.

Asla giremeyeceğimiz bir kapıyı açmaya cesaret etmemeliyiz. Her ne kadar cazip olsa da bu sorumsuzluk olur. Hiçbir tensel zevk, bedenlerimizin birleşmesini hiçbir toplumsal standart tarafından kabul edilebilir kılmaz. Kısa bir süreliğine bile olsa aksini düşünmeme izin vermek bana daha sonra sadece acı getirecektir.

Bu akşam en azından bir kez düzgün bir prenses gibi davranma kararlılığımı pekiştirerek, karşımdaki zümrüt gözlü alfayla ilgili tüm uygunsuz düşünceleri uzaklaştırmak için başımı sallıyorum.

"Hayır. Ben sadece, yani, duymadım. Hiçbir şey duymadım," diye yalan söyledim, bizi onların günahkâr saçmalıklarından arındırmak için dilimi yuttum.

Bana karşı gerçek niyetini bilmediğime onu ikna edebilirsem -asla harekete geçemeyeceğimiz niyetler- belki de yapmamız gerektiği gibi devam edebiliriz: platonik olarak ve birbirimize karşılıklı saygı duyarak.

Oran kaşlarını çatıyor, berbat yalan söyleme girişimimden etkilenmediği belli. Çenemi bırakıyor ve ikimizi de ayağa kaldırmadan önce elimi tutuyor.

"Hayır mı?" diye soruyor dudaklarını hızlıca bükerek. "Çok yazık."

Elimi sıktıktan sonra beni bırakıyor ve varlığını hem şaşkınlık hem de dehşetle karşılayan iri gözlü Cillian'a doğru ilerliyor.

"Lanet , Ivy. Yataktan kalkmış ne yapıyorsun?" diye homurdanıyor.

Buz mavisi gözlerinin derinliklerinde ateş yanıyor. Ama sahte öfkesi, ses tonuna sinmiş karanlık sahiplenmeyi maskeleyemeye yetmiyor. Sözsüz iddiası çıplak tenimin her santimini okşarken üzerime çöken ürpertiyle savaşıyorum.

Aç gözlerle ve çenesini sertleştirerek utanç verici kıyafet eksikliğimi inceliyor ve bakışlarının göğüslerime nasıl indiğini fark ediyorum. Orada kaşlarını çatarak dönmeden önce sadece bir nefes alıyor. Sanki formuma hayran mı kalmalı, yoksa uygunsuzluğun cazibesine kapıldığı için kendine lanet mi etmeli karar veremiyor.

Kremayı kapmış kedi gibi sırtarak, Cillian'ın bu yönünden, bana karşı duyduğu bu gizli sahiplenme duygusundan hoşlandığımı fark ediyorum. Sadece varlığımla ona işkence ettiğim fikrinden zevk alıyorum.

Bunca zaman mesafesini korumayı seçmesine anlam veremesem de, gözlerindeki bariz arzu egomun kırılan kısımlarını hafifçe yumuşatıyor. Ortak çekiciliğimizin bilgisine yerleştim. Aşk azdan çoğa doğru büyüyor ve artık birlikte bir gelecek inşa etmenin yolunu görebiliyorum. Cillian'ın nefes nefese kalışına ve yumruklarını sıkma şekline , bu alfanın kontrolünün sınırlarına çok yaklaştığını varsayabilirim. Burada, kimsenin bizi rahatsız edemeyeceği bu özel odada onu uçurumun kenarına itmek cazip bir fikir. Prens tam olarak nasıl tepki verirdi?

Sonunda bedenimi onunkine bastırdım, yapmayı çok istediğim gibi?

Ben onun kararlılığının gücünü test edemeden Oran öne çıkıyor ve beni prensinin yaklaşan çözülmesinden koruyor. Bu alfanın beni yoldaşı tarafından yutulmaktan korumaya hazır olması karşısında göğsümde gurura benzer bir şey kıvılcımlanıyor. Böyle bir cesaret kesinlikle bir ödül gerektirir.

Belki de kendimi onun sırtına yaslamalı, kokusunu tenime sürmeli ve bunu bir marka gibi taşımak için ne kadar çaresiz olduğumu ona göstermeliyim.

Yalnızca kokuları eşleşen eşler birbirlerinin farklı aromalarını tam olarak algılayabilse de, Oran'ın eşsiz alfa imzasının ateşli buklelerinin tonu kadar yoğun ve tüketici olduğunu iliklerime kadar biliyorum. Keşke yirmi bir yaşında olsaydım -tüm omega duyularım gelişmiş olarak- teorimi test edebilirdim.

Oran alçak ve kararlı sesiyle, "Gelin, Majesteleri," dedi. "Nişanlısı ve en güvendiği yoldaşı yanındayken prensese ne zarar gelebilir ki?"

Yüzünü göremesem de dudaklarının arasından sinsi sırıtışını duyuyorum. Bu alfa sinsi, arkadaşının sabrının sınırlarını test ediyor ve yatağa geri dönmek gibi mantıklı bir şey yaparak onu durdurmaya hiç niyetim yok.

"Oran," diye uyarıyor prens.

"Cillian," diye karşılık veriyor Lord Rafferty, onun ses tonunun sertliğini taklit ederek. Alfa duruşlarındaki duraksamalar arasında aralarında sessiz bir konuşma geçiyor. Cillian daha önceki itiraflarına rağmen açıkça gitmemi istiyor. Oran, öyle görünüyor ki, kalmamı tercih ediyor. Her ne kadar ikisi de onların gerekçeleri, ben de bu konuda söz sahibi olmak istiyorum.

Artık yakalandığıma göre, gitmek gibi bir planım yok. Yarın eve dönmeden önce bu son geceyi niyetimle geçirebilirim. Ne de olsa Cillian'ı bir yıl boyunca bir daha görmeyeceğim - düğün günümüze kadar - ve böyle bir fırsatın kaçmasına izin vermek utanç verici olur.

Prens beni çalışma odasından zorla çıkarmaya hazır değilse, Namara'daki son gecemi en iyi şekilde değerlendirmeyi planlıyorum.

"Sanırım biraz oturacağım," diyerek aramızdaki gerginliği azaltıyorum.

Her iki alfanın da cevap vermesine fırsat vermeden ikisinin de heybetli bedenlerini iterek geçip Cillian'ın arkasındaki kanepenin ortasına yerleşiyorum. Elimdeki görevden o kadar kolay caymayacağımı gösteren cesur bir yüz ifadesi takınmak için elimden geleni yapıyorum.

Bana katılmayı seçerlerse? İyi olur. Aksi takdirde, kapıyı nerede bulacaklarını biliyorlar.

"Arsız," diyor Oran, yüzünde gururlu bir sırıtışla. Sağ tarafımda bana katılmadan önce elini arkadaşının omzuna vuruyor.

Kanepede aramızda hatırı sayılır bir boşluk bırakacak kadar yer var ama Oran o kadar yakın oturuyor ki kalçası benimkine değiyor. Vücudundan yayılan tehlikeli bir cazibeye dönüşüyor; yüz çevirmem gereken bir cazibe. Ama göğsümdeki hayati bir şey bana bu adamdan kaçmanın imkânsız olduğunu söylüyor.

"Lanet ," diye iç geçiriyor Cillian, bizi bir arada görünce.

Omuzları yenilgiyle çöküyor ve gülümsememi saklamak için elimden geleni yapsam da, kabul etmesine seviniyorum. Sol tarafıma, arkadaşının oturduğu yere yakın bir şekilde oturduğunda başım dönüyor.

Akşamı nelerin beklediğini bilmiyorum ama bu iki alfa arasında sıkışıp kaldığımda hayal kırıklığına uğramayacağıma eminim.

Oran saçlarımın ucuyla oynayarak, "Anlat bakalım Prenses," diyor. Narin dokunuşu ve boynumdaki ılık nefesi *şehvetli-yasak*.

Ama kendimi geri çekecek gücü kendimde bulamıyorum. "O küçük tatlı amcığını hiç kimseye tattırdın mı?"

T Değerli prensesimizin boğazından yırtılan şok nefesi, ağlayan, kemiksiz bir karmaşa olana kadar onu kızdırma ihtiyacıyla sikimin ağrımına neden oluyor. Bu güzelliğin üzerime nasıl bir büyü yaptığını bilmiyorum ama o yanımdayken neredeyse vahşileşiyorum.

Çalışma odasına girdiğimde prensesin kokusunu ilk algıladığımda, prensi kışkırtmak için planımı harekete geçirdim. Ivy'nin Cillian'ın -ve benim- ona düşkünlüğümü öğrenmesinden başka bir amacım yoktu. En azından o zaman böyle bir itirafı kabul etmek isteyip istemediğine karar verebilirdi. Ama işin bu kadar ileri gitmesini istememiştim, en azından bu kadar çabuk. Normalde bu kadar küstah olmaya cesaret edemezdim, ama bu kadın aklıma kötü şeyler getiriyor. Belki de onu da en az benim kadar çıldırtmak istiyorum. Sadece bir akşam için olsa bile.

Cillian beklememiz gerektiğini düşünüyor. Haftalardır kendimi aptal yerine koymamı sağlayarak onu uzakta tutmama yardım ediyor. Ama onu ilk gördüğümünden beri yapmak istediğim tek şey onu yalnız bırakmak ve düşümümle iyice tanıştırmaktı.

Bu konuda açgözlüyüm ama beni kim suçlayabilir ki? Deniz kadar mavi ve derin gözleriyle göz kamaştırıcı, Ivy'm. Vücudu nefis bir harikalar diyarı

Yumuşak kıvrımlar; dudakları şimdiye kadar gördüğüm en dolgun, en davetkâr baştan çıkarma kaynağı.

Peki ya kokusu? Kokusu da beni en az onun kadar çıldırtıyor. Tarçın, bal ve muhallebinin çöküşüyle sıırıslıkla olmuş ekşi, pişmiş elmalar. Şu anda bile dilimde nasıl eriyeceğini tadabiliyorum.

O benim omega'm. Bundan eminim. Parfümünün hem benim hem de prens için bu kadar canlı, bu kadar belirgin olmasının başka bir açıklaması olamaz. Sahip olduğumuz şeyi henüz fark edemiyor olabilir ama kokusu bana bilmem gereken her şeyi söylüyor.

Pembeleşmiş ve nefes nefese kalmış prensesimin diğer tarafında oturan Cillian ve gözlerindeki ateş beni öldürmekle tehdit ediyor. Ama artık umurumda değil. Geçtiğimiz ay çok iyi bir çocuk oldum ve prenses ikimiz için yalvarırken harekete geçmemek aptallık olurdu.

Cillian yanılıyor. Ivy *hazır*. Yoksa neden geceliğinden başka bir şey giymeden aramızda otursun ki? Düzgün bir omega şimdiye kadar örtünür ya da kaçardı.

Ama kadınıımız sanıldığı kadar düzgün biri değil, hayır. *Uygunsuz* sorum karşısında meme uçları çok güzel çakıllaştı. Ivy dilimi amcığında düşündükçe sızlıyor ve bu kadına şu andan itibaren zamanın sonuna kadar arzuladığı her şeyi vermezsem lanetleneneğim.

"Öyle mi, aşkım?" Kelimeleri onun güzel dudaklarından duymak için bastırıyorum. "Yoksa bunu buradaki prensimiz için mi saklıyordun?"

"*Oran*," diye homurdanıyor Cillian, bu işi bitirmek için çırpınıyor ama ben yılmıyorum.

Ivy yanımda kıvranıyor, inliyor ve o yumuşak kalçalarını birbirine bastırıyor -sözlerimin neden olduğu acıyı dindirmeye çalışıyor.

Başka bir şey düşünmeden ellerim orada, dizlerinin üstündeki yumuşak tene dokunuyor ve bacaklarını ayırıyor. Bu kadar çabuk heyecanlanmasına izin veremezdim. Ne de olsa heyecan beklentinin içinde.

Prensesimiz bana geniş ve yalvaran gözlerle bakıyor, tam da sevdiğim gibi. Vücuduna dokunduğumda göğsü kabarıyor ve ondan ayrılmaktansa ölmeyi yeğliyorum.

Tehlikeli bir oyun oynuyoruz, o ve ben. Ama henüz benden durmamı istemedi. Cillian istediği kadar kızabilir. Bu kadın, bu omega, bizi arzuluyor. Eşimizin dilimin üzerinde bu kadar güzel boşalmasını izlediğinde beni affedecektir.

"Anlat ona," diye ısrar ediyorum, gerçekten kendini için izne ihtiyacı olduğunu bilerek. "Alfa'nıza ona her parçanızı vermek için nasıl anlatın. Ve söyle ona

Seni ilk elde etme şansını bana bıraktığı için aptalın teki."

Benim için ne anlama gelebileceğini ona gösterebilmek için kendimi koltuktan dizlerimin üzerine indiriyorum. Eğer bana izin verseydi, ayaklarının dibinde yaşar ve her isteğine boyun eğdim. "Görmüyor musunuz? Biz sizin emrinizdeyiz, Prenses. Söyleyin, eğer arzu ederseniz dizlerimizin üzerinde size hizmet edelim."

Cillian'ın genişleyen gözleri ve Ivy'nin inlemeye devam etmesi kanımı kaynatıyor. Yakında, aramızda oluşan şeyi inkâr etmenin faydasız olduğunu görecekler. Kader birlikte olmamızı istemişti; buna karşı koymanın ne anlamı var?

Sadece istemesi yeterli, bana sahip olabilir -ikimize de- şimdi, sonsuza dek. Omega duyularının gelişmesi için neden bir yıl bekleyelim? Onu alıp ömrümüzün sonuna kadar yanımızda tutmalıyız.

Ivy yalvaran bakışlarını benden Cillian'a çeviriyor, yüksek sesle söylemeye cesaret edemediklerini gözleriyle ifade ediyor. Onu bekledi. Alfa'sına her şeyini vermek için bekledi. Ona sahip olmasına izin vermek istemem çok yazık.

Benim iddiamı onunkinin yanına koymadan olmaz.

"Burada seni tatmama izin vereceksin, değil mi aşkım? Prens dudaklarını öperken o güzel anımı dillememe izin vereceksin."

Sorgulamama gerek yok; benim olanı benden esirgemeyecek. Islak, arzulu ve bizim için hazır. Cillian kafasını kışından kaldırılabileseydi, çizginin dışına çıkmaktan korkmak yerine geçen ay boyunca ona sahip olabileceğimizi fark ederdi. Omega'mızla geçirdiğimiz değerli zaman boş yere harcandı, bu geceyi telafi etmeye niyetliyim.

Parmak uçlarımin altında Ivy'nin bacakları titriyor. Ağzımın bacaklarının arasında olmasını beklemek onu derisinden çıkmaya hazır hale getiriyor. Ama ben onu burada tutmayı, mutluluğa düşmesine izin vermeye hazır olana kadar ihtiyaç ve çaresizliğin sınırında gezinmeyi planlıyorum. Omega'mı ilk kez memnun etmek kadar güzel -kutsal- bir şeyi aceleye getirmenin bir anlamı yok.

Ivy henüz cevap vermedi, ama güzel göğüslerinin kabarması ve bacaklarını daha da açması bana devam etmem için gereken güvenceyi veriyor.

Başımı eğip iç bacaklarının çıplak tenine öpücükler konduruyorum. Burada tarif edilemeyecek kadar yumuşak, çok güzel ve keşfedilmemiş. Yanağımı onun her santimine sürtmek için duyduğum derin ihtiyaçla savaşıyorum. Kokumla onu işaretlemek, dişlerimi onun lekesiz tenine batırmak ve onu kendiminmiş gibi sahiplenmek için.

"Alfa, *lütfe*," diye sızlanıyor, boğazının derinliklerinden gelen umutsuz bir ses. Ve bununla birlikte, prensin çelik gibi kararlılığının son ipliği de kopuyor.

"Siktir et," diye inledikten sonra kızın çenesini kavradı ve dudaklarını kıza onun yapıştırdı.

Ivy, değerli küçük şey, miyavlıyor. O tamamen şok oldu Normalde sakin olan Cillian'ı vahşilik ele geçiriyor ama sanki hayatı buna bağlıymış gibi onu geri öpüyor.

Sikim patlayacak gibi oluyor ve alfasının ellerinde kendini zevke teslim edişini coşkuyla izliyorum. Öpüşmeleri heyecanları ve ortak deneyimsizlikleri nedeniyle dağınık ve engellenmiş olsa da, yine de görülmesi gereken bir manzara.

Ivy'nin böyle olması gerekiyordu. Unvanlar gibi önemsiz, dünyevi sınırlar onun gerçek doğasını asla kapsayamaz. Cillian haklıydı; o bir tanrıça. -Kendisine adanmış bir alfa sürüsü tarafından tapınılmayı hak eden biri.

Mutluluklarının dışında kalmaya daha fazla dayanamıyorum. Ne kadar bencil olsam da çenesini tutup ağzını onunkinden ayırıyorum. Cillian hırlıyor ve Ivy sızlanıyor, ama ağzımı onunkine bastırdığımda sesler yatışıyor.

Ona hükmetmek, dilimle ağzını sikmek için duyduğum vahşi ihtiyaç tenimi yaksa da, dudaklarımızın bu ilk buluşmasını aceleye getirmemeye kararlıyım. Onun ve Cillian'ın çılgınca ve vahşi olduğu yerde, ben alay etmeyi, mutluluğa çarpmasına izin vermeden önce onu sabrının sınırlarına kadar çekmeyi hedefliyorum.

Cennet - birbirimize dokunduğumuzda bunu hissediyor, tadıyor ve seslendiriyor. Narin parmaklarının saçlarımın arasında kayması ve çekiştirmesi, göğüslerini öne doğru itmesi ve beni kabul etmek için bacaklarını daha geniş açması - her saniye yeryüzündeki cennet.

Ama Cillian kitabımdan bir sayfa alıp onun dudaklarını bir kez daha kendisi için çaldığında kurtuluşum kısa sürede elimden alındı. Bana karşı zevkle inlemesinin tatlı yankıları olmadan, kıskançlıktan çatlayacak gibi oluyorum. En iyi arkadaşıma dişlerimi gıcırdatmamak için dişlerimi sıkmanın baskısı acı veriyor, ama onu bastırmalıyım.

Gelecekteki omega'mızın iyiliği için paylaşmayı kabul ettik. Onun ilgisinin her bir zerresi için dişe diş mücadele etmek isteyen yanıma bastırmam gerekiyorsa, öyle olsun. Acıyı asla bilmediğinden emin olmak için ruhumu parçalara ayıracağım.

Ivy henüz bana bağlı bile değil ve ben bunun doğru olduğunu zaten biliyorum.

Öpücüklerini arzulasam da, prensi onları onurlandırırken Ivy'nin her santimine dokunmaya ve tapmaya hevesliyim. Mesela boynunu. Onun

Şimdi uyarılmanın verdiği kızarıklık ve yakındaki şöminenin sıcaklığıyla pembeleşen porselen ten, beni tadına bakmaya çağırıyor.

Dudaklarım boğazının sütununda gezindiğinde şaşkınlık ve zevk dolu nefeslerle ödüllendirildim. Dilimi umutsuzca ısırarak nazik alayıma devam ediyorum. Başka bir inilti, göğüslerini bekleyen ağzıma doğru bastırırken vücudunu bana bir kez daha incelikle açıyor. Cillian onu yakıcı öpücüklerinden kurtarmasa da, keşif dokunuşlarıma devam etmek için daha fazla tahrike ihtiyacım yok.

Parmak eklemlerimin arkasını sivri bir meme ucunda gezdirirken ağzımı ipek geceliğinin ince askısına bastırıyorum. Nefesi net ve yüksek, bana Cillian'ın bir sonraki kısmı izleyebilmek için sonunda dudaklarını onunkilerden çektiğini söylüyor.

Ivy ve onun dolgun göğüsleri son bir aydır uykusuz gecelerimin her anına musallat oldu. Ağırlıklarını avuçlarımda hissetmek, sıkmak, emmek ve sabahın erken saatlerine kadar onu derin ve sert bir şekilde becerirken zıplamalarını izlemek için can atıyordum. Tanrı aşkına, ağzımı onlara götürmeyi düşündükçe pantolonumun içinde parçalanmaya hazır hale geliyorum.

Artık çılgına dönmüş bir halde, her bir kayışa bir parmağımı sokuyorum ve beline kadar olan materyali çekiştiriyorum. Hareketim incelikten yoksun, ama onu benim için çıplak görmek için daha fazla beklemeye dayanamıyorum.

"Oran," diye haykırıyor, gece havası ve aç bakışlarımız tenine değdikçe titriyor.

O emin değil, benim Ivy'm. Açıkta ve savunmasız ve eğer tüm bu belirsizliği ondan almak istemiyorsam ne olayım. Eşimiz, alfalarının dikkati vücudundayken kendini kraliçe gibi hissetmeli.

Aynı tereddütü hisseden Cillian onun yanağını okşuyor ve boynuna yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Sen bir hazinesin, sevgilim. Ne kadar iyi bir kızsın, alfalarının seni böyle görmesine izin veriyorsun," diye cilveleniyor.

Dokunuşuyla, ses tonundaki yumuşak güvenceyle ısınmış balmumu gibi eriyor. Yine de gözlerini benden ayırmıyor. O derin maviler kanayan kalbimi delip geçiyor ve artık dayanamayacak hale gelene kadar ona zevk verme kararlılığım yenileniyor.

"Seni her yerinden öpeceğim aşkım," diyorum, iri göğüslerini avuçlayıp başparmaklarımı meme uçlarında gezdirerek. "Önce bu memeleri, sonra

Islak amcığın. Ve dilimin üzerinde çok iyi boşalacaksın. Anladın mı?"

Ivy sızlanıyor, sınırsız bir ihtiyaç anında başını geriye yatırıyor. Onu kısıtırıp dilimle, tükenip sırsıklam olana dek becermem için yanıp tutuşuyor. Onun omega doğası bize boyun eğmesini talep ediyor ve içimdeki alfa ona sesleniyor -eşimize kendini teslim etmesi için yalvarıyor.

Cillian, "Sana bir soru sordu, sevgilim," diyerek onun kalçalarını kavradı ve kucağına oturttu.

Göğsünü sırtına bastırdığında parfümünün çiçek açması ikimizin de inlemesine ve tenini mıncıklamasına neden oluyor. Kokusuna verdiğimiz tepkiyi sorgulamıyor, kendisi de bu hislerin telaşına kapılmış durumda.

Ivy cevap veremeden Cillian başını eğip onu öpüyor ve kelimeleri dilinden çalıp onu nefessiz bırakıyor. Ivy prensin bu halini seviyor. Onun övgülerine karşılık veriyor ve kendi kendine dayattığı iffet hapisanesinden kurtulduğu için yaydığı hâkimiyet karşısında eriyor.

"Anlıyor musun?" diye soruyor öpüşmelerini kestiğinde.

Kısa bir baş sallama hareketiyle, Ivy'nin tereddütlerinin son halkası da gözlerimizin önünde çözülüyor.

"Evet, alfa," diye nefes alıyor ve bana tekrar bakıyor. Rızası -açlığı- o okyanus gözlerinde açıkça görülüyor.

"Tanrı aşkına, çok güzelsin," diye homurdanıyorum ve sonunda ağzımı göğüslerine bastırıyorum.

Dilimi onun sivri meme ucuna doladığım anda, temizlenen bir boğazın çıkardığı gıcırtilı ses, omega'mın inlemelerinin mükemmelliğini kesiyor.

"Görünüşe göre geç kalmak için kötü bir gece seçmişim." Derin ve tanıdık bir ses karanlıkta çınlıyor ve ardından bir kapı gümbürtüsüyle kapanıyor.

Sırtımı ona döndüğümde bile, o dağ gibi alfanın varlığı açıkça belli oluyor. Odayı dolduruyor ve Ivy'nin bana henüz hediye ettiği zayıf teslimiyeti ezip geçiyor.

Siktiğimin Sloan'ı, lanet olası ahmak.

Prenses soluk soluğa kalır, ama az önceki gibi değildir. Soluksuz bir mutluluk içinde değil. Aksine, bu davetsiz misafir onu şaşırttı.

Ivy kendini ileri atıyor, onun iri gövdesi şöminenin ışığına doğru ilerlerken bana yapışıyor. Gurur göğsümü dolduruyor, neşe saçıyor

Bilinmeyenden korunmak ve rahatlamak için beni aradığında. Bu küçük bir şey ama bu içgüdüyü beslersem büyümeye devam edecek.

"Her şey yolunda canım," diye söz veriyorum. "Sadece Sloan." Çıplak omzunu öpüyorum ve onun için bir tehdit olmadığından emin olmak için elimden geleni yapıyorum - aslında tam tersi.

Ama bu sefer Ivy dudaklarımın dokunuşuyla erimiyor. Bunun yerine geri çekiliyor ve bedenlerimiz arasında boşluk yaratmak için göğsümü itiyor. Geceliğinin kumaşını düzeltmekte gecikmedi ve kendini bir kez daha örttü.

"Ivy-" diye başlıyorum ama gözlerindeki duygu açıkça belli oluyor.

Bana olan tutkusu, birbirimize karşı olabileceğimiz her şey yok oldu. Onun yerine, benimle görülmekten utanç duyduğunu görüyorum. Sadece Cillian olsaydı, bu kadar rezil olacağından şüpheliyim.

Ama sonuçta o bir prens. Onu hak etmeyen zavallı bir asilzade değil.

Yapabildiği kadar hızlı bir şekilde prensin kucağından inip ayağa kalkıyor ve aramıza daha da fazla mesafe koyuyor. Attığı her adımda göğsümdeki bir şey daha da çatlıyor. Reddedişi sıcak bir bıçak gibi ve kalbimi paramparça etmesinin acısına hazır değilim.

Bunun bilmeliydim, onun gibi birinin benim gibi bir aptalla birlikte olmaktan asla gurur duymayacağını tahmin etmeliydim. Cillian'ın aidiyetle ilgili büyük vaatlerine inanmamalıyım.

Ona sahip olabileceğime, babamın yanıldığını kanıtlayabileceğime inanmayı o kadar çok istiyordum ki.

Ama onu ne kadar derinden istersem isteyeyim, sevgime karşılık veremeyecek birine kendimi itmeyeceğim. Onu yakalamamı istemeyen bir kadını kovalamayacağım.

Cillian arkasından seslendiğinde ona katılmıyorum, bana her şeyi mahvetmişim gibi baktığında bile. Ivy odadan koşarak çıkarken, gerçekten de mahvetmiş olabileceğimi düşünüyorum.

"Fuck's sake almighty," diye homurdanıyorum, Sloan'ı geçip kapıdan çıktığı anda Ivy'nin peşinden . Oran'a hak ettiğini bildiği o boktan bakışı atmak için sadece kısa bir süre duraklıyorum.

Geçtiğimiz ay ona ellerini kendine saklamasını söylememin nedeni de buydu. Ivy bizim gerçeğimize hazır değil. Planladığımız her şeye hazırlıklı değil ve ben de sikimin beni yoldan çıkarmasına izin vermek yerine kendi kurallarımda sağlam durmalıydım.

Prenses Namara'ya gelene kadar, ona -ya da herhangi birine- sahip olmak için düğün gecemizi bekleme kararına ihanet etmeyi aklımdan bile geçirmemiştim. Neredeyse bir ay boyunca onun nefis kokusu bu kalenin her köşesine sinmişken öpüşme, kızışma ve *sahiplenme* içgüdülerimle savaştım.

Oran'ın bu gece konuyu zorlamasının ardından, nihayet uzun süredir gömülü olan yüzeye çıkmasına izin verdim. Artık kontrolüm tehlikeye girdiğine göre, geri dönüşü olacağından şüpheliyim. Eşimin peşindeyken kendimi vahşi -neredeyse yabanıl- hissediyorum.

"Ivy!" Köşeyi döndüğünde çürük geceliğini görerek sesleniyorum.

Bir muhafızla ya da daha kötüsü gece baykuşu kardeşlerimden biriyle karşılaşmadan önce onu yakalamalıyım. Yemin ederim, o ya da herhangi biri müstakbel karımı o günahkâr gecelikle görmeye cüret ederse, kemiklerini kırar ve bu kaleyi yerle bir ederim.

Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, hiç kimse onu bu kadar açıkta göremeyecek. Benden ve sürümden başka kimse.

Cinayet entrikaları bir yana, teselli etmem gereken bir prenses var. Küçük tatlı vücudu görüş alanıma girene kadar adımlarımı uzatarak bir kez daha peşine .

Ona tekrar seslenmiyorum ya da durması için yalvarmıyorum; bunun yerine kollarımı ortasından sarıp omzumun üzerinde sallıyorum.

Ivy ölülerini bile ayağa kaldıracak bir ses tonuyla ciyaklıyor, onu yakalamakta gösterdiğim çabukluğa şaşırdığına şüphe yok. Ama şimdi bunu yapamayız. Onu kesintisiz birkaç dakika yalnız bırakmaya kararlıyken olmaz.

"Sus, seni küçük terör. Bu lanet olası şatodaki herkesi uyandırmadan ve ben de onların gözlerini çıkarmak zorunda kalmadan önce." Ciddi olduğumu anlaması için tombul kışına vuruyorum.

Onu bu şekilde azarlama dürtüsünün nereden kaynaklandığından emin değilim, ancak ince bir şekilde titremesi ve kokusunun nefis şişmesi beni bunu tekrar yapmaya heveslendiriyor. Tercihen yalnız olduğumuzda ve elimde çiçek açacak olan teninin değerli pembeliğini takdir edebildiğimde.

"Cillian!"

Sesi beni azarlamak içindi ama gözyaşlarını duyabiliyorum. Onun dehşeti, içimdeki öfkeli içgüdüleri daha uysal bir şeye dönüştürüyor -Endişeli kalbini yatıştıracak daha besleyici bir şey. Olanlardan dolayı utanıyor ama utanmasına gerek yok. Omega'mız bu gece çok sevimliydi ve ikimize de beklediğimden çok daha iyi davrandı.

Ivy kendini Oran'a ve bana teslim etmesinin neden bu kadar doğal olduğunu anlamıyor ama anlayacak. Gelinim olduğunda ve hayatımızın geri kalanında onu kendime bağladığımda her şeyi öğrenecek. Şu anda sırlarımı ondan sakladığım için bencil bir aptal olabilirim ama riskler bu kadar yüksekken umurumda değil.

Bazı güvenceler elde edene kadar gerçekleri gizlemem gerekiyorsa, öyle olsun.

Kollarımdaki güzelliği gördüğüm an, onu hiçbir şey için bırakmak istemeyeceğimi düşündüm. Ama onun kokusuydu.

Bir omega'nın hoşluğu, ama taze pişmiş elmalı kekin kendine özgü kokusu - göğsümün içinde vahşi bir şey uyandırdı. İşte o zaman, günlerimizin geri kalanında yanımda yer almasını sağlamak için dünyayı paramparça edeceğimi biliyordum.

Kalenin doğu ucundaki Ivy'nin odasına giden yol çalışma odamdan çok uzakta değil ve bu geç saatte başka biriyle karşılaşma ihtimalimiz çok düşük. Ama niyetimin bu ipek parçasından başka bir şey giymeden gözyaşları içinde koridorlarda dolaşması mı? Buna izin vermeyeceğim.

Ivy'yi omzumun üzerinden alıp kollarımın arasına aldığımda, onu bir patates çuvalı gibi taşıdığım için bana kaşlarını çatmak yerine başını göğsüme yaslamakla yetiniyor. Vereceği tepkiden emin olsaydım, onun için mırıldanmayı çok isterdim. Bunu daha önce hiç yapmadım, nasıl yapacağımdan da emin değilim. Ama Ivy için yatıştırma arzusu doğal olarak geliyor.

Yine de, az önce olanlardan sonra onun yakınlık arzusuyla gurur duyuyorum. Onun nişanlısı ve gelecekteki alfası olarak ileride daha iyisini yapmalıyım. Onun her zaman korunduğunu ve beslendiğini hissetmesini sağlamak benim yeminli görevim. Artık bu ağlama ve kaçma saçmalığı yok, yaptıklarımız yüzünden değil.

Odasına yaklaştığımızda adımlarımı yavaşlatıyorum ve kapısına giden taş kemerin kenarından etrafı gözetliyorum. Bir muhafız görevlendirilip görevlendirilmeyeceğinden emin değilim, ancak eğer öyleyse, sağduyulu olmalarını sağlamak için en iyi rüşvet ve tehditlerimi çıkarmaya hazırım.

Üstünkörü bir bakışla ve önümdeki yolun açık olduğunu teyit ederek, kapısına doğru son adımlarımı atıyorum ve bizi kamarasının mahremiyetinde hızla emniyete alıyorum.

"Biraz uzanmak ister misiniz, Prenses?" Böyle samimi bir ortamda yaptığım her harekete dikkat ederek soruyorum.

Onu bir saniye bile rahatsız etmeye cesaret edemem. Az önce olanlara bakılırsa, yatağına girmeyi teklif etmek, aynısından daha fazlasını istediğimi ima edebilir. Ve tanrılar, hiç istemedim. Ama sabırlı olabilirim. Bu, müstakbel gelinimin alfasından beklediği rahatlık ve ilgiyle ilgili.

Ivy bir an sessiz kalıyor, bana daha sıkı sarılıyor ve gururumun kabarmasına neden oluyor.

"Benimle kalmak ister misin?" diye soruyor.

İpeksi sesinde endişe var ve göğsüm *ağrıyor*. Kalbimdeki yerini sorgulamasını asla istemiyorum. Eylemlerimin bu belirsizliğe neden olduğunu anlıyorum ve şimdi ağır hatalarımı düzeltmeye başlamayı planlıyorum.

"Elbette yaparım sevgilim," diye söz veriyorum. "Ama sadece sen . Sadece sana sarılmak istiyorum."

Nazikçe başını sallamasını bir taviz olarak kabul ediyorum ve ayakkabılarımı çıkarmadan önce yatağının kenarına oturuyorum. Yorganı geri çekerek Ivy'yi göğsüme yerleştiriyorum ve ikimizin de üzerini örtüyorum.

Konuşacak çok şeyimiz var: Oran'la olanlar, yaklaşan düğünümüz ve uzak kalmak zorunda kalmamın nedenleri. Ama Ivy bunları başka bir güne saklamaktan memnun görünüyor. Ben de aynısını yapmaktan, nişanlığımın yumuşak kıvrımlarını bedenime bastırmaktan çok memnunum.

Onu daha önce öpmek cennet gibiydi. Nasıl inlediğini duymak, *ilahi*. Dudaklarını bir kez daha dudaklarımda hissetmek için binlerce kez ölebilirdim. Ama ona sarılmak? Hiç bu kadar aşkın bir şey yaşamamıştım.

Gerçek ve sonsuz mutluluğun bu derin hissi, bizim paylaştığımız gibi bir bağ söz konusu olduğunda masallarda anlatılan şeydir. Bizimki gibi bir anlaşmada kokusu birbirine uyan bir eş bulmak o kadar nadir ve harikadır ki, bu ancak kaderi dokuyan ilim perilerinin işi olabilir. Bana böyle bir armağan bahşetmeye tenezzül etmeleri en hafif tabirle alçakgönüllülüktür.

Ivy henüz beni böyle tanımıyor olabilir ama tanıyacak. Tıpkı Oran ve Sloan'ı da aynı şekilde tanıyacağı gibi. İstasyonumuzun baskıcı geleneklerinden kopma kararlılığımdan şimdi her zamankinden daha eminim.

Gecenin sessizliğine gömülürken, birbirimizin kollarında ne kadar süre yattığımızı unutuyorum. Ortak nefesimizin sesleri, onun tatlı kokusu ve parmaklarımdan ipeksi saçlarını nazikçe okşaması dışında hiçbir şey yokken, onu bana getirdiği için tanrılara şükrediyorum.

"Bu gece için üzgünüm, Prenses. Ama dürüst olmak gerekirse, pişman değilim. Bir an için bile olsa," diyorum ona, uyanık olup olmadığından bile emin olmadan. "Siz yokken bunu -sizi- düşünüyor olacağım. Sen dönene kadar başka bir şey yapacağımdan şüpheliyim."

Ivy'nin gülümsemesi göğsümde yavaşça yayılıyor. Bu, kalbimi sonsuz bir neşeyle dolduran yumuşak, nazik bir şey. Bunu onun mükemmel, pelüş dudaklarına benim koyduğumu bilmek? Dünyada bunun kadar muhteşem bir şey yok.

"Ben de sizi düşüneneğim Prens," diye itiraf ediyor utangaç bir şekilde.

Bu son söz üzerine rahat bir nefes aldım, onsuz geçireceğim önümüzdeki yılın hayatımın en acı verici yılı olacağını biliyordum.

Derin bir uykuya dalarken göğsü benimkinin üzerinde yükselip alçalıyor, kalbi sabit bir ritimle atıyor. Sonsuza kadar bu şekilde kalmayı çok isterdim ama leydisinin hizmetçisi -ya da daha kötüsü erkek kardeşi- bizi yakalarsa skandal olur.

Bunun gibi. Herhangi bir uygunsuzluk fısıltısından kaçınmak için güneş doğar doğmaz sıvışmam gerekecek.

Geri döndüğünde, saatlerce sarmaş dolaş yatmak için bolca vaktimiz olacak. Bunu bir yıl yapmalıyız - bir ömür boyu mutluluk için sadece bir yıl acı çekmeliyiz. Ivy beni şimdiden geri dönülmez bir şekilde değiştirdi ve kalbimde nasıl daha iyi izler bırakmaya devam edeceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

R Cillian tatlı küçük omega'mızla vedalaşırken gökyüzünün kendisi Namara'nın gelecekteki kraliçesinin gidişini protesto ediyor. O da benim gibi biliyor ki, o burası için yaratıldı, bizim için.

Bir ay boyunca onu gölgelerden izledim. Ancaire Kalesi'nin koridorlarına nasıl hayat getirdiğini gördüm. Gülümsemesi ve karşılaştığı her personelle şefkatli bir şekilde konuşması bana Cillian'ın annesi Aoife'in hayatta olduğu zamanları hatırlattı. O da tıpkı Ivy gibi, etrafında bulunacak kadar şanslı olan herkesin üzerinde parıldayan bir ışık huzmesiydi.

Prensesle birçok kez neredeyse konuşuyordum. Güzelliğine daha yakın olabilmek için neredeyse her gün bahçelerde yaptığı yürüyüşlerin çoğunda ona katılıyordum. İçgüdülerimin her biri ona ve bana nasıl karşılık vereceğini görmemi, onu bir ağaca yaslamamı ve isteklerimin ağırlığını hissetmesini istiyordu.

Ama ben aptal değilim. Yakın olmanın bana ne yapacağının farkındaydım. Mesafemi korudum, izlemek için yeterince yakındım ama asla dokunacak ya da konuşacak kadar değil. Çünkü konuşursak, benden küçücük bir parça bile isterse, ona her şeyimi vereceğimi biliyordum. Ve onun lezzetli baharatlı elma kokusu bana kaderimizin birbirimiz için yazıldığını söylese de, Ivy henüz *her şeyin* gerektirdiklerine hazır değil.

En azından dün geceye kadar böyle düşünüyordum. Çalışma odasına girdiğimde gözlerime inanamadım. Cillian bize uygunsuz bir şey yapmayacağımıza dair yemin ettirmişti ve yine de orada, onların arasında sıkışmıştı; mükemmel bir şekilde karıştırılmış ve zevkten pembe yanaklı.

Birbiriyle çelişen duygular içimi parçaladı. Gurur, sürü arkadaşlarımın omega'mızı birlikte memnun etmeyi ördek gibi benimsemeleri. Kıskançlık, ben eşimize yabancı kalırken onların dudaklarının onun dudaklarında olduğunu, ellerinin onun tenine dokunduğunu bilmek.

Şu anda bile beni son derece özel bir şeye izinsiz giren bir alfadan öte tanımıyor. Mantıksızlığım yüzünden kaçmasına neden olduğum için üzgünüm ama bu kadar güzel çıplak ve savunmasızken başka nasıl tepki verebilirdi ki? Mümkün olsaydı, geri döner, kafama bir şaplak atar ve kapıdan çıkıp giderdim.

Bir halktan biri olarak, prensesimin ve diğer iki eşinin bilmediği sürülerin yöntemlerini iyi biliyorum. Bu şekilde yetiştirildiğim için, onun bir gün bizim -hepimizin- olacağını kabul etmek benim için şaşırtıcı bir şey değil. Ivy'nin bu yaşam tarzına aşına olan tek alfası olarak, omega'mızın rahatı için özverili davranıp kendimi ortadan kaldırmalıyım.

Yine de Ivy'mizin nefes nefese inlemeleri ve sessiz sızlanmaları görmezden gelemeyeceğim kadar cazip bir siren şarkısıydı. Annemin ve babamın bana okuduğu masalarda duyduğum şekilde büyüleyici bir kadın, eşim. Onu uzaktan izlerken, yeryüzündeki omega tanrıçaları ve onların ayaklarına kapanmak zorunda kalan alfaların hikâyeleri aklımdan hiç çıkmıyordu.

Ivy'ye tam da ihtiyacı olan türden bir alfa olabileceğimi göstermekten başka bir şey istemiyorum. Sürü arkadaşlarım gibi ona zenginlik ve unvan anlamında sunabileceğim pek bir şey olmayabilir ama ona verebileceğim şey kollarımda güvenli bir yer ve arzulanabileceği tüm sevgi ve bağlılık.

Cillian'ın onu güvenli bir şekilde vagona bindirdiğini ve gözümün önünden kaybolduğunu görene kadar içeri adım atmamaya kararlıyım. Lanet olsun, onun güvende ve iyi olduğundan emin olmak için yarım gün boyunca arkasından limana kadar yürümek istiyorum.

Aptalca ama hâlâ prensin ondan temelli kalmasını isteyeceğine dair umudum var.

Boş ver bu bekleme saçmalığını. O Namara'ya ait.

Eminim personel bunu memnuniyetle karşılayacaktır. Kralın sağlık durumunun kötüye gitmesi ve kraliçenin yokluğunda, onun neşeli

etrafta olması. Kalması için her şeyi yaparım.

"Burada ne yapıyorsun, Sloan?" Arkamdan gelen bir ses beni boş yere dileklerimden uyandırdı. "Ölümünü yakalamaya mı çalışıyorsun?"

Kıkırdıyorum ve dönüp tanıdık buz mavisi gözlerle karşılaşıyorum. Prens Ciaran McKenna, tahtın ikinci oğlu, yüzünde muzip bir gülümsemeyle bana doğru yürüyor. Kardeşinin Ivy'ye arabasına kadar eşlik ettiği yerde başını sallıyor.

"Cillian onun karısında gözün olduğunu biliyor mu?" diye takılıyor, dirseğini şakacı bir şekilde kaburgalarıma saplıyor.

Yağmur damlaları uzun buklelerine yapışarak uçlarından kıvrılmalarına neden oluyor. Prens görünüşünde kardeşlerinden farklı olan tek kısım bu. Ciaran'ın neredeyse beline kadar uzatma ısrarı olmasaydı, çoğu kişinin onları birbirinden ayıramayacağını söyleyebilirim. McKenna üçüzleri birbirlerinin aynısı olsalar da, birbirlerinden daha farklı olamazlardı.

"Kardeşinde gözün olduğunu biliyor mu?" Kendi çarpık sırtışımla cevap veriyorum.

Ciaran'ın ağzı açık kaldı, inkâr etmeye hazırlanıyordu ama herkesten daha iyi bilmesi gerekirdi: Bu şato arazisinde hiçbir şey benim gözümünden kaçmaz. Özellikle de gizli cilveleşmelerini bahçelerimde yapmayı seçtiğinde.

Yine de sözlerimi bir tehdit olarak algılamasını istemiyorum. Şatonun etrafında büyürken o, Cillian ve Callan benim için küçük kardeşler gibi oldular ve asla onu incitecek bir söz söylemedim.

"Sakin olun, Majesteleri," diye onu rahatlatıyorum. "Özel hayatınızda ne yaptığınız beni ilgilendirmez."

Ciaran boğazını temizliyor ve Prens Aspen'in arabaya binişini görebilmek için yaklaşıyor. Yanıma yerleştiğinde omuzlarının gevşemesinden bana inandığını anlayabiliyorum.

"Nişanlar kuşlar içindir," diye mırıldanıyor, sesi kederli.

Nişanlısından pek bahsetmez, Cillian'ın bahsettiği şekilde değil. Ama bildiğim kadarıyla çoğu kraliyet mensubu, aşkı kendi düzenleri içinde bulacak kadar şanslı değil.

"Yazık oldu," ve teselli etmek için prensin sırtını sıvazlıyorum.

İç çekerek, ikimizin de kalbini taşıyan arabanın uzaklaşmasını izliyor. Çekiş her geçen saniye daha da sıklaşıyor ve yakında, boşluğu dağıtmak için bir şeyler bulmam gerekecek

içimde büyüyor. Daha yeni gitmiş olmasına rağmen, dönmesine kadar geçecek saatleri saymaya başladım bile.

Okyanus gözleri ve parlak gülümsemesi bir kez daha karşıma çıktığında, onun için hazır olacağım. Bir evi, bir yuvası, gururla benim diyeceği *bir sürüsü* olmasını sağlayacağım.

1 yıl sonra

Eşimin Namara'da, hem de benim şatomda olduğunu bilmekten ve ona sarılamamaktan daha gerçek bir işkence olamaz. Daha da kötüsü, geleneklere göre yarın evlenene kadar onun nazlı gülümsemesinin kıvrımlarını bile göremeyecek ya da vücudunun yumuşak duygusallığının tadını çıkaramayacağım.

Acı, Ivy bir yıl önce aramızdan ayrıldığından beri içimi kemiren, dırdırcı sızı için çok hafif bir tanım. Kalbimin göğsümün dışında var olduğunu öğrenmek ve onu benden uzak tutmak? Hiçbir cümle, sürü arkadaşlarımın ve benim bunca zamandır çektiğimiz derin ıstırapı anlatamaz.

Ivy'nin yokluğunda, onun elma-tarçın kokusunun gürlüğü uyanık olduğum her anı istila etti. Uyku bile beni onun rahatsız edici hatırasından kurtaramadı. Her gece rüyamda omega'mın dudaklarımdaki tadını ve kısa cilveleşmemiz yarıda kesilmeden önce bana sunduğu tatlı teslimiyeti gördüm. Ve her gece soğuk terler içinde uyandım, aletim kendimi onun damlayan amının sıcak karşılmasına gömmek için yerine getirilmemiş bir dürtü ile zonkluyordu.

Açıkça söylemek gerekirse, takıntılıyım. Ben sadece ona yakın olmak için varım; ikimiz de yaşadığımız sürece ona sarılmak ve tapmak için.

Sanırım bunlar bir alfanın kusursuz, Kader tarafından kutsanmış eşini düşünürken bekleyebileceği normal duygular. Ancak mesafe, onu güvende ve iyi görmenin inkârı, işlevimi zorlukla yerine getirmeme neden oldu.

Cinsel dürtülerimi tatmin etme ihtiyacı beni yavaş yavaş deliliğe sürüklüyor, ama bundan daha fazlası, Ivy'yi gerçekten tanımayı arzuluyorum. Aşık olmak başka bir şey; ve onun arzulamadığım hiçbir yanı yok. Ama onun aklını bilmek

-Onun sevgisini kazanmak, bana bahşedilmesini umutsuzca istediğim bir ayrıcalık.

İşin ironik yanı, kendi seçimlerim olmasaydı, dünyada en çok istediğim şeye sahip olabilirdim. Ziyareti sırasında sürü arkadaşlarımı ve beni Ivy'den uzak tutmak tamamen benim suçumdu. Onu ilk kez kokladıktan sonra, hiçbirimizin onu yatağa atmayacağımıza ve muhteşem boğazını iddialı ısırıklarımızla işaretlemeyeceğimize güvenemeyeceğimi biliyordum.

Prensese bağlanmak en derin arzumuz olsa da, böyle mutlu bir sona ulaşmak incelik gerektirir. Ivy, tüm batı krallıkları arasında en güçlü ve zengin olan Lucernia'nın Bancroft kraliyet soyundan gelen bir prenses. En büyük ağabeyi Kral Hawthorn'un yedi kardeşine, özellikle de aralarındaki omegalara karşı çok koruyucu olduğu bilinir. Planlarımı öğrenmiş olsaydı, Ivy'yi benden kolayca saklayabilirdi.

Onun tahta çıkmasından çok önce birbirimize söz vermiş olmamızın pek bir önemi yok. Nişanlar çok daha kısa bir süre için bozuldu ve sürüler bizim konumumuzdaki insanlar için bir gerçeklik değil. Bunun yerine, doğamızın kanunlarına karşı gelmemiz ve en boş ve en boş nedenlerle sevgisiz çiftler halinde çiftleşmemiz bekleniyor: miras ve güç.

Oran, Sloan ya da benden gelecek herhangi bir yanlış adım hepimizi eşimizden uzak tutabilirdi ve bu korku onunla evlenene kadar çok büyük bir riskti. Onu kandırdığım her andan nefret etsem de, sonuçların araçları haklı çıkaracağından eminim.

Benim huzursuzluğumun, Oran'ın umutsuzluğunun ve Sloan'ın o gittiğinden beri bitmek bilmeyen kader onaylamalarının da kanıtladığı gibi, bir koku eşleşmesi o kadar kolay göz ardı edilebilecek bir şey değildir. Artık yirmi bir yaşına geldiğine ve omega duyularını geliştirdiğine göre, nihayet bizim onun için ne ifade ettiğimizi öğrenecek.

Son bir yıldır onu tanıdığım gibi beni tanıması, kokumun onu sarması ve ruhunda doğruluğunu hissetmesi için acı çekiyorum. İstiyorum ki

Tıpkı onun bana ait olduğu gibi, benim de tamamen ona ait olduğumu anladığında gözlerindeki sevinci görmekten başka bir şey istemem.

Bize verilen bu hediyein büyük bir şey için katalizör olmasını umuyorum. Bununla, bizden öncekilerin adaletsiz ve barbar kaderinden pek çok kişiyi kurtaracak yeni bir toplum inşa edebiliriz.

Ivy henüz bilmiyor olabilir, ama merkezimizde o varken dünyayı değiştirme potansiyeline sahibiz.

Tek ihtiyacım olan bu son geceyi atlatmak ve o benim olacak. Ne yazık ki, bu arada, tüm büyük entrikalarımı durdurabilecek tek erkekle eğlenmek zorunda kaldım: erkek kardeşleri.

Lucernian kraliyet ailesinin alışkın olduğundan emin olduğum yaldızlı zenginliğe kıyasla benim çalışma odam mütevazı. Namara o kadar büyük bir krallık değil ama en değerli teselli alanımla daha az gurur duymuyorum. Ayrıca, bu odanın eğlenmek için kullanılması nadirdir.

Normalde ziyarete gelen kraliyet mensuplarını daha az samimi bir ortamda kabul ederdim ama Kral Hawthorn ailelerimizin alfaları arasında özel bir görüşme talep etti. Denizde uzun bir hafta geçirdikleri için Bancroft asillerinin sarayımın şenliklerinden uzak sakin bir geceye ihtiyaç duyabileceklerini tahmin ettim. Bencilce olsa da, müstakbel kraliçem yanımda olmadan eğlenceye katılma havasında olmadığım için bunu seve seve kabul ettim.

Hawthorn başsağlığı dilemek istercesine, "Babanın düğüne bu kadar yakın bir zamanda vefat etmesi çok üzücü," diyor. Uzun bacaklarından birini diğerinin üzerine atarak zümrüt rengi koltuğa yerleşiyor ve bakışlarını üzerimde gezdiriyor.

Babamın sağlığı geçtiğimiz yıl kötüye gitti ve sadece bir ay önce son nefesini verdi. Yine de böylesine bencil bir hıyarın kaybından dolayı üzgün olduğumu söyleyemem. Onun ölümü üzerine, doğuştan gelen taht hakkımı talep edebildim. Ancak kardeşlerim ve ben, yaklaşık yedi yıl önce annemizi kaybettiğimiz gün yetim kaldık.

"Yazık," diye alay ediyor ağabeyim, öfkesini gizlemeye çalışıyor ama başaramıyor. Kardeşlerimin ikisi de soğukkanlılıklarıyla ünlü olmasalar da, Callan'ın fevri tavırları eşsizdir.

Aramızdaki en genç kişi ve Namara prensi olarak rolüyle en az ilgilenen kişi. Bu gece burada olması ve sarayda şarap ve kadınlar içinde boğulmaması bile bir mucize. Yine de böyle bir ortamda dilinin sürçmesine izin vermemesi gerektiğini iyi bilmeli. Kibar toplum, eski kraldan duyduğumuz ortak nefreti hoş karşılamayabilir.

"Ciaran nazik bir ses tonuyla araya girerek, Demek istediği, Majesteleri, babamızın uzun süredir iyi olmadığı. Onun vefatından ziyade büyük krallıklarımızın neşeli birlikteliğine odaklansak daha iyi olur."

Her zaman nazik olan kardeşimi takdir etmek için dudaklarımın kenarına bir gülümseme yerleşiyor. Üçümüz arasında Ciaran her zaman annemin sevgiyle tanımladığı 'konuşma yeteneğine' sahip olmuştur. Aklına koyduğunda konuşarak halledemeyeceği hiçbir durum yoktu.

Hawthorn açıklamayı kabul etmiş gibi sallıyor ve ben de kalbime giren karanlık neşeye engel olamıyorum. Babam muhtemelen mezarında ters dönmüş, varisi için böylesine avantajlı bir eş bulduğu için sevinliyordur. Ne de olsa bu evliliği ayarlayan oydu.

Lucernia gibi güçlü bir ülkeyle ittifak kurmak her açıdan bir hayaldir, ama özellikle Namara gibi bir ada krallığı için. Büyük ölçüde ticarete ve denizin sağladığı nimetlere güveniyoruz. Lucernia, zenginlikleri ve kaynaklarıyla en büyük ticaret ortaklarımız arasında yer alıyor. Kalıcı bir birliktelik sağlamak babamın zekice bir hamlesiydi, her ne kadar onu övmekten hoşlanmasam da.

Eski kral ve kraliçeden doğan sekiz Bancroft çocuğuyla, akli başında her kraliyet mensubunun varisleri için imrenilen bir anlaşmayı güvence altına almak için savaştığından eminim. Her biri sadece siyasi kazanç için bile bir ödöl olarak görülebilir, ancak hepsinin herhangi birinin standartlarına göre acı verici derecede çekici olması zarar vermez.

Niyetimin kardeşlerine olan benzerliği dikkat çekicidir. Basit bir bakışla bile aralarındaki ailevi bağ açıkça görülebiliyor. Toprak rengi saçları ve deniz gibi gözleriyle annelerinin muhteşem bir güzelliğe sahip olduğu söylenirdi. Belli ki hepsi onun özelliklerini miras alacak kadar şanslıymış.

Prens Aspen, "Taç giyme töreninize katılmak için başka bir yolculuk yapmak zorunda kalmayacağız, Majesteleri," diye şaka yapıyor. Ivy'nin kardeşlerinin en büyüğu olan Prens Aspen, boyuyla diğerlerinden ayrılıyor. Fiziksel olarak en heybetli olanı o; hepimizden birkaç santim daha yüksek. Uzun saçları geniş omuzlarına kadar uzanıyor ama Ciaran'ınki kadar uzun değil.

Kardeşlerim ve ben Aspen'i çok iyi tanıyoruz çünkü geçen bahar Ivy'ye Namara'da eşlik etmişti. Ciaran'la birlikte kaldıkları süre boyunca birbirlerinden çok hoşlandılar. Görünüşe göre kardeşim bu bir yıllık yokluğuunda prensi unutmamış. Ayrıca açık açık süzmesinin suratına bir tuğla yemek kadar ince olduğunu da öğrenmemiş.

Ivy'nin ziyaretine eşlik ederken kardeşimi birçok kez prene yaltaklanırken yakaladım. Ve birçok kez ona Aspen'in Prenses Rhiannon ile nişanlı olduğunu hatırlattım. Tıpkı Ciaran'ın Prens Lanier ile evleneceği gibi. Kardeşim zeki bir adamdır ama kalbi o kadar hassas ki, dikkatli olmazsa sonunda incineceğinden endişeleniyorum.

"Aptal," diye fısıldıyor Prens Sage, küçük kardeşinin kaburgalarına dirsek atarak. Sage grubun en sessizidir, ancak utangaç olmadığı açıktır. Aksine, gereksiz yere konuşmaktansa çevresini değerlendirmeyi ve bilgiyi özümsemeyi daha değerli buluyor.

"Kız kardeşin yanımdayken taç giymek büyük bir onur olacak," diye teklifte bulunuyorum. Bu doğru, zamanlama oldukça uygun. Babamın vefatından hemen sonra gerçekleşen düğün sayesinde Ivy ve ben taç giyme törenimizi paylaşabileceğiz. "Bu akşamki kutlamalardan da anlaşılabileceği üzere, sarayım onu karşılamaya çok hevesli."

Sonra Sage sırtıyor, bakışlarını Hawthorn'a kaydırıyor ve kaşlarını kaldırıyor. Aralarında sessiz bir şeyler geçiyor ve odaya girdiğimizden beri ilk kez Bancroft'ların neden özel olarak görüşmek istedikleri ihtimali beni tedirgin ediyor. Evliliğe karşı çıkmaları için artık çok geç. Törenin başlamasına saatler kala, itiraz eden Ivy olmadığı sürece ertelemeyi duymayacağım.

Ama yapmaz, değil mi? Geçtiğimiz yıl gönderdiği mektuplarda, birlikteliğimiz konusunda mutsuz ya da kararsız olduğunu gösteren hiçbir şey yok. Son yazışmamızdan bu yana fikrinin değişmiş olabileceğini düşünemiyorum.

Karıma uzaktan kur yapmak pek de ideal değildi, ama ne kadar kısa ya da önemsiz olursa olsun her hafta ona mektup yazmaya özen gösterdim. Ziyareti sırasında birbirimizi tanıma fırsatımızı elimizden almış olabilirim ama o geceler boyunca kollarımda uyuyakaldığından beri, bir daha asla ona duyduğum derin ve mutlak ilgiden dolayı endişelenmeyeceğine yemin ettim.

"Kız kardeşim hakkında," diyor Hawthorn duygularını belli etmeden.

Dünyanın sonunu getireceğinden emin olduğum haberi vermek için acelesi yok gibi görünüyor. Eğer onu benden almaya çalışırsa, her iki ülkeyi de kesin bir savaşa sokacak şekilde davranmak zorunda kalabilirim.

"Peki ya o?" Endişeyle sordum.

Kral boğazını temizler ve saygı bekleyen bir hareketle omuzlarını dikleştirir. "Bunu bir kez ve sadece bir kez söyleyeceğim Majesteleri. Siz de

Lucernialı bir kraliyet mensubu olarak ona gereken saygı ve nezaketi göstermezsen olacaklardan hoşlanmayacaksın. Birbirimizi anlıyor muyuz?"

Damarlarımdan rahatlama akıyor. Hem Ivy'nin onurunu kırabileceğimi düşündüğü için kırıldım hem de onun mutluluğunu benim kadar önemseydiği için gurur duydum. Hawthorn'un sadece takdire şayan bir hükümdar değil, aynı zamanda onurlu bir alfa olduğu da çok açık.

"Yarından sonra kız kardeşin sadece karım değil, aynı zamanda kraliçem olacak. Onun kalbimde ilk sırada olmadığı hiçbir gün geçmeyecek. Yemin ederim."

Yeminim etrafımıza yerleşirken sessizlik etrafımızı sarıyor. Ivy'nin kardeşleri onun benim için ne anlama geldiğini bilmiyorlar ama sözlerim daha doğru olamazdı. O her zaman benim ilk önceliğim olacak; kendi iyiliğimin ve hatta krallığıma olan görevimin bile üstünde.

O anın ciddiyeti Prens Aspen'in keyifli bir kahkaha atmasıyla bozulur. "İyi adam," diyerek dostluk elini uzattı. "Güzel yüzünü hırpalamaktan nefret ederdim."

Sage de başını sallayarak aynı hareketi yapıyor, onu gözlerinde rahatlamış bir ifadeyle bana bakan kral izliyor. Bu akşamki sınav her neyse, sanırım geçtim.

Kardeşlerinin onayını aldığım için mutlu olsam da, hiçbir şey Ivy'yi benim yapmama engel olamazdı. Yoluma çıkmayacakları gerçeği, hedefime ulaşmamı kolaylaştırıyor.

Kız kardeşlerinin benim ve sürü arkadaşlarımla işaretlerini taşıyacağını öğrendiklerinde ne kadar özgürce kabul edeceklerini göreceğiz. Ama bu sorun daha sonraki bir zaman için.

Şimdilik, ağır konuları aradan çıkardıktan ve Callan'ın özel içki koleksiyonuma katılma fırsatını kaçırmamasından sonra kutlama yapıyoruz. İçkiler özgürce elden ele dolaşüyor ve saatler birbirine karışana kadar hikayeler paylaşılıyor.

"Bence kralın emekli olmasına izin vermenin zamanı geldi. Yarın büyük bir günü var," diye mırıldanıyor Hawthorn. İçkiyi fazla kaçırdığı için yanakları kızarmış ve lacivert gözleri biraz camsı bir hal almış.

Ivy'nin kardeşleriyle bir anlaşmaya varmamızın üzerinden saatler geçti.

-Kahkahalarla geçen güzel saatler. Bir aile kurmayı hiç ummamıştım.

aramızdaki bağ. Gerekli bir diplomatik ilişki, evet, ama bu akşamın tonu bunun çok ötesine geçti. Belki de eşimin ailesinin bizim ve kaçınılmaz olarak yapacağımız değişikliklerin arkasında durabileceğini ummak bir zamanlar inandığım kadar aptalca değildir.

Bancroft alfalarının küçük kız ve erkek kardeşlerini çok sevdikleri açık. Onların omegaların olması gerektiği gibi olmalarını istemezler mi? Onları anneleriyle aynı kaderi paylaşmaktan kurtarmak istemezler mi?

Bildiklerim ve bu konuda ne yapmayı umduğum hakkında birden fazla kez dilimi tuttum. Ruhlar dudaklarımı gevşetmiş olabilir, ancak Ivy'nin benden alınabileceği korkusu düşüncelerimi sıkıca kilit altında tuttu. Her şeyin uygun zamanı ve yeri olacak.

İlk olarak, karıma ihtiyacım var.

Altımız ayaklarımızı sürüyerek ve tökezleyerek kapıya doğru ilerlerken, Prens Aspen'in iri cüssesi beni . Oldukça gösterişli olduğunu kabul ediyorum.

Ve çok iri. Sloan'la cüsse olarak birbirlerine denk olduklarını söyleyebilirim ve bu da bir şey ifade ediyor. Ciaran'ın neden bu kadar ilgilendiğini anlayabiliyorum. Prensesin büyüüne kapılmamış olsaydım ben de dikkatimi çekebilirdi. "Söylediklerimde ciddiydim Cillian," diyor Aspen tembel bir gülümsemeyle. Kapıyor

Yanaklarımı sertçe okşuyor ve alnımız birbirine değecek şekilde eğiliyor. "Kız kardeşimi incitirsen ben de bu yakışıklı yüzü hırpalarım."

Ben daha ciddiyete geçişini ve gözlerindeki gerçek tehdidi algılayamadan prens gülüyor ve uzaklaşıyor. Ciaran yanıma gelirken, ondan dalga dalga yayılan bariz şehveti isteksiz bir röntgenci gibi izliyorum.

"Çok güzel bir yüz. Yumruk atılamayacak kadar güzel," diyor Aspen bilmiş bir sırıtişla.

Sözlerinin artık bana yönelik olmadığı açık, ne de ondan gelen açık hayranlık bakışı. Ciaran'ın ilgisinin her zaman farkındaydım ama bunun daha önce düşündüğüm kadar tek taraflı olmadığını görüyorum. Bu ikisinin ne tür bir ateşle oynadıklarını düşündüklerini bilmiyorum, tek bildiğim bu ateşin ikisini de yakacağı.

"Prens Ciaran, bana odamı gösterme nezaketinde bulunur musunuz? Korkarım tek başıma idare edemeyeceğim," diye soruyor Aspen, ses tonundaki çapkınlık olarak tanımlayabileceğim bir tonla. Sanki niyetini gizlemeye bile çalışmıyor. Ama kendi müstehcen planlarını yürürlükte olduğu için onu yargılayacak durumda değilim.

Bu ikisinin evlenmeden önce ne yaptıkları kendilerini ilgilendirir.

Artık utangaç olan kardeşim pancar kırmızısı; gözlerinde hülyalı bir bakışla sevgilisine doğru adım atan, kızarmış, beceriksiz bir aptal. Ama onun odaklanmasına ihtiyacım var. Gelinimin kardeşiyle yatağa girmeden önce başarması gereken bir görevi var.

"Unutma," diyorum nefesimin altında o geçerken.

"Evet, evet. Mektup bende," diye karşılık veriyor, bana doğru bakma zahmetine bile girmeden.

"Ve..." Bastırıyorum.

"Halledildi, Cillian," diye tersliyor. "Kahretsin, tam bir dırdırcısın, biliyor musun?" Gülerек onu başından savıyorum. Aklının başka yerde olduğu açık, ama haklı; endişelenmeme gerek yok. Ciaran pek çok şeydir: özgür bir ruh, bir zekâ ve başımın belasıdır ama her şeyden önce güvenilir ve sözüne sadıktır.

beni destekle.

Sürü yaşamını sarayımıza getirme planlarımı açıkladığımda hem o hem de Cal beni desteklemekte tereddüt etmediler. Ivy Namara'dan ayrıldıktan sonra kardeşlerime her şeyi anlattım. Sadece Kader'in bana ve sürü arkadaşlarıma bahsettiği koku uyumu hakkında değil, aynı zamanda geçmişimizden uzun zamandır sakladığım ve gün ışığına çıkarmaktan utandığım sırları da anlattım.

Sarsılmış olsalar da beni ve misyonumu kollarını açarak kucakladılar. Kardeşlerim ve benim aramdaki tüm farklılıklara rağmen büyük bir sevgi var.

Çalışma odam boşaldığında ve nihayet odama doğru yol aldığında, adımlarımdaki yeni hafiflik hoş bir rahatlama oluyor. Bu akşam bana bir şey verdiyse, o da kesinliğin verdiği rahattır. Güneş doğduğunda, hayallerimin omega'sı karım olacak.

Açık denizde geçirdiğim **bir** hafta, bu odaya tıklılıp da niyetimin yakışıklı yüzünü göremediğim iki koca gün kadar acımasız değildi. Aslında bu tam olarak doğru değil, çünkü Prens Ciaran ve Prens Callan'ı kardeşlerimi ve beni karşılamaya geldiklerinde gördüm. Gerçi hepsi aynı yüzü paylaşırsa, etki aynı olmaz.

Üçüz olmalarına rağmen Cillian'ı karanlıkta bile diğerlerinden ayırabilirim. Kendini taşıma şekli ve doğal olarak yaydığı aura dizlerimin bağını çözüyor. Varlığı en hafif tabirle büyüleyici ve kendimi tekrar tekrar ona çekilmiş buluyorum.

Geçen yıl beni görmezden gelmek için elinden geleni yaptığında bile, onun dikkatinden başka bir şey istemiyordum. Görünüşe göre, beni çalışma odasında gizlice dolaşırken yakaladığında dileğim yerine geldi. O zamandan beri, niyetim haftalık mektupları aracılığıyla tam olarak ne kadar dikkatini çektiğimi açıklamaktan mutluluk duyuyor.

Yazışmaları uzun soluklu olmasa da, zekâsı ve düşünceliliği her kalem darbesinde kendini belli ediyordu. Her yeni mektupla birlikte Cillian'ın kim olduğu ve nelere değer verdiği hakkında ufak tefek bilgiler edindim. Atını, Taranis'i, mümkün olduğunca dışarı çıkarmayı çok sevdiğini öğrendim. Ciğerlerindeki temiz hava ve

rüzgâr ona neşe veriyor. Bana en büyükleri olarak hem Ciaran hem de Callan'dan sorumlu olduğunu ve her gün onlar için endişelendiğini söyledi.

En ilginç, bana olan sevgisinin arttığını öğrendim. Henüz bana iltifat etmediği tek bir mektup bile göndermedi. Son zamanlarda, beni ne kadar güzel bulduğunu ve beni bir kez daha öpmek için nasıl sabırsızlandığını ayrıntılı bir şekilde anlatarak oldukça yüzsüz davranmaya başladı.

Yazışmalarının bu belirli kısımları, bekâr bir omega için uygunsuz olsa da, yüzümü kızartmaktan asla vazgeçmiyor. Dudaklarımızın en son buluştuğu zamanı ve içinde bulunduğumuz koşulları çağrıştırıyorlar.

O gecenin anısı, yatak odamda yalnız kaldığımda tekrar bir şey. Yaptığımız her şey - araya girmeseydik yapacağımız her şey - Cillian'ın beklediği gibi bir omega prenses olmadığımı kanıtlıyor.

Şimdi bile, nişanlımın uzaktan bana bakmasıyla isteyebileceğim her şeye sahipken, aklımdaki tek alfa o değil. Tıpkı o gece olduğu gibi, Lord Oran Rafferty sarsmak istemediğim bir varlık. Onun dokunuşu beni hala rahatsız eden hayalet bir okşayış. O gün olduğu gibi bugün de onun için yanıp tutuşuyorum.

Belki de bana verilenden daha fazlasını istediğim için açgözlüyümdür. Batı krallıklarında kaç tane omega Kral Cillian gibi bir alfanın yanında olmasını isterdi? Sayılamayacak kadar çok, orası kesin.

Ama genç bir kızken bile, sarayın etrafında gizlice dolaşırdım, böylece personeldeki omegaların dedikodularını duyabilir ve alfaları hakkında hikayeler anlatabilirdim.

O zamandan beri kendime ait bir paketimin olmasını hayal ediyorum.

Ne bir prenses ne de soylu bir omega olsaydım, birden fazla alfa tarafından kur yapmanın heyecanını bilirdim. Açıkça aranmak, doğamın umutsuzca arzuladığı ilgi karşısında utanç duymamak, asla gerçekleştiremeyeceğim bir hayal. En azından tam olarak değil.

Ama bir akşam, bana birlikte zevk vermek isteyen birkaç erkekten gelen bir güç fısıltısı hissettim. Yumuşak sözleri ve aç dokunuşlarıyla konsantrasyonlarının tek odağı olmak, rüyalarımın bile beni hazırlayamayacağı bir şekilde uyuşturuyordu.

Bu gizli arzumu asla yüksek sesle itiraf etmezdim.

Kimseye değil. Ama özellikle de Cillian'a. En iyi arkadaşı olsun ya da olmasın, gelinini bir başkasıyla paylaşmayı gerçekten düşünmezdi. O kadar geç bir saatte hepimiz o anın heyecanına kapılmıştık.

Yine de, özel fantezilerimin gizliliğinde, hem Cillian'ı hem de Oran'ı bir kez daha bedenimi arzularken hayal ediyorum. Daha da utanç verici olanı, bazen sözümüzü kesen heybetli alfayı da hayal ediyorum. Geldiğinde kaçmak yerine onu bize katılması için çağırıyorum. Ryalarımnda, ben tamamen doyana kadar diğerleriyle birlikte beni coşkuyla tahrik ediyor.

Korkunç, biliyorum. O bir yabancıydı; yakışıklı, iri yarı bir yabancıydı ve Cillian'ın çalışma odasına girerken tuhaf bir rahatlık duyuyordu. Sanki yanımızda olmaya hakkı olduğunu biliyor gibiydi. Sanki onun varlığı bekleniyordu ve benimki sürprizdi. Oran korkacak bir şeyim olmadığına dair bana güvence bile verdi.

Kalbimin derinliklerinde bu duygunun doğru olduğunu biliyordum. Ama yle uygunsuz bir pozisyonda yakalanmıştık ki.

Bu yüzden, paylaştığımız ateşli gece ne olursa olsun ve onu ne kadar sık anımsarsam anımsayayım, bunun bir daha asla gerekleşemeyeceğinin farkındayım. Bu benim en derin ve en değerli sırrım olarak kalacak. Olabilecek tek şey bu.

Bununla birlikte, utanmadan dört gözle bekleyebileceğim şey, yakında müstakbel kocamla aynı yatağı paylaşma olasılığıdır. Beni pş, vücuduma dokunuşu ve kulağıma günahkâr sözler söylemesi, açıkça arzuladıığımız mahremiyete sahip olduğumuzda başka neler yapabileceğini görmek için sabırsızlanmama neden oluyor.

"Ivy," diye sesleniyor kız kardeşim yataktan, aşırı hevesli düşüncelerimi bölerek. "Seninle uyumaya gidiyorum. Yarın değerli kralın için bir cadı gibi grnmene izin veremeyiz, değil mi?"

Tipik Rose, asla hazırda bir iğnesi olmadan durmaz. Denizciliğe ve seyahate -ya da alfalara- pek dşkn değildir ve Ancaire Kalesi'ne vardığımızdan beri nadir görülen bir formdadır.

"Her zamanki caziben henüz geri dönmedi, kardeşim. Belki de denizde kayboldun?" Sırtarak karşılık veriyorum.

Kız kardeşim kıkırdıyor, dövüşecek düzgün bir ortağı olduğu için çok mutlu. Erkek kardeşlerimiz uzun zamandan beri onunla karşı karşıya gelmemeyi öğrendiler ve küçük kardeşlerimizin açıkçası gözleri korkuyor. Ama benim değil.

Rose bize kendi annemizden daha fazla annelik yaptı ama o her zaman her şeyden önce benim en iyi arkadaşım olacak. Alfalar ve evlilik konusundaki görüşlerine katılmasam bile ona dünyadaki herkesten daha fazla güveniyorum.

Yaşadıklarımız göz önüne alındığında bu hoşnutsuzluğu yersiz değil.

Annemle babam birbirlerini sevmiyorlardı, dünyanın geri kalanına hangi yalanı söylemiş olurlarsa olsunlar. Benim kralla olan birlikteliğim gibi, onlarınki de siyasi kazanç için ayarlanmıştı ve kardeşlerim ve ben hoşnutsuzluklarının ne kadar derin olduğunu ilk elden gördük. Babam bu kadar kusurlu ve bencil bir alfa olmasaydı, belki de evlilikleri farklı bir şekilde sonuçlanabilirdi. Ama annem, babamın pek çok günahına rağmen onu yatağına kabul etmeye devam etti.

Yetiştirmesi gereken sekiz çocuğu ve yönetmesi gereken bir ülkesi olan bir adamın, eşinin arkasından zamparalık yapamayacak kadar meşgul olacağı düşünülebilir. Ama babam, eski kral, zamanının kısıtlanmasının onu bunu yapmaktan alıkoymasına izin vermedi.

Güzelliğin peşinden bu kadar pervasızca koşan bir adam nasıl olur da önündeki omega'nın kıymetini bilmezdi? Hatırladığım annem genç ve hayat doluydu. Hastalık ve babamın sadakatsizliği ona zarar verene kadar, sarayda ve tüm batı krallıklarında güzelliğiyle büyük saygı görüyordu.

Bana böyle saygısızca davranmaya cüret edecek bir adamla asla evlenmeyeceğime yemin ettim. Anneme ve dolayısıyla hepimize yaşattığı aynı acıyı yaşamaktansa kaçıp ormanda yaşamayı tercih ederdim. Çocukken bile annemin kardeşlerime ve bana olan sevgisinin, kızgınlığı kadar derin olmadığını anlamıştım. Bizler, babama ne kadar sağlıklı çocuk doğурсa doğursun, babamın onu yine de sevmeyeceğinin acı bir hatırlatıcısıydık.

Bunun için bizi asla affedemezdi.

Ancak ebeveynlerimizin başarısızlıkları ve zamansız ölümleri bizi yıkmadı. Hawthorn, Sage, Aspen, Rose, Lily, Oleander, Daisy ve ben onlara rağmen kopmaz bir bağ kurduk. Yaklaşan düğünüm, yeni bir yolculuğa çıkarken, kardeşlerimle olan eski hayatımın sona ermekte olduğunu acı tatlı bir şekilde hatırlatıyor.

Saraydakiler gerçek bir dostluktan ziyade kardeşlerimi yatağa atmakla ilgilendikleri için, arkadaşlık anlamında tanıdığım tek şey onlar. Sanırım benim aracılığım ile onlara ulaşmayı umuyorlardı. Ailem dışında kimseyle yakın ilişki kurmama kararlılığımı güçlendiren aptalca, sonuçsuz çabalar.

Rose da bu konuda bana benziyor ama o da asla aşık olmama misyonunda kararlı. Eğer ona kalsaydı, sanırım hepimiz hayatımız boyunca evde kalmış omegalar olurduk.

Namara'ya geldiğimizden beri en az beş kez beni yaklaşan nikâhımdan kurtarmayı teklif ederek söz konusu şüpheleri doğrulamaya devam ediyor.

Benim için her şeyi yapacağını bilmek beni mutlu etse de, Cillian'ın eşi olmayı dört gözle bekliyorum. Hayatımı Namara'nın kraliçesi olarak onun yanında hüküm sürmek için hazırlanarak geçirdim ve unvanımı büyük bir gururla taşıyacağım.

Yine de Rose şüpheli olmaya devam ediyor.

"Yatağa gir, olur mu?" Tekrar işaret ediyor. "Yarın evlenmekte ısrar edersen, dinlenebildiğin kadar dinlenmen gerekecek."

"Evet, anne," diye çok tatlı bir şekilde cevap veriyorum, yorganın altına, yanıma sürünüyorum.

On

u. "Sus."

Küçük kardeşlerimiz, Lily, Oleander ve Daisy, evlerine çekildiler. saatler önce. Tüm bu kargaşa ve sosyal etkileşimler, çekingen Lily'mizin üstesinden gelemeyeceği kadar ağırdı. Hawthorn, Namarian sarayının genç erkekleri eğlenmek için birbirleriyle yarışmaya başlayınca Daisy ve Oleander'ın kendisine katılmasını önerdi. İkizler bir alfanın ilgisine yabancı olmasalar da, çok gençler ve hepimiz gibi başkalarına söz verdiler.

"Buraya gel," diye mırıldanıyor Rose, kollarını açıyor, böylece daha da sokulabiliyorum.

Artık omega duyularım geliştiğinden, onun limon-hardal kokusunu hafifçe de olsa algılayabiliyorum. Tüm omegalar gibi tatlı ve hoş bir koku - gerçekten de deneyimlemesi rahatlatıcı. Alfa'ların çiftleşmemiş Omega'lara yakın olmak için bu kadar hevesli olmalarına şaşmamalı. Bana parfümlerimizin onlar için sarhoş edici olduğu söylendi, sadece bir koku eşleşmesinin deneyimleyebileceği tam etki olmasa bile.

Dahası, eğer masallara inanılacak olursa, kader eşleri birbirlerini bulanlara özgü bir büyüye sahiptir. Aralarındaki bağ sayesinde birbirlerinin duygularını hissedebildikleri ve onlar aracılığıyla iletişim kurabildikleri söylenir.

Bu en değerli armağan, bir alfa kaderindeki omega'yı iddialı bir ısırıkla işaretlediğinde onlara bahşedilir.

Alfa ve omegalar koku eşleşmesi olmadan bağ kurabilirken, asla gerçek bir ruh birliğini deneyimleyemezler. Henüz Kader tarafından kutsanmış bir çiftle tanışmadım, ancak aralarındaki büyüye dair okuduğum hikayeler rüya gibi.

İnsanın bu hayatta kaderindeki eşini bulması ne kadar harika ve beklenmedik bir şey olurdu - böylesine bir yakınlık ve

çiftleşme bağı yoluyla şeffaflık.

Cillian'ın kaderindeki omega olmak için neler vermezdim ama bunun imkânsız olduğunu zaten biliyorum. Prens benden iki yaş büyük - alfa duyuları yirmi birinci yaş gününde gelişti. Koku eşleşmemiz olsaydı, geçen bahar tanıştığımız andan itibaren bunu bilirdi.

Hayal kırıklığı yaratsa da, pek çok çift bu olmadan da mutluluğu bulabiliyor. Mektuplarımıza ve paylaştığımız kısa, fiziksel yakınlığa dayanarak, sağlam bir başlangıç yaptığımızı söyleyebilirim. Tutku ve arzunun olduğu yerde aşkın çiçek açma potansiyeli de vardır. Daha ötesini dileyerek şansımı zorlamaya cesaret edemem.

"Bundan emin misin, Ivy?" Rose saçlarımı okşarken soruyor. "Ya babam ya da *Blair* gibi berbat, yalancı bir ahmaksa?"

Gözlerimi deviriyorum, Rose'un nişanlısı hakkındaki saçmalıklarını tekrar dinlemeye hevesli değilim. Görünüşe göre ağza alınmayacak bir şey yapmış. Kız kardeşim, onun bir yalancı ve tehditkâr olduğunu söylemek dışında ayrıntı vermeyi reddediyor.

Ona inanılmaması gerektiğini ima etmek istemesem de, Rose çabuk yargılıyor ve değersiz gördüğü kişilere verdiği cezalarda sert davranıyor. Mizacı, yüksek saygısının ayrıcalığını bahşettiği kişiler için mükemmel bir müttefik oluşturur. Gerçi bu liste çok kısa.

Sanırım bu dünyada Rose'un gerçekte kim olduğunu gören birkaç kişiden biri olabilirim: sevgisinde ve inançlarında şiddetli, ancak alay ve vitriol duvarının arkasına sakladığı hassas bir kalbi var.

"Rosie, bu evlilik kaçınılmaz, tıpkı seninki gibi. Neden içinde mutluluğu bulmayı ummayayım ki?"

Kız kardeşim bana acıma dolu, yatıştırıcı bir bakış atıyor ve ardından söylediklerine olan içten inancından nefret ediyorum. "Mutluluk bir yanılsamadır, Ivy. Asla sürmez."

"Şiir! Evlenmeden önce dokunaklı bir duygu," diyerek sohbeti biraz neşelendirmeye çalıştım. "Teşekkür ederim, sevgili ozan. Rica etsem bana başka bir aşk hikâyesi anlatır mısın?"

"Anlaşıldı." Rose kıkırdıyor. "Hayalperest, romantik kız kardeşim bu gece daha fazla gerçek duymak istemiyor."

Gülmemize rağmen aramıza kaçırılmayacak bir ağırlık yerleşiyor. Hayatlarımız farklı yollara sapıyor. Yarından sonra, bir daha bir gece geçirip geçiremeyeceğimizi kim bilebilir: birbirimizin arkadaşlığında var olmak, dünyayı umursamadan eğlenmek.

Yakında ikimiz de ailemizin ve sevgili evimiz Lucernia'nın dışındaki çıkarlara bağı kraliçeler olacağız. Yakında, sadece Rose ve Ivy olarak var olmayı bırakacağız.

Rose sanki en derin düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi, "Her zaman yanında olacağım, Küçük Kardeşim," diyor. "Bana ihtiyacın olursa bir okyanus beni durduramaz. Hapsedilme tehdidi de kalbini inciten o güzel kralı canlı canlı derisini yüzmekten alıkoyamaz beni."

Sesinde belirginleşen gözyaşlarıyla yıkıldım, ancak bana daha sıkı sarıldığında yeniden bütünleştim. Onun için yapamayacağım hiçbir şey yok; kız kardeşimin değerli kalbini korumak için yapamayacağım hiçbir şey yok. "Biliyorum Rosie ve seni seviyorum."

En güvendiğim yoldaşımın sıcak kucağına sarılıp derin ve huzurlu bir uykuya dalıyorum. Orada, periler rüyalarımı kaçamadığım üç alfaya doğru yönlendiriyor.

"Hazır mısın, Ivy?" Hawthorn bana gülümsüyor ve kolunun kıvrımına sıkıştırdığı elimi okşuyor.

Gözlerinde oluşan yaşları ustalıkla uzak tuttu ve ben de onun bu itidali için daha fazla minnettar olamazdım. Eğer tek bir damla bile akıtsaydı, özenle hazırladığım ince birliktelik perdesi buharlaşırdı. Koridorda ağlayarak yürümek ne bugünü ne de en gerçek savunucum olan kardeşimle geçirdiğim bu son anları hatırlamak istediğim şey.

Hawthorn hepimizin hak ettiği ama mahrum bırakıldığımız babadır. Henüz on sekiz yaşındayken tahta oturdu ve yedi küçük kardeşine ebeveynlik etme rolünü üstlendi. Daha küçük bir insan, kendi hatası ya da seçimi olmaksızın yüklendiği sorumluluklar altında ezilirdi, ancak kardeşim tanıdığım en nazik, en sevgi dolu alfadır. Yetiştirdiği kız kardeşi artık onun koruma alanı dışında kalacağı için yaşadığı duyguları ancak hayal edebilirim.

"Hazır," diye cevap veriyorum pazusunu nazikçe sıkarak. Keşke onu teselli etmek için daha fazlasını yapabilseydim ama o bunu duymak bile istemiyor. Kardeşim, kendi ihtiyaçları yokmuş gibi görünmek için özverili davranmakta kararlı. Şu anda onun için yapabileceğim en iyi şey, bu birlikteliğe duyduğum güveni yansıtmak. Benim isteksizliğimi fark ettiğinde, bu onun kalbini rahatlatacaktır.

Uyandığımda müstakbel alfamın sürprizleriyle karşılaşınca bugünle ilgili sinirlerim yatıştı. Kız kardeşim Prens Ciaran'ın kraldan boş zamanlarımda açmam için birkaç hediye getirdiğini söyledi.

Yatak odamdan çıktığımda, ünlü Namarian bahçelerinden gelen çiçeklerin en çarpıcı düzenlemesiyle karşılaştım. Soluk pembe güllerin yumuşak tonları, beyaz şakayıklar ve bir dizi yeşillik, salon masasının üzerindeki bir vazoda güzelce duruyordu. Yanında, kenarlarına özenle sarmaşık yaprakları işlenmiş çok sevimli ipek bir mendil duruyordu.

Sırada süslü bir şekilde oyulmuş bir kutu vardı ve içinde uçlarına inci kakılmış altın bir taç bulunuyordu. hizmetçisi bana bunun Cillian'ın annesi tarafından babasıyla evlenirken takıldığını söyledi. Abartısız olsa da zarafeti inkâr edilemezdi. Cillian'ın bunu takmamı istemesi benim için bir onurdu ve memnuniyetle kabul ettim.

Son olarak, küçük bir parşömen parçasını not aldım, bir yıl süren yazışmalarımızı tamamlayacak son bir mesaj. Kelimeleri az olsa da, kalbimde baş döndürücü bir beklenti kök saldı.

Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum, sevgilim.

Sonsuza dek seninim,

Cillian

Nişanlılığımız geleneksel anlamda kur yapmak için çok az fırsat bıraktı. Eğer soylulardan biri olsaydık, Cillian beni haftalarca hediyelere boğar ve diğer yolların yanı sıra benim beğenimi kazanmaya çalışırdı. Ama aramızdaki anlaşmaya göre, bana kur yapmasına kesinlikle gerek yoktu. Birlikteliğimizin sonucu yıllardır garantiydi.

Ancak bugün kral bana iyi niyetine ve böylesine önemli bir günde kendimi özel hissettirme arzusuna dair küçük ipuçları verdi. Kalbime yakın tutmak için elbisemin korsajına sıkıştırdığım mendilim hala duruyor ve eski kraliçenin tacı başımın üzerinde gururla duruyor.

Kendi ölkemdeki bir gelinin giyebileceği geleneksel beyaz elbise yerine, yeni vatanıma saygı gösterdim. Altın zümrüt ipeği göğsümü ve belimi sardıktan sonra dolgun ve dökümlü bir eteğe dönüşüyor. Sevgili yakası hiçbir şekilde skandal değil, ama göğüslerimin cömert kıvrımlarını prensi memnun edeceğini umduğum bir şekilde vurguluyor. Bileklerimi sıkıca kavrayan uzun kollar da

Lucernia'da yılın bu zamanı için sıcak, ama baharın Namara'yı ziyaret etmesi zaman alıyor ve alışmam gerekiyor.

Resmi bir kabarıklık yerine, saçlarım yüzümden uzakta tutturulurken, geri kalanı gevşek dalgalar halinde omuzlarımdan serbestçe düşüyor. Görünüşümle ilgili her şey Namarian sarayının tarzına uygun. Şaşırtıcı bir şekilde, kendimi ülkemin anlamsız gösterileri arasında hiç olmadığım kadar kısıtlanmış hissediyorum.

Kardeşim boğazını temizliyor ve beni şimdiki ana geri getiriyor. Omuzlarını dikleştirmeden ve çok iyi bildiğim bir hareketle çenesini kaldırmadan önce bana acı tatlı son bir gülümseme sunarak başını sallıyor. Dünyanın geri kalanı için taktığı alıştırılmış maske yerine kayıyor, hürmet talep ediyor ve ruhunun daha yumuşak kısımlarını gizliyor.

"Peki o zaman." Kapıdaki muhafızlara doğru işaret ediyor. "Gidelim mi?" Kaderimle aramda duran pırıl pırıl, koyu renkli ahşap parçalanıyor, Gözlerimi önümde uzananlara açıyorum. Ancaire Şatosu'nun büyük salonu Evercrest'teki sarayımızla kıyaslandığında rustik sayılabilir, ancak ben tamamen hayran kaldım. Soluk taş duvarlar taze çiçek çelenkleriyle süslenmiş ve kutlamaya eşsiz ve büyüleyici bir hava katmış. Sanki dışarısı bize getirilmiş gibi ve Cillian'ın mektuplarımdan şatosunun bahçelerine ne kadar düşkün olduğumu hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyorum. Gerçekten de görülmeye değer bir harikalar.

Kürsüye yaklaştığımızda, nihayet geçen yıl hayalini kurduğum adamla göz göze geliyorum. *Gök gürültüsü*; kalbimin atışları onun yakınlığının vaadiyle aniden gök gürültüsüne dönüşüyor. Hafızam bana ihanet etmiş gibi görünüyor, çünkü Cillian hatırladığımdan farklı.

Omuzları daha geniş, çene çizgisi daha keskin ve kolları kesinlikle devasa görünüyor - beni saracak ve vücudunun sert baskısına karşı beni yakın tutacak kadar büyük. Anılarımdan geriye kalan, koyu renkli, sevimli bukleleri ve şimdi derinliklerinde kaçırılmaz bir açlıkla bana dikilmiş olan delici mavi gözleri.

Derim o kadar acil, o kadar içgüdüsel bir ihtiyaçla karıncalanıyor ki varlığını görmezden gelemiyorum. Kalp atışlarımda sürekli hızlanmasıyla birlikte, onun değerlendirmelerinden biraz olsun kurtulamazsam yakında çözüleceğimden eminim.

Vahşilik.

Şimdi ruhumda yaşıyor, beni ileri itiyor, sanki aynı bütünün iki yarısıymışız, bir olmaya yazgılıymışız gibi beni Cillian'a doğru çağırıyor. Ama

Bu bir çeşit rüya olmalı.

Namara'ya yaptığım uzun yolculuk ve bu kavuşmayı beklerken geçirdiğim huzursuz geceler beni yorgun düşürdü. Yorgun zihnim, kralımın nefis, vahşi gözlü bir görüntüsünün aramızdaki bu son mesafeyi kapatmak için kürsüden koştuğu yüzen bir fantezi yarattı.

Cillian'ın eli bileğime dolanırken esen rüzgârlar ve tuzlu deniz beni sarıyor. Bir anda Hawthorn'un yanından kurtulup şimdiye kadar karşılaştığım en baştan çıkarıcı kokuya doğru çekiliyorum.

Ama rüya görüyor olmalıyım, kendime hatırlatıyorum. Sadece Hayal Cillian bana böylesine ateşli bir özlemle bakabilirdi. Sadece benim hayalimde tüm sarayının önünde dizlerinin üzerine çöker ve elimi çok daha büyük avuçlarının arasında kavrar.

"Bunun anlamı ne?" Hawthorn arkamdan bağırıyor. Gürültü patırtı arasında sesinin tek olmadığından eminim ama çok yüksek. Kendimi uyandırabilseydim, mükemmel bir anı mahvetmeye çalıştığı için onu azarlardım.

Diz çökmüş kralım kokusuyla beni işaretlemek için yanağını bileğime sürüyor. Parfümümü ciğerlerine çekerken inliyor ve onu istediğim tüm yalnız gecelerimde hiç bu kadar erotik bir şey hayal etmediğime eminim.

Ağzını avuç içimin topuğuna değdirdiğinde içimden bir sızlanma geçiyor. Orada, sanki onun için özelmışim gibi narin öpücükler konduruyor. Dudaklarının her buluşmasında, beni günlerim boyunca el üstünde tutacağına dair değerli, sevecen vaatler tenime işliyor.

Buz mavisî gözleri bana bakıyor, buz gibi renklerine rağmen içimi yakıyor. Cillian'ın dudaklarının şefkat vaat ettiği yerde, bakışları sahiplenmeyi talep ediyor. Kokusu gibi, kalbimin bir yıldır bildiği şeyi bana söylüyor.

"Benim," diye homurdanıyor Cillian, şüphelerimi pekiştiriyor ve kopan yaygarayı bastırıyor. Sesindeki hırçın sahiplenme duygusu tüylerimi diken diken ediyor ve bacaklarımın arasında müstehcen bir şekilde kaygan havuzlar oluşuyor. Arsız gösterimiz o kadar uygunsuz ki ciğerlerimden kopmak isteyen kahkahalarımı zor zapt ediyorum. Ancak Dream Ivy, alfasının gözleri üzerindeyken cüretkâr ve cesurdur. Başkalarının onu kucaklama konusunda ne düşündüğünü çok az önemsiyor.

Omega doğası ve kolayca gelen ilkel içgüdülerle hareket eder.

Yakında bu transtan uyanacağım ve her şey eskisi gibi olacak. Çarpan nabzım durulacak; damarlarımdaki ısı soğuyacak. Bacaklarımdaki güç geri gelecek ve gerçek olan bu rüya hafızamdan silinecek.

"Cillian," diyorum, bu yeni keşfettiğim cesaretle onu daha yakına çağırıyorum. Elimi onunkinden çekiyorum, parmak uçlarımı çenesinin keskin çizgileri boyunca gezdiriyorum ve ayak parmaklarını kıvıran bir iniltiyle dokunuşuma nasıl eğildiğinin keyfini çıkarıyorum.

Cillian sanki dizlerinin üzerinde kaldığını yeni fark etmiş gibi yavaşça boyunun tamamına kadar yükseliyor. Önümde tüm heybetiyle dururken daha ağır, daha düzensiz nefesler ciğerlerimi ürpertiyor. Aç gözleri, geniş göğsü ve dudaklarında oynayan kurtsu sırtışıyla kralım tam bir alfa.

Ona bakmak için başımı eğmemden hoşlanıyor. Onu hevesle değerlendirmemden ve aramızda çiçek açan parfümümden hoşlanıyor görünüyor. Rüya gördüğüm için, her zaman yapmasını istediğim şeyi yapıyor - uysal, zayıf dizli bedenimi onunkiyle aynı hizaya çekiyor.

"*Dostum*," diye fısıldıyor, kulağımı okşamak için eğiliyor. "Benim sevgili omega'm. Benim tatlı kaderim."

Evet, dostum.

Dostum.

Benim alfam. Bu kelime aramızda sınırsız, doyumsuz bir açlığın sonsuz döngüsünde yankılanıyor. Kalbim kulaklarımda ağır ağır atıyor, şimdi kaygan olan kalçalarımın arasında zonklayan ağrıya aynı anda çarpıyor. Kendimi hiç bu kadar tüketilmiş, şu anda olduğum kadar çaresizce şehvet dolu hissetmemiştim. Ruhlarımız gibi bedenlerimizin de bir olması fikri omurgamı ısıtıyor.

Sayıklama etrafımızdaki dünyayı bastırıyor. Nefesimiz paylaşıyor - kutsal bir sır gibi aramızda gidip geliyor - ve bu baş döndürücü itme ve çekme büyüünde kaybolmama izin veriyorum.

Burnunu boğazımın çukuruna bastırmak için eğildiğinde "Alfa," diye inliyorum.

Kralım açgözlülükle kokumu ciğerlerine çekiyor; kokunun onu ne kadar tatlandırıldığına dair göğsünden memnun bir mırıltı yükseliyor. Bu ses ruhuma bir merhem gibi geliyor ve bacaklarım nihayet altımda gevşerken beni teslim olmaya ikna ediyor.

Bedenim kurşun gibi, o kadar yabancı ve derin bir rahatlıkla ağırlaşmış ki sonsuza dek tadını çıkarmak istiyorum. Görüşüm hızla tünellenirken, yakında rüyasız uykunun tatlı uçurumuna teslim olmak zorunda kalacağım.

Gözümün ucuyla, Cillian hariç herkesi fark etmemi engelleyen sisin içinden bir şey geçiyor.

Ateş kırmızısı bir parıltı.

Tatlı duman ve yanan odunun boğucu kokusu burnumu dolduruyor.

Cillian gibi onun da ne olduğunu anlamak için bedenimin ve zihnimin kaldıracıebileceği tek şey bu: *Eşim. Kalbimin koruyucusu.*
Dünya kararır.

Panik, buz gibi soğuk ve ısırtıcı, eşim kollarımda bayılırken damarlarımda dolaşıyor. Onun yumuşak, tatlı bedeninin bana yaslanması hayatımda yaşadığım en tatlı mutluluk olsa da, bunun böyle olması gerekmiyordu. Seyircilerin önünde ona binmeye hazırlanan bir canavar gibi davranarak prensesi bunalttım.

Ama onun kokusu, tanrılar, *onun kokusu*. Ayrı kaldığımız bir yıl içinde nasıl çiçek açtığına tamamen hazırlıksızdım. Önceden de sarhoş ediciydi ama şimdi düpedüz karşı konulmaz oldu. Elmalı tarçınlı kokusunun dalgası bana çarptığı anda, Ivy'yi kollarıma almak ve herkesin görmesi için onu işaretlemek için hayvani bir zorunluluğun üstesinden geldim.

O benim.

Ona bakmaya cesaret eden herkes bunu iyi hatırlamalıdır.

"Ivy!" Onu eşit derecede aciliyet ve ihtiyatla sarsıyorum. Kıpırdamıyor ya da sonsuz okyanus gözleriyle beni onurlandırmıyor. Bir sonraki nefesimi verene kadar uyanmazsa bu dünyayı yakıp kül edeceğimden eminim.

Sanki biri kılıcını tam ortama saplamış gibi hissediyorum. Başka ne bu kadar içgüdüsel bir acıya neden olabilir? Bildiğim tek şey acı - acı ve sadece bana eziyet etmeye yarayan ballı elmalı kekin çökmüş kokusu. Gitmesine izin vermeyeceğim.

Bu şekilde değil.

Hiçbir zaman.

"Sevgilim," diye yalvarıyorum, sesim üzüntümden boğuk çıkıyor. "Çok özür dilerim.

Lütfen gözlerinizi açın."

Oran yanımda dizlerinin üzerine çöküyor. Omega görünür görünmez ona doğru koştuğu için ona kızmak istiyorum ama ben daha iyi değilken onu nasıl suçlayabilirim? Onun varlığından o da en az benim kadar etkileniyor, kokusu onun yakınında yeni beslenmiş bir ateş gibi kabarıyor. Eşimizden başka bir yere bakmaya cesaret ettiğimde, gözbebekleri neredeyse gözlerinin zümrüt rengini yutuyor.

Ona yaklaşıyor, saç tellerini düzeltiyor ve avucunun içiyle yanağına bastırıyor. Ona açık bir özlemle bakarken, göğsümün içindeki saldırganlık kıpırtıları canlanıyor ve ona bu kadar yakın olmaya cüret ettiği için ellerimi sürü arkadaşımın boğazına sarmam için beni kışkırtıyor. Oran da olsa fark etmez. Doğamın bu kısmı, başka bir alfanın ellerini eşimin üzerine koymasına dayanamıyor. Bencilce, hınzırca bir arzu besliyor Kadınıımı, kaderimi kendime saklamak için.

Ama kalbimin içindeki başka, daha yüksek bir ses bana hatırlatmaya hazır - bu *Oran*. O bir tehdit değil, kan bağı dışında her anlamda kardeşim. Onu güvende ve mutlu tutmama yardım edecek kişi o.

Etrafımızdaki kalabalık ve kaosa aldırmadan öne doğru eğiliyor ve yanağını onun alnına yaslıyor. Bu tehlikeli bir hareket. Başka bir durum olsaydı, içinde bulunduğumuz tehlikeli durumu gözler önüne serdiği için onu azarlardım.

"Her şey yolunda kardeşim. Prensesimiz senin kokunu alınca çılgına dönmüş olmalı," diyor sessizce, böylece sadece ben duyabiliyorum. "Onun için mırıla. Onu bize geri getir."

Oran öyle emin ve sakin konuşuyor ki, kalbimde yanan vahşi öfkeyi hafifletiyor. Daha berrak gözlerle, göğsünün nefes alıp verişiyile nasıl yükselip alçaldığını görüyorum, söylediklerini doğruluyor.

Bu küçük rahatlama, azalan endişemin yanında kendini beğenmişliğe de yer açıyor. Alfa imzamin onu bu kadar etkilediğini bilmek -bu kadar tatlı kokmasını sağlamak- daha önce hiç bilmediğim bir heyecan.

Ivy birbirimiz için ne olduğumuzu anlamış olmalı. Tatlı küçük inlemelerinin her biri ve dokunuşum altında nasıl açıkça çiçek açtığı, kollarımdaki bu mükemmel yaratığın ona ait olduğumu bildiğini doğruluyor. Hareket ederdim

dağları aşmak, ayı denize batırmak, dünyaları ve zamanı aşmak, eğer sevgili eşimi memnun edecekse.

"Siz ikiniz ne yaptığınızı sanıyorsunuz?" Prenses Rose çığlık atarak ortaya çıkıyor.

Eğer eşimin kız kardeşi olmasaydı, derhal bizden uzaklaşmasını talep ederdim. Derimin altındaki vahşilik hâlâ omega'mı koruma ihtiyacıyla kabarıyor ve sürüme üye olmayan herkes aramızdaki bağı tehdit ediyor. Ama Rose'la savaşıyor Ivy'yi üzmem istemiyorum.

"Bırak da kız kardeşim nefes alsın, seni zorba canavar!" diye tekrar bağırıyor. Ateşli prenses gözlerinde dehşetle Oran'ı değerlendirirken dudağını kıvrıp hırlama dürtüsüyle savaşıyorum. Sanki yanmış gibi eşimden geri çekiliyor. Bu şekilde olması gerektiğini biliyorduk ama sevgisini dünyadan saklamak zorunda kalması hoşuma gitmiyor.

Ivy her an üzerine titrememizi hak ediyor.

"Özür dilerim, Majesteleri," diye mırıldanarak ayağa kalktı. "Ben sadece kız kardeşinizin ateşini kontrol ediyordum. İyi görünüyor."

"misin? Bilinci yerinde değil!"

Ses tonunda bir suçlama var ve bu ima hiç hoşuma gitmedi. Omega'mı bilerek asla üzmem. Ama Rose az önce Ivy ile aramızda geçenlerin farkında değil. Gözlerimiz buluştuğu anda kız kardeşinin ruhunu benimkine bağlayan ham büyüü hissedemedi. Kalbimdeki bu boşluğu bilmiyor. İşaretim eşimin boğazında olana ve ömür boyu birbirimize bağlı kalana kadar bu boşluk doldurulmamış olarak kalacak.

Oran ayağa kalkıyor ve çılgın saray kalabalığının içine doğru geri çekiliyor, olanları onun yardımı olmadan açıklamayı bana bırakıyor. Nedenini anlıyorum, Ivy onu bu şekilde öğrenemez. Hele ki tepkisi anlamayacak bir seyirci tarafından dikkatle incelenecekken. Gözden kaybolmadan önce bana keskin bir bakış fırlatarak *bir şeyler* yapmam için beni teşvik ediyor ve önceki sözleri zihnimin ön saflarına yerleştiriyor.

"Onun için mırıla. Onu bize geri getir."

Ivy'yi kendime daha da yaklaşıtıyorum, etrafımızdaki kargaşayı duymazdan geliyorum. Şu anda sadece o ve filizlenmekte olan bağımız önemli. İçimin derinliklerinden, ona olan bağlılığımın her zerresini, onu rahatlatmak ve ona bakmak için duyduğum her arzuyu topluyorum ve göğsümden yankılanmasına izin veriyorum.

"Geri dön sevgilim," diye yalvardım. "Sana ihtiyacım var."

B liss rüzgârdaki deniz kokusu, sıcak bir kucaklamanın ağırlığı ve uzaktaki gök gürültüsünün hoş gümbürtüsüdür. Bir zamanlar kanımda vahşetin kol gezdiği, her bir duyumu hezeyan noktasına kadar ezip geçtiği yerde, şimdi hiç bilmediğim bir sakinlik var.

Deniz etrafımda kabarıken bir şey yanağımı okşuyor, adeta beni okşuyor. Gök gürültüsü devam ediyor ve ben bu dinginliğin içinde akıntıya kapılana kadar uzuvlarımda titreşiyor.

", küçük omega."

Tanıdık bir ses, fırtınadaki bir fener gibi beni çağırıyor ama ulaşamayacağım kadar uzakta. İçimdeki omega, ev gibi kokan ve ses çıkaran alfayı bulmamı istiyor. O da benim gibi onun kollarında güvende olacağımızı biliyor.

Bilinç yavaş ama emin adımlarla içeri süzülüyor ve görüş alanımın köşelerini büyük salonun etrafını saran zümrüt rengiyle boyuyor. Günün yakıcı ışığına göz kırparak vücudumun farkına varıyorum - oldukça geniş bir kucağa nasıl yayıldığımı ve sık sık hayalini kurduğum kollar tarafından nasıl kucaklandığımı. Son sis de dağılınca, gözlerim endişe dolu buz mavisi bir bakışla karşılaşılıyor.

Cillian başparmağının ucuyla yüzümün hatlarını okşayarak, "Küçük terör, beni çok korkuttun," diyor.

Dokunuşu t  y kadar hafif, sözleri fısıltı yumuşaklığında, sabit mırıltısının gürültüsünden neredeyse hiç duyulmuyor. Beni böylesine derin ve samimi bir şekilde yatıştırmayı seçmesi beni büyülüyor. Niyetim beni etkileyici göğsüne sıkıca yaslamak ve dünyamı kendi ekseninde döndüren kokuya gömülmekten mutluluk duyuyorum.

  zg  rl  k kokuyor - rüzgarda taşınan dilekler ve deniz kadar sonsuz olasılıklar.

Cillian benim koku eşim; kalbimde hiç şüphe yok. Sanki onun kurtuluşuymuşum gibi çaresizce bana sarılması bunun en kesin işareti. İçgüdüsel olarak kollarımı boynuna doluyorum, böylece kucağının sıcaklığıyla daha da b  t  nleşebiliyorum.

ş   anda dünyadaki hiçbir ş  y beni ondan alamazdı. Hiçbir ş  y, yani zorba kardeşlerimin bize doğru koşması, aynı anda sorular ve suçlamalar yöneltmesi dışında.

"İyi misin?" Sage benimle göz hizasında buluşmak için eğilerek bağırıyor. Normalde soğukkanlı olan kardeşim neredeyse nefes nefese kalmıştı, yüzü daha önce hiç tanık olmadığım kadar kızarmıştı. "Hemen gidiyoruz, Ivy. Söyle."

"Hayır!" Cillian'ın yaptığı gibi protesto ediyorum.

Ortak duygularımız yüksek sesle   nılıyor ve aramızdaki bağı sorgulamaya yer bırakmıyor. Kollarını sıkıyor, muhtemelen ayrılma tehdidi karşısında benzer bir panik hissediyor. Kader bizi bu garip ve güzel şekilde bir araya getirdi ve onu hiçbir ş  y için terk etmeyeceğim.

"Ne oldu?" Hawthorn havlıyor, olayların gidişatından rahatsız olduğu belli. Hem de sarayının güvenliği dışında. Bir an beni hedefime doğru götürürken, bir an sonra çılgın bir alfa tarafından yanından koparılıyordum.

"Ivy... o ve ben... biz..." Cillian başımın arkasını okşuyor ve kokumdan bir yudum çalıyor. İkimizin de doğru olduğunu bildiği bir ş  yi dile getirme eylemi prens için bir başarı. Görünüşe göre o da benim gibi biraz keyifsiz.

"Koku eşleşmeleri," diye bitirmeyi başarıyorum onun için -eşit derecede beceriksizce.   nemli değil, çünkü bu sözler kalbimde görmezden gelinemeyecek bir baş dönmesi yaratıyor.

Onların haklılığı ruhumun derinliklerinde yankılanıyor.

şansımızın yaver gittiği haberi salonda heyecanla yankılanıyor. Muhtemelen ilk kez bir kraliyet d  ğ  n   böylesine bir ş  hvet ve değerli işşaat gösterisine sahne oluyor. Eminim ki

Bugünün olayları hızla gelişecek; krallıklardaki saray mensuplarının dedikoduları para gibi takas ettikleri bilindiğinden bu şaşırtıcı değil.

"Koku eşleşmesi mi?" Aspen sesinde temkinli bir neşeyle soruyor. "Emin misin?"

Cillian burnunu tekrar saçlarıma gömmeden önce "Evet," diyor. Kendisini başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde etkileyen bu kokuyu içine çekiyor. "Ben Ivy'nin. Onun alfasıyım."

Kral ona sahip olduğumu ilan ettiğinde, sahiplenici memnuniyet omurgamı yalıyor, her bir uzvumun etrafında kıvrılıyor ve içimde şehvetli bir yeri okşuyor. Bir alfanın bir omega'ya boyun eğmesi hiç hoş değil ama o bunu tereddüt etmeden yapıyor.

"Bu gerçekten bir hediye! İki krallığımızın birleşmesi gerektiğine dair bizzat Kader'in bir emri," diye sesleniyor Prens Ciaran kalabalığa.

Yanıdaki Prens Callan'la birlikte kargaşadan çıkıyor, çok tanıdık yüzlerinde geniş bir sırıtış var. Görünürdeki sevinçleri, kendi kardeşlerimin şüpheli paniğinden hoş bir rahatlama.

Etraftaki saray halkı gevezeliklerine devam ediyor; Kader ve perileri krallıklarımızı böylesine harika bir şekilde kutsamaya tenezzül ettikleri için heyecanları artıyor. Şüphesiz bu, çiftleşmemizin hepimize getireceği refah için iyi bir alamet olmalı.

Algılayabildiğim herkesin yüzünde gülümsemeler belirliyor. Kralıma ve bana bariz bir alaycılıkla bakan kız kardeşim Rose hariç. Onu tanıyorum, anı mahvedecek bir şeyler söylemeye hevesli. Neyse ki dilini tutmayı tercih ediyor. Nadir rastlanan bir durum ama buna seviniyorum.

"Sevgilim," diyor Cillian usulca ve dikkatimi tekrar onun son derece yakışıklı yüzüne çekiyor. Kusursuz yüz hatlarında öyle bir neşe, öyle bir şaşkınlık var ki. "Seni karım yapmayı çok isterim. Devam edebilecek kadar iyi hissediyor musun?"

Hevesli ellerimi durduramayıp başparmağımla dudaklarının şeklini çiziyorum. Şimdi her zamankinden daha fazla, tıpkı mektuplarında söz verdiği gibi ağzını dudaklarımda hissetmeyi arzuluyorum. Bunun yerine başparmağımı öyle saygıyla öpüyor ki neredeyse nefesim ciğerlerimden çalınıyor. "Başka bir şey istemiyorum."

konusulmayan bu şey geçerken Cillian kaşlarını kaldırıyor, dudaklarında gizli bir gülümseme belirliyor. Şehvet dolu kokularımız herhangi bir gösterge ise, ikimizin de daha çok zevk alacağı tek şey hakkında benzer düşüncelerimiz var. Seyirci gerektirmeyen bir şey ve bu konuda kıyafet gerektirmeyen bir şey.

Yine de omegas vardır değil bilinen için onların Sabır veya Herhangi bir konuda hazzı ertelemek, eminim ki bu bekleyişe degecektir.

Avuç içim Cillian'ın kocaman elinin içinde o kadar narin görünüyor ki. Kavrayışının sıcaklığı ve bana bakarkenki eminliği baş döndürücü olduğu kadar tüketiyor da.

Tanrılar onun yaratılışına ekstra özen göstermiş gibi görünen bir alfabla evlenmek başka bir şey. Bana kutsal ve geçici bir şeymişim gibi bakması, gözlerini bir an bile ayırsa yok olacaktım gibi bakması bambaşka bir şey.

Namaryan el bağlama ritüeli başladığında en azından bakışlarını kaçıracağını düşünmüştüm. Kardeşlerimizin her biri teker teker gelip birleşen ellerimizi ipek kurdelelerle bağladı. Her birine teşekkür ettim, birlikteliğimize kutsamalarını sunarken gözleriyle buluştuğumdan emin oldum.

Benim niyetimin de aynısını yapacağını düşündüm.

Ama alfamın bağlılığının bu kadar kolay sarsılacağını düşünerek yanılmışım. Aksine, evliliğimize girerken kral yüzümün her ayrıntısını kataloglama kararlılığında daha da sağlamlaştı.

Şimdi, Prens Ciaran son düğümü atmaya bitirirken, Cillian nihayet ailelerimizin yaptığı işi görmek için dikkatini yüzümden ayırıyor. İplik iplik, yıldızlarda zaten yazılı olanı mühürlediler: Cillian ve ben sonunda birleştik.

Kralın gülümsemesi neredeyse kör edicidir; güneş kadar parlak ve aynı derecede sıcaktır.

Kaderinde bunun tadını çıkarmak olan şanslı omega benim.

"Seninim, Ivy. Rüzgarda kül olana kadar, hatta daha uzun süre," diye yemin eder.

Bizi gerçekten bir yapacak son bir söz.

"Ben senin olduğum gibi. Şimdi ve sonsuza dek," diye titrek bir nefesle karşılık veriyorum. Gerçi kelimeleri söylemeyi zorlaştıran şüphe değil, daha çok merak.

"Sanırım seniöpme vaktim geldi, karıcığım."

Cillian'ın sesinin derin tınısından fiziksel bağımızı derinleştirme hevesi damlıyor ve ben de kendimi benzer dürtülere teslim etme eğilimindeyim.

Böylesine istisnai bir alfa örneğini şımartmamak doğaya karşı işlenmiş bir suç olurdu.

"Öp beni o zaman, kocacığım."

Serbest kalan kolunu belime doladığında kralın boğazından hayvani bir ses çıkıyor. Gözlerindeki vahşilik kıvılcımı, ellerimiz bağlı olmasaydı bana oldukça uygunsuz bir şekilde davranmaktan çekinmeyeceğinin kesin bir işareti.

Arkadaşım hem şefkatli hem de sahiplenici bir öpücükle ağzımı kendi ağzına götürmek için eğildiğinde parfümüm çiçek , gözlerim dalgalanıyor. Dudaklarının sert baskısı, aramızda oluşan sıcaklık, varlığımın her zerresine nüfuz eden deniz kokusu - hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti.

Etrafımızda Namara'nın kral ve kraliçesini kutlayan tezahüratlar çınlıyor. Ve bu hayatımın en mutlu anı olsa da, aklımın bir köşesinde tedirgin edici bir şey var. İster daha önceki hezeyanlarımın bir ürünü olsun, ister nasıl işleyeceğimi bilemediğim bir gerçek, ruhumun çağırdığı tek kişi Cillian değil.

Alev alev yanan, güçlü güzelliğiyle her şeyi tüketen bir ateş ve bir o kadar sıcak zümrüt gözler. Yemin ederim onun kokusunu almıştım; baş döndürücü sıcaklık dalgası beni yere sermeden önce onu eşimin yanında görmüştüm. Benim olabileceği fikriyle kalbim hızla çarpıyor ve kokum kabarıyor.

Ama bu benim bencil arzularımdan kaynaklanan bir yanılsama mı?

Cillian beni sarayına takdim etmek için öpüşmemize ara verdiğinde ilk gördüğüm şey tanıdık yeşil gözler oluyor. Lord Oran Rafferty beni izliyor, beni yutuyor. Bakışları bir damga gibi, sahiplenici iddiasıyla tenimi yakıyor. Pelüş ağzının köşesini çekiştiren bilmiş sırıtışının esiri olmaktan başka bir şey değilim.

"Şimdi, ziyafet çekiyoruz!" Cillian kalabalığa sesleniyor.

Yönümü bulamadan, yeni kocam beni kürsüden indiriyor ve en iyi arkadaşına karşı hissettiğim gizemli çekimden uzaklaştırıyor. Bu yeni hayatımla ilgili pek çok sorum var ama başka bir günü beklemek zorundalar. Şimdilik, bu en özel günde kocama hak ettiği ilgiyi göstereceğime söz veriyorum.

Ben genel neşeden hiç şu anda nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim.

Cillian omega'mızla evlendi - uzun zamandır hazırlandığım bir olay. Yine de kendimi bu olayın içimde uyandırdığı savaşa duygulara tamamen hazırlıksız buluyorum. Onu tekrar görmek için koca bir yıl bekledim, sadece paylaştığımız gecenin anısına bağlı kaldım. Ama Ivy'nin hayaleti, onun ete kemiğe bürünmüş halinin yanında sönük kalıyor.

Peki ya kokusu? *Sikeyim*. İnanılmaz, neredeyse yenilebilir ve tanrılar, onu yemeyi, yumuşak vücudunun her santimini yalamayı ve saplantımla onu işaretlemeyi çok isterdim.

Ona yakın olmak, kısa bir süreliğine bile olsa, yaralı ve yalnız kalbimdeki bir şeyleri iyileştirdi. Ondan vazgeçebileceğime nasıl inanabilirdim ki? Onun yokluğunda geçirdiğim bunca zamanı, onu kazanmak için dünyevi gücümün yettiği her şeyi yapmayacağıma ikna olarak nasıl geçirebildim? Kokusu beni sarıp sarmaladığı ve ruhuma şarkı söylediği anda görevimize olan inancım tazelendi.

Ta ki kız kardeşi, Ivy'mle aynı havayı solumaya cüret eden vahşi bir hayvanmışım gibi bana saldırana kadar. Gerçeklik acımasız bir metres ve kalbimde ona karşı ne kadar yoğun bir bağlılık duyarsam duyayım, iddiamın asla kabul edilmeyeceğini hatırlatmak canımı yaktı.

Asla.

Dünya, Cillian'ın ortaya çıkarmak istediği gerçeğe hazır değildir. Ebeveynlik, unvan, miras: hepsi bu soylu alfalar için bağlı omegalarıyla uzun ve mutlu bir hayat yaşamaktan daha önemli. Soyluların neden bu kadar genç yaşta öldüğünü, sıradan insanların neden olgun yaşlara kadar yaşadığını bilmediklerine gerçekten inanıyor mu? Bu acımasız döngü sırf kibirleri yüzünden devam ediyor.

Bir omega'ya sağlıklı bir yaşam için gereken bakım ve ilgiyi sağlayamadıklarını asla kabul etmezler. Tıpkı daha önce olduğu gibi, bu alfalar da sürü yaşamına alışmaktansa eşlerinin ölmesini tercih ederler.

Birinin bağlı olduğu eşini kaybetmesinin onu kaçınılmaz olarak deliliğe sürükleyeceği bilgisi bile bu aptallara harekete geçme ilhamı vermiyor.

Annem -tüm annelerimiz- yarım hayatlar yaşamaya mahkum edildi. Bu saray ve batı krallıklarındaki diğerleri, beni Cillian'la onun yanında görmektense eşimin de aynı kaderi paylaşmasını tercih eder. Daha da kötüsü, saflarımıza bir halktan birinin katılmasına izin verdiğimizizi öğrenmenin yaratacağı tepki.

Sloan yeni kraliçemize toprak lekeli elleriyle dokunuyor mu?

Akıl almaz.

Bugün Cillian ve Ivy'nin kaçınılmazlığını hatırlatıyor. Hayatlarından geriye kalanlar neşeli olsa da, tatmin edilmeyen her ateşle daha da hastalanacak. Eğer şanslılarsa, bir varisleri olacak ve böylece McKenna soyu onlar öldükten sonra da devam edebilecek.

Eski kralın, kraliçesinin ölümünden sonra bu kadar uzun süre hayatta başarması neredeyse bir mucizeydi. Ancak onun kaderini ne kadar duygusuzca mühürlediği göz önüne alındığında, aralarındaki bağın onun için çok az şey ifade ettiği açıktır.

Cillian, babasının olmayı umabileceğinden on kat daha alfa ve liderdir. Ama onun iyi kalbi ve kararlılığı Ivy'yi kurtarmaya yetmeyecektir. Her ne kadar her şeyin farklı olmasını arzulasam da, onların hayatında saygıdeğer bir danışman rolünün ötesine ait değilim. Doğuştan gelen hakkının koşullarını reddederek Rafferty soylu hanesini utandıran bu mirastan mahrum bırakılmış soylu, onlar için asla yeterince iyi olmayacak.

Ailemin adı benimle birlikte ölecek ve bu babamın affedemeyeceği bir şey. Çünkü artık Ivy'nin var olduğunu bildiğim için evlenmeyeceğim, başka bir kadına dokunamayacağım. Kaderin acımasızca önüme serdiği hediyeye tanık oldum ve başka bir omega kabul etmektense ölmeyi tercih ederim. Burnumun dibine kaç tane sokarsa soksun.

Kraliçem tüm hayallerimin başlangıcı ve sonudur. O her zaman arzuladığım ama asla olabileceğine inanmaya cesaret edemediğim aşk.

Benim. Ona sahip olamasam da kalbimdeki boşluğu bir başkasıyla doldurmaya asla cüret edemem. Kader tarafından Ivy'm düşünülerek oyulmuşken olmaz.

F Lucernia'nın sahip olduğu tüm zenginlik ve ihtişıma rağmen, bir Namarian ziyafeti kadar görkemli bir şey yaşamamıştım. Ziyafet salonu tam anlamıyla festival ruhuyla dolup taşıyor. Etrafımızda coşkulu bir müzik çınıyor ve heyecanlı konuşmaların gürültüsü, ülkemdeki bir ziyafetin kibar gürültüsünün çok üzerinde. Onu böylesine coşkuyla kutlamaları, sarayın yeni kralları hakkında ne hissettiğinin iyi bir göstergesi.

Tören ilk sona erdiğinde Cillian ve ben soyluların birçoğunu kabul ettik, tebriklerini sundular ve gelecekteki varislerimiz için umutlarını dile getirdiler. Böylesine özel bir konu hakkında konuşurken bu kadar rahat hissetmeleri ilk başta yüzümü kızarttı. Ancak defalarca şahit olduğum gibi, Namaryalı insanlar benim vatandaşlarımdan çok daha az baskı altındalar. Açık sözlülüklerini ve bunun aramızda daha samimi bağlar kurulmasına olanak sağlamasını memnuniyetle karşılıyorum.

Saatler geçtikçe resepsiyon kendi başına bir hayat kazandı. Kocamla yalnız kalma ihtiyacım da benzer şekilde yoğunlaştı. Nasıl hissettiğimizi tartışmadan koku uyumumuzu bu kadar aleni şekilde keşfetmek zaten yeterince zordu. Ama bana gönderdiği ateşli bakışlar ve deniz kokusunun baş döndürücülüğü beni arzudan çıldırtıyor.

Aklıma henüz yüzünü göstermemiş bir asilzade de geliyor. Şüphelerimi doğrulayamazken ya da reddedemezken, hızla akan düşüncelerimi nasıl dinlendirebilirim? Bir keresinde Cillian ve benim aramda bir koku eşleşmesinin mümkün olamayacağını düşünmüştüm; geçen yıl ilk karşılaştığımızda bana bu kadar içten tepki vermemişti. Belli ki daha önceki tepkisine bakılırsa bu varsayımda yanılmışım. Belki de parfümüm doğum günüme kadar tam olarak gelişmemişti ve o da bunu ancak şimdi algılayabiliyordu.

Aynı şey Lord Oran için de geçerli olabilir mi?

"Krala ve gelinine!" diye bağırılıyor ve sonra salonda bir yerlerde . Karmakarışık düşüncelerimden beni silkeliyor ve karnımda sıcaklık kıvılcımları çıkıyor. Korkarım kendimden böyle bahsedildiğini duymaktan asla bıkmayacağım.

Cillian'ın gelini.

Yeni kocam sağımda oturuyor ve kadeh kaldırırken kadehinin kenarından sırtıyor. Bu gururlu, muzaffer bir şey ve içimde derin bir heyecan uyandırıyor. Onun birlikteliğimizden keyif aldığını görmek hayal edebileceğimden çok daha çekici. İstemediğim halde bugün yüzüncü kez parfüm sıkıyorum.

Cillian alçak sesle ve acıyla inliyor, gözlerinde ateş ve vaatle bana bakıyor.

"Benimle dans eder misin, karıcığım?" Elimi tutup dudaklarına götürüşündeki kibarlık, sesindeki sert çaresizlikle o kadar çelişiyor ki. Dans pistine baktığımda, aynı yabancı adımlardan daha fazlasını görüyorum. Daha önce tanık olmuştum. Benim ülkemde danslar doğaçlamaya yer bırakmayacak şekilde kesin ve pratiktir. Görünüşe göre burada herkes başkalarıyla çarpışmadığı sürece odada özgürce hareket etmekten mutlu. Akşamki ilk dansımızın dışında, başka bir dansı deneyecek kadar cesur olamadım.

"Bu danslara aşına değilim. Ya ayağına basıp seni korkutursam?" Alt dudağımı dişlerimin arasında sıkarak soruyorum. Cillian'ın bana bakışındaki ısıltıyı söndürecek herhangi bir şekilde kendimi aptal durumuna düşürmek istemem.

"Küçük terör, beni asla gidecek kadar korkutamazsın," diyor gözlerini şakacı bir şekilde devirerek. "Seni bana karşı hissetmek için on kırık ayak parmağını memnuniyetle kabul ederdim."

Küçük terör.

Benden ilk kez böyle bahsetmiyor ama bu sevecenlik şaşırtıcı derecede sevimli. İçimdeki omega da aynı fikirde görünüyor ve bir başka parfüm dalgasıyla takdirini belli ediyor.

"Omega." Cillian enseme kavramak için eğildiğinde gözbebekleri büyüyor. Parmakları hızlı bir hassasiyetle saçlarımin arasına giriyor ve aramızdaki mesafeyi kapatacak kadar çekiştiriyor. Titreşen zevkin iğne uçları her santimime yayılıyor, bacaklarımin arasına yerleşiyor ve daha fazlası için ağrıyorum.

Bu alfanın çaresizliğini hissetmek, deneyimlediğim diğer her şeyden daha sarhoş edici ve böyle bir duyguya bağımlılığımin yaklaştığından çok az şüphem var. Ağzı benimkine bu kadar yakınken, boğazımdaki nabız noktasını okşuyor ve artık kuru olan dudaklarımdan bir inilti koparıyor. Eğer bir saniye içinde beni öpmezse, histeri krizine gireceğimden korkuyorum.

"Sevgilim," diye mırıldanıyor, "tüm kontrolümü kaybedip seni yatağıımıza götürmeden önce en azından birlikte *bir dans daha etmeliyiz.*"

Tanrılar.

Bu alfa, muhteşem ağzı ve aksanının şehvet dolu tınısı, dudaklarından özgürce dökülen kelimeleri fazlasıyla çekici kılıyor. Tenimin her santimi pembeleşiyor, omurgamı yalıyor ve kayganlığı kalçalarımdan aşağı kayıyor. Bu çok uygunsuz ama yine de çok doğal, ona ihtiyacım var.

Bu sönmek bilmeyen şevk, kokusu eşleşen çiftlerin büyüünün bir parçası mı? Belki de beni sahiplendiğinde daha kontrol edilebilir hale gelecektir. Muhtemelen bu gece bağ kurmamız bekleniyor ve omega doğam bunu arzulasa da, mantıklı yanımda henüz böyle bir şeye hazır olup olmadığımızı merak ediyor.

Eğer gerçekten kaderimizde varsa, kalplerimizin içgüdülerimize yetişmesini beklemekten ne zarar gelebilir ki?

Oyalandığımı anlayan Cillian iç geçiriyor ve yanağını yanağıma sürüyor. Bu kokuyla işaretleme, saçımı sıkıca kavramasından çok daha ince bir iddia.

"Birleşmemizin hızını yalnızca sen belirleyeceksin. Senin rahatın benim için başkalarının düğün gecemizden beklentilerinden çok daha önemli."

Kalbimin ölümcül sonuçlar doğurmadan tekrar atlayamayacağından eminim. Kralın yumuşak kalbi, geniş ve güzel vücudu kadar çekicidir.

"Dans etmeli miyiz, kocacığım?" Sesimin yabancı, çapkın bir tınıya dönüşmesine izin vererek soruyorum. "Yatağı girmeye hevesli tek kişi sen değilsin."

Cillian'ın gülümsemesi, ileri atılmamın şaşkınlığıyla neredeyse yırtıcı bir hal alıyor. Ona duyduğum hayranlığın altında ezilirken açlık, deniz öpücüğü kokusunun gelgitlerini kabartıyor.

"*Siktir*," diye nefes verir. Kralın gözleri kısa bir süreliğine arkaya kayıyor, eli masanın altına gidip pantolonunu düzeltiyor. Onu çözmenin ne kadar tatmin edici olacağını bilseydim, bunu çok daha önce yapmaya çalışırdım.

Ben itiraz edemeden Cillian ayağa kalkıyor ve beni dans pistinin gürültüsüne doğru çekmek için elimi tutuyor. Teklifimin beni kurtaracağından emindim, ama görünüşe göre kocam emekli olmadan önce son bir kez bana hava atmaya hevesli.

"Sadece bir tane daha. Güven bana," diye yalvarıyor. Ben de güveniyorum. İster ruhlarımızın birbirine olan bağlılığından, ister bana kalbini gösterdiğinden olsun, ona güveniyorum. Cillian sadece benimle ilgilenmek isteyen iyi bir alfa.

Sevgimi kazanmak için yalan söylemesine gerek olmayan biri.

Elini belime atıp beni sıkıca kendine çekiyor, sonra da sarsılmaz bir güvenle bizi adım adım ilerletiyor. Birkaç adımda tökezlesem bile, alfam asla bocalamıyor, beni tutuşunu gevşetmiyor ya da hatalarıma dikkatimi çekmiyor.

Heyecanını gizlemek için daha önce gösterdiği çabalar boşa gitti; arzusunun kalın uzunluğu aramızda sıkışıp kaldı. Her ince hareket, odadaki dönüşümüz tamamlandığında bizi nelerin beklediğini hatırlatan işkenceli, alaycı bir hatırlatıcı. Her ne kadar şehvet konusunda deneyimsiz olsam da, hissettiklerim bana bu alfanın bana zevk verebileceğinden şüphe etmemem gerektiğini söylüyor.

Müzik son kreşendoya doğru yükseldiğinde ve serbest bırakılma ihtiyacı neredeyse dayanılmaz hale geldiğinde, kral beni daldırıyor. Hızla bedenimi kendi bedeniyle kovalıyor ve yüzünü boğazıma gömüyor.

Bu pozisyon, rüyalarımda birçok kez hissettiğim dikkatli bir bakışın ağırlığını benimde hissetmek için beni mükemmel bir açıya getiriyor. Sıcak, ela gözler kralla beni birlikte değerlendiriyor ve yemin ederim ki Cillian'ın tuzlu denizine karışan taze toprak kokusunu alabiliyorum.

Koyu kızıl kahverengi saçları bir düğüm halinde toplanmış iri yarı alfa izlerken adeta salyalarını akıtıyor. Soylu bir aileden gelmiyor; bundan eminim. Ama son karşılaşmamızda olduğu gibi, tavırları bana böylesine küstah bir takdirle bakmaya hakkı olduğunu gösteriyor. Gülümsemesi düpedüz sinsî, sanki kralın bedenimi böylesine şehvetli bir özenle ele almasından gurur duyuyor.

Başka bir alfanın bana böylesine açık bir şehvetle bakmasından dehşete düşmem gerekirken, kalbimin gümbürtüsü çok daha

daha müstehcen duygular.

Bu yabancının sadece varlığının bile neden bu kadar heyecan verici olduğunu keşfedemeden Cillian beni ayağa kaldırıyor. Kulağıma doğru fısıldarken çılgınca nefes alıp vermesi bedenimi erimiş sıcaklığa çeviriyor.

"Şimdi seninle yalnız kalmalıyım, sevgilim. Sana dokunmalıyım, seni *memnun* etmeliyim. Bunu ister misin?"

Tanrılar, evet. Gerçekten yapardım.

O ur omega bu gece Namarian yeşili içinde bir hayal, kralı tamamen büyüleyen biri. Cillian onun küçük parmağına bu kadar sıkı sarılmışken, onu asla reddedemez. Ama gerçeği bilse beni inkâr eder miydi?

Kıskançlık çirkin bir duygudur ve ben hiçbir zaman bu duyguyu kullanmadım. Ama bunca zaman bekledikten sonra hâlâ adımı bile bilmiyor. Diğerlerinden çok daha sabırlı bir alfa olmak zorundaydım. En azından kısa da olsa onun şefkatinin sıcaklığını deneyimleyebildiler.

Bu arada, Cillian'ın tüm övgüleri almasını izleyerek ona uzaktan kur yapıyordum. Bana yanlış yapmadığı için sürü arkadaşımı suçlayamam. Eğer babası olsaydı, onun kalbini kazanma şansım asla olmazdı. Onu sadece kendine saklar, ışığının sıcaklığının yavaş yavaş sönmesini izlerdi. Ama sebebi ne olursa olsun, kralın eşimizden aldığı takdiri arzuluyorum.

Bu sabah çiçeklerini aldığında onu görebilmeyi çok isterdim. Sadece odasını hoş bir kokuyla doldurmakla kalmayacak, aynı zamanda onun yumuşak güzelliğini de taklit edecek bir düzenleme için saatlerce uğraştım. İkincisi imkansız bir başarıydı ama yine de elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım.

Omega'mız ipekler ve mücevherlerle şımartılmayı hak ediyor ama böyle güzel kur hediyeleri Cillian ve Oran'a daha uygun. En iyisi onu kendime özgü yollarla benim yapma niyetimi ifade edeyim. Özellikle de ben gölgede tutulurken.

Bu geceki ziyafete katılmamam gerekiyordu ve daha akıllı bir adam olsaydım, uzak dururdum. Cillian Ivy ile evlense de ailesi hâlâ Namarian topraklarında. Kral Hawthorn gibi güçlü bir alfanın, kız kardeşinin benim gibi biriyle koku eşleşmesi yaptığını öğrendiğinde ne yapacağını kim bilebilir? Petal yumuşaklığındaki eşim tüm bu insanların önünde beni koklarsa nasıl bir kargaşaya neden olacağını bir düşünün. Krala yaptığı gibi kollarıma atılsaydı, tüm o acı dolu bekleyişimiz boşa gitmiş olurdu.

Sarhoş, soylu bir hıyar burada olmamdan rahatsız olmadan önce gitmeliyim. Gerçi Cillian'la olan dostluğumun sarayda bir sır olmadığı düşünülürse, kimsenin sesini çıkaracağından emin değilim. Üçüzler ve ben bu salonlarda akraba gibi büyüdük.

Ancaire Kalesi benim bildiğim tek ev, çünkü babalarımın biri on yıllar boyunca buranın bekçiliğini yaptı. Ailem şimdi taşrada yaşıyor, çok sevdikleri eski kraliçelerini kaybettikten sonra burayı terk ettiler. Ben bahçelerde çalışmaya devam ettim; kader ayaklarımın sürümün bana ihtiyaç duyduğu yere basmasını sağladı.

Cillian'ın beni kabul etmesi başka bir şey, diğerlerinin personelle kaynaşmak zorunda kalabileceklerini kabul etmeleri bambaşka bir şey. Yine de huzursuz kalbim beni doğruca ziyafet salonuna, kadınıma görmeye götürdü. Onun masmavi gözlerini görmediğim ya da sadece onun yakınlığıyla gelen rahatlığı hissetmediğim çok fazla gece geçti.

Onu mutlu ve iyi görmek birçok geceden sonra ruhuma merhem oldu. ayrı.

Sadece bir anlığına kalmak istemiştım ama Cillian onu dans pistine sürüklediğinde, birlikte hareket etmeleri beni anında büyülemişti. Cillian onu adımlarında yönlendirirken ona duyduğu güven, her tökezlediğinde attığı kahkahalar... Keşke ben olsaydım. Onu, omega'sına kur yapan bir alfanın yapması gereken her şekilde deneyimlemeyi her şeyden çok istiyorum.

Cillian'ı özel gecesinin tadını çıkarması için yalnız bırakmak üzereydim ki Ivy odanın diğer ucundan benimle göz göze geldi. Uzaktaki bakış açımdan bile parfümünün kokusunu alabildiğime yemin edebilirim -sıcaklığını hissedebildiğime yemin edebilirim

Beni istemesinin ve dişlerimin, iz bırakmamış boynunun porselen cennetine batmak için ağrılamasının.

Omega'm üzerindeki hak iddiamı mühürlemek, tüm krallığa Kader'in yüzüme nasıl güldüğünü göstermek, bu noktada arzusun ötesine geçiyor. Ivy'ye *ihtiyacım* var; ülkesinden uzakta bile olsa kalbimde her zaman bir evi olacağını bilerek kendini güvende hissetmesine *ihtiyacım* var.

Ailesi gidene kadar ellerimi ve dişlerimi kendime saklamak için elimden geleni yapacağım. Ama onunla konuşmadan geçen her gün, deliliğe daha da sürüklendiğim bir gün. Bu bekleyiş doğal değil. Soyluların aldatici politikalarının bir sürü ile eşleri arasındaki bağda yeri yoktur. Güç ve otorite, ne pahasına olursa olsun korumak için doğuştan gelen basit içgüdüleri görmezden gelen alfalar için gerçekten boşa harcanmıştır.

Sürü yaşamı tanrıların bizim için her zaman tasarladığı şeydi ve dört alfa babam bu çağrıyı asla hafife almadı. Birlikte anneme isteyebileceği her şeyi sağlamak için çalıştılar ve karşılığında annem de onlara sevgi üzerine inşa edilmiş sarsılmaz bir temel verdi. Hayatım boyunca istediğim tek şey, ilk elden tanık olduğum mutluluğun aynısı.

Sürü arkadaşlarım, zenginlik ve nüfuzla kutsanmış olsalar da, "iyi " ve miras lehine bu köklü içgüdüleri görmezden gelecek şekilde yetiştirildiler. Neyse ki, doğamızla ilgili güvensizlikleri konusunda onlara rehberlik edecek ben varım.

Her ne kadar idealist olsam da, umudum Ivy ile birlikte sürümüzün krallığımızı yeni bir çağa taşıması. Soylular ve sıradan halk arasındaki uçurumun bu kadar büyük olmadığı, omegaların doğumlarının sonucu yüzünden acı çekmediği bir çağ. Ve sürümün, eşimizi hak ettiği şekilde açıkça sevebileceği bir çağa.

Cillian'ın kral olmasıyla Namara ve halkının daha önce hiç olmadığı kadar gelişeceğine güvenim tam. Yönetme konusunda ona güvendiğim gibi, doğru an gelene kadar Ivy'miz konusunda da ona güvenmeliyim.

O zamana kadar, kendi yöntemlerimle onu izleyeceğim ve ona kalbimi ve sunabileceği her şeyi gösterebileceğim günü sabırsızlıkla bekleyeceğim.

"Fuck's sake almighty," diye inliyorum, dudaklarından bir başka aç öpücük çalmak için gelinimi yatağımıza bastırıyorum. Sadece bir öpücük, kendimi yaklaşan azgınlığa kaptırmadan önce.

Ona bu kadar yakın olmak, parfümü her yanıma sarmışken, varlığımın her zerresine işlemişken enfes bir işkence. Yumuşak kıvrımları ve iniltileri var ve sonunda eşimle yatağa girme beklentisiyle sikim zonkluyor.

Dudaklarından dökülen seslere bakılırsa, muhafızları kapımızın dışındaki yerlerinden gönderdiğim için memnunum. Ivy'nin benim için çıkardığı sesleri duymalarına izin vermeyecek bir mesafeden koridorları kontrol edebilirler. Onları biriktirmek için ağgözlüyüm ve sürümün dışındaki herhangi birinin karımın mahrem bilgileriyle şereflendirilmesi düşüncesi beni öldürüyor. Onun sesleri benim için, her biri. Onları tekrar tanımak için çok uzun geceler bekledim.

Tanrım, bu kadın, benim için yaratılmış olan bu şehvetli yaratık, tahmin edebileceğimden çok daha fazlası. Normalde sakın ve makul bir alfabımdır. Hayatım boyunca öyle olmak zorundaydım. Kardeşlerime bakmak, annemi elimden geldiğince korumak, hükmetmeye hazırlanmak - her gün titiz bir hassasiyetle planlandı.

Ivy ile tanışana kadar.

Tek bir bakış ve elmayla ıslatılmış kokusunun muhteşem bir dalıyla, bu dünyanın etrafıma inşa ettiği kafesin parmaklıkları eğildi. O zamandan beri, sahip olduğum tüm mantık ve özdenetim uçup gitti.

Kalçalarının arasında bir berraklık kuyusu olmadıkça, herhangi bir akliselim görüntüsüne doğru ilerlemek boşuna görünüyor. Dilimde onun tadı ve teninde ellerim varken, belki de kendimi onun fantezilerinden başka bir şeyle sınırlandırabilirim. Şimdi yatağımda, bir sonraki adımın ne olacağına dair nazlı bir merakla bana bakarken, omega'm hayalden çok daha fazlası.

Öpücüklerimin pembe kalıntıları dudaklarını pembenin en baştan çıkarıcı tonuna boyuyor - aynı güzel renk yanaklarını da kızartıyor. Cinsel ilgimi ateşli bir şekilde kabul etmesi, düğün gecem için hayal edebileceğim tek şeydi. Fiziksel bağımızı daha ileri götürsek de, eşimin beni arzuluyor gibi görünmesi beni tatmin ediyor.

Bana sunduğu güven dolu bakış, başlı başına en büyük hediye.

"Neden durdun?" Ivy parmaklarını göğsümde gezdirerek soruyor. Tüy kadar hafif okşaması yumuşak kalpli bir niyete işaret ediyor ama şefkatli dokunuşu bir aldatmaca. Hiçbir uyarıda bulunmadan, ellerini kabaca saçlarımın arasına sokuyor ve beni üstüne çekiyor.

Cennet gibi dudakları benimkilere hararetle bastırıyor, ta ki ben artık onu azdırma ihtiyacından başka bir şey düşünemez hale gelene kadar. Dilinin benimkine değmesi son darbem oluyor.

Loş ışıktaki hararetle dokunuşlar arasında beceriksizce ilerlerken, sadece nefes almak ve bu elbiseyi vücudundan yırtmak için ağızlarımızın kutsanmış buluşmasına ara veriyoruz. Başka bir gece eşimi soyarken acele etmeyeceğim, onun çıplak kalan her bir santiminin alaycı heyecanından zevk alacağım. Ama bu gece öyle bir sabrım yok.

"Bu iyi mi?" Derin nefesler alarak soruyorum, ellerim eteklerinin altından iterek onu daha da yukarı kaldırıyor. Onu yutmaya duyduğum derin ihtiyaca rağmen, omega'mın rahatlığı asla ödün vermek istemediğim bir şey.

"Bir daha durma," diye emrediyor. Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor ve ben onun huzursuzluğuna kıkırdıyorum.

Elbisesini üstümden çekip yere fırlattığım anda kahkaham boğazımda düğümleniyor. Bu anı çok sık hayal etmiştim: Ivy altımda çıplak, pembe yanaklı ve dokunuşum için hevesli. Ama rüyalarım önümdeki manzaranın hakkını pek veremedi.

Eşim kelimelerin ötesinde büyüleyici - ete kemiğe bürünmüş gerçek bir tanrıça. Yumuşak kalçaları kalçalarımın etrafında ayrılıyor, güzel amını ve orada parlayan arzuyu ortaya çıkarıyor. Sinirden mi yoksa coşkulu öpüşmemizin verdiği heyecandan mı bilinmez, nefesleri kesiliyor ve göğüslerinin inip kalkması beni büyülüyor.

Kendimi onlara gömebilir, pervasızca onu becerirken atan kalbinin sesiyle kendimden geçebilirdim. *Saatler-günler-* onun her güzel santimini öğrenmekle geçti ve yine de yeterli olmazdı.

Çalışma odamda geçirdiğimiz o kutsal geceden beri içime işlemiş olan bu takıntı aklımı başımdan almış gibi hissediyorum. Ivy isteyebileceğim her şeyi kapsıyor.

Fiziksel varlığından çok daha güzel, şehvetli ve çekici. Şefkatli kalbi benimkini kabul etmek için istekli bir şekilde açık ve hayatımda bu kadar istendiğimi hissettiğim bir zaman düşünemiyorum. Unvanım ya da nüfuzum için değil, gerçek bir ortaklık için. Birlikte bir hayat kurmak için.

Ivy, Ancaire Kalesi'nin arazisine adım attığı andan itibaren, ayrı kalma konusundaki inatçı ısrarına rağmen beni aradı. Bir alfa olarak onu kovalaması gereken kişi ben olmam gerekirken o beni kovaladı.

Omega'mın burada, yatağımdaki varlığı, bana birlikte önemli olan her yönden büyüme şansımız olduğunu söylüyor. Kalbimin zaten ona ait olduğundan hiç şüphem yok - onu ilk kokladığımda ekilen aşk tohumları. Elmalı kek ve muhallebi. Baharatlar, bal ve beni evime ve mutluluğa bağlayan her şey.

O nefis, sevimli bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş hali.

"Bakıyorsun." Kıkırdıyor. Kızarmış, utangaç ve bir o kadar da çıplak, hararetle bir beklentiyle bana bakıyor.

"Evet," diye iç geçiriyorum, memnun bir şekilde. "Yatağımdaki tanrıçaya hayranlık duyuyorum."

"Bir tanrıça mı? Belki de şarabı fazla kaçırmışsındır, kocacığım?" Ivy gözlerini devirerek gülüyor. Kokusunun yoğunlaştığı tatlı yol tam merkezime doğru mızrak gibi saplanıyor. Anlamıyor mu? Benim için ne kadar mükemmel olduğunu anlayamıyor mu?

Avucunu öpmek ve kokumu tenine sürmek için dudaklarıma götürerek eline uzanıyorum. Her dokunuş bir lütuf ve kurtuluşa umutsuzca ihtiyacım var. "Hayır, *tanrıça*. Ben sadece senin en sadık tapanınım, haraç ödemeye hazırım."

Göğsünün kabarması derinleşiyor, şehvet gözlerini camlaştırıyor. Bal ve tarçın etrafımda dönüyor, kokusunun ekşi elması havada gevrek.

"O halde beni nasıl onurlandırmayı düşünüyorsunuz?"

"Sizi memnun edecek herhangi bir şekilde" diyorum, çünkü bu doğru. Sözlerimin ardına eylem koymaya hazır olduğumda şiir gerekli değildir.

Ivy sırtlıyor, bir sonraki cevabını düşünürken gözleri bir fikirle parlıyor. Onu böyle keskin ve yumuşak tutacak şeyi vermek için nefesimi tutarak bekliyorum.

"Siz tamamen giyinikken benim bu kadar çıplak olmamı rahatsız edici buluyorum.

Kendini bana adanmış biri olarak senin de aynı şekilde soyunman gerekmez mi?" Kötü küçük şey.

Zekâsına ve kelimelerini düzenleme biçimine bayılıyorum. Kraliçem keskin bir zekâ ve coşkunun aynı anda vücut bulmuş hali. Gerçekten, ölçsüz bir şekilde kutsanmış durumdayım.

"Sikimi görmek mi istiyorsun, omega?" Ses tonum hafif ve alaycı ama Ivy'nin bakışlarındaki heyecan isteğinin ciddiyetini ortaya koyuyor.

"Bu sadece adil görünüyor, alfa."

Onaylarcasına başımı sallıyorum. Haklı bir nokta gerçekten de, yine de onun bu sözleri söylemesini duymak için sabırsızlanıyorum. İçimdeki şeytani bir şey, aramızda yükselen bu sıcaklığa teslim olmadan önce onun biraz daha kıvrınmasını istiyor.

"O zaman bana sor. Duamı en iyi nasıl gösterebileceğimi söyleyin, o zaman yapacağım."

Dudaklarında acımasızca değerli bir kaş oluşuyor, alını alaycı bir hoşnutsuzlukla kırışıyor. "Sözde tapan biri için oldukça talepkâr olduğunu itiraf etmeliyim," diye takılıyor.

Tenine bir kahkaha gömerken avucuna bir öpücük daha konduruyorum. "Tek dileğim seni memnun etmek, tatlı kaderim. Nasıl yapacağımı söyle."

"Belki de artık görmek istemiyordumdur," diye homurdanıyor. Ivy utancını gizlemek için bakışlarımızı kırarak başını çeviriyor.

Bu olmaz.

Yavaşça çenesini parmaklarımın arasına alarak dikkatini tekrar bana çeviriyorum. "Utangaç olmana gerek yok. Benden ne istersen yaparım."

Ivy titriyor, bu hareket dolgun göğüslerinin hafifçe sallanışını vurguluyor. Şu anda onları ağızma almak için ahlaksızca, kötü şeyler yapabilirim. Belki de sadece-

"Bana sikini göster, alfa," diye homurdanıyor, bu iğrenç kelimeleri yüksek sesle söyleyebildiğine şaşırmış görünüyor.

"Nasıl isterseniz."

Yavaşça bacaklarının arasından sıyrılıp yatağımızın kenarında durmak için şilteden kalkıyorum. Ivy dirseklerinin üzerinde doğruluyor ve bir sonraki hamlemi merakla izliyor. Eğer eşim bir gösteri istiyorsa, bir tane alacak.

Arkama uzanarak gömleğimi başımın üzerine çekmek için ensemdeki kumaşı tutuyorum. Ivy gözlerini kırpmadan bana bakıyor ve gözlerinin tenimi okşama seviyorum.

"Daha fazla," diye fısıldıyor, pantolonuma doğru başını sallayarak. "Bana göstereceğini söylemiştin."

"Sabırlı ol, seni küçük terör. Hiçbir yere gitmiyor," diye nazıkçe azarlıyorum, ancak bu kabadayılık bir saçmalık. Kravatlarıma ellerim hafifçe titriyor.

Mantiken, gergin olmak için bir nedenim olmadığının farkındayım. Kulağa utanmazca gelse de, birçok açıdan şanslıyım. Sadece daha önce hiç kimseyle çıplak kalmadım. Bunu ilk kez kusursuz, kokusuyla uyumlu eşimin isteği üzerine yapıyor olmam - o an, ifade edemeyeceğim bir şekilde önemli hissettiriyor.

Yakaladığımız ivmeyi mahvetmekle tehdit eden paniği kenara iterek bağcıklarını hızla çözüyorum ve kumaşın kalçalarımın kayarak yere düşmesine izin veriyorum. Saatlerdir taş gibi sertim ve umarım omega'm bu hafif *agresif* girişten rahatsız olmaz.

Bakışları belimin altında gezinirken Ivy'nin gözleri açılıyor; parfümü o kadar güzel yayılıyor ki zonkluyorum. Eşimin arzusunun kokusu göğsümün içinde güçlü ve ilkel bir şey uyandırıyor. Beni arzulamaktan ıslanmış kalçalarının görüntüsüyle birleşince, bir kızgınlığın eşiğine geliyorum. Zaten şişmiş olan düğümümü sıkma ihtiyacıyla bile savaşıyorum.

"Tanrılar," diye nefes veriyor.

Arkadaşım dramatik bir yetenekle yatağa doğru geri düşüyor-

Çok güzel. Bu anın bu kadar acı verici bir şekilde değerli olması mı gerekiyor?

"Memnun değil misin?" Yatağın üzerine geri sürünerek soruyorum. Ağırlığım şimdi onun teninin sıcaklığına baskı yapıyor, nefesimizi paylaşıırken onu hapsediyor.

"Tanrım, hayır. Aletinin ne olduğunu biliyorsun Cillian. O canavarı yatağımıza sen getirdin. Ben sadece yarın yürüyebilme konusunda endişeliyim."

Daha çok kakhaha. Yanaklarımı sızlatan daha fazla gülümseme. Seksin girişini nasıl hem sarhoş edici hem de aptalca yapabildiğini görmek bir mucize.

Burnunun ucunu, yanaklarını, dudaklarını öperim.

"Sana karşı nazik olacağım, sevgilim. Eğer bana karşı sabırlı olursan."

Ivy bana bakıyor, ne demek istediğim konusunda kafası karışmış. Fark etmemesi gerekse de -ki *etmiyor*- yine de ona söylemek istiyorum. Etrafım onun kokusuyla çevriliyken kendimi çok dışlanmış hissediyorum. Alfa'sının onu doldurması için çok istekli kokuyor. Ama ya onu tatmin edemezsem? O benim her konuda ilkim. Ve ona dokunmak istediğim her yolu hayal etmek için koca bir yılım olmasına rağmen, pratikte eksiklerim var.

"Daha önce hiç bir omega ile birlikte olmadım," diye itiraf ediyorum. Yarı doğru. Hak ettiğinden daha az. "Hayır, bu doğru değil. Daha önce hiç *kimseyle* birlikte olmadım."

Ivy'nin sırtışı anlaktır. "Çok tatlısın kocacığım. Ama lütfen gururumu korumak zorunda hissettiğin için yalan söyleme. Senin gibi bir alfanın bunca zaman bekâr kalmasını bekleyemezdim."

Kaşlarını çatarak başımı sallıyorum. Anlamıyor. Böyle bir konuda asla yalan söylemem. Şu anda ondan sakladığım bilgilerin ötesinde, onu başka türlü asla aldatmam.

"Ivy." Kalçalarını kavıyorum ve bacaklarını sıkıca belime doluyorum, böylece bana demir atıyor. Islaklığı tenime hoş bir sıcaklık veriyor ve sonunda onun içine batma hissini hayal ederken gözlerim geri dönüyor. "Siktir, Ivy. Sen benim ölümüm olacaksın. Bundan eminim."

Eşim kızarıyor, sırtını kamburlaştırıyor, böylece göğüsleri dokunuşumu bekleyerek bana doğru itiliyor. İkimiz de paylaştığımız bu bağdan -kokularımızın birbirimize yaptığı şeyden- benzer şekilde etkileniyoruz. Ama onun beni duymasına ve söyleyeceklerimin doğru olduğunu bilmesine ihtiyacım var.

"Senden önce kimse olmadı. Ve sonra da kimse olmayacak. Yemin ederim."

Bir sessizlik. Bana şefkatli, kararsız bir bakış attı. Sanki aramızdaki bu duygusal yakınlığı bu kadar erken beklemiyor gibiydi. Ama yakında onu arzuladığım birçok yolu öğrenecek. Bazıları feromonlarımızın çağrısının çok ötesine uzanıyor.

"Gerçekten mi?" diye soruyor, teklif ettiğim bu savunmasızlığı kabul ederken temkinli.

Kıymetli. Benim için bu dünyada iyi olan her şey o. Onun her anını mutlu kılmak istiyorum. Böylesine iddialı bir amaca tek başıma ulaşamayacağımın farkındayım. Zamanı geldiğinde -yakında- benzer bağlılığı sürü arkadaşlarımla kollarında bulacak. Birlikte ona her şeyi vermeyi hedefleyeceğiz.

"Yemin ederim."

Ivy mırıldanıyor ve hararetli bir ilgiyle bana gülümsüyor. "Sanırım ikimiz de yeterince bekledik, alfa. Sence de öyle değil mi?"

Beklenti ipeksi yumruğunu sikimin etrafına sarıyor ve beni serbest bırakmaya hazırlıyor. "Öyle diyebilirim, *tanrıça*. Sakıncası yoksa, tapınmama devam etmek için oldukça çaresizim."

Ben daha önce hiç çıplak bir adam görmemiştim. Gerçi hepsinin Cillian gibi göründüğünü hayal bile edemiyorum. Sanki koyu renk bukleleri ve taze ayaz gibi gözleri onu diğerlerinden ayırmıyormuş gibi, bir de bu mükemmel orantılı vücuda sahip olması gerekiyordu.

Yani, çoğunlukla orantılı. Horozu efsanelere konu olacak cinsten; dünyaları fethetmek için dövülmüş efsanevi bir uzun kılıç.

Kralın böylesine yıkıcı bir güzelliğe sahip olması haksızlık gibi görünüyor - her yönden harika bir şekilde inşa edilmiş. Ama kader *bana* bu kışkırtıcı örneği eş olarak vermişken ben kimim ki şikâyet edeyim? Onun ilgisinin tadını çıkarsam iyi olur.

Bu gecedен sonra, Cillian'ın beni ne kadar arzuladığının farkındayım. Dahası, onun açlığının kendi bedenim üzerindeki etkisi de göz ardı edilemez. Kalçalarım alfamı içimde hissetme ihtiyacıyla ıslanmış bir halde. Özellikle de son itirafından sonra.

Kızlığıma hiçbir zaman fazla önem vermedim ve şimdi de vermeye niyetim yok. Bekledim çünkü Lucernian sarayının sırtlanları ve onların gevşek dudakları çarşaflardaki hiçbir taklanın gizli kalmamasını sağladı.

Soyluların hiçbirini, kesinlikle ortaya çıkacak skandalla uğraşacak kadar beni cezbetmedi. Ve yakışıklı bir saray muhafızıyla cilveleşmek, baştan çıkarıcı olsa da, gerçekliğin ulaşamayacağım kadar uzak bir versiyonunu sunuyordu. En gizli dileğim her zaman kendime ait bir sürüye sahip olmak olsa da, bu hayat muhafızlar, personel, tüm sıradan, *normal* insanlar içindi ve asla benim için değildi.

Ama şimdi, Cillian ve benim bunu ilk kez birlikte yaşayacağımızı bildiğimden, beklediğim için çok mutluyum. Alfa'nın sadece benim anılarıma sahip olacak olması omega kalbimi memnun ediyor.

Tabii ki, evlenmeden önce keşfettiği için onun hakkında daha az düşünmezdim. Çarpıcı yüzü, iyi huyu ve oldukça muhteşem bir aleti varken, seçenekleri olmadığını düşünemiyorum. Ama bu gece, Cillian'ı yatağa atmaya ikna etmiş olabilecek erkekler ya da kadınlar üzerinde durmayacağım. Sadece yeni kocamın bana sunduğu şehvetli şakalara, teninin benimkine verdiği hisse ve bedenlerimizin bu birleşmesine odaklanmak istiyorum.

"Yavaş yavaş başlayabiliriz. Zaman ayırmak ve senden zevk almak istiyorum," diyor Cillian, bakışlarındaki yumuşaklıkla bana gülümseyerek.

Yavaşça beni öldürebilir. Daha şimdiden, onun karnımdaki izi içimde bir sıcaklık yaratıyor. Bu doyumsuz acı geçen yıl beni rahatsız etti ama bu alfamın benim tadıma bakmasına izin vermemi engellemeyecek.

"Öp beni," diye nefes alıyorum, alev çukuruna geri dalmak için can atıyorum. "Zevkle," diye homurdanıyor alfam.

Cillian'ın ağzı benimkine yerleşirken, ellerinden biri enseme gidiyor ve beni sabit tutmak için kavlıyor. Diğer ağırlığının bir kısmını omuzlamak için başımın üzerinde duruyor, ancak alfamın kütlesi tarafından memnuniyetle boğulabilirdim.

O kadar güzel kokuyor ki, büyüleyici Namarian sahil şeridinin denizle öpüşen vahşi rüzgârları gibi. İçimdeki hayatı bir şeyi çağırıyor. Kendimi özgür hissetme ve doğuştan gelen kurallar tarafından sınırlandırılmama ihtiyacı.

Cillian öpüşmemizi derinleştirdiğinde ve dili benimkini bulduğunda, yanlış bir düşünce içeri sızıyor. Kralın ağzının tadını vücudumun başka bir yerinde bir başkasınıninkiyle birlikte çıkarabilseydim harika -çok *lezzetli*- olmaz mıydı? Ya Oran burada olup boynumu öpseydi ve daha önce özgürce sunduğu pisliği daha fazla fısıldasaydı?

Böyle bir konuşmanın kanımı bu kadar ısıtacağına hiç inanmamıştım ama fena halde yanılmışım. Onun ve Cillian'ın beni ne kadar arzuladıklarını kulağıma fısıldaması için neler vermezdim. Beni ne kadar memnun etmek, dokunmak, tatmak istediklerini.

Belki bir başkasına da yer açabiliriz; bana sahip olmak için sırasını beklemekten çok memnun olacak çok büyük, dikkatli bir alfaya.

Tanrım, cildim yanıyor.

Alfa'mı kalçalarımın arasında sıkıca kavrarken, isteğinin sert baskısı dikiş yerim boyunca kayarken inliyorum. Eşim artık ısrarcı, elini vücudumda gezdirerek terle beneklenmiş tenimin genişliğini keşfetmesine izin veriyor. İnliyor, *inliyor*, seksime karşı sallanırken, onu almak için beklentiyle kayganlaşıyor.

Bu sıcaklığı hissediyor mu? Bu acıya nasıl dayanabiliyor?

"Kahretsin, Ivy, kokun. *Çok* fena. Neredeyse tadını alabiliyorum."

Bana doğru hamle yaparken çıkardığı ıslak sesler, boynuma doğru ilerleyen dudakları, hepsi beni saran ateşin çırası. Hayatım boyunca hiç bu kadar tüketen, bu kadar coşkulu bir şey hissetmemiştim. Göğsümde parlak ve güzel bir mutluluk kabarıyor, çığlık atana kadar ileri doğru patlıyor.

Sesin kendisi dehşet verici, ama Cillian'ın gözleri bana böylesine yoğun bir zevk verdiğinin farkına varmakla çılgına dönüyor. "*Omega*. Az önce-"

"Daha fazla," diye bağıryorum. Kalçalarımın yavaşça eğilmesi acınası ama umurumda değil.

Bana sürtündüğünü hissetmek istiyorum.

Şehvet zihnimi ele geçirdi ve *sonunda* beni becersin diye dönüp ona kendimi sunmak için çok istekliyim. Böyle manik hissetmek normal mi? Utanmalı mıyım?

Hepsine lanet olsun, beni dostumla doldurduğu sürece umurumda değil. "Cillian, daha fazla. Lütfen, lütfen, lütfen."

Nefeslerim hızlanırken, kalp atışlarım gök gürültüsü gibi çarparken *acınası, acınası* yalvarışlar.

"Daha fazla mı?" diye geveliyor. "Çok ıslaksın, omega. Çok kaygan ve hazırsın, değil mi? O tatlı amını şimdi almamı ister misin?"

Cillian'ın sözcükleri *dökülmeye* devam ediyor, kontrol altına alınamıyor. "Seni daha fazla hazırlamalı mıyım? Parmaklarımı, ağzımı kullanıp her yerini öpeyim mi?"

Kulağa ilahi geliyor, ama içimde olmadığı her saniye, savunulamaz bir ateş uçurumuna doğru serbest düşüşe geçtiğim bir başka saniye. "Sen benim için yaratılmışsın," diyorum ona. "Bana zarar vermeyeceksin."

Arkadaşım inliyor, birbirimiz için ne olduğumuzu hatırlayarak tükeniyor. "Benimle başa çıkabilir misin, omega? Bunu mu demek istiyorsun?"

"Evet! *Lütfen*."

Başka bir zaman beni istediği şekilde şımartabilir.
Ama şimdi, ona bir sonraki nefesime ihtiyacım varmış gibi ihtiyacım var.

Cillian homurdanıyor, fetihlerini değerlendiren bir tanrı-kral gibi dizlerinin üzerinde yükseliyor. Gözbebekleri sönmüş, gözleri artık göğüslerimin hızla kabarmasına odaklanmış durumda ve dudaklarını yalayış şekli neredeyse dilini üzerimde gezdirmesi için yalvarmamı sağlayacak.

"Bir şey hoşuna gitmiyorsa söyle bana, kalbim. Hemen duracağım."

Tanrım, bu adam, bu sevgili alfa ve bana gösterdiği ilgi... Onun için *çıldırıyorum*. Tatlı mektupları, kokusu ve bana sanki tüm dünyası benmişim gibi bakması için. Bu aşk kıpırtılarına nasıl karşı koyabilirim?

İlk aşkım.

"Alfa," diye yalvarıyorum; her harfinde özlem ve *ihtiyaç var*

Merkezime bastırmak için sikini tutarken titrek bir nefes veriyor. Sonra, ince kalçalarında hafif bir esneme - sadece ilk dar inçimi aşmak için bir test, alaycı bir itme.

"Siktir," diye homurdanıyor, omuzları içe doğru kıvrılıyor ve ileri doğru itmeden önce kendini sabitlemek için kalçalarını kavıyor. "*Öleceğim, Ivy.* Senin içinde öleceğim. Bu çok iyi."

"Lütfen ölme," diye sızlanıyorum, sırtımı kamburlaştırarak. Bu hareketin amacı onu baştan çıkarmak ve kendimi her geçici sürüşün getirdiği lezzetli gerginlikten uzaklaştırmak. "İlk düğümümü atmadan olmaz."

Cillian inanamayarak güler. "Sana bir düğüm vereceğim, sevgilim. Ne kadar istersen."

Sonra, son bir vuruş. Uzun, hızlı ve *güçlü*. Bu his ciğerlerimdeki nefesi kesiyor, ancak alfam onu dudaklarıyla çalıyor. İçimde derinlere yerleşirken, bedenini benimkinin üzerine örtüyor ve bu son derece mükemmel anı aynı anda hem nazik hem de açlık hissi veren bir öpücükle mühürlüyor.

Bir araya gelişimizle ilgili her şey mutluluk verici: Cillian'ın içimdeki dolgunluğu, dudaklarının tutkuyu ve saygıyı akla getirmesi, kalçalarının yavaşça yuvarlanması. Başımı geriye atmak ve boynumu bu alfaya açmak için duyduğum ezici ihtiyaç yüzünden ara veriyorum.

Daha önce bana tapınmaktan söz etmişti, ama ben de aynı şekilde yalvarıyorum - kendimi en hayati şekilde teslim ediyorum.

Cillian nefes nefese kalıyor, teklif karşısında neredeyse inliyor ve hiç vakit kaybetmeden boğazımı bağlılığıyla süslüyor. Öpüyor, yalıyor ve ısıyor,

Ama bağıın yerleşeceği kadar derin değil, tüm bunlar olurken içimde telaşsız, amaçlı bir güçle hareket ediyor.

"Bundan asla kurtulamayacağım, Omega. Sen her şeysin. Hatta *daha fazlası*. Kavrayışın ötesinde. Hazır olduğunda, seni ısırıp bağlayacağım ve asla bırakmayacağım."

Zevk damarlarımdan sıcak, sıvı bir ipek gibi sızarken başım dönüyor, uzuvlarım gevşiyor. Tüm hislerim, daha önce bildiğim her şey oldu. Onun yerine sadece bu var, sadece biz.

"Daha fazla, alfa," diye yalvarıyorum, bir kez daha patlarken içime dökülmesini hissetmeye ihtiyacım var.

Cillian, "İste ve alacaksın," diye mırıldanıyor.

Şok edici bir rahatlıkla hareket ediyor, kollarını sırtımın arkasına dolayarak bedenlerimizin pozisyonunu değiştiriyor. Sırtını yatak başlığına yaslayacak şekilde bizi yerleştiriyor, ben de kucağına tünemiş, ona dönük duruyorum.

Tahtımda bir kraliçe gibi hissediyorum. Gerçekten çok güzel bir taht.

Eşimin gözlerindeki bakış saygılı ve yabanıl; sanki varlığının temel kısmına vahşi bir teslimiyet çizgisinden geçiyormuş *gibi*. Ruhunda ikamet eden alfa özgür kalmak ve omega gelinini sahiplenmek istiyor.

İri elleri kıçımı kavırıyor, beni yumuşak bir şekilde yukarı ve aşağı hareket ettiriyor. Aynı anda her yerim ateş içinde, hem kullanıldığım hem de zevk aldığım düşüncesiyle aklım başımdan gidiyor.

Etrafında sıkılaştığımda, Cillian'ın gözleri geri dönüyor ve yüzünü göğsüme gömüyor. Orada meme uçlarımı ısırıyor, *emi*yor, okşuyor ve bir yandan da durmaksızın seksimin ıslak sıcaklığına vuruyor. Alfa'm dışında her şey bir bulanıklık ve ben onun sunduklarının büyüklüğüne denk değilim. Etrafında paramparça olurken, akıl sağlığımın tüm görünüşü bu bitmeyen zevkin dalgaları tarafından süpürüldü.

"Şimdi seni düğümleyeceğim, omega. Bu tatlı amcığı dolduracağım." Her kelimesinden coşkulu bir sahiplenme damlıyordu. "Sen benimsin. Anlıyor musun? Sikmek için benimsin. Memnun etmek için benimsin. Sadece *benimsin*."

Şişen düğümünün içime girmesi beni çılgılık attırıyor. *Zevk, acı, şaşkınlık...* Her şeyi tüketiyor, ağlamaktan başka bir şey gelmiyor elimden. Sığ ve sert hamleleri her bir hassas sinirimle alay ediyor, ta ki serbest kalışının sıcaklığı içimi doldurana kadar; nefesinin acelesi ısırılmamış boynumu ısıtıyor.

"Zamanın sonuna kadar seni el üstünde tutacağım, Ivy. Benim güzel kaderim."

Daha fazla gözyaşı dökmekten ve saçmalamaktan korktuğum için cevap veremiyorum. Bedenim kurşun gibi. Kalbim tomurcuklanan bu aşk duygusuyla dolu ve ruhum, kaderimdeki alfanın beni böylesine derinden etkilemesinin verdiği derin mutlulukla titreşiyor.

Onu kaybetmenin kalbimde yaratacağı tahribattan korkmam yeterli. Bundan sonra, Cillian'ı yanımda tutmak için neredeyse her şeyi yapacağımdan eminim.

Umarım bunların hepsi büyük bir yanılsama değildir. Annem babam için ilk başta böyle mi hissetmişti? Tüm yalanlarına ve patavatsızlıklarına rağmen kollarına almaya devam etmesinin nedeni bu muydu? Kendimi de aynı kadere mi mahkûm ediyorum yoksa gerçekten bu kadar mutlu olabilir miyim?

Yumuşak öpücükler göğüslerimi, boynumu, ağzımın kenarını gıdıklıyor, ta ki ben onun yumuşak dudakları tarafından felaket tellallığımdan uzaklaştırılana kadar. Cillian beni düğümünün üzerinde sallayarak içimde küçük mutluluk nöbetleri yaratıyor. Artık nefes alamaz hale gelene kadar onun etrafında inleyerek kasılıyorum.

"Mükemmel," diye fısıldıyor.

"Evet," diyorum sonunda, nefes nefese. "Evet, mükemmel."

Cillian bana bakmak için geri çekiliyor. Gözleri gururla parlıyor - şefkatli bir sevgiyle - ve bu şekilde birbirimize kilitlenmenin ne kadar samimi olduğundan neredeyse utanıyorum. Her ince değişim yeni bir zevk getiriyor; her öpücük beni kocama daha da bağlıyor.

"Kendini iyice tapılmış hissediyor musun, tanrıça? Konuğunuz sizi memnun etti mi?" Cillian övgü almak istercesine düşünür.

Arsız alfa.

"Sanki anlamıyormuşsun gibi, bundan çok keyif aldım." "Evet, ama tatmin oldun mu, kalbim?"

"Gerçekten doydum, kocacığım." Gülüyorum, bu da sadece onun inlemesine neden oluyor. "Düğüm atmak..."

"Muhteşem," diye inliyor.

Gülüyoruz, öpüşüyoruz, düğümü bizi serbest bırakana kadar birbirimize sarılıyoruz. Alfa'm beni kollarıyla sarmakta gecikmiyor, kalbinin benim için atışını hissedebilmem için başımı göğsüne yaslamama izin veriyor.

"Benimle odamda kal, Ivy. Bu gecedan itibaren senden asla ayrılmak istemiyorum."

"Evet," diye fısıldıyorum, dudaklarımda bir sırıtış.

Cillian mırıldanıyor, kolay kabulümden memnun. "Şimdilik uyu, omega. Ancak kesinlikle işimiz bitmedi."

Ses tonundaki keskinlik bacaklarımın arasında bir sızıyı ateşliyor ve beni tam şu anda onunla birlikte olmaya teşvik ediyor. Ama alfamın dediğini yapıyorum ve o beni tekrar uyandırmadan önce yakalayabildiğim küçük dinlenmeye uzanıyorum.

Önümüzde uzun bir keşif gecesi ve telafi etmemiz gereken birbirimizi özlediğimiz bir yıl var.

S Cillian'ın çalışma odasına giren iri yarı hödüğe tanık olmadan önce kredinin toprak kokusu burnuma çarpıyor. Her zaman sürü arkadaşlarımdan daha keskin bir koku alma duyusuna sahip olmuşumdur. Ancak alfa imzalarını kolayca algılayabilsem de, omega'mızın elmalı muhallebi çöküşüyle gelen cinsel dürtüleri akla getirmiyorlar. Sloan birbirimizi daha iyi tanıyabildiğimize inanıyor çünkü hepimiz

Ivy'nin alfaları, önceden belirlenmiş bir sürü olarak birbirimizi tanıyabilmemizin mantıklı olduğunu söylüyor. Bize Kader tarafından kutsanmış eşler hakkında anlatılan masallarda bundan hiç bahsedilmezdi, ama o masalların sadece revizyonist tarih olmadığını kim söyleyebilir?

Sadece sıradan halk böyle "hedonistik" bir gelenekle uğraşırken, neden Cillian'a ya da bana sürülerle ilgili hikayeler anlatsınlar ki?

Tanıdığım asil alfaların çoğunun evlilikleri dışında birden fazla yatak partnerine sahip olmasını boş verin. Sürüler hor görülürken, onların aldatma ve sadakatsizliklerinin nasıl kabul edilebilir olduğu benim için bir muamma.

Yıllar boyunca Sloan'ın kokusunu toprakta yuvarlanarak geçirdiği saatlere bağladım. Bu anlamda onu kıskanıyordum - imajı hakkında endişelenmek zorunda kalmadığı ve çocukların yapması gerektiği gibi basitçe *yaşayabildiği* için.

Özgürlüğüne ve dolayısıyla ona karşı duyduğum ilk kızgınlığa rağmen, Sloan her zaman Cillian ve benimle ilgilenmek için özel bir özen gösterdi. Gerçi sadece bir

bizi kanatları altına aldı ve kale arazisinde yaramazlık yapabileceğimiz tüm yolları gösterdi.

Babam, bahçe bekçisinin toprakla kaplı oğlunun bize bu şekilde erişmesine izin verilmesinden hiç hoşlanmazdı. Ama eski kral bir zarar görmemişti, o yüzden kim oluyordu da yaygara koparıyordu?

Üçüzlerle, Sloan'la ve Tiernan'la -bizimle birlikte çılgınca koşan bir başka soylu- birlikte büyümek, muhtemelen babam gibi tam bir piç olmamamın tek nedeni. Bana dünyanın, yüzlerine tokat atsa aile sevgisini tanımayacak kendini beğenmiş hıyarlarla dolu olmadığına dair umut verdiler.

Hâlâ *biraz* piçin tekiyim ve Sloan böyle bir gecede beni aramaya gelmemesi gerektiğini bilmeli. İçkimi boşaltmadan önce "Bu gece iyi bir arkadaş değil," diye seslendim. Eğer Cillian bu gece omega'mızın tüm dikkatini üzerine çekme ayrıcalığını elde ederse, ben de onun iyi bal likörüyle zil zurna sarhoş olacağım.

"Ne zaman hiç?" Sloan kendi aptallığıyla eğlenerek gülüyor ve ateşin başında bana katılıyor.

"*Yalnız* kalmak istiyorum, O'Malley."

"Seni bana yalan söyleyemeyecek kadar uzun zamandır tanıyorum." Benim yüzümden bir kez daha kıkırdadı ve ben onu suçlamıyorum. Dudaklarımdan çıkar çıkmaz kulağa saçmalık gibi geliyordu.

Gözlerimi devirerek ona bal likörü ikram ediyorum. Ona bir bardak verirdim ama ne faydası var ki? Yapacağını bildiğim gibi şişeden uzun bir yudum aldı.

"Kıskandın mı?" Gerçek hislerimi yanımdaki her daim istikrarlı alfaya belli etmemek için elimden geleni yaparak soruyorum.

"Öyle *misin*?"

Tanrı aşkına. Bunu bana geri çevireceğini tahmin etmeliydim. Sloan beni açmaya çalışırken hep kurnaz olduğunu düşünür. Ama dürüst olmak gerekirse, tabii ki kıskanıyordum - bir yıldır kıskanıyordum ve bunun için kendimden nefret ediyordum. Belki onu görebilsem, onunla konuşabilsem, içimi kemiren bu imrenme saçmalığı yatıştır.

Cillian ve Sloan benim sürüm, en eski ve en gerçek arkadaşlarım. Ama Ivy benim eşim. Sanırım hepimiz onu sahiplensek bile, bir parçam onun sürekli ilgisini arzulayacak. Yine de bencilim, onunla hep öyle olacağım.

"Sadece biraz," diye yalan söylüyorum, yüzümü kurtarmak için yüz hatlarımı düzeltiyorum. Kalbimdeki bu kemirici, onursuz acıyı anlamayacak.

Sloan, sarsılmaz güveni ve getirdiği bilgiyle bu sürünün ihtiyaç duyduğu başlıca alfa. Cillian sürümüzü yönetiyor olsa da

Krallıkta, sürü hayatımızda bize liderlik etmesi için en çok güvendiğimiz kişi Sloan. Kendimizi içinde bulduğumuz gibi tehlikeli bir durumda ihtiyaç duyduğumuz dengeli el odur. Ayrıca çoğu duruma neşeli bir hava getirme konusunda esrarengiz bir yeteneğe sahip. Kral'ın heyecanı ve benim karamsarlığım, moralimizi yüksek tutmaya kesinlikle yardımcı oluyor.

Sloan o neşeli kahkahasını atıp omzuma vuruyor. "Tanrıça ağladı, sen korkunç bir yalancısın. Bunu biliyor muydun?"

"Sen de tam bir ahmaksın." Sivri dilim sesimi ekşitiyor, ancak sürü arkadaşım uzun zamandan beri bunu sırtından atmayı öğrendi.

"Evet, öyleyim. Hem de kıskanç bir kıskanç," diye itiraf ediyor ve beni şoke ediyor. Bunu sadece beni yatıştırmak için mi söylediğini anlayamıyorum. Tanrılar biliyor ki o bu konuda hepimizden daha iyi; yaralarımızı sarmak için elinden geleni yapıyor. Kaşlarımı çatarak ona açık bir şüphecilikle bakıyorum.

"*Oran*. Elbette öyleyim," diye iç geçiriyor Sloan. "Omega'mız benim adımla bile bilmiyor ve Cillian onunla yatıyor. Eğer kıskanç olmasaydım, ölmüş olurdu. Kendine biraz merhamet et kardeşim."

Uzun bir iç çekişle omuzlarımdaki gerginliğin bir kısmı hafifliyor. Her zamanki gibi haklı, her ne kadar bunu ona asla itiraf etmesem de. Hepimiz Ivy'nin yanındaki yerimizi bulup ona sahip çıkana kadar bu huzursuzluk devam edecek.

"Ayrıca, onun seni istemediğine kendini ikna ettiğini sanıyordum," diye alay ediyor dev piç. "Sonunda o saçmalıktan kurtuldun, değil mi?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." Sloan bir şey anlatmaya çalışırken ona bir santim bile veremem. Bütün lanet mili alacak.

"İmkansız küçük bir dangalaksın, Rafferty. O gece ben de *oradaydım, unuttun* mu? İkinizi birlikte kendi gözlerimle gördüm. Kendi yolundan çekil ve Ivy'nin hiçbirimize sırtını dönmeyeceğini kabul et."

Sloan'ın sürekli iyimserliği karşısında hafifçe öfkelenerek alay ediyorum. Ailesinin desteği ortadayken bunları söylemek onun için yeterince kolay. Ailesine Ivy'den bahsettiği anda bizim için havalara uçmuşlardı. Yolumuza çıkan sayısız engele rağmen, Kader'in kendi yolunu bulacağından eminlerdi.

Sloan, hayattaki tek eğlencesi servetini saray mensuplarının boğazına tıkmak olan mesafeli bir anneyle büyümek zorunda kalmadı. Domhnall Rafferty gibi bir hıyarın çocuğu olarak dünyaya gelmenin insanın özgüvenini nasıl yerle bir edebileceğini de anlamıyor.

Babamın benimle ilgilendiği tek şey üreme potansiyelim. Ona göre ben sadece ve sadece tek bir şey için iyiyim: alfa yapmak.

Rafferty adını miras bırakacak varisler. Yirmi bir yaşına geldiğimde ona ya aşk için evleneceğimi ya da hiç evlenmeyeceğimi kesin bir dille söyledim. Bana daha önce hiç olmadığı kadar yüklenmeden önce neredeyse kahkahalarla gülüyordu.

O zamandan beri, her zaman yaptığı gibi, isteklerimi görmezden geldi ve beni tekrar kendi gözüne sokmak için sayısız kibriti burnumun dibine soktu. Ona itaat etmediğim için beni özel olarak "evlatlıktan reddettikten" sonra bile vazgeçmedi. Ama benim kararlılığım sarsılmadı.

Onayını ve unvanını alıp kışına sokabilir.

Annem beş yıl önce vefat ettiğinde, o kadar da hasta değildi, içten içe o piçin de bir an önce ölmesini diledim. Ne de olsa biz soylular için işler böyle yürür. Ama eski kralın aksine, onun ölümüne doğru inisi o kadar da ilerlemedi.

Yazık.

Metresleri dışında pek kimsenin özlemeyeceği tam bir dangalak. Namara'nın en önde gelen iki soylu evinden birinin başı olmasaydı, kimsenin onunla konuşacağından bile şüpheliyim.

"Bugün babanı gördün mü? Bu yüzden mi saklanıyorsun?" Sloan soruyor. Daha önceki sözlerine yanıt vermemenden kolayca vazgeçemeyecek kadar iyi tanıyor beni.

Başımı sallıyorum, bal likörünü geri çalıyorum ve kendim bir yudum alıyorum. Bu noktada bardağın canı cehenneme. "Orla Fitzpatrick'i koluna takmıştı, onu bana kakalamaya hazırdı. Tiernan ve Fiona araya girdi, böylece kaçabildim."

"Ne amcık ama," diye ekliyor Sloan, bal likörüne uzanırken. "Çok haklısın kardeşim."

İkimiz de gülüyoruz, gecenin ağırlığından kurtulmak için çok ihtiyaç duyduğumuz bir rahatlama. İçinde bulunduğumuz koşullara dair ortak kaygılarımız ne olursa olsun, Sloan ve ben Cillian için gerçekten mutluyuz. Başkalarına neşe getirmek için yaptığı her şey için bu geceyi hak ediyor. Bu adam geldikleri kadar özverili. Endişeli bir dırdırcı olduğu kesin ama herkesin olabileceği kadar iyi kalpli.

"Sonunda her şey yoluna girecek Oran. Yemin ederim. Senden bu işin sonunu görmeye fırsat bulamadan pes etmemeni istiyorum."

Bu konuda Sloan kadar emin olabilmeyi her şeyden çok isterdim. Ivy'yi istemediğimden değil. Sorun onu *çok fazla* istemek ve her şeyin altından çalınması. Dünyada benim için özel olarak yaratılmış tek kişi olan Ivy'nin beni reddetmesinin yaratacağı kalp kırıklığına dayanabileceğimden emin değilim.

Kendi ailemin beni sevmesi için yeterince iyi değilsem, neden onun için yeterli olayım ki? Cillian gibi bir kocası varken neden benim gibiler için bildiği her Şeyden vazgeçsin?

Koku uyuşsun ya da uyuşmasın, yüzü tanrılar tarafından oyulmuş bir kralla boy ölçüşemem.

O gece benimle yakalandığı için utandığını açıkça belirtti - gerçi Cillian bunun doğru olduğuna inanmıyor. Sloan'un davetsiz misafirinin onu hazırlıksız yakaladığını defalarca açıkladı.

Sanırım göreceğiz, ama kalbimi onlar kadar kolay ortaya koymaya hazır değilim. Bu gece, ne olacak ya da olmayacak diye bir saniye daha acı çekmek istemiyorum. Bu çalışma odasında oturup Cillian'ın iyi bal likörünü içeceğim, böylece bir süreliğine her Şeyi unutabilirim.

"Yeter," diye inledim. "Gevezeliği bırak ve bana kız ya da defol git."

"Pekâlâ, seni huysuz piç." Sloan kıkırdıyor ve şişeyi boş bardağıma vuruyor. "Sonsuza dek mutluluğun şerefine."

Sonsuza mutlu. Umarım haklıdır.

"Günaydın, karıcığım."

Cillian'ın sesi, derin uykunun kaldırdığı sisi keserken kaba çakıl taşları ve şehvetli vaatler gibi. Omuriliğimin dibinden yukarıya doğru nazik, alaycı öpücükler bırakmasaydı, beni tekrar uyutabileceğini söyleyebilirim.

Yatağında, uzun bir sevişme gecesinden sonra beni tekrar almaya hevesli bir alfanın olması, kendimi *seve seve* doyuracağım bir ikramdır. Eğer Cillian'ın sert aletinin belime yaptığı baskı bir işaretse, aynı fikirde olduğumuza bahse girerim. Ağrım olmasına rağmen bacaklarımın arasından lezzetli bir zevk-acı yayılıyor.

"Görünüşe göre *çok* güzel bir sabah, kocacığım," diye kıkırdıyorum o iri bedenini benimkinin etrafında kıvrırken.

Yüzümü ona dönebilmek için diğer tarafıma yuvarlanmaya çalıştığımda, Cillian kalçama sert bir el koyarak hareketimi durduruyor.

"Orada kal, omega," diye mırıldanıyor. "Alfan için iyi ol, o da karşılığında seninle ilgilenecektir."

Tanrılar. Bir an hiç kimseyi yatağa atmamışken, bir an sonra şehvetin vücut bulmuş hali oluyor ve ortak zevkimiz için beni istediği gibi yönlendiriyor. Bir dakika önce

Eğer her sabah bu şefkatli ama heyecan verici hizmetlerle uyanabileceksem, vardiya hoş karşılanır.

Talimatlarını yerine getirdiğimden memnun olan Cillian boynuma kondurduğu uzun öpücükleri mırıldanıyor. Dokunuşuna eşlik eden baş döndürücü coşku, parlak mutluluk dalgaları halinde tenimde yankılanıyor.

"Kokunla kendimi çıldırtırken ıslak, küçük amını almak istiyorum," diye pantolonunu indiriyor, kokumun en güçlü olduğu yeri bulmak için burnunu nabız noktam boyunca gezdiriyor. Arkadaşım o anda kendini kaybediyor, inliyor ve bacağıma kavrayarak kalçasına geçiriyor. "Bu kulağa nasıl geliyor, küçük terör? Alfa'nın sikini sokmasını ve sana çığlık attırmasını ister misin?"

Sıcaklık, kavurucu ellerini boğazıma doluyor ve beni isteyerek alevlere doğru sürüklüyor. Derimin altındaki ateş umutsuzca parlarken zorlukla nefes alabiliyorum - zorlukla düşünebiliyorum.

Bu ateş, o yakınımdayken hiç düşmüyor ve onun vücudu benimkine değdiğinde, bu rahatsızlığın üstesinden gelme şansım yok.

Sadece onun varlığının çekimine boyun eğerek rahatlama fırsatı . Ama Cillian, siki ıslaklığının içinden kayarak girişime dayandığında bana rahatlama fırsatı vermiyor.

"*Lütfen*," diye yalvarıyorum.

Alaycı olduğu kadar melodik de olan yumuşak kahkahalar kulaklarımda çınlıyor. "*Lütfen*?" diye alay ediyor, sanki o da aynı şekilde etkilenmemiş gibi. "İstedığinin bu olduğuna emin misin?"

Bacaklarımin arasındaki boş ağrı, göğsümdeki çarpıntıyla eşleştğinde, ulaşamayacağım bir yerde sallanan haz için çaresiz olduğumu doğruluyor.

"Evet. *Alfa*. Lütfen," diye sızlanıyorum köpek dişleri hafifçe boğazıma sürtünürken. Seksimin sıcaklığına bastırırken dişlerini tenime batırdığı görüntüler zihnimdeki ilkel bir parçayı çağırıyor - o ve ben önemli olan her şekilde bir olmalıyız.

"Pekala o zaman, sevgilim," diye fısıldar.

Kulağımdaki sıcak nefesinin alaycı gıdıklaması kısa bir dikkat dağıtıcı oluyor, ta ki sikinin kalın kayışı ciğerlerimdeki havayı çalana kadar. Baş döndürücü noktalar görüş alanımda dans ederken, ben onun müthiş gerginliğine alışıyorum.

"Amin *ilahi*. Böylesine tatlı bir mükemmelliği tanıdığım için şu anda ölebilirim," diyor Cillian.

Bu alfanın konuşma şekli, kalçalarını içimdeki nefes kesici bir yere bastırmak için nasıl öğüttüğü ve acımadığı - hepsi mükemmel bir fırtına.

Hayatta kalacağımın emin değilim. Onun derin, telaşsız sikişinin her saniyesi içimde yeni bir ihtiyacı ateşlerken nasıl hayatta kalmam beklenebilir ki?

"Çok iyi hissediyorsun, Ivy. Benim için çok gür ve güzel. Seni günlerce becerebilirim," diye inliyor.

Evet, ben de onunla sayısız saatler geçirebilir, zevk ve rüzgârla savrulan mucizesinin kokusu içinde boğulabilirdim. "Lütfen!" Daha iyi bir duygu bulamadığım için haykırıyorum. Görünüşe bakılırsa ruhumu becerirken hiç de şair değilmişim. Ama eşi sikini ıslatırken kralın güzel sözlerle önem verdiğini düşünemiyorum.

Onun içimdeki her uyuşturucu sürükleyişi beni dünyayı sarsan bir sona daha da yaklaştırıyor. Her inilti, kulağıma çarpan her nefes, mutluluğum için daha fazla yem oluyor. Parmakları klitorisimin etrafında yavaş daireler çizmek için seksime doğru kayarken, onun için parçalara ayrılıyorum. Güçlü zevk patlamaları ayak parmaklarımdan parmak uçlarıma kadar yayılıyor ve iyi idare edilmenin verdiği tatlı memnuniyetin içinde eriyorum.

"*Seni ısırmak istiyorum,*" diye homurdanıyor alfam, amım onun etrafında sıkılaşıırken. Ölçülü itiş gücü beni daha da sertleştirirken yeni bir hayat kazanıyor, beni mümkün olduğunu bildiğimden daha da derinden beceriyor. "Seni işaretlemek istiyorum, böylece herkes sana olan bağlılığımın kalıcılığını görebilsin."

Yüzen, kafası bulanık ve daha fazlası için çılgına dönmüş içimdeki omega, eşinin iddiasının potansiyeli karşısında ürperiyor. Ama boynumu açıp ona izin vermemi söyleyen feromonların kabarmasına rağmen, kaçınılmaz bağımız için henüz doğru zamanın gelmediğini biliyorum.

"Düğümle beni" diyorum, ikimiz için de zor olmayacağını farkında olarak. Dün gecedен sonra, birbirimize kenetlenmenin verdiği doygunluğa gerçekten de bağımlıyım.

"Ivy," diye inliyor Cillian, "gerçek olduğuna inanamıyorum."

Alfa'm ben titreyip bir kez daha mutluluğun eşiğine gelene kadar okşamayı bırakmıyor. Ancak o zaman şişen düğümünü içimdeki dikişe doğru itiyor. Gürültülü, ısrarlı bir vuruş birleşmemizin kreşendosunu bozana kadar kendimi onun enfes baskısına karşı destekliyorum.

"Cillian," diye sesleniyor boğuk bir ses - kocaminkine çok benzeyen bir ses.

"*Siktir!*" Cillian boynuma doğru haykırıyor, sesindeki ıstırap çok net. Büyük bir isteksizlikle düğümünü geriye doğru gevşetiyor ama içime dalmaktan vazgeçmeyi reddediyor.

"Knot. Lütfen, lütfen, *lütfen*," diye sızlanıyorum. Kapının dışında bekleyen mesaj her ne ise, kralın ve benim paylaştığımız bu ihtiyacı gidermek kadar acil olamaz.

"İşimiz bitmedi. Onu görmezden gelin."

Alfa'm beni hızla öpüyor, dilini ağzımın içine kaydırıyor ve acımasız, hassas vuruşlarla içime giriyor. Ecstasy bilincimin köşelerinde bir kez daha köpürüyor -Cillian'ın ağzı onun ve sadece onun için olan sesleri çalıyor.

Bu kez daha ısrarlı olan başka bir vurma sesi duyuluyor. Dışarıda hangi prens varsa, Cillian cevap vermek zorunda kalana kadar kapıyı çalmaya devam ettiğinden, daha önceki kovulmamızdan rahatsız olmamış gibi görünüyor.

"*Siktir git, Cal!*" diye kükrüyor alfam. "Rahatsızım."

Şimdi kalçalarını sabitliyor, artık beni dünyanın sonu gelmiş gibi sikmiyor. İkinci kez serbest bırakılmaktan ne kadar nefret ettiğimi uygun bir şekilde ifade eden iniltiyle savaşılmaya zahmet etmiyorum. Cillian'ın pişmanlığı alnımdan öpüp yavaşça içimden çıkarken belli oluyor.

"Evet, bunu duyabiliyorum, teşekkür ederim. Ne yazık ki kızıışmanızı kısa kesmek zorundayım," diye cevap veriyor Prens Callan, ses tonunda neşeye benzeyen bir ifadeyle. Neyse ki kapı onu gazabımdan koruyor.

"Özür dilerim, sevgilim. Oldukça önemli olmalı eğer-"

"Cillian!" Bir kapı daha çalındı. Başka bir kesinti. Bu kez kocamın yakışıklı yüzünde kızgınlık öfkeye dönüşmüştü. "Sen ve kraliçe daha sonra iliklerinize kadar sevişebilirsiniz. Sikini kaldır ve defol git buradan."

"Ağzından çıkanı kulağın duysun, seni can sıkıcı küçük pislik!"

Kralın yanakları kardeşini boğazlamamak için kendini tutmaktan kızarıyor ve ben de onların maskaralıklarına gülmekten kendimi alamıyorum. Ben de yedi kardeşe sahibim ve onların insanı nasıl etkilediklerini çok iyi biliyorum.

Cillian huffs. "Gerçekten de hiç görgüsü yok."

Onaylarcasına mırıldanıyorum ve alfamın bakışlarını hararetli bir niyetle karşılıyorum. "O haklı, biliyor musun?"

"mi?" Mükemmel bir şekilde kemerli bir kaş şüpheciliğini gösteriyor. Başımı sallıyorum. "Daha yapılacak çok sevişme var."

Cillian sırtıyor; muziplik ve vaat dolu hınzır bir şey. "Dört gözle bekliyorum karıcığım."

B D n geceden önce sık sık kardeşim Callan'ın bu krallıĝa karşı görevlerine nasıl bu kadar ilgisiz kalabildiĝini düşünürdüm. şimdi ne bildiĝimi, bu yeni řafaĝın ıřıĝında daha iyi anlıyorum: seks yapıyordu.

Ben de bizi bekleyen acil durumla ilgilenmek için acele etmektense karımı beceriyor olmayı tercih ederim. Ivy'nin parlayan gülümsemesi ve elimi tutması, az önceki kesintinin yarattıĝı rahatsızlıĝı yatıştırmaya yardımcı oluyor.

Taht odasına girmeden önce Ivy'yi g ĝs me doĝru  ekiyororum, henüz sorumlu kraliyet mensubu olmaya hazır deĝilim. Belki bir kez daha tadına bakarsam...

Omega'm aĝzıma eşit bir g  le karşılık veriyor, dudaklarımdan nefes çalıyor ve karřılıĝında sakarin iniltilerini sunuyor. Gerçekten de o dünyadaki en m kemmek kadını; dikkatli olmazsam kendimi tamamen kaybedebileceĝim biri. Ama eşim için iyi bir alfa olmak, onu korumak için bazı şeyleri başarmam gerektiĝi anlamına geliyor.

Ona fiziksel baĝlılıĝımı sunmanın ötesine geçen şeyler.

Kusursuz bir  zdenetimle ondan ayrılıyorum. "Beni b y ledin, sevgili eşim," diye fısıldıyorum, güzel boĝazına son bir öpücük kondurmak için eĝilerek. "Korkarım bir daha asla eskisi gibi olamayacaĝım."

"Cillian," diye nefes alıyor. "Bu gerçek mi?"

İkimiz de aynı düşünüyoruz. Bu gerçek olamayacak kadar harika, mükemmel bir his. Yaşadığımız onca acı ve kayıptan sonra, böyle bir coşku gerçekten bizim olabilir mi?

"Bana gerçekmiş gibi geliyor, Ivy."

Bir an için, bu dile getirilmemiş duygunun aramızda yerleşmesine izin veriyoruz. Çok erken olması umurumda değil. *Onu seviyorum* - onu sonsuza dek seveceğim - ve boğazına sarıldığımda, bunu kendisi de hissedecek. Kader tarafından kutsanmış eşler arasında paylaşılan eşsiz büyü sayesinde, o benim kalbimin her santimini bilecek, ben de onunkini.

"Şimdi gel." Karımın narin elini bir kez daha tutup dudaklarımı parmak eklemlerine değdirirken iç çekiyorum. "Günle yüzleşme zamanı."

Taht odasına girdiğimizde, neşeyle sözümüzü kesen Callan'ın kim bilir nereye siktir olup gittiğini fark ediyorum. Koku uyumlu omega'mla evlendikten sonraki sabah beni almaya gönüllü olursa hiç şaşımam. Sinir bozucu olmaktan zevk alıyor.

Onun yerine Ciaran ve Ivy'nin ailesinin geri kalanını beklerken buluyoruz.

"Bir şey mi oldu?" diye soruyor karım. Cal'in bize hemen ihtiyaç duyulduğu konusundaki ısrarı göz önüne alındığında endişesi yersiz değil.

Prenses Rose bir adım öne çıkarak dikkatli gözlerle bizi süzdü. "Bağ işareti yok... ne kadar ilginç."

Sesindeki yargı açıkça belli oluyor ve ona karşı nasıl bir suç işlediğimi merak ediyorum. Onun onayını kazanmak zorlu bir savaş olacak, ama ben bu işte uzun vadede varım. Bir gün yaptığım her şeyi kız kardeşine hizmet etmek için görecektir.

"Rosie, bu çok *kaba*," diye fısıldıyor Prenses Lily. Ivy'nin kardeşleri arasında en çekingen olanı o. Aslında, bu onun konuştuğunu duyduğum ilk an olabilir.

Ona teşekkür etmek, ağzımı açıp bir söylemek istiyorum ama-

"Evet, belki de sen kendi durumun için endişelenmelisin, kardeşim." Bunu söyleyen Aspen, Rose'un kendisine doğru fırlattığı meşhur hançerlere sırtıyor.

"Evlilik yatağımdan neden sürüklendiğimi açıklamak isteyen var mı?" Ivy sabırsız bir tavırla araya giriyor. Muhtemelen yedi kardeşin kaosa alışkın ve durumu uygun gördüğü şekilde ele almasına izin vermekten mutluluk duyuyorum.

"*Tanrım*. Benim yanımda böyle şeyler söyleme," diye inliyor Sage.

Daisy ve Oleander adlı ikizler ise kıkırdama krizine girerler.

Onlarla uğraşmak için çok fazla kişi var - günün bu erken saatlerinde çok fazla şaka ve fikir. Üçüz olmanın kabus gibi bir şey olduğunu sanırdım ama görünüşe göre Ciaran ve Cal ile hayatım çok basitmiş.

"Yeter, hepiniz," diye bağırır Kral Hawthorn, mantığın sesi olarak. Oda bir anda sessizliğe gömülür. Belli ki her biri ona saygı duyuyor - kardeşlerine hizmet ederek yaptığı her şey için bunu hak etmişti. Bu kadar genç yaşta kral olmayı ve aynı zamanda bu kadar çok kişiye bakmayı becerebileceğimi söyleyemem. En azından onun kadar nezaketle.

Hawthorn sakın bir nefes alarak tekrar konuşur. "Bu sabah Glenndyre'den bir mektup aldık. Kral Blair, Rosie'mizle olan nişanını görüşmek konusunda çok ısrarcı ve hemen bir görüşme talep etti."

Rose neredeyse muzaffer bir edayla, "Sadece nefretimin derinliğini kabullenmeye başladığını ve her şeyi iptal etmeye hazır olduğunu umabilirim," diyor.

Bundan şüpheliyim. Bir Lucernian prensesiyle evlenmenin bariz faydalarının ötesinde, söylentilere göre kral nişanlısına çok aşıkmiş.

Görünüşe göre, o aynı şekilde hissetmiyor.

Hawthorn burnunun kenarını sıkarak iç geçiriyor. Görünüşe göre o ve kız kardeşi bu konuşmayı birçok kez yapmışlar. Rose'un gerekçesini merak ediyorum. Yirmi iki yaşında olmak ve kızgınlık dönemlerinde ona yardım edecek bir alfanın olmaması tehlikeli bir şey. Umarım onun ve karımın iyiliği için, her ne olursa olsun ona iyi bakılır.

"Bir hafta içinde döneceğiz. Taç giyme töreniniz için tam zamanında," diye bildirdi Prens Sage.

Glenndyre, Ancaire'in en yakın limanından sadece bir günlük mesafede ve tamamen güvenli bir yolculuk. Prensesin peşinde yaptığı ilginç manevralar için Blair'e hayran olduğumu itiraf etmeliyim. Belki de onun bilmediği bir şey biliyordur diye merak ediyorum. Belki de bir tek ben-

"Hepiniz gidiyor musunuz?" Ivy ağlıyor.

Sesindeki ıstıraptan nefret ediyorum ve bir yanım sırf onu yatıştırmak için kralı seyahatlerine karşı ikna etmek istiyor. Ama zihnim çok hızlı çalışıyor, bu fırsatın neler getirebileceğine dair parçaları bir araya getiriyor.

Ivy'nin ailesi ziyarete geldiğinde bu maskaralığı en azından haftalarca sürdürmek zorunda kalacağımı düşünmüştüm. Ama eğer giderlerse.

Kraliçeme kur yapmak, dünya hakkında bildiklerini parçalamak ve onu sürü yaşamına maruz bırakmak kesinlikle kolay bir iş olmayacak.

kısa bir hafta. Ancak Sloan, Oran ve ben başarılı olursak, sürümüzü Ivy'nin ailesine planladığımızdan daha erken sunabiliriz. Taç giyme törenimizde desteklerini açıkça göstermeleri batı krallıklarında heyecan yaratacaktır ama belki de değişimi tetiklemek için küçük bir şok gereklidir.

"Ivy, canım." Hawthorn kaşlarını çatır. "Çok özür dilerim. Ama Rose istese de istemese de gidiyor ve ben de ikizlerin burada kalmasına izin veremem. O vahşi sirenlerin Cillian'ın sarayının zavallı alfaları üzerinde yaratacağı tahribatı hayal edebiliyor musun? Aslanları kuzuların arasına bırakmak gibi olur. Viggo ve Aedan'a neden omegalarının Namarian lordlarından evlilik teklifi aldığını açıklamak zorunda kalmak istemediğimden bahsetmiyorum bile."

O zaman içimden gülüyorum. Bancroft ikizlerinin oldukça sinsî flörtler olduğu söylenir. Oleander nadir bulunan bir erkek omega. Sarayındaki alfaların onun yatağını ısıtmak için sıraya gireceğinden hiç şüphem yok. Ve en küçükleri Daisy'nin de acımasız bir alfa yiyici olduğu söyleniyor.

"Peki ya diğerleri?" Ivy sorar.

"Sage benimle geliyor tabii ki. Birinin Rosie'yi yola getirmeme yardım etmesi gerekiyor. Lily ve Aspen'e gelince, bu onlara bağlı."

"Kalmaya karar verdim," diyor Prens Aspen. "Namara'da sevilecek çok şey var ve henüz bıkmadığım pek çok *aktivite* var."

Ciaran bu ima karşısında yüksek sesle söylenirken bakışlarını kardeşime kayıyor. Tanrılar, çok açıklar. Tatlı dilli bir Namarian prensine göre Ciaran, Aspen işin içine girince tam bir karmaşaya dönüşüyor. Bu davranışları hakkında onunla gerçekten konuşmalıyım. Onu yakalayacak kimse yoksa düşmesini istemiyorum.

"Hepimiz tam burada duruyoruz, biliyor musun?" Rose huffs. "Bizim hakkımızda çözülmesi gereken sorunlarımız gibi konuşman çok küçümseyici, seni götlü."

"Evet, ben bir *canavarım* Rosie'ciğim. Ve Glenndyre'ın kraliçesi olduğunda, bana ve kötü yöntemlerime karşı savaş açmak için tüm yetkiye sahip olacaksın," diye takılıyor Hawthorn, kız kardeşinin yüzünde öfke kırmızıya boyanırken sırtlamakla savaşıyor.

"Ben de kalacağım," diyor Lily, kardeşlerinin karmaşası arasında ancak fısıldayarak.

Göğsümde sıkışıp kalan sinirli iç çekişi saklamak için elimden geleni yapıyorum. Başka bir zaman olsa hem Aspen'i hem de Lily'yi seve seve ağırlardım. Ama o kadar çok şey

görevimin başarısı için dikkatimi dağıtacak şeyleri göze alamam.

Yine de uğraşacak sadece iki kardeş var. Aspen kardeşime takla attırmakla meşgul olacak ve Lily'nin planlarıma müdahale edeceğini sanmıyorum. Ama Cal'in güzel kadınlara olan ilgisi hakkında bildiklerimi göz önüne alırsak, nişanı ve Hawthorn'un gözüne girme arzumu için prensese göz kulak olmam gerekecek.

Callan pençelerini ondan uzak tuttuğu sürece, bence bu işe yarayabilir.

Kahretsin, heyecanlandım.

Planımız bu değildi. Ona kur yapmamız, sürü olmanın ne demek olduğunu göstermek için zaman ayırmamız gerekiyordu. Ama dün geceden, bu sabahdan ve Ivy'nin bana verdiği tepkiden sonra, aynı neşeyi sürü arkadaşlarımdan esirgemek istemiyorum.

Dahası, Ivy'nin ne kadar çok istendiğini, birlikte ona ne kadar değer vereceğimizi ve ona tapacağımızı bilmesini engellemekten nefret ediyorum. Omegalar gibi yaşamayı hak ediyor ve niyetimizi ne kadar erken resmileştirirsek o kadar iyi olur.

Şu anda 21 yaşında olduğunu düşünürsek, kızgınlığı her an gelebilir. Hazırlanmak için kendimizi bir sürü haline getirsek iyi olur. Eğer hepimizin onu görmesine izin verirse, hastalanma riski yok denecek kadar az olacaktır. Koku uyumu olan eşleri olarak, böylesine hassas bir dönemde ona hem fiziksel hem de duygusal olarak ihtiyaç duyduğu her şeyi sağlayabiliriz.

Mahkemem için planladığım tanıtım da değişmek zorunda kalacak. Ama dürüst olmak gerekirse, artık o an geldiğine göre, ne diyecekleri umurumda bile değil.

Sloan'ın son bir aydır bana hatırlattığı gibi, artık kral benim. Namara'nın geleceği benim ellerimde. Ölmüş ve ölmekte olan seleflerimizin arkaik yöntemlerine bir son vermek istiyorsam, örnek olarak liderlik etmeliyim.

Tiernan bana saraydaki diğerlerinin bu hamleyi destekleyeceğini söyledi. Bunu biliyor olmalı; o ve Fiona muhafız kaptanımla birlikte kendilerine ait gizli bir hayat yaşıyorlar. En eski arkadaşlarımdan bazıları ve tanıdığım diğer tek koku eşleşmeli sürü olarak, bunu kendim için istediğim kadar onlar için de istiyorum.

Planımı hayata geçirme kararlılığım ile ilk kez söze giriyorum. "Ne zaman yola çıkıyorsunuz?"

Hawthorn, Ivy ve bana doğru döndü. "Bugün... şimdi. Siz uyurken personeliniz nazıkçe arabalarımızı hazırladı."

"Bu korkunç!" Rose çığlık atıyor. "Ivy'den bu kadar erken ayrılamayız. Ayrıca, Blair bana denizin öbür ucuna gitmemi emredemez. O benim alfam değil."

Kıkırdıyorum, prensesin fazla seçeneği olmasa da sessizce gitmeyeceğini anlıyorum.

Aferin ona.

"Kardeşinizin emin ellerde olduğuna söz veriyorum Prensese," diyorum ona, itirazının gerçek sebebinin bu olmadığını farkındayım. "Arkadaşlığınızı ne kadar özleyecek olsak da kraliçeme yeni evini göstermek için sabırsızlanıyorum. O zaman belki daha önce nazıkçe belirttiğiniz gibi bağlanma işaretinin eksikliğini görebiliriz."

Ivy'nin parfümü yanaklarında açan allık kadar anlık ve onu yatağına geri götürmeme yarım nefes kaldı.

"*Ugh-no!* İşte bu kadar." Prens Sage ellerini havaya kaldırır. "Majesteleri, misafirperverliğiniz için teşekkür ederim, ancak kız kardeşimin özel faaliyetlerinden bir kez daha bahsedilmesine maruz kalmadan önce buradan ."

Omega'm biraz sönüyor ve hemen elini elime alıyorum. Parmak eklemlerini öperek onu kendime yaklaşıtıyorum. "Her şey yoluna girecek, kalbim. Yakında geri dönecekler. Ayrıca, senin ve benim bu arada yapacak çok işimiz var."

Ivy'nin gözleri akmamış yaşlarla cam gibi ama bana belli belirsiz bir gülümseme sunuyor. "Biliyorum, alfa. Burada seninle olmaktan çok mutluyum. Ben sadece-"

"Onlarla daha fazla zamanın olduğunu sanıyordum," diye araya giriyorum. Bana açıklama yapmasına gerek yok. "Bu sabah Cal'i ne kadar öldürmek istesem de, beni geride bırakırsa ben de aynı şekilde perişan olurum."

Ciaran ve Callan küçük bir krallığın ikinci ve üçüncü prensleridir. Ivy'nin birçok kardeşinin aksine, ikisi de asla bir tahta oturmayacak. Aslında, müstakbel eşlerinin düğünlerinden sonra Namara'da yaşamalarına karar verildi bile.

Onlardan koparılmanın acısını asla yaşamayacağım ama çelişkili duyguları arasında gezinirken eşimin yanında olabilirim.

"Anlayışınız için teşekkür ederim." Ivy kollarımda sallanıyor, dudaklarıma iffetli bir öpücük kondurmak için uzanıyor.

Bu tatlı omega için açık ateşte mum gibiyim; kalbi acıdığı anda bile sunduğu kolay şefkat karşısında eriyorum.

"Hadi, sevgilim. Vedalaş. Belki daha sonra moralinizi düzeltmek için bahçelerde bir yürüyüşe çıkarsınız."

Bu öneri karşısında kaşları çatılır. "Bana katılmayacak mısınız?"

Boktan.

Son gün olanlardan sonra onu terk etmekten nefret ediyorum. Ama diğerlerini son gelişmeler hakkında bilgilendirmeliyim. Sadece bir haftamız var, her an önemli olacak.

"Bazı işlerim var ama bu akşam yemekte sana katılacağım. Sonra sen ve ben bütün geceyi birlikte geçirebiliriz."

Ivy hâlâ tartışan kardeşlerine bakarak iç geçiriyor. "Sizi özleyeceğimi söylemek aptallık mı?"

"Neden olsun ki? Ben de seni özleyeceğim." Değerli yanaklarında daha güzel pembe çiçekler açtı.

"Böyle kızardığında sana çok kötü şeyler yapmak istiyorum, omega," diye fısıldıyorum, sadece o duyabilsin diye.

"Ne tür şeyler, alfa?" diye karşılık veriyor, boğucu ve sırtarak.

"Bugün uslu dur, yalnız kaldığımızda sana gösteririm."

"Ben *her zaman* iyiyim," diye mırıldanıyor.

Tanrıça. O benim ölümüm olacak. Aldığı her nefeste akıl sağlığımı kaybediyorum. "Bunu göreceğiz, küçük terör."

"Ivy! Güzel alfanızla flört etmeyi bırakın ve vedalaşın," diye sesleniyor prenseslerden biri -belki de Daisy-. Gözlerimi kraliçemden ayıramazken kim kesin bir şey söyleyebilir ki?

"Bu gece o zaman,
kocacığım." "Bu gece,
karıcığım."

Ayrılmadan önce Bancroft kraliyet ailesine iyi yolculuklar diliyorum. Ayrıca Hawthorn ve Sage'e, Ivy ve diğer iki kardeşinin Ancaire Kalesi'nde en iyi ellerde olacağına dair güvence veriyorum.

O eller kardeşim Callan'ın olmayacak; bu kesin.

Prenses Lily'den uzak durması için çok katı talimatlar alacak. Onun duygularına karşı sorumlu davranabileceğini düşünseydim, devam etmelerinde bir sakınca görmezdim. Ama kardeşimin alışkanlıklarını çok iyi bilirim. Arkasında bıraktığı karmaşayı pek umursamadan yeni fetihlere doğru hızla ilerliyor. Ne pahasına olursa olsun eşimin ailesiyle çatışmaktan kaçınmayı tercih ederim.

Ama şimdilik Oran ve Sloan'ı bulmalıyım. Eşimizin kalbini kazanmak için yapmamız gereken çok şey var ve bunu başarmak için çok az zamanımız var.

My Petal'ın morali bozuk. Normalde tatlı olan kokusundaki hafif ısırık olmasaydı, güzel yüzündeki çatık kaşlar bana bunu söylerdi.

Onu gözlemlediğim onca zaman boyunca, bahçelerde yürürken tamamen büyülenmiş gibi görüldüğünü hiç görmedim ve onu sık sık izledim.

Onunla hiç tanışmadığım için eşim hakkında çok şey biliyorum. Etrafta kimse yokken çalışanlarla nasıl konuştuğu gibi: zarif ve sonsuz kibar. Onun da benim gibi meraklı olduğunu biliyorum. Ama kendini sandığı kadar sinsi değil.

Kokusunu bu kadar net alabildiğim için onu yargılamam haksızlık olabilir. Benden asla saklanamazdı. En azından uzun süre. Onun elmalı kek kokusu -en sevdiğim tatlı- benim için kaçırılmayacak kadar nefis.

Yakında ona sahip olacağım - onun tadını çıkaracağım - doğrudan kaynağından örnek aldıktan sonra dudaklarımdan tadını *yalayacağım*. Onun için ne kadar iyi olabileceğimi göstereceğim. Sürü arkadaşlarım saray adabıyla yetiştirilmiş olabilirler ama ben Ivy'ye doğasının başka bir kısmına, daha ilkel ve içgüdüsel bir şeye bir bakış sunabilirim. Tüm sorumlulukları geride bırakıp sadece bir omega olabileceği bir alan.

Sürümüzün baş alfası olarak ben varken, fiziksel ya da duygusal olarak desteklenme konusunda asla endişelenmesine gerek kalmayacak.

Hayatımda istediğim tek şey Ivy. Diğerleri benim gibi sıradan birinin bir kraliyet mensubunun kalbini kazanabileceğimi düşünerek kendimi kandırmaması gerektiğine inanabilir. Ama kaderin bana açıkça bahşettiği şeyi nasıl inkâr edebilirim? Ben kimim ki onu sorgulayayım?

Kader benim yanımdayken sosyal hiyerarşinin pek bir önemi yok.

Ivy için, layık olduğumu kanıtlamak için her gün elimden geleni yapacağım. O da bunu görecektir. Eşime ve onun yumuşak kalbine olan inancımdan başka hiçbir şeyim yok.

Oran her şeye rağmen bu sürüye inandığım için bana saf diyebilir ve ben de sürü arkadaşımı anlıyorum, gerçekten. Babası tam bir piç kurusu ve annesinin affetmeyen kişisel çıkarları çok soğuk ve mutsuz bir yuva yarattı. Ama o da benim gibi büyüseydi, sürü alfaları ile omega eşleri arasındaki koşulsuz sevgiyi görseydi, benim kefilliğimi kabul ederdi.

En azından Cillian, bir koku eşine sahip olmanın ne anlama geldiğini biliyor. Babasının öfkesi yüzünden annesinin başına gelenlerden sonra, böyle bir hediyeye asla sırtını dönmez. Ona defalarca söyledim, bu konuda saraya karşı bu kadar rahat davranmasına gerek yok. Soylu bir aileden gelmiyor olabilirim ama soyluların gecenin karanlığında hangi faaliyetlere katıldığını herkesten iyi bilirim.

Zevkleri, bazıları da aşkları için omegaları bizimle paylaştıkları bir sır değil. Hatta birkaçı kendi gizli bile oluşturdu. Cillian'ın yapmayı umduğu bu değişiklik, zaten gölgelerde devam eden birçok şeyi gün ışığına çıkaracaktır.

Ayrıca, o lanet olası bir kral. Hükümdar. Tahta çıkmadan önce, Cillian - annesininki gibi gözleri ve aynı altın kalbi ile

-Tüm halkı ona hayrandı. Hatta sıradan halk onu bu yüzden daha çok sevecektir. Soylulara gelince, bazıları yaygara koparabilir ama bence birçoğu paket yaşamı kolayca benimseyecektir.

Eski kral da aynısını yapabiliirdi. Ona karısını yüksek doğumlu omegaların kötü kaderinden kurtarma şansı verildi

Kraliçe Aoife sevilen biriydi. Namara'dan gelen sıradan bir kız olan bu harika güzellik, ne yazık ki eski kralın dikkatini çekmişti. Sağlıklı kalmak için bir sürüye ihtiyacı olduğunu bilerek yetiştirilmişti ama Cillian'ın babası bağlı olduğu eşinin ihtiyaçlarını pek önemsemiyordu. Kraliçeyi onun bencilliği yüzünden kaybettik ve sonuç olarak ölümü pek çok kişi tarafından yası tutulmadı.

Cillian asla babası gibi olmadı. Şüphesiz, o tanıdığım en iyi alfa.

Ne yazık ki, omega'mın bu kadar perişan görünmesinin nedeni oysa onu öldürmek zorunda kalabilirim.

Havanın nihayet baharı andırdığı güzel bir gün. Güneş parlıyor ve arkadaşımın toprak rengi saçlarında ıslıl ıslıl yansıyor. Hüznüne rağmen çiçeklerin arasında çiçek açıyor.

Mesafemi korumak akıllıca bir seçim olurdu ama hangi ölümlü alfa, Kader tarafından kutsanmış eşinin ona bu kadar ihtiyacı varken onun cazibesini reddedebilir ki? Ayrıca, eğer kararlı adımları bir şey ifade ediyorsa, beni kesinlikle fark etti ve hızla saklandığım yere iniyor.

Geri çekilmeliyim ya da en azından çitlerin arkasına saklanmalıyım. Ama gözlerimi omega'mdan ayıramıyorum. Ona sarılma, burnumu saçlarına gömme ve cennet gibi kokusunu ciğerlerime çekme içgüdüğü o kadar güçlü ki ayaklarımı zorlukla tutuyorum. Bir santim bile kıpırdarsam onu yere serip anlamsızca hırpalamaktan korkuyorum.

Ama Ivy henüz benim için hazır değil.

Onu aldığım da, sırlıklam olduğu ve *ağlayana* kadar onu düğümlemem için yalvardığı için olacak - kendi dürtülerime hakim olamadığım için değil.

"Kimse sana bakmanın kabalık olduğunu söylemedi mi?" Ivy'nin melodik sesi çok yakınımda . Aptalca bir şekilde bahçede onunla sevişme hayallerimin kararlarımı etkilemesine izin verdim.

Neyse ki benim kokum bahçedeki toprak, yağmur ve taze çimen kokularına karışıyor. Gerekirse bunu kolayca açıklayabilirim.

"Özür dilerim Majesteleri," diyerek belimi eğiyorum. "Hayal kuruyor olmalıydım."

Eşim bana doğru adım atıyor, ben de karşılığında geri çekiliyorum. Kaşlarını çatarak şaşkınlığını belli ediyor ama ben yakındaki bir meşe ağacının gövdesinin arkasına saklanmak zorunda kalana *kadar tekrar tekrar* hareket ediyor.

"*Ne yapıyorsun?*" diye soruyor. Yaptığım maskaralıklardan hoşlanmadığı belli ama başka ne yapabilirim ki? Cillian her kafayı yiyecek. "Kim? Ben mi?"

Lanet bir gibi soruyorum. İlk konuşmamızı gördüm. bundan çok daha iyi gidiyor.

"Hayır, sen değil. Kafanın etrafında uçan peri," diye alay ediyor Ivy değerli bir kızgınlıkla. "Tabii ki sen. Neden benden saklanıyorsun?"

Keskin ses tonundan gıdıklanarak kahkahalarımı bastırıyorum.

Komik Omega.

Sivri dilli kadınları severim.

"Şimdi periler hakkında ukalalık yapma, taçyaprağım. Kaderin yardımcıları güçlü, kinci küçük şeylerdir."

Gözleri büyüdü. Gerçi perilerin koku eşleştirme büyüünden bahsettiğimden mi yoksa aptalca bir dil sürçmesinden mi bilemiyorum. Petal benim yumuşak, güzel omega'm için mükemmel bir sevgi sözcüğü. Ama bunu yüksek sesle söylemek istememiştim.

Her iki da, bir kez daha bana doğru ilerliyor. Onun için bir adım ileri gitmek, benim için bir adım geri gitmek demek. Bu, beni onun kararlılığından koruyacak başka bir ağaca ulaşana kadar devam ediyor.

"Neden uzaklaşmakta ısrar ediyorsun?" Ivy dişlerini sıkarak sorar.

Kokusu beni çıldırtıyor, heyecanının yanı sıra hayal kırıklığıyla da şişiyor. Eğer bilmeseydim, küçük dostumun bu kovalamacadan zevk aldığını tahmin ederdim.

Dokunmaya aç, şehvet dolu zihnim buna kilitleniyor, onu avlayan ben olsaydım nasıl tepki vereceğini merak ediyorum.

"Sana yakın olmamı mı istiyorsun? Bu resmi bir istek mi?" Onunla flört etmekten, nefes almayı durdurabildiğimden daha fazla kaçınmıyorum. Ne de olsa o benim omega'm. Şimdiye kadar gördüğüm en sikilebilir kadın olduğundan bahsetmiyorum bile. Aksine davranmak içimdeki tüm gerçeklere karşı gelmek olur.

Ivy bir bahar gülünden daha kırmızı kızarıyor ve ben neredeyse kendimi umutsuzca uzak tuttuğum kızgınlığa kaptırıyorum. O yanakların zevk gözyaşlarıyla boyandığını görmek istiyorum; kollarımda ipek gibi yumuşayana kadar onları öpüp kurutmak istiyorum.

"Ben öyle bir şey demedim!" diye kekeliyor, açık sözlülüğüm karşısında şaşırıyor.

Parfümü şimdi çok canlı: çökmüş, bal ve tarçınla kaplanmış taze pişmiş elmalar. Kendini beğenmiş alfa gururu içimde dönüyor ve dişlerim yine ağrıyor.

Al onu.

Isır onu.

Onu sev ve asla bırakma.

Bu kedi-fare oyunu sürükleyici, henüz harekete geçemeyeceğimi bildiğim kötü düşünceler uyandırıyor. Ama *lanet olsun*, istiyorum.

"Öyle değil mi?" Kendi hünerlerimden emin bir şekilde mırıldanıyorum. Ama Ivy durduğunda, haddimi aşmış olabileceğimi hissediyorum.

Suçluluk duygusu kızarmış yanaklarının rengini çalmış, bakışları donuklaşmış. Sadece Cillian'ı düşündüğünü varsayabilirim.

ıslanmasını ve kale bahçivani için çalışmasını onaylamıyor. Benim tatlı omega'm bunu pek bilmez. Yine de eşimi asla üzmemek istemem.

Bir kez daha eğilerek birkaç adım geri çekildim. "O halde mesafemi koruyacağım, Majesteleri."

"Ivy," diye mırıldanıyor - bir yakınlık teklifinden çok, adını dudaklarımda duymak için bir yalvarış gibi. "Peki ya sen?"

"Ben mi?" Sırf kaşlarının bir kez daha nasıl çatıldığını görmek için cahil numarası yapıyorum.

"Üzgünüm, hayır. Bunu konuşmuştuk sanıyordum," diye takılıyor Ivy. "Peri arkadaşınla konuşuyorum."

Bu sefer yüksek sesle gülüyorum, elimde değil. Mavi gözlü güzelim sonunda benimle konuşuyor ve bana verdiği tüm dudaklar için onun tatlı kışına şaplak atmak istiyorum. Onu hıçkırığa hıçkırığa ağlatmak ve sonra boğuk boğuk sikmek.

Siktir, sikim kalktı. İçimde kabaran bu şehveti bastırmak için bir şansım olsun istiyorsam hemen gitmeliyim. Ivy yüzünden sağlıklı düşünemiyorum.

"Beni takip eden alfanın adını bilmemin doğru olacağını düşünüyorum," diye ısrar ediyor, sessizliğimden etkilenmeden.

Kocaman gözlerinden ve ağzının açık kalmasından anladığım kadarıyla Ivy o güzel ağzından bu düşüncenin çıkmasına izin vermek istememişti. Şimdi muhtemelen benim girmem için hazır olmadığı bir kapıyı açtı.

Daha iyi bir adam bu yorumu görmezden gelebilirdi, ama ne yazık ki kraliçe için onu bu kadar kolay bırakmaya niyetim yok. Ona bakarken sadece iki kez yakalandım. Dün gece, Cillian'la dans ederken ve kralın çalışma odasında, kendini sürü arkadaşlarıma çok güzel bir şekilde teslim ederken.

"O zaman beni hatırlıyorsun, değil mi?"

Ivy ağzını bir, iki kez açıyor, hiç ses çıkarmadan. Çok *güzel*. O kadar güzel ki, hâlâ o geceyi düşündüğünü itiraf etmesini her şeyden çok istiyorum. Benim onu hayal ettiğim gibi onun da beni hayal ettiğini söylemesini *istiyorum*. Ama o henüz o noktada değil; ona yaşaması gerektiği söylenen hayattan daha fazlasını istediğini itiraf etmeye henüz hazır değil.

"değil. Bu kadar büyük ve yakışıklı olduğum için beni unutmanın kolay olmadığını biliyorum," diyorum, ona merhamet ederek.

Omega'mın dudaklarından parlak ve havadar bir kahkaha patlıyor ve ben yeniden aşık bir aptal oluyorum. Kokumu almamış olsa bile, Ivy

onu ilk gördüğüm andan beri benim. Zamanın çarkları dönmeyi bırakana kadar da öyle olacak

Cesaretimi toplayarak bir adım ileri atma cüretini gösterdim. Bu bekleme saçmalığını siktir et.

"Burada olmamalısın," diye fısıldıyor, ikimizin de doğru olduğunu bildiği şeye karşı kendini ikna etmeye çalışıyor. Burada çalıştığımı ve beni arayanın o olduğunu boş verin.

"Yapmamalı mıyım?"

"I-"

Daha fazla tereddüt. Buna dayanamıyorum. Bu rutin her şeyi bulanıklaştırıyor ve artık ikisinin arasında yaşayamam. Ya onu becermeliyim ya da gitmeliyim. Zor zamanlar geçiriyorum ve şu anda mantıklı davranacak soğukkanlılığa sahip değilim.

"Ne o zaman? Kalmamı mı yoksa gitmemi mi istiyorsun? Benden ne istediğinizi anlayamıyorum."

Ivy kıpırdamadan bana göz kırpmıyor. Ağzı kelimeleri oluşturmaya çalışıyor ama o bocalamaya devam ederken ben ikimiz için de acı verici bir seçim yapıyorum.

"Sorun değil. Mutfağa gitsem iyi olacak zaten. Aşçı az önce çok güzel bir elmalı kek yaptı ve ben çok açım," diye homurdanarak bahçenin derinliklerine doğru çekiliyorum.

Ivy soluk soluğa, cam gibi gözleri ve zayıf dizleriyle beni izliyor. Belki bu ima biraz ağır kaçtı ama beni kim suçlayabilir ki?

"Bu arada ben Sloan," diye sesleniyorum Kader tarafından kutsanmış arkadaşşıma. Cillian bu gece onun güzel küçük amına dokunurken, onun da beni düşünmesini istiyorum. Onun için parçalandığında aklının bir köşesinde benim adımın olmasını istiyorum. Bir ağaca çarpıp etrafımda yarattığım bu gizemi mahvetmekten korkana kadar bakışmamızı bozmuyorum. Ben lanet bir , ama umurumda değil. I Omega'ma ihtiyacım var. Bu şekilde ayrı tutulmak doğal değil.

Cillian bunu anlamak *zorunda*. Onu bulup olanları anlatmalıyım. Buna bir dakika daha katlanamayacağımı bilmeli.

Tiernan, Fiona ve Liam gibi biz de başarabiliriz.

Eşimi dilimde tadabildiğim sürece sonsuza kadar gölgede kalmayı umursamıyorum bile. Ona sarılabildiğim sürece. Onu öpebileyim. Onu hak ettiği gibi sevebileyim. Ama bunun şimdi olması gerekiyor.

Ivy benim kaderim ve dünya hazır olsa da olmasa da onun için geliyorum.

M*yedi.*

O dağ gibi alfa benim koku eşim. Her ne kadar beni bu bilgiden uzak tutmaya çalışsa da, alfa imzası beni sardığı anda ruhum ona bağlandı. Dün gece düğün ziyafetinde duyularımla alay eden aynı taze toprak ve yağmur suyu kokusuydu. O sırada beni izliyordu, ela gözleri aç bir şekilde her hareketimi takip ediyordu.

Geçtiğimiz yıl boyunca her gece, onun ateşli bakışları rüyalarımda yaşadı ve sabırla yanımda hak ettiği yeri almasına izin vermemi bekledi.

Uzun zamandır onun ilgisini hayal içgüdülerimi dinlemeliydim.

Sloan.

İsminin sesi bile yumuşak, şehvetli ve davetkârdı. Bu ismi söyleme şekli, üzerimdeki hak iddiasının farkında olarak uzuvlarım boyunca dans eden ürpertiler gönderdi.

Cillian'ın kokusunun çağrısı vahşi rüzgârların beni eve davet etmesi gibiydi; deniz öpücüğü imzasının tuzu özgürlük ve olasılık tadındaydı. Ancak Sloan'ın zengin toprak ve tatlı yağmur kokusu, verimli bir toprak sunumu gibiydi - kök salmak ve büyümek için bir saray.

Eğer Cillian uçmamı sağlayan kanatlarsa, Sloan da üzerine inebileceğim yumuşak bir zemin.

Gerçeği anladığım an, ne konuşabilecek ne de onun hararetli flörtüne kendi şakalarımla karşılık verebilecek haldeydim. Hayatımı değiştirecek böylesi bir keşfin ortasında onun bu soğukkanlı tavrı beni sarstı. Ben kendimi parçalanmaya hazır hissederken o nasıl bu kadar şakacı olabiliyordu?

Ve Sloan gittiğinde, sessiz bir parçam kalması, beni kollarına alması ve bağımızın ilkel büyüünün ikimizi de altına almasına izin vermesi için haykırdı. Yine de gitmesi iyi oldu. Özlemin hızla ve şehvetle üzerime çöktüğü o anda, bahçenin ortasında onu arzulamayacağımı kim söyleyebilirdi ki?

Kokusunun beni nasıl etkilediğine bakmaksızın ona bedenimi sunmak hiç de zor olmazdı. O çok yakışıklı, benim alfam, çekiciliğiyle *çok sağlam*. Kocam bana göre zaten iri yarı olsa da, Sloan'ın boyunda birkaç santim daha var. Geniş omuzları ve güneşten bronzlaşmış teni - Cillian ve Oran'ın açık tenlerinin aksine - vücudunu emekle inşa etmek için saatler harcadığını gösteriyor.

İşten yıpranmış ellerinin yumuşak tenimdeki hissini, sert dokunuşunun alfası tarafından kullanılmak isteyen temel bir omega ihtiyacını nasıl tatmin edebileceğini hayal edebiliyorum sadece. Ya da dilimin tadına bakmak için beni kendine çektiğinde kalın sakalının dudaklarımı nasıl gıdıklayabileceğini. Vücuduma sürtünürken nasıl hissedebileceğini, uyluklarımın arasındaki boşluğu aşındırırken-

Tanrım, hayır.

Bu doğru değil, başka bir alfayı düşünmek. Düğünümüzün ertesi günü onu kocamla kıyaslamak. Cillian bana hayatımın en güzel gecesini yaşattı. Kalplerimizi birbirimize adarken içime çok fazla zevk ve şefkat döktü. Sözcükler söylenmese bile, aşkın orada dövüldüğünü biliyorum.

Yine de bu yabancıya yaklaştım. Beni ona yaklaşmaya çağıran bencil içgüdülerimle hareket ettim ve onun baştan çıkarıcı şakalarına karşı çıkmadım.

Bu beni ne tür bir omega yapar?

Sonra, elbette, Lord Rafferty meselesi var. İki koku eşleşmesi yetmezmiş gibi, onun tatlı kırmızı bukleleri, öpücükle şişmiş dudakları ve anlatılmamış zevk vaatlerinin anıları peşimi bırakmıyor. Dün bayılmadan önce algıladığım hayalet kokunun, bu kez de Lord Rafferty'den geldiğini düşünecek kadar açgözlü müyüm?

tatlı duman ve yanan ateş- bir halüsinasyondan daha fazlası mı? Oran'ın diğerleri gibi olmasını ummak yerine neden yeterince iyi olmasına izin veremiyorum?

Kaderin iyilikseverliğinin de bir sınırı vardır elbette.

Kokuları birbirine uyan üç eş duyulmamış bir şey olurdu. En azından benim çevremde. Belki de dışarıdaki başkaları istasyonlarının sınırlarıyla sınırlı değildir. Ama benim için amaçlananın ötesinde şeyler dilemek çocukça bir çaba gibi geliyor.

Ayrıca, Sloan'ın gerçeği ya da Oran'ın potansiyeli ne olursa olsun, Cillian'ın kalbimi paylaşmayı kabul edeceğinden şüpheliyim. Batı krallıklarının geri kalanı da böyle bir birlikteliği desteklemez. Kendi şehvet dolu kaprislerime hakim olamazsam kim bana bir kraliçe olarak saygı duyabilir ki? Cillian'ın tahtına şerefsizlik getirecek kadar bencil olabilir miyim? Bana ve tüm kardeşlerime çok şey vermiş olan kardeşim Hawthorn'un adını lekeleyebilir miyim?

Yine de, bu kadar sihirli bir şeyin nasıl utanç verici olarak görülebileceğini merak etmeden duramıyorum. Eğer Kader bu armağanı bizzat bahşetmişse, nasıl olur da birileri buna hoşnutsuzlukla bakabilir? Bu yolu ben seçmiş değilim, yine de bunu en ufak bir şekilde iğrenç bir yaşam tarzı olarak görmüyorum.

Krallıklarımızdaki pek çok sıradan insan sürüler içinde mutlu bir şekilde yaşıyor. Hayatımı mümkün kılmak için yaptıkları tüm çalışmalar için - hem Lucernia'ya hem de Namara'ya getirdikleri karakter ve kültür için - ailelerinin tüm temeline hayranlık dışında bir şeyle bakmaya vicdanım el vermiyor.

Sürü halinde yaşamak sıradan halk arasında doğal bir düzen olarak bu kadar kolay kabul ediliyorsa, aynı şey neden soylular için de geçerli olmasın? Ama karşı argümanların idealizmimi kestiğini duyabiliyorum. Benim bencil koşullarımın yaygın bir toplumsal değişimi gerektirdiğini düşünecek kadar saf mıyım? Benim ihtiyaçlarım, bulunduğum konumun uzun süredir devam eden geleneklerinin üzerinde değil.

Cillian'ın varislerini doğurmak ve McKenna kraliyet soyunun devam etmesini sağlamak benim görevim. Benim görevim, halklarına hizmet etmeye hazırlanan yeni nesil Namarian kraliyet mensuplarını yetiştirmek. Buna yüzeysel düzeyde ahlaki bir itirazım yok. Tüm kardeşlerimle birlikte hayatımdan çok keyif aldım ve kendi ailemi kurmaktan memnuniyet duyarım.

Ama çocuklar değerlidir, babaları kim olursa olsun. Gelecekteki çocuklarımın babası Oran ya da Sloan olsaydı, onları asla daha az değerli görmezdim.

Cillian'ın tüm iyi kalpliliğiyle aynı fikirde olması gerekirdi.

Sanki aklım ve kalbim zaten çok fazla baş döndürücü yöne çekilmiyormuş gibi, babam ve onun aldatmacalarıyla ilgili düşüncelerle de yüzleşiyorum. Pek çok erkek ve kadınla -phalar ve omegalar- birlikte olmuş ve annemin kalbini defalarca kırmıştı. Kocamın sevgisinden daha fazlasını arzulamak beni onun gibi yapmaz mıydı?

Bu düşünce bile midemi bulandırıyor. Asla böyle omurgasız, duygusuz bir adama benzer şekilde davranmak istemem. Ama bu farklı. Yatak odamın güvenliğine doğru tökezlerken kendime bunun kaderin işi olduğunu hatırlatıyorum.

Titreyen uzuvlar ve nefes darlığı dizlerimi birbirine vuruyor, dik durmak için savaşıırken görüşüm tünelleniyor. Ne zaman bu kadar sersemlediğimi hatırlamıyorum. Tek bildiğim, alfamın toprağa bulanmış kokusu burnumda tazeyken bedenimin yandığı.

Ama daha fazlasına ihtiyacım var.

Ancaire Kalesi'nin soluk taş duvarları ısınmış tenime karşı serin.

-Hızla atan nabzımdan ve affetmeyen düşüncelerimden küçük bir kurtuluş. Sisli zihnimde bir yol açıyor ve dünyadan saklanabileceğim küçük, karanlık bir alan bulma ihtiyacımı ortaya çıkarıyor.

Evet. Kulağa hoş geliyor. Yuva.

Konuşacak bir yuvam olmamasına rağmen, koridorlarda gidecek *bir yer* ararken kendi ayaklarıma takılıyorum.

Tanıdık bir kapı beliriyor, koyu lekeli bir masanın hatırası bilincimin kenarlarında şekilleniyor. En azından bu hezeyan dalgası geçene kadar alfamın çalışma odasında saklanabilirim.

Ondan sonra, keşfettiklerimle kocamı yüzleştireceğim.

Babam gibi olmak zorunda değilim: duymaktan rahatsız olabileceğim basit gerçekler yüzünden gerçekleri gizlemek. Cillian'a saygı duyuyorum ve bu yeni bilginin ışığında oluşabilecek her türlü fırtınayı atlatabileceğimize gerçekten inanıyorum.

O benim koku eşim, hayatın getirdiği her şeyde benim olması için kader tarafından kutsanmış. Kalbimde birden fazla alfaya yer olması, onunla aramızda büyüyen eşsiz aşkı azaltmıyor. O benim dürüstlüğüme hak ediyor, tıpkı benim de onun anlayışını hak ettiğim gibi. Ama önce uzanmalı, kendimi küçültmeli ve bu kör edici bahar gün ışığından kendimi korumalıyım.

Cillian'ın çalışma odasının güvenliği hoş bir erteleme. Masası sağlam, güvenli ve altına kıvrılabileceğim kadar büyük. Battaniyelerle, toprak, deniz ve ateş elementi kokan yumuşak şeylerle daha iyi olurdu.

içimdeki bu ilkel ihtiyacı doyurmak için. Şimdilik, beni rahatlatmak için tam da bu odada yapılmış anılara uzanmam gerekecek.

Soluk soluğa nefeslerin ve sıcak dokunuşların yankıları. *Alfalar - alfalarım*- bana tapıyor, övgüler fısıldıyor ve ayın soluk ışığında öpücükler çalıyorlardı. Diğerleri beni memnun ederken koruyucum bizi izliyordu. Şimdi hepsinin yanımda olması için neler vermezdim. Elbette kalçalarımın arasındaki bu ağrıyı giderebilirlerdi - beni becermek ve doldurmak için verdikleri sessiz söz bu bitmeyen boşluğu yatıştırırdı.

Bu cinsel mutluluk anlarını tekrar tekrar yaşıyorum, ta ki karanlık sıcak tenimi kaplayıp beni Kader tarafından kutsanmış alfalarımın rüyalarıyla örtünceye kadar.

H Yaklaşık bir saat önce, Cillian acil bir bilgi ve omega'mızın sevgisini kazanmak için yeni bir planla odama geldi. Hemen onda bir değişiklik hissettim. Yıllarını annesinin başına gelen adaletsizliklerin suçluluk yükünü taşıyarak geçirmişti. Ama Ivy'yle geçirdiği bir gecenin ardından dünyanın yükü omuzlarında o kadar da ağır görünmüyordu.

Kralımın eşimize erişimini ilk kez kıskanmıyordum. Onu bu kadar açık bir şekilde sevgi yağmuruna tutabilmesi, onu alfası olarak bu kadar açık bir şekilde kabul etmesi; liste yenilebilir olduğu kadar sayısızdır.

Benim küçük hoşnutsuzluğum ne olursa olsun, Kader'in hediyesini Cillian kadar kimsenin hak etmediğine gerçekten inanıyorum. Saf kalbi ve başkalarına hizmet adanmışlığı onu Ivy için mükemmel bir eş yapıyor. Ona benim asla hayal edemeyeceğim şeyler verebilir - en önemlisi de dünyanın acımasızlığından bıkmamış açık bir kalp.

Yine de, aptalca sarıldığım umut, ailesinin gittiğinden bahsettiğinde kabardı. Heyecanın kök salmasına izin verdim, Ivy'nin varlığından gelen iyileştirici büyüünün bir kısmını benim de deneyimleyebileceğimi düşündüm. Ve planladığımızdan çok daha erken.

O ve ben Sloan'ı ve en yakın yoldaşlarımızı bir sonraki hamlemiz için strateji belirlemek üzere toplarken, sessizce o küçük sevince tutundum.

Ama Cillian'ın çalışma odasına doğru yaklaştıkça, bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyorum. Aciliyet duygusu içimdeki ilkel bir parçaya baskı yapıyor ve beni kararlı adımlarla koridorda ilerlemeye itiyor. Cillian'ın Tiernan ve Fiona'ya gevezelik etmesi bile bu yanlış bulup bir an önce düzeltmeye odaklanmamı engelleyemiyor.

Sloan arkamızdan geliyor ve Cillian'ın muhafız komutanı Sör Liam ile kısık sesle konuşuyor. Lord ve Leydi Dempsey nereye giderse gitsin, kaptan asla uzakta olmaz. Sloan gibi o da sıradan doğmuş ve kader tarafından kendine ait bir omega ile kutsanmış.

Fiona ile gizlice bağ kurmasının üzerinden bir yıldan biraz fazla zaman geçti. Bütün bir yıl boyunca Tiernan'ın onu açıktan sevmesini izlerken kendisi gölgede kaldı. Sır olarak saklanmayı nasıl başarabildiğini anlamıyorum. Ama Tiernan'la birlikte omega'larına hizmet etmek için nasıl bir araya geldiklerini izlemek en hafif tabiriyle hayranlık uyandırıcı.

Kralın sevgili dostlarımızı dünyayı değiştirme misyonuna dahil etmesinden memnunum; gerçekten memnunum. Ama şu anda, onların rahat konuşmaları sinirlerimi bozuyor.

Yanlış bir şeyler var. Bunu nasıl hissetmezler?

Havada ekşi, yanmış şeker kokusu var. Çaresizlik ve kargaşa kokuyor ve kalbim böyle bir sıkıntıya neden olabilecek şey için vahşi bir öfkeyle çarpıyor.

Ivy'm buradaydı. Tatsızlık katmanlarının altında onun gevrek elmasının dilime yerleşmesinin tadını alabiliyorum. İznim olmadan, endişeli düşünceler zihnimi istila ediyor ve dişlerimi gerginleştiriyor.

Acıyor mu?

Benim için acıyor mu?

Acısını ne kadar çabuk dindirebilirim?

Eğer onu , her şeyi daha iyi yapacağım. Onu kollarıma alabilir, dokunabilir ve kızdırabilirim; tertemiz, iz bırakmamış boğazında dişlerimi görmek için yalvarmasını sağlayabilirim. Belki de Ivy ona karşı beslediğim bu saplantıyı tecrübe ederse, karşılığında o da beni sevebilir.

Belki o zaman beni değerli kalbine layık bir alfa olarak görürdü. Ama tatlı aşkım şimdi benden kaçıyor, bakımımın hemen dışında. Hiç bilmediğim bir hayal kırıklığı göğsümün derinliklerinden bir ses koparıyor. mutlu konuşmaları susturmak için hayvani bir hırıltı. "Oran," diye sesleniyor biri.

Benim Ivy'm değil, o yüzden şu anda önemli değiller.

Bu koridorlarda beni aramak için mi dolaşıyordu? Yoksa Cillian için mi? Cevabı bilmek istediğimden bile emin değilim. Ama yakında hakkımdaki gerçeği öğrendiğinde vereceği tepkiye hazırlıklı olmam gerekecek.

Onun için kendimi gerçekten çıplak bırakabilir miyim? Beni bağışlaması ya da reddederek göğsüme saplaması için ona bir bıçak verebilir miyim? Eğer beni kabul etmezse, kederden delireceğim; bunu biliyorum.

Bu bağın, eşime olan bu bağın kaderin bir hediyesi mi yoksa bir lanet mi olduğuna karar veremiyorum. Bir insan bu kadar gergin olmaya nasıl dayanabilir? Bir başkasının sevgisine bu kadar bağımlı?

Çıldırıtcı.

Heyecan verici.

Her şeyi tüketen.

Ve bu belirsizliğin içinde kendimi kaybediyorum.

"Oran!"

Koyu kehribar gibi gözler, sıcak derinliklerinden yayılan panikle benimkilerle buluşuyor. Tiernan'ın çatık kaşları yakışıklı yüzünün pürüzsüz zarafetine hiç yakışmıyor. Bunca yıllık arkadaşlığımız boyunca, onun bana bu kadar endişe yönelttiğini nadiren gördüm.

Ama omuzlarımı kavrayan ellerinin hissi, eşimi bulma ve onu yatıştırma ihtiyacının uğultusu tarafından köreltildi. Ona güzel şeyler vermek ve dünyaları vaat etmek.

"Bir şey söyle, seni koca sikli. Hepimizi korkutuyorsun."

Başka bir zaman olsa sevgili arkadaşımın bu basit ricasını kırmazdım ama o bunu anlamıyor. Onun sıkıntısını benim gibi hissedemiyor.

Tek söyleyebildiğim "*dostum*". Ya da ona inanılacaksa belki de hırıldayarak söylüyorum. Şu anda artık bedenimin içinde var olup olmadığımı bile bilmiyorum.

Tiernan'ı geçip -Cillian'ı geçip- çalışma odasına dalıyorum ve içgüdülerim beni oraya sürüklüyor. O burada, benim Ivy'm. Bana ihtiyacı var.

"Omega!" Perişan ve çaresiz bir halde sesleniyorum.

Normal bir durumda, geçen yıl yaptığı gibi benden saklanmasına izin vermenin keyfini çıkarırdım. Sanki kokusu ona doğru giden yolu sürekli aydınlatan ilahi bir işaret değilmiş gibi davranırdım. Ama şimdi oyun oynayacak vaktimiz olmadığının farkındayım.

"Tanrıça ağladı, Oran. Ne yapıyorsun?" soruyor baş alfam odaya girerken. O da benim gibi onu arıyor olmalıydı. Eminim şimdiye kadar kokusunu almıştır.

Her yerde o var, keskin parfümü kralın çalışma odasının her köşesine sinmiş. Ama ben onu göremiyorum, tatlı umutsuzluğunun kaynağını bulamıyorum. Ta ki zihnimin kuytu köşelerinde sakladığım bir anı aklıma gelene kadar: Cillian'ın masası.

Kendimden emin bir şekilde ve aceleyle, eşimi -küçük yaramazlığımı-masanın altında kıvrılmış halde bulmak için adım . Açık teninde boncuk boncuk terler var ve yumuşak vücudunu saran sıcaklıkla titiyor.

İnlediğinde, içgüdülerimin beni ele geçirmesine izin veriyorum ve sert taş zeminin etkisini umursamadan dizlerimin üzerine çöküyorum. Belki de Ivy'nin her nefesini, çılgınca atan kalbini ya da parmaklarımın değdiği yerde teninin nasıl yandığını algılayabilseydim canım acırdı.

Omega'm neredeyse yanıyor, kokumu mükemmel bir şekilde tamamlıyor ve onunkine tepki olarak yoğunlaşıyor. Parfümü bilincimin her parçasını istila ediyor: balın çöküşüne batırılmış, tarçın şekerli seksle kaplanmış yapışkan tatlı elmalar.

Onu kollarımın arasına alıp göğsüme bastırdığımda Ivy'nin uysal bedeni benimkine doğru kıvrılıyor. Onun için mırıldanıyorum, yeni ve harikulade bir his göğsümden özgürce fişkırıyor. Bu ona olan bağlılığımın bir göstergesidir - hayatımın tüm günleri boyunca ona sağlamak istediğim bakım ve rahatlık. Alfa ve omegalar böyle olmalı: vermek, almak, bir araya gelmek.

Göğsümün sürekli gümbürtüsüyle rahatlayan Ivy kıpırdanıyor ve alfa imzaman kaynağını bulmak için burnunu boynumda gezdiriyor. O zaman içimden akmasına izin veriyorum, benzer şekilde içten içe yanarken hiçbir şeyi geri tutmuyorum.

Bana karşı yumuşak nefes alıp veriş, dilinin boğazımı takip eden serin, ıslak sürüklemesi gibi tatlı bir tatmin. Orayı emiyor, sanki kendisi alfaymış ve ben de onun ısıtıp sahipleneceği omega'ymışım gibi derimi küt dişlerinin arasına çekiyor.

Tanrıça biliyor ki, böyle bir şey mümkün olsaydı onun bağıni memnuniyetle takardım. Yine de içimdeki alfa, eşimin ilgisinden ve havadaki uyarılmışlığının baş döndürücü çöküşünden memnun.

"Oran, canım," diye sesleniyor yumuşak bir ses, kadınsı ve güzel. Omega. *Benim* omegam değil ama kollarımdaki hazine için bir tehdit oluşturmuyor. "Kraliçe kızgınlık atağı geçiriyor. Dinlenebilmesi için onu yuvasına götürmelisin."

Bu omega'ya güvenebileceğimi biliyorum, dostum. Söyledikleri, Ivy'nin parfümünün neden bu kadar yoğun olduğu konusunda mantıklı - neden şu anda neredeyse vahşi olduğumu.

Ama ondan ayrılmaya dayanamıyorum. Bunun yerine eşime daha sıkı sarılıyorum ki kimse onu kollarımdan çalamasın.

Cillian

değil. Sloan

değil.

Sadece Ivy'mi güvende tutmama yardım etmek isteyen Fiona bile. O kollarımdayken -bana ihtiyaç duyarken, tenimin tadına bakarken ve yakınlığımdan huzur bulurken- ondan vazgeçmek istemiyorum.

"Ona eşlik edebilirsin, alfa. Eşinin kendini güvende hissetmesi için yuvada senin kokuna ihtiyacı var. Liam sahilin temiz olduğundan emin olmak için önden gidecek. Sonra sen ve sürü arkadaşların onu oraya götürebilirsiniz."

Daha iyi. Bunun sesini daha çok seviyorum. Onu, onun için yaptığımız yuvaya götürmek içimde gurur uyandırıyor. Ona bakabileceğimizi görecektir, ona çok iyi davranacağız. İster ateşi olsun ister başka bir şey, onu hayal kırıklığına uğratmayacağız.

Ayağa kalkarak kalbimin kraliçesini sıkıca kucaklıyorum, sanki tüm dünyayı kollarımda tutuyormuşum gibi. Fiona yaklaşıyor, kahverengi teni güneşin ısıttığı maun gibi parlıyor ve dudaklarında bilmiş bir sırıtışla bana bakıyor. Arkadaşım benimle ve omega'mı ne kadar iyi koruduğumla gurur duyuyor. Tıpkı alfalarının onun için yaptığı gibi. En azından bu şekilde başarılı oluyorum.

"Çok iyi, alfa," diyor, biraz yatıştırıcı ama umurumda . Eşimle ilgilenmenin verdiği övgünün altında eziliyorum.

"Kraliçeyi rahat ettirelim ve her şey yoluna girsin," diyor Tiernan, bir kolunu eşine dolayarak.

Sürü arkadaşlarıma bakıyorum, kendimi bölgeci bir piç gibi hissetmekten çok heyecandan derimden fırlayacakmışım gibi hissediyorum. Her birinin bakışlarında kollarımdaki sevgili omega'ya karşı benzer bir bağlılık buluyorum. O zaman içime bir farkındalık yerleşiyor.

Önümüzdeki yolu kat etmek zor olabilir. Ancak bu sevgi, bize verilen bu mükemmel armağan, yolculuğun her saniyesine fazlasıyla değerlidir.

D etrafıma lezzetli bir sıcaklık yayılıyor. Beni Cillian'ın masasının örtüsü altında rahatlamaya zorlayan bunaltıcı sıcak gibi değil, bir bahar öğleden sonrasında güneşin altında uyuklamak gibi.

Çok yorgunum, bedenim nemli, sıkılmış bir bez gibi gevşek duruyor. Ter nemli tenimde serinledi ve şu anda banyo yapmak için ölürdüm ama bu, bu kutsanmış rahatlığın kozasından ayrılmak anlamına gelirdi.

Hâlâ uyukluyorum, yatağında her ihtiyacımla ilgilenen birkaç alfanın imkânsız rüyasını görüyorum. Güçlü, iri bedenleri beni aralarında sıkıştırırken, istedikleri her yeri okşuyor ve öpüyorlar.

Bu uykulu vinyette burnum kocamın boğazına dayanıyor. tuz ve deniz kokusu burnumu dolduruyor ve göğsü sabit bir ritimle gürlerken dudakları şakağımı izliyor. O çok tatlı, benim alfam. Her zaman centilmen ve söz konusu ben olduğumda harika bir şekilde yumuşak kalpli. Onun güvenli kucağında saatler geçirebilirim.

Uyku sırasında görülen hayaller her zaman çarpıcı Lord Rafferty'yi içerir. Şimdi de farklı değil. Sırtıma yaslanmış, güçlü ve zayıf bedenini etrafımda sıkıca sarıyor. Hevesli özleminin ağırlığı popomda açıkça görülüyor ve kendimi ona sürtmek için çok fazla cazip geliyorum -içimde onun samimi baskısını bilmeme izin vermesi için onu kışkırtmak için.

Cillian gibi o da benim üzerime titriyor. Yalnızca dudakları yerine iri elleriyle saçlarımı okşuyor, yatıştırmak ve sakinleştirmek için uzun, uyuşturucu darbeler atıyor. O da benim için mırıldanıyor, rahatlığın göğsünden ruhuma doğru akmasına izin veriyor. Yanık kokuyor, soğuk bir kış gecesinde sıcak bir ateş gibi.

Mükemmel.

Aralarında mükemmel bir şekilde memnunum. Bir omega'nın olması gerektiği gibi güvendeyim ve aranan biriyim. Ama rüyalarımnda durum hep böyledir. Gerçeklik bu kadar güzel değil. Orada bedenimin bir değil, hatta iki değil, üç alfayı arzulaması gibi bazı zorunlulukları bastırmak zorunda kalıyorum. Kalbim de onları tanıyor, her birinin sahiplenip yerleşmesi için özel bir alan tutuyor.

Arzularımı hayal oldukları için kabul edebilseydim, hayatım çok daha basit olurdu. Ama bu rüyalar bana sahip olabileceğim her şeyi gösterdiğinde, bu özlemi gerçek dünyaya taşıyamamak imkansız.

Umarım bu fanteziden uyanmam. Bu sefer olmaz. Burada kalabildiğim kadar kalmak istiyorum. Bu mükemmellikte eksik olan tek şey, yağmur sonrası toprak gibi kokan iri yarı alfa. Burada olmalı, bana dokunmalı, o yavaş, derin tınısıyla konuşmalı. Çok iyi yaptığı gibi beni izlemeli.

Ama bulanık sesler puslu hayal dünyamı yarıp geçerek bu akkor halindeki balonu patlatıyor.

"Korkarım Cillian," diyor bir ses, garip bir şekilde en güzel zümrüt gözlerle sahip belirli bir lordu anımsatıyor. "Ivy beni istemeyecek. Bunu biliyorum. Sen ve Sloan için her şeyi berbat edeceğim."

Zavallı Alfa'nın kalbi çok ağır. Her bir kelimesinde çok fazla hüznün, çok fazla acı ve endişe var. Hareket edebilseydim, uzanır ve parmaklarımı onun güzel buklelerine geçirirdim. Onu o kadar iyi teselli edebilirdim ki, ilgisini istememek için ne kadar aptal olmam gerektiğini anlatabilirdim. Oran Rafferty'nin gözüne girebilen her omega çok şanslı olurdu.

Yoğunluğunun, atılgan ve tepkisel doğasının cezbetmeyeceğini düşünüyor olabilir ama yanılıyor. Onun tutkusu ve bunu bir onur nişanı gibi taşıması beni kesinlikle sarhoş ediyor.

"Oran... *Hayır*. Lütfen bu saçmalığa tekrar başlama. Bir saat önce onun gitmesine izin vermeden önce dünyayı yakıp kül etmeye hazırdın. Kendi yoluna çıkmayı bırak ve ona seni tanıması için bir şans ver."

Benim alfam, benim tatlı kralım. Bana ve görünen o ki diğerlerine bakmakta çok iyi.

O sırada yeni yakılmış ateşin kokusu yükseliyor. Sırtımdaki beden beni sıkıca kavıyor, sanki bir milim bile gevşese kollarından kopacakmışım gibi. Bana, hayat veren ve hayati önem taşıyan değerli bir havaymışım gibi yapışıyor.

Onun kucaklayışının gücü bilincimin perdesini daha da yükseltiyor. Giderek kendimin daha çok farkına vardığımda, artık uykunun ağırlığını üzerimde hissetmiyorum. Aldığım her nefes göğsümü başka bir bedene doğru itiyor. Dokunduğumda tanıdık gelen bir bedene. Kocam bir rüyadan çok *farklı olarak* bedensel hissediyor.

Bu çok garip. Fantezimin böyle bir canlılık kazanması çok garip. "Sloan o battaniyelerle birlikte kışını kaldırıp buraya gelmeli.

Uyandığında adamın gitmiş olduğunu görürse ne diyeceğiz?" Yine Oran.

Herhangi bir rüyada hissettiğimden çok daha gerçek hissettiriyor. Aklıma Cillian'ın çalışma odasında geçirdiğimiz gece geliyor - sanki birbirimize aitmişiz gibi bana dokunuşu.

Bu *gerçek*. Öyle olmalı ama anlamıyorum. Kendimi tamamen uyandırmak ve dünyada neler bittiğini sorgulamak için henüz bu son engeli aşamıyorum. Nerede olduğumu bile bilmiyorum. Sadece yumuşak ve güzel olduğunu ve en lezzetli alfa imzalarının koktuğunu.

"Ona gerçeği söyleyeceğiz, kardeşim. Anlaştığımız gibi. Omega'mız gerçeği hak ediyor," diyor Cillian ve başıma bir öpücük daha konduruyor.

"Gerçeğin hangi kısmı?" Oran alay ediyor. "Hızla yaklaşan ateşi nedeniyle onu çalışma odanızda neredeyse baygın bulduğumuz kısmı mı?"

Oran'ın sorusu, saklanacak karanlık bir yer ararken Cillian'ın çalışma odasına nasıl tökezleyerek girdiğimi hatırlamama yardımcı oluyor. Eğer ateşim gerçekten yaklaşıyorsa, bir yuva aramam mantıklı olurdu. Ama o zaman şimdi neredeyim?

"Yoksa Ivy'ye onun, Kader tarafından kutsanmış eşimizin bir yıl boyunca denizin ötesine gönderilmesine nasıl izin verdiğimizizi mi anlatacağız? Biz acılar içinde onun dönmesini beklerken," diye devam ediyor Oran, her kelimesinde kalp atışlarım hızlanıyor. "Peki ya onu dünyanın kabul etmeyeceği bir sürüye katmayı nasıl planladığımıza ne demeli? Hmm? Tüm bu belirsizlik bir omega için ne kadar rahatlatıcı?"

Bir zamanlar gevşek ve sıcaklıkla hafif olan bedenim bir yay kirişi gibi geriliyor. Buz gibi panik tenime sızıyor, iliklerime kadar ürpertiyor. Alfa

didişmeler devam ediyor ve ben artık kesinlikle uyanığım-uyanık ve bana açıklananları açık bir kafayla kaydediyorum.

Bir *yıldır* beni, bizi biliyorlardı. Ama her ikisi tarafından da haftalarca görmezden gelindim, reddedildim. Arkadaşlığıma katlanamayan bir adamla sözlendiğime inandırıldım. Her gece nişanlığımın en yakın arkadaşına çekildiğim için kendimi azarlıyordum. Her gece Cillian'ın sevgisini arzuluyordum.

Kaderimiz olduğunu bildikleri halde mi?

Ayrılmadan önceki geceye kadar benimle konuşmaya tenezzül bile etmediler. Peki o zaman planları neydi? Beni bir araya getirmek, bedenimi kullanmak ve tüm bu olanlardan dolayı cehalet ve utanç içinde debelendiğimi bile bile beni bir kenara atmak mı?

Yine kendimi kaybediyorum. Ama kör edici sıcaklık dalgalarına ya da geçen yıl aptalca kendimi kaptırdığım fantezilere değil. Daha ziyade, kesici bir ıstıraba.

Kalbimin parçalandıkça kanadığından, ihanetlerinin üzerimde bıraktığı fiziksel kanıtlarla bir zamanlar mükemmel olan bu rahatlığı bozduğundan eminim. Sıcak gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor, Cillian'ın tünüğünü ıslatıyor ama her nefes alışım onların reddini acı bir şekilde hatırlatırken bunu dert edemem. İhanetlerini ve yalanlarını.

Babam gibi olmaktan endişe ettiğimi düşünecek olursam, aslında kendimden parçalar verdiğim kişiler konusunda daha dikkatli olmam gerekirdi. Bana alfaların gerçekte nasıl olduklarını gösteren ilk kişiydi: *yalancılar*. Tıpkı Rose'un uyardığı gibi.

Kaçmak istiyorum. Çığlık atmak. Ama hıçkırıklarım, tıkırdayan nefeslerim beni aralarına hapseden hain ikiliyi uyarıyor.

"Ivy," diye sesleniyor Oran, saçlarımı okşayarak. Şimdi nefret ediyorum. Bu şefkatli dokunuşun onun aldatmacası yüzünden mahvolmasından nefret ediyorum. "Şimdi derin nefes al, aşkım. Sakinleşmezsen yine bayılacaksın."

"Sevgilim, bu gözyaşlarıyla kalbimi kırıyorsun," diye mırıldanıyor ihanetin kralı beni sakinleştirmek için. Nazik öpücükleri, çığlık atmak istememe neden olan zehirli yalanlar.

Namara'yı son ziyaret ettiğimde parfümümün Cillian'ın koku uyumumuzdan emin olması için yeterince gelişmediğini düşünüyordum. Bunu düğünümüzde, benimle aynı anda fark ettiğine gerçekten inanıyordum.

Ama o biliyordu.

Hayatımı değiştirecek böyle bir haberin ne olacağına dair tek bir konuşma ya da değerlendirmeye bile layık olmadığıma beni inandırdılar.

Yani. Bana kur yapabilirlerdi, kardeşimin bize verilen hediyeden haberdar olmasını sağlayabilirlerdi, böylece birlikte ilerlemenin bir yolunu bulabilirdik.

Ama bunun yerine beni reddettiler.

Şimdi ben onların üzerine titreyecekleri yumuşak, uysal bir şey mi olacağım?

Hayır.

Çılgık atıyorum, anlaşılmaz, acı kalbimi keserken - pençelemeye çalışıyorum

kendimi onların kucaklamasının hapisanesinden kurtarmak istiyorum. Duygularımın onlar için sadece aptalca bir oyun olduğu açıkken, değerli biriymişim gibi tutulma düşüncesine dayanamıyorum.

Bu alfalar, bu hilekâr canavarlar, benim çırpınışlarımı durdurmaya çalışırken hiç etkilenmiyorlar. Yalvarıyorlar, özür diliyorlar, açıklamalar yapıyorlar ama hiçbirini duymuyorum.

-Dudaklarından çıkacak daha fazla yalanı kabul etmeyeceğim.

Sesim kısılacakmış gibi hissettiğimde, bir kapı taş duvara çarpma kuvvetiyle menteşeleri takırdatarak açılıyor.

Alfa'm kolları yumuşak, sevimli şeylerle dolu ve yakışıklı yüzünde saf bir panik ifadesiyle ortaya çıkıyor. O da mı yalancı? Yoksa kalbimi yutan imkânsız karanlığın ortasında bir umut ışığı mı?

Sloan elindeki hazine yığınına yere bırakıyor ve esir tutulduğum gizemli yatağa doğru koşuyor. Beni kralın ve onun en sadık yalancısının kollarından koparıyor.

Alfa'm beni kocaman göğsünün güvenliğine yashıyor, anında mırıldanıyor ve uzuvlarımı sıvıya çeviriyor. Vücudum ona diğerlerine vermediği tepkileri veriyor. Sanki onun benim kuzey yıldızım olduğunu biliyor - beni her zaman eve götürmesi gereken yol gösterici ışığım.

Onun taze toprak kokusu ve gürleyen göğsü kırık kalbime merhem oluyor. Çatlakları dolduruyor, böylece parçalara ayrılmıyorum.

"İşte böyle, taçyaprağım," diye nefes alıyor, beni her yerimden okşuyor, hem de aynı anda. Elbette, ağır eller beni kırılmaya daha az eğilimli bir şeye dönüştürüyor ve bu alfanın bana döktüğü her ons adanmışlığı yutuyorum.

Hıçkırıklarım nihayet dindiğinde, burnumu boynuna dayayıp yavaş ve uyuşturucu nefeslerini ciğerlerime çekiyorum. Ancak o zaman artık sessiz olan kurgu üreticilerine bakıyor.

"Siz iki budala ne *halt* ettiniz böyle?"

T en dakika.

Bu iki aptalı omega'mızla on dakika baş başa bırakıyorum ve dehşete geri dönüyorum. Hiçbir iyi terbiye ve resmi eğitimin aptallığı düzeltmeyeceğini gösteriyor.

Ivy'nin sürü arkadaşlarımın kollarından kurtulmaya çalışırken çıkardığı kalp parçalayıcı ses, hafızamda her zaman yer edecek. Dünyaya böyle bir ses getirmek için bir şey yaptığımızı bilmek içimde hayati bir şeyi kırdı - sanki onu hayal kırıklığına uğrattım.

Tanrı aşkına, onun için her şey ve daha fazlası olabileceğimi göstermek için çok bekledim. Farklılıklarımıza rağmen, ben güvenilecek biriyim. Bu sürünün baş alfası olarak, kokularımızla bir şeyler toplamak için bile olsa gitmemem gerektiğini bilmeliydim. Ivy kızgınlık dönemine yaklaşan bir omega; rahatlamaya ya da rahatlatılmaya ihtiyaç duyması halinde tüm dostlarının yanında olmasına ihtiyacı var.

Yuvasını ilk gördüğü anın daha az *travmatik* geçmesini umuyordum. Ama bu sürüde görüldüğü gibi, hiçbir şey plana uygun gitmiyor.

Yine de bu kadar erken yenilgiyi kabullenmeyi reddediyorum. Her sürünün büyüme sancıları vardır ve Ivy uzun bildiğimiz hassas bilgilere maruz kalıyor. Sadece koku hakkında değil, yakında gerçeği öğrenecek.

ve onu bize bağı bir omega olmaya ikna edemezsek ne olacağı hakkında.

Onunla konuşmamız gereken çok şey var ve karar vermeden önce çok az zamanımız var - yaklaşan kızgınlığı nedeniyle dar zaman çizelgemiz daha da hızlandı. Onu asla zorlamayacak olsam da, Ivy'nin koku uyumlu alfalarıyla birlikte olmaksızın acı çekmeyi tercih edeceği bir gerçeklik göremiyorum.

Bu acelecilik eşimin hak ettiğinden çok daha az. Bana kalsa aylarca ona kur yapar, her gün onu şımartır ve tüm krallığa bağlılığımın ne kadar derin olduğunu gösterirdim. Ne yazık ki, durumumuz büyük jestlere izin vermeyecek kadar tehlikeli ve Cillian bu yeni dönemi saraya anlatma zamanının geldiğini hissedene kadar bir miktar ihtiyatın yürürlükte olması gerekecek.

Bu değişikliği soylulara zorla kabul ettiremeyiz ama umarım onlar da sevgili krallarının omegaları koruma misyonundaki öncülüğünü takip ederler.

Bu yeni yaşam tarzının saraya taşınması, sıradan halk ve soyluların kaçınılmaz olarak birlikte sürüler halinde entegre olmaları gerektiği anlamına da geliyor. Her omega için yeterli sayıda soylu alfa yok. Annemin kendisinin dört eşi var ve bazılarının beş, hatta altı eşi olduğunu biliyorum. Bence en zoru bu olacak ama bu korkunç döngü başka türlü kırılmayacak.

Tüm bunlarla birlikte, Cillian'ın şerefsiz babasının kucağına bıraktığı her meseleyi ele almadan önce kendi çıkmazımızı yönetmemiz gerekiyor. Şu anda umursadığım tek şey, bu iki budalanın omega'mızı ağlayan, korkmuş bir karmaşa haline getirmek için ne söylediği ya da ne yaptığı.

"Siz aptallardan biri bana ne olduğunu anlatsa iyi olur," diye homurdanıyorum, omega'mı sıkıca kavrayıp kucağımda sallıyorum. Kokusu yavaş yavaş yanmış şekerden lezzetli elmalı kek aromasına geri dönüyor.

"Ne olduğunu bilmiyorum," diye geveliyor Cillian. "Ivy uyurken ona sarılıyorduk. Sonra bir baktım ağlıyor ve çığlık atıyor."

Eşim o zaman inliyor, burnunu boğazıma sürtüyor, beni işaretliyor ve karşılığında kokumu alıyor. Eğer kalbim şarkı söyleyebilseydi, şu anda türkü söylüyor olurdu. Omega eşimin benim alfa imzamlarıyla teselli bulmasından daha büyük bir gurur olamaz.

Henüz bir şey söylemedi ve ben de onu suçlamıyorum. Zavallı şey, böylesine yoğun geçen birkaç günün ardından şokta. Şimdiye kadar üçümüze bu kadar yakın olduğu için, hepimizin onun eşleri olduğumuzu biliyor olmalı. Bulunduğu konum ve doğalarımız hakkındaki sınırlı anlayışı göz önüne alındığında, bunun katlanılması gereken bir gerçek olduğuna eminim.

"Bir şeyler oldu. değil mi?" Ivy'ye elimden geldiğince yatıştırıcı bir tonda soruyorum. Mükemmel eşimin yanlış bir şey yaptığını düşünmesine gerek yok.

Bu birinci sınıf puştların yüzüne bakmamaya dikkat ederek başını sallıyor.

"Neden alfana söylemiyorsun, hmm? Bırak o senin için her şeyi daha iyi hale getirsin."

Sessizlik. Ama Oran sürekli üzgün kaşlarını çatarak suçlu gibi görünüyor. Tanrı aşkına. Bu patlamanın onu ne kadar geriye götürdüğünü ancak hayal edebilirim.

Bana kalsa, onu ve Ivy'yi birbirlerini becerip sahiplenene kadar bir odaya kilitlerdim. Belki o zaman piç kurusu, kızın onu ne kadar arzuladığını görür. Çaresiz önlemler sanırım, iş o noktaya gelirse bu düşünceyi arka cebimde tutacağım.

"Oran, konuşmak ister misin?"

İç çekiyor. Yalvaran gözlerini eşimize dikmiş, onun dikkatini bekliyor ama eşimiz bunu görmüyor. Yüzünü bana dayamış, kendini bu pisliklerden koruyor.

"Cillian ve ben Ivy uyandığında ne diyeceğimizi konuşuyorduk."

Tatlı omega'mdan daha acınası bir sızlanma. Bu sestten nefret ediyorum - buna neden olan herkes için ölümle cezalandırılacak bir suç olmalı.

"Yalancılar." Fısıltısı çok yumuşak, *çok perişan*. "Kim yalancı, petal?"

"Hiç istemedim-" Cillian araya giriyor ama Ivy buna izin vermiyor. Elleri saçlarına kayıyor, kollarımda manevra yaparken çekiştiriyor. Yumuşak kalçaları belimden ayrılıyor, sırtı şimdi sürü arkadaşlarıma dönük. Onları dışarıda bırakmak istediğinin açık bir işareti.

Başka bir durumda, eşimin bana bu kadar güçlü bir şekilde tırmanması için salya akıttırdım. Ama kalbi acıyor ve yapacağım son şey de olsa onu onaracağım.

"Çıkın dışarı!" diye bağırarak sürü arkadaşlarımı işaret ediyorum.

Ivy'nin onlarla konuşmaya hazır olmadığı çok açık. Geceyi yuvanın dışında geçirip bu karmaşayı düzeltmenin bir yolunu bulsalar iyi olur.

Bu arada, tatlı dostumuzu kafasından çıkarıp sürü yaşamı fikrine ayak uydurmasını için planlarım var.

Neden bu sürünün en iyisi olduğumu gösterme zamanı.

Cillian olağanüstü bir kral ve Oran da onun için gerçekten paha biçilmez bir danışman ama şu anda her şeyi berbat ediyorlar ve ben buna katlanamam. Bu gece omega'mızla ilgilenmem için bana güvenmeleri gerek. Sabahleyin onun için daha iyisini yapmak üzere bir araya gelebiliriz.

"Sloan, hayır. Öylece-" Kralın gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. Geceyi Ivy'mizle geçirdikten sonra ondan ayrılmak onu öldürüyor olmalı. Ama bu çok kötü. Sürü olmanın bir parçası da bireysel ihtiyaçlarımızın omega'mızın iyiliğinden sonra geldiğini fark etmektir. O bizim merkezimiz, temelimiz, tam kalbimiz.

"Saygısızlık etmek istemem ama Cillian, ikiniz de siktir olup gitmelisiniz. Geceyi geçirin. Aklınızı başınıza toplayın. Ben omega ile yuvada kalacağım ve yarın bunu konuşabiliriz."

Oran hiçbir şey söylemedi ama kafasının içinde çarkların döndüğünü biliyorum. İçeride, duvarlar örmekle meşgul, kendisine istenmediğini, layık olmadığını hatırlatıyor - babasının oraya koyduğu diğer saçmalıklar her neyse.

Yarın onunla konuşacağım ama bazı şeyleri kendi başına aşması gerekiyor. Kendini Ivy'ye layık görmezse, ona kalbini göstermekten her zaman korkacaktır ve bu çok yazık olur. Oran, tüm huysuz inatçılığına rağmen, tanıdığım en sadık, en şefkatli alfa.

Cillian ve benim onu sürümüzde istememizin bir sebebi vardı; sadece Kader tarafından kutsanmış bir eşi paylaşıyor olmamız değil. Ama onun sarsılmaz desteği bize her şeyi başarma gücü veriyor. Oran bu grupta çok önemli bir rol oynuyor.

Ivy de görecek.

"Gidin!" Hala hareket etmediklerinde hırlıyorum.

Siktiğimin eejitleri. Ne kadar uzun kalırlarsa, Ivy o kadar uzun süre kendi kabuğunda kalır.

Sürü arkadaşlarım yataktan çok yavaş kalkıyor.

"Çok üzgünüm sevgilim," diye tekrar deniyor Cillian. Sesi mesafeli, umutsuzluktan başka bir şey içermiyor. Omega'mız yanıt olarak beni daha sıkı kavırıyor.

Acı çekmesinden nefret ; gerçekten. Cillian'her zaman küçük kardeşim olarak gördüm. Saf kalbi onu tanıyan herkes için çok açık. Ivy'nin kokusunu alana kadar bencil zevklere asla izin vermedi. O zaman bile, asil bir amaç olarak gördüğü şey için kendini inkar etmeye çalıştı.

Tüm bunlar, onun da bizim gibi koku eşleşmesini deneyimlemesini istemesinden kaynaklanıyor. Cillian onu bu haberle boğmak istemedi.

iddialarımızın kanıtı olarak bize gönderdi. Ben kabul etmedim. Ama ben bir kraliyet mensubu değilim. Ivy'nin hangi fikirlerle yetiştirildiğini ve nasıl hissedeceğini benden daha iyi bildiğine güveniyordum.

Görünüşe göre yanlış seçim yapmışız.

Oran bize yaklaşırken sessiz. Ivy'nin saçına dokunmak için elini uzatıyor ama son anda geri çekiyor.

Tipik Oran, kendini mutluluktan mahrum bırakıyor.

"Yarın," diyorum grubumdaki herkese -Sarmaşık da dahil. Kalbini incitecek ne olmuş olursa olsun, kaybedecek zamanımız yok. Bildiğimiz kadarıyla ateşi sabaha kadar çıkabilir ve ben onun acı çekmesini istemiyorum.

O en savunmasız durumdayken ihtiyaçlarını karşılamadığımız için hastalanması düşüncesine katlanamıyorum. Üçümüz birlikte onun için çok iyi şeyler yapabiliriz.

Sadece bize bir şans vermesi gerekiyor.

Sürü arkadaşlarım sonunda yuvayı terk etti ve ben de bana sınıksı sarılan değerli taç yaprağımla baş başa kaldım.

"Her şey yolunda," diye fısıldıyorum, onu yatıştırmak için bir elimi sırtına sürüyorum. İç çekiyor, onu güçlendirmek için son bir sakinleştirici nefes alıyor. "Gittiler mi?"

"Evet, öyle. Şimdi iyi misin?"

Omega'm biraz kibirli ve öfkeli bir şekilde alay ediyor. "Duruma göre değişir."

Yavaşça, küçük tatlı kıcını kucağıma yerleştiriyor ve bana bakmak için boynumdan çekiliyor. *Tanrıça*, gözyaşı lekeli yanaklarıyla *bile* bir görüntü. Nadir bulunan, kalp durduran bir güzellik ve tümüyle benim.

Beline dolanmamış olan elini tutarak, dökülen son gözyaşlarını nazikçe siliyorum. Ses tonuna rağmen Ivy'nin yumuşak bakışları aramızdaki bu kutsanmış bağa duyduğum hayranlığı yansıtıyor. Daha önce sadece bir kez konuşmuş olsak da, aramızdaki bu çekimi onun da benim gibi hissettiği açık.

"Neye bağlı, petal?" Dudağımın kıvrılması doğal bir tepki onun sivri dili. Yakında bir gün, tüm şımarıklığının sevgi dolu sonuçlarını hissedecek.

"Sorularına verdiğiniz cevaplar üzerine."

Kaşlarımı çatıyorum. Görünüşe göre omega'mın öfkesinden muaf değilim ama en azından onunla konuşmam için bana bir şans veriyor. "*Bana sorularınız mı var? Yoksa yine peri arkadaşımı mı kastettiniz?*"

Kaşlarını çatıyor, kollarını mükemmel göğüslerinin altında kavuşturuyor - bu onun bıkınlığının açık bir işareti - ama ben kalıyorum. Hiçbir şeyi sevmem

onu bu yatağa bağlayıp ağzımı her tarafına sokmaktan daha fazlasını istiyorum. Birbirinden ayrılmasını sağlayın ki hemen ardından kalçalarının arasından aldığı zevki tadabileyim.

Tanrı aşkına, neden onunla ilgili her şey beni çılgına çeviriyor? Bu ciddi bir an, ama Ivy gerçek bir tanrıça -koku eşim- ve ben onu henüz öpmedim bile. Onun dokunuşlarını bekleme işkencesine katlandıktan sonra, onun için bu kadar istekli olmamın doğal olduğunu hissediyorum.

Alaycılığımдан yılmadı, devam etti. "Bana yalan söylersen anlarım. Onlar gibi olmak istemiyorsanız, doğruyu söyleyin."

Başımı sallıyorum, bilmek istediği her şeyi anlatmaya hazırım. "Sana yalan söylemeyeceğim."

Etkilenmemiş bir şekilde gözlerini deviriyor. "Bunu göreceğiz."

Alınan kız, beni diken üstünde tutacak. Onu sevmekte ne kadar sarsılmaz olduğumu, onun güvenine ne kadar layık olduğumu göstermek için sabırsızlanıyorum.

Eğer bu sorgulanmak anlamına geliyorsa, öyle olsun.

S kredi şüphesiz en sevdiğim alfa oldu. Koku eşleşmelerinde buna izin var mı bilmiyorum. Bırakın üç tanesini, bir tanesine bile sahip olacağımı hayal bile . Ama bu bir yarış olsaydı, Sloan kazanırdı.

Umarım söyleyecekleri onu diğerleriyle aynı hilekâr alfa kategorisine sokmaz. kadar çok şey varken, en azından dostlarımdan *birinin* bana rehberlik etmesini tercih ederim.

Oran'ın kasıtsız itirafı karşısında hâlâ duygularımla savaş halindeyim. Bu bilgiyle benimle yüzleşirken ne kadar gergin olduğunu duyabiliyordum. Sesindeki acı ve bana ne kadar sıkı sarıldığı konusundaki endişesi çok açıktı. Ama son bir yıldır utanç içinde kıvranırken nasıl davranmam gerekiyordu? Her gece rüyamda onu gördüm, durumumun farklı olmasını, ona, Cillian'a ve şu anda dinlendiğim devasa alfaya sahip olmayı diledim. Ve tüm bu süre boyunca, bu açgözlü düşünceler yüzünden kendimi suçluluk duygusuyla hasta ettim.

Gerçeği bildiğim için, bu kadar az etkileşimden sonra neden her birine çekildiğimi anlıyorum. Onlar benim - Kader'in kendisi tarafından bana verilen yetimler. Kaderlerimiz yıldızlarda düzenlenmişken, yoğun çekimimi çok yakından incelemeye gerek yok.

Böyle bir hediye anlamak mümkün değil. Gerçekten, istediğim her şey bana verildiği için kendimi şanslı sayıyorum: benim diyebileceğim bir alfa sürüsü. Ama tüm bunların romantizminden mahrum bırakılmış gibi hissetmekten kendimi alamıyorum.

Sadece benimle konuşmuş olsalardı, kalbim üzerine bir çekiçle vurulmuş gibi hissetmezdi.

Alfalarım bu durumu ne kadar kötü bir şekilde batırdı, merak ediyorum hayatları boyunca hiç bir omega ile karşılaştılar mı? İlgi, istikrar ve şefkat isteriz. Bana istenmediğimi hissettirmenin en iyi hareket tarzı olduğunu nasıl düşünebildiler? Ve daha da önemlisi, bunun için onları nasıl affedebilirim?

Sloan'a bakıyorum, şimdilik tek güvenli dostum. Koyu kırmızı-kahverengi saçları daha önce olduğu gibi aynı düğümle başının üstünde toplanmış. Bunu ve gür sakalını oldukça beğeniyorum. Bazı teller dökülmüş ve onları yüzünden itmeyi çok istiyorum - beni bu görkemli... yatakta görmek için çaresiz kalana kadar onu öpmek mi? Bu odayı tanımıyorum.

"Neredeyiz biz?" Sonunda sordum.

Buraya hiç gelmediğime eminim. Cillian ve benim paylaştığımız yatak odasından çok daha küçük. Yine de oldukça geniş, daha önce benzerini hiç görmediğim devasa bir sayvanlı yatak sığıyor. Altın püsküllü zümrüt ipekler çarpıcı bir gölgelik oluşturuyor ve bizi mahremiyete benzer bir kozalıyor. Yastık dağları etrafa saçılmış, onları düzenlemek için sabırsızlanıyorum. Bir de eşimin birkaç dakika önce getirdiği yumuşak, sevimli şeyler var. Kumaş yığınının sinmiş ilahi kokular, alfalarımın muhtemelen yakın zamanda bu battaniyelerle uyuduğunu anlamamı sağlıyor.

Benim alfalarım *değil*.

Sadece iki yalancı ve onların nefis kokan potansiyel suç ortağı.

"Bu senin yuvan, Omega. Uzun zamandır dönüşün için hazırlanıyorduk. Elbette dilediğinizi değiştirebilirsiniz. Bir de banyo odası var. Buraya *sığacak* kadar büyük bir banyosu var. İsterseniz tüm sürünüzü de alabilirsiniz."

Böyle bir düşünce karşısında burnumu kıvırıyorum. Bu davranışlarından sonra benimle yıkanmayı hak etmedikleri kesin. Sloan sadece gülüyor ve nefesinin altında "değerli" gibi bir şey mırıldanıyor.

"Bunu benim için mi yaptın?" Çekinerek sordum. Yuva çok mahrem bir şeydir. Bu alfaların benim için bir yuva hazırlamayı düşünmüş olmaları... İçimde yükselen şevke hitap etmeye hazır değilim.

Başını sallıyor. "Cillian, Oran ve ben katkıda bulunduk. Sana uyar mı?"

Henüz suçluluğunu değerlendirmemişken ona cevap vermek ya da övgüde bulunmak istemiyorum. Bunun yerine, çok etkileyici göğsünü ve oradaki koyu renkli kılları ortaya çıkaracak şekilde bollaşan tuniğinin kumaşını karıştırıyorum.

Tanrım, bu alfa benim tüm şehvetli fantezilerimi hayata geçiriyor. Vücuduma kötü şeyler yaparken beni içine hapsetmek için yaratılmış bir adamın güç merkezi. Kontrol edemediğim parfümüm onu inletiyor ama o çok iyi, ellerini kalçalarımın üzerinde sabit tutuyor. Parmaklarının esnemesinden onları başka bir yere götürmek istediğini anlayabiliyorum. Şüpheli olmasaydı ben de isterdim.

"Katlanılabilir." Yüz hatlarımı düzeltmek için elimden geleni yapıyorum ve ona omuz silkmekten başka bir şey sunmuyorum.

Sloan başını geriye atıyor ve gülerken kalın boynunu tamamen görmemi sağlıyor. "Ukalalığın başını belaya sokacak."

Arzulu bir sızı kemiklerimin derinliklerine yerleşiyor. Tehditlerine bile şehvet karışıyor. "Ne tür bir sorun?"

Alfa'm bana ciddi gözlerle bakıyor, beni kaydırıyor ve kalçalarını esneterek sikinin sert uzunluğunu seksime bastırıyor. "Her zaman iyi türden. Buna bayılacaksın."

Ela gözlerindeki ateşli vaat karşısında titriyorum, kayganlaşıyorum ve esnekleyişyorum. Akşamın sıkıntılarını unutmak ve bu muhteşem alfanın benim için yaptığı güzel yuvada beni becermesine izin vermek çok kolay olurdu. O *iyi* bir alfa. Ödüllendirilmesi gereken biri. Böyle bir çileden sonra şımartılmayı hak etmiyor muyum?

Eğer ateşim gerçekten geliyorsa, beni ayakta tutması için onun düğümüne ihtiyacım olacak.

Kalçalarımı Sloan'ın *cömert* teklifine karşı yuvarlıyorum ve gözleri vahşi bir merakla parlıyor. Bu adamı gevşekçe tuttuğu kısıtlamalarından kurtarmanın neler getireceğini görmekten başka bir şey istemiyorum.

"Sakin ol, omega," diye inliyor. "O kaygan amcığını sikmeme izin vermeden önce konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Nefesim kesildi. Onun ahlaksız dilinin şokundan mı, yoksa bu yüzden omurgamdan aşağı vuran zevkten mi, emin olamıyorum.

"Sana izin vereceğimi kim söyledi?"

İtirazım en iyi ihtimalle zayıftı, ikimiz de bunu biliyorduk. Onun kolay gülümsemesi bunu söylüyor

He

psi. "Yapacaksın."

Öfkelendim. Sloan'ın güveninin beni bu kadar etkilemesi hiç adil değil. ona kızgın olup olmadığımı karar veremedim. Onu çok az tanıyorum. Sadece konuştum.

bugün ilk kez karşılaştım. Ama onun çekiciliği Cillian ve Oran ile hissettiğimden farklı. Daha iyi değil, sadece farklı. Eşsiz. Sanki alfalar arasında bile otorite o.

"Bana neden bu kadar üzgün olduğunu söyle, Ivy."

Adımı söyleme şeklinden oldukça hoşlanıyorum. Aksanı benim alışık olduğumdan çok daha az resmi. İfade tarzı ve açık sözlülüğü, arzuladığım bir samimiyete işaret ediyor.

"Yabancı bir yerde uyanmak, kocamla başka bir adamın arasına yerleşmek yeterli bir sebep değil mi?" Keskin ses tonum dudaklarına sinsi bir gülümseme getiriyor. Bu alfanın sinirlenmemden biraz fazla hoşlandığını hatırlamam gerekecek.

"Evet, ama seni daha önce de onların arasına sıkışmış gördüm. Bundan hoşlanmadığını mı söylemek istiyorsun?"

"I-" Bunu kabul edemem. Kalbim ve aklım şu anda bu kadar çelişkideyken olmaz.

Sloan iri avucuyla yanağımı kavrayarak gülümsüyor. Daha yakına eğiliyor ve ağzının benimkinden bir nefes uzakta durmasına izin veriyor. "Bana yalan söylemek zorunda değilsin. Ben şımartılmış bir soylu değilim. Omegaların neye ihtiyacı olduğunu biliyorum. Kraliçeler doğanın çağrısından muaf değildir."

Beni öpmesini umutsuzca isteyerek inliyorum. Sadece özel olarak düşündüğüm şeyler hakkında açıkça konuşuyor. İçimi görüyor, kalbime yakın tuttuğum bu gizli arzulara hitap etmek istiyor.

"Konuştuklarını duydum. Eşleri olduğumu biliyorlardı ve bana söylemediler," diye fısıldadım.

Arkadaşım mırıldanarak alnını benimkine yaslıyor. "Ve bu seni üzdü, değil mi?"

Gözlerimi kapatarak elimden geldiğince başımı sallıyorum. "Yalan söylediler. *İstenmediğimi* hissettirdi. Eğer kader arkadaşlarım bana bu kadar soğuk davranabilseydi..."

Dudaklarım titriyor, acı çok büyük. Duyguları hiç bu kadar yoğun yaşamamıştım; bir bıçağın kenarı gibi keskin ve kesici.

Bir elini arasına sokan Sloan, beni sallarken başımın arkasını okşuyor. "Alfaların seni incitmek istemedi. Belki de mesafelerini korumak için iyi sebepleri vardı."

Taze gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyor. "Beni reddetmek için ne sebepleri olabilir? *Yalan söylemek* için?"

"Hayır, Ivy. Seni asla reddetmezler. Seni çok istiyorlar. Yemin ederim."
Onun inancı beni neredeyse ikna etti. *Neredeyse*.

"O zaman neden?"

Sloan iç çekerek bana daha sıkı sarılıyor. "Sana kendilerinin söylemesi gerekiyor. Seni öğrendiklerinden beri keyifleri yerinde değil. Mükemmel eşinizi her gün bulamazsınız."

"Peki ya *benim* duygularım?" Burnumu çekiyorum, belki de çok acınası bir şekilde.

"Size duygularınızı bir kenara bırakın demiyorum. Senden tek istediğim onların seçimlerini açıklamalarına izin vermek. Sonrasında farklı hissedebilirsiniz."

Makul bir istek ama şu anda kızgın olmayı tercih ederim.

"Peki ya *sen*?" Öfkeleniyorum, biliyorum. Ama cevapları hak ediyorum.

"*Ben* mi?" soruyor, az önceki o hafif alaycı ses tonuyla.

Merakımı gidermek için fazla yakışıklı, fazla çekici. "Evet, sen, alfa. Biliyor muydun?"

Sloan tereddüt ediyor ve kalbim sıkışıyor. Elbette biliyordu. Gerçeği benden saklamayan *bir* eş ummamalıydım. Kendimi onun kollarından kurtarmaya çalışırken, Sloan'ın güçlü tutuşu beni sabit tutuyor. Gözlerimin içine daha iyi bakabilmek için hafifçe geri çekiliyor.

"*Lütfen*," yalvarıyor. "Lütfen söyleyeceklerimi dinleyin."

Ela gözlerindeki sıcaklık ve içten yalvarışı beni duraksatıyor. Bir açıklama yapacak kadar.

"İlk başta bilmiyordum. Cillian bize senin onun eşi olduğunu söylediğinde onun adına mutlu oldum. Her zaman bir sürü olma olasılığı hakkında konuşurduk. Ama bunlar lafta kalan hayallerdi. Oran seni kokladığında, bunun bir hayalden daha fazlası olabileceğini umdum. O gün seni bahçelere kadar takip ettim, kokunu almaya çalışacak kadar cesur olana kadar saatlerce seni izledim."

Alfa'm duraksıyor, sanki o anı yeniden yaşıyormuş gibi derin derin nefes alıyor

-Tüm dünyası değişirken beni ciğerlerine çekti.

"Benim olduğunu anladığımda, hiçbir şeyin beni aynı anda hem bu kadar doğru hem de bu kadar kontrolden çıkmış hissettirmedeğini biliyordum. Seni kollarıma almak, ısırمام için yalvarana kadar *her yerini* öpmek istedim. Bunun nasıl görüneceğini anlayabiliyor musun - Lucernalı prensesin nişan ziyaretinde bahçıvan tarafından süpürülmesini?"

Kalbim çarpıyor, eşimin bu kadar yakın olduğunu, ben onun varlığını hissetmeden böyle bir aydınlanma yaşadığını düşünüyorum. Bu onun için ne kadar acı vericiydi,

Birbirimize ait olduğumuzu bildiği halde harekete geçememesi mi?

Böylesine hayranlık uyandıran bir itiraf karşısında tek yapabildiğim "Bahçıvan olman umurumda değil" demek oldu.

Sloan kıkırdayarak bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Böylesine büyük bir alfa için nazik bir jest. "Bunu biliyorum. Ama o sırada başkalarının fikirlerini de göz önünde bulundurmak gerekiyordu."

"Cillian?" Kralın Oran'la birlikte yuvamda beni kucakladığı düşünülürse, bu kulağa pek doğru gelmiyor. Ama emin olamıyorum.

"Hayır, Cillian değil. Sen bir prensestin, şimdi de kraliçesin. Siz kraliyet mensuplarının kendi kuralları var ve ben o sırada onları çiğneyecek durumda değildim."

Ona neden güvendiğimi, neden söylediği her söze sorgusuz sualsiz inandığımı bilmiyorum. Neden bu alfayı hayatım boyunca tanıyormuşum gibi hissettiğimi açıklayamıyorum.

"Peki ya şimdi?" Ben soruyorum. "Onları kırabilecek durumda mısınız?"

Sloan'ın sıcak bakışları beni bir sonraki kısmın ciddiyetine sabitliyor. "Bu sana bağlı, Ivy. Benden istediğin her şeyi yaparım ama karar vermek gerek. Kuralları çiğnemenin getireceklerine hazır mısınız? Değişiklikler ve gelebilecek eleştiriler için?"

Sorularının büyüklüğü ciğerlerimdeki nefesi çalıyor. Onun, Cillian'ın ve Oran'ın benimle birlikte olmak için tüm hayatlarını alt üst etmeyi düşünmeleri karşısında nutkum tutuluyor ve cevabımın hemen gelmemesinden biraz utanıyorum.

Belki Oran'a çok sert davrandım, belki Cillian'a da. Ama kendimi ihanete uğramış hissettim, babamı hatırladım ve asla onun gibi yaşamak istemediğimi, gölgeler içinde, sevdiğim insanları incitecek şekilde yaşamaya devam etmek istediğimi hatırladım.

Alfalarımı incitmek istemiyorum. Ama mutluluğumun kardeşlerimin zararına olmasını da istemiyorum. Onların geleceğini de etkileyebilecekken, en derin hayallerime evet demek kadar da basit gelmiyor. Diğer krallıklar onaylamayabilir, hatta davranışımı onursuz bulurlarsa nişanı bozabilirler.

Tüm bunları düşünmem gerekiyor ve henüz kral ve en sadık danışmanımla bu konudaki hisleri hakkında bir konuşma yapmadım. Onları yuvadan attığım için benim hatam, biliyorum. Ama kafam bu kadar karışıkken onlarla yüzleşmeye hazır değilim.

"Bak ne diyeceğim," diye araya giriyor Sloan, sessizliğime rağmen bana lütfediyor. "Neden geceyi benimle geçirmiyorsun? Beklenti yok, meraklı gözler yok. Sadece hayallerinin omega'sına kur yapmak isteyen bir alfa."

Kızarıyorum, böylesine cazip bir teklif karşısında kalçalarımın arası ıslanıyor. Bu yürüyen şehvet dağıyla yalnız kalmak tehlikeli bir şey. Sonunda kendimi onun kucağından başka bir şeyin üzerinde otururken bulabilirim.

Bununla birlikte, bana getirdiği cinsel gerilim ve doğuştan gelen rahatlığın ötesinde onu daha iyi tanımak istiyorum.

Belki karşılığında beni tanımasına bile izin veririm.

"Sadece biz mi?"

Sloan gülümsüyor, muhtemelen zaten kabul ettiğimi fark ediyor. "Bu doğru."

Başımı sallıyorum. Kiminle işbirliği yaptığı düşünüldüğünde belki de safım. Ama denemezsem, Kader tarafından kutsanmış bağlantımızdan neler çıkabileceğini asla bilemeyeceğim. Ya tüm fantezilerimden bile daha iyiye?

"Woo at will, alpha."

"T onun yolu, petal."

Ivy'nin eli o kadar narin ki, parmaklarımızı birbirine geçirirken benimkine mükemmel bir uyum sağlıyor. Dokunuşumu bu kadar kolay kabul etmesi karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor.

Geceyi birlikte geçirme isteğimi kabul ettikten kısa bir süre sonra, Ivy'yi kalenin dışında bir maceraya çıkmaya ikna ettim. Karanlığın örtüsü altında, birlikte fark edilme şansımız daha az. Bir ya da iki muhafızla karşılaştık da, uzun süredir yanlarında çalışan biri olarak onların sağduyusu konusunda hiçbir endişem yok. Ayrıca, sürü yaşamının erdemleri konusunda ikna etmemiz gerekenler onlar değil.

"Oraya varmamıza ne kadar var?" diye soruyor, karanlıkta gözlerini kısarak bakarak. Yonca tarlalarında ilerlerken elbisesi muhtemelen ağırlaşıyor.

"Seni taşımayı teklif ettim, küçük omega. Bacaklarınız yorulmaya mı başladı?" "Belki de böyle bir şey yapacağımızı bilseydim taşınmayı kabul

dünyanın sonuna kadar yürümek." Öfkeli bir şekilde oflayıp puflaması dudaklarıma bir gülümseme getiriyor, ancak minik yumruklarından korktuğum için gülmeye cesaret edemiyorum. Alay edildiğinde onları kullanacak bir tipe benziyor.

"Oldukça aktif bir hayal gücün var," diyorum, sinsi bir sırıtışla ona bakarak.

Ivy, "Bana kalırsa olağanüstü bir nitelik," diye takılıyor ve yürüyüşümüzün kalan kısa kısmında onu omzuma atmayı çok istiyorum. Sadece onu gereksiz adımlardan kurtarmak için değil, aynı zamanda tatlı amcığı yüzüme bu kadar yakinken bana küfrettiğini duymak isterim.

Ben sadece insanım ve eşim yuvada her yerime sürtündüğünden beri taş gibi sertim.

"Sen istisnai *birisin*. Bunu inkar edemem." Gülüyorum, parmak eklemlerini öpüyorum. Parmaklarımı sıkıldığında dudakları titriyor ve göğsümde kabaran gurura engel olamıyorum. Geceye böylesine berbat bir başlangıç yaptıktan sonra, eşimi gülümsetebildiğim için mutluyum.

Birkaç dakika daha gittikten sonra hedefimize ulaşıyoruz: Kralın özel kullanımı için yapılmış gözlerden uzak bir gölet. Sakin su, solgun ayın ışığı altında pırıl pırıl gümüş gibi parlıyor. Kristal yüzeyin üzerinde nilüferler yüzüyor ve hafif tatlılıklarıyla berrak havayı kokluyor.

Önümüzde böyle bir güzellik uzanıyor, ama hepsi Ivy'nin yanında sönük kalıyor. O, sayısız geceler boyunca dilediğim bir kayan yıldız.

Ivy sanki ona çok değerli bir şey sunmuşum gibi gözlerinde merakla önümüzde duran manzarayı seyrediyor. Büyük bir balo salonu olmasa da, gece gökyüzü romantizm için mükemmel bir zemin oluşturuyor.

Neyse ki yola çıkmadan önce Ivy'nin yuvasından birkaç battaniye alacak kadar aklım başımdaydı. Battanileri su kenarındaki büyük meşe ağacının dibine sererken onun doyasıya bakmasına izin verdim. Bundan sonra ne olursa olsun, yıldızların altında ona sarılmak, saatlerce konuşmak ya da... *daha fazlası*, omega'mın olabildiğince rahat olmasını istiyorum.

"Kur yapmak istediğin tüm omegaları buraya mı götürüyorsun, alfa?" Ivy'nin ses tonu neşeli görünüyor ama ben bir tuzak gördüğümde anlarım.

Hiçbir koşulda koku eşleşmeli omega'mla konuşmayacağım.

-Özellikle de ilk kızgınlığının eşiğindeki biriyle. Ondan önce yaşadığım tüm samimi deneyimler hakkında. Artık bir önemi yok.

Ivy'nin var olduğunu bildiğimden beri dünyanın geri kalanı yok oldu. O bana bir amaç duygusu veriyor, hayatıma devam etmem için bir sebep. Tek istediğim onunla ilgilenmek, ona sevgi akıtmak ve alfalarını birbirine bağlayışını huşu içinde izlemek. Omega'mız bizi bir aile yapacak olan kişi ve hiçbir şey bunun kadar değerli olamaz.

"Beni çok az düşünüyorsun, değil mi?" Derme çatma yuvamıza yerleşirken kıkırdıyorum. Sırtımı meşe ağacının gövdesine yaslayarak, davet etmek için ona bir elimi uzatıyorum.

"Bu kadar büyükken senin hakkında küçük düşünmek zor." Ivy kendi esprisiyle eğlenerek kıkırdıyor. "Ben sadece gerçekçiyim. Senin gibi bir alfa, eminim sen de kendi payına düşen karışıklıkları yaşamışsındır."

Daha fazla tuzak.

Bana katılmasını teşvik etmek için bileğini tutarak öne doğru eğiliyorum. Onu yakınımnda tutmama izin verdiği sürece tüm alaylarına katlanacağım. "Daha önce sahip olduğum her şey seninle kıyaslandığında sönük kalıyor."

Ivy'nin cevap gülümsemesi yumuşak, battaniyeye uzanıp onu kucaklamama izin verirken vücudu gevşiyor.

"Bu oldukça tatlıydı," diye mırıldanıyor. Sırtını göğsüme yasladığı için yüzünü iyi göremiyorum. Ama sesindeki utangaç gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Kokun üzerime sinmiş olmalı." Şeker, tarçın ve balla ıslatılmış elma kokusunu içime çekerek başının üstünü öpüyorum. Dişlerimi geçirebileceğim bir şey gibi kokuyor.

Ivy başını çevirip bana bakıyor, gözlerinde bir soru var. "Merak ettim, alfa... Neden senin yanındayken bu kadar rahat hissediyorum? Sanki seni beş dakikadır değil de beş yıldır tanıyormuşum gibi."

Sakin ol, kalbim.

Benim küçük omega'm sözlerinin beni nasıl etkilediğinin farkında bile değil. Ruhunun benim yanımda rahat hissettiğini itiraf ederek bana ne büyük bir hediye verdi.

"Zor olmasını mı tercih edersiniz? Size daha uygunsa daha az çekici olmaya çalışabilirim."

Gülümsemeye karşı koyarak alay ediyor. "Benimle alay ediyorsun."

"Öyleyim, benim tatlı omega'm. Eğer nazıkçe sorarsan seni daha fazla kızdırabilirim."

Ivy soluk soluğa, şehvet dolu bakışlar atıyor. Onu şimdi öpebilirim; buna izin vereceğini biliyorum. Güzel amcığına dokunabilir ve parmaklarımla onu parçalara ayırabilirim. Kokusu, arzuladığı her şeyi, ona verebileceğim henüz keşfetmediği her şeyi çok iyi anlatıyor. Ama her ne kadar onu çıplak ve altımda istesem de, bunun için henüz zaman var.

"Ben de hissediyorum, biliyor musun?" Aklımı tekrar önemli konulara yöneltmek için itiraf ediyorum. "Birbirimize olan bu çekim, eşler arasında olması gerektiği gibi - Kader'in bize kaderimiz olduğunu hatırlatan bir armağanı. Tüm bunların nedenlerini fazla düşünmemeye çalışıyorum. Aşk zor bir şey olmak zorunda değil."

Ivy kuağımda kayıyor, bana bakarken kaşlarını çatıyor. "Beni sevecek kadar iyi tanı mıyorsun."

Omuz silkiyorum, parmaklarımı toprak rengi saçlarında gezdiriyorum. "Seni bir yıldır tanıyordum, sen beni fark etmeden çok önce seni izliyordum. Sen yokken, her gün ve her gece seni düşündüm. Uzun zamandır kalbini öğreniyorum ve sana kendi kalbimi göstermek için sabırsızlanıyorum."

Ivy'nin dudakları titriyor, gözlerinde yaşlar oluşuyor. "Onur duydum," diye fısıldar, emin değildir. "Ama aşk?"

Umutsuzca öpmek istediğim düğme burnun uzunluğunu izleyerek mırıldanıyorum. Benim tatlı, güzel kızım ne yapması ve ne yapmaması gerektiğine dair bu fikirlerle o kadar kısıtlanmış ki. Henüz beni sevmesine ihtiyacım yok - sadece çiçek açması için yer bırakmasını istiyorum.

"Aşk sonlu bir şey değildir. Bugün bir tohum olabilir ama ben onu sulayacağım. Yarın da aynısını yapacağım, bir sonraki gün de, bir sonraki gün de - ta ki bu meşe ağacı kadar büyük ve kudretli bir şeye dönüşene kadar. Sevgi bir yerden başlamalı ve yapılacak işler olduğu için hissettiklerimi inkar etmeyeceğim."

Sonra sessizliğe gömülüyoruz, o beni izliyor - o büyüleyici okyanus gözleri, her bir özelliğimi kataloglarken meraktan çılgına dönüyor. Yanağını avuçluyorum, başparmağımla okşuyorum ve tatlı ağzını öpmem için yalvaran her içgüdüyle savaşıyorum. Ona dokunmak, *bedenine* ve zihnine sahip olmak istiyorum. Ama o arzularından emin olana kadar bu çizgiyi geçmeyeceğim.

"Sen tam bir şairsin," diyor yumuşak bir nefes vererek.

Kıkırdıyorum çünkü gerçek bundan daha farklı olamazdı. Ben çok konuşan bir adam değilim, boş vaatler yerine eylemleri tercih ederim. Ama onun istediği her şey olurum, yeter ki o benim olsun. "Mükemmel bir ilham perisine sahip olduğumda her şey çok kolay."

"Çok tatlısın, alfa. Dişlerim neredeyse ağrıyor," diyor Ivy gülümseyerek.

İnliyorum, *hiçbir fikri yok*.

"Çok tatlı değil. Sana *çok* kötü şeyler yapmak istiyorum, omega."

Pelüş alt dudağını ısıırıyor, uzun kirpiklerinin altından bana bakıyor. Onun için tam bir gidiciyim.

"Sanırım ben de bunu isteyebilirim-"

"Emin ol Ivy," diye araya giriyorum, çaresizce. "Çünkü kendini bana teslim edersen, asla bırakmam."

Eşimin nefes alışının yumuşak sesi yüklü sessizlikte ağır bir şekilde asılı kalıyor. Mavi gözleri saklanmamış bir ilgiyle parıldıyor.

iddiamın açgözlü vaadi tenine yerleşiyor.

"*Sloan*," diye nefes alıyor. Baş döndürücü kokusu ve göğsünün kabarması başlı başına birer cevap. Beni reddetmeyecek, ama ona ihtiyacım var-

"Söyle." Komutu fısıldıyorum, onu kucağıma çekiyorum, böylece kalçaları kalçalarımı çerçeveliyor. Hayatımda hiç bu kadar azgınlaşmaya yakın olmamıştım. Bekleyerek geçirdiğim her acı dolu an beni teslimiyete daha da yaklaştırıyor - içgüdülerimin çağrısı görmezden gelinemeyecek kadar güçlü.

"*Lütfen*."

Ellerini saçlarıma arasına sokarken Ivy'nin teni çok sıcak, kokusu çok çökmüş. Dudaklarımız, tüm kanımın başımdan akmasına neden olan alaycı bir dokunuşla fırçalanıyor. Ateşi yeniden yükseliyor -dilimde onun ihtiyacının tadını alabiliyorum. Eğer kendimi bu rutine kaptırırsam, ne olacağından emin olamam.

"Alfa'nın seni yere yatırmasını ve seninle kötü bir şekilde oynamasını mı istiyorsun, omega? Hmm? O kaygan amını düğümlememi ve seni benim yapmamı ister misin?" Sesim sert, zar zor bastırdığım açlığım her kelimemde belli oluyor.

"Evet," diye bağılıyor bekleyen ağzıma karşı. "Ben seninim."

Hay sikeyim. Hiçbir şey bu kadar tatlı gelmemiştir.

Onun kabul etmesiyle mesafeyi kapatıyorum ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyorum. Bu narin bir öpücük değil, bir alfanın kaderindeki omega'yı en ilkel yollarla alması. Dişler çarpışıyor; boğazından muhtaç küçük inilti kaçar, dilim onunkine doğru kayıyor, tadına bakıyor, tadını çıkarıyor.

Kaderin kaprisleri karşısında kollarımdaki tanrıça kadar güçsüzüm. Ellerim yumuşak vücudunun yemyeşil genişliğinde geziniyor, elbisesini - güzel iç çamaşırlarını- çıkarıyor, ta ki güzelce çıplak ve benim için sırt üstü yatana kadar.

Tenin her santimi beni deliliğe sürükleyecek bir ayartı. Onun elma-tarçın kokusunun sisinde kayboldum, ileriye giden tek yol açık.

Dokun ona.

Tadına

bak. Ona

sahip çık.

Ve omega'm güzel kalçalarını açıp beni parlayan amının ıslak harikalar diyarına davet ettiğinde, sonunda teslim oluyorum.

Kızgınlık sisi bilincimin üzerine çöküyor ve içimdeki alfanın kontrolü ele alabilmesi için beni altına çekiyor. Ağrıyan dişlerim ve zonklayan düğümüm eşimin hassas bölgelerine girmeye hevesli ve sonunda içgüdülerimin beni yönlendirmesine izin vermeye hazırım.

Sloan'ın göz bebekleri neredeyse simsiyah durumda.

Tatlı, şefkatli alfam neredeyse tanınmaz halde, bakışlarında karanlık, arzulu bir ilgiyle kalçalarımın arasında diz çöküyor.

"Şu güzel amcığına bak, taç yaprağı." İnliyor. "Çok ıslak, onu kullanmam için çok istekli."

Eli benimle buluşup bacaklarımın arasını okşayana kadar uyluklarımın iç kısmına doğru ilerlerken bir ürperti omurgam boyunca ilerliyor. Yalan söylemiyordu; öpücüklerinden, kokusundan ve beni hassas bir hâkimiyetle ele alışından dolayı çok ıslağım.

"*Daha fazla,*" diye yalvarıyorum.

Sloan sırtıyor, geniş göğsünü ve pantolonuna kadar inen bir tutam saçını ortaya çıkarmak için tuniği vücudundan çekiştiriyor. Altında beni neyin beklediğini görmeyi her şeyden çok istiyorum. Vücudunun devasa genişliği göz önüne alındığında, onun büyüklüğünü sadece hayal edebiliyorum. Çok kalın, iri ve *güçlü*.

"Omega dediğimde daha fazlasını alacaksın."

Tanrılar.

Başka zaman olsa isyan ederdim, ama alfamın etrafını saran aura tam bir kontrolden bahsediyor ve ben de ona boyun eğmekten çok mutluyum.

Sloan'ın parmakları kalçalarımın arasından kaymaya devam ediyor, ağrıyan yerime asla dokunmuyor. İşkenceci - bunu o da benim kadar , ama aç bakışları altında kıvrınmamı izlemekten mutlu. Yapabildiği basit gerçek için beni mahvediyor.

Bu hiç adil değil.

Beni flörtleriyle, tatlı okşamalarıyla ve bela vaatleriyle oyalayıp duruyordu. Şimdi lanet olası kale arazisinin ortasında onun için açılmış durumdayım ve o benimle *alay ediyor*.

"Alfa." Sızlanmalarım zavallıca, faydasız, eminim. Sloan normalde her isteğime boyun eğecek bir tip gibi görünse de, bu olayda tam tersi bir düşünceye sahip olduğu anlaşıyor. Ben onun kullanacağı, memnun edeceği biriyim.

Cevap niteliğindeki hırıltısı içimdeki temel bir parçayı çağırıyor. Yuvarlanıp kendimi ona sunmak istememe neden olan bir parçam.

Alfa'm sonunda bana biraz merhamet ediyor ve tüy kadar hafif bir dokunuşla klitorisimin etrafında dönüyor. Sırtımı kamburlaştırıyorum, tenimin üzerinde dans eden coşku lekelerinin üstesinden geliyorum. Meme uçlarım geriliyor, onun dokunuşu için yalvarıyorum -herhangi *bir şey için*. Ama o sadece benimle oynuyor, ben yenik düşmenin eşiğine gelene kadar tıngırdatıyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan iki uzun parmağı içime giriyor. "İnanılmaz hissediyorsun," diye inliyor, ben de öyle... Parmaklarını içeri ve dışarı pompalıyor, kıvrılıyor, beni mutluluğa doğru çağırıyor. Bastırdığı yerim her neyse, *aşkın bir şey*.

"Evet," diye nefes alıyorum, bacaklarımı daha geniş açıyorum. Ayak parmaklarım kıvrılıyor, altımdaki kumaşı kavırıyor ve serbest kalmanın habercisi nefesimi çalıyor.

Sloan, ben onun etrafında sıkılaştıkça hırlıyor ve beni cezalandırmak istercesine parmaklarını dışarı kaydırıyor. "Henüz değil."

Tüm bunların adaletsizliği yüzünden gecenin karanlığında ağlarken, dirseklerimin üzerinde doğrulmayı başarıyorum, böylece ayı dostumu azarlayabiliyorum. Ama onun kalçalarındaki bağları gevşetip sikini serbest bırakması beni büyülüyor. Okşuyor, bacaklarımın arasından topladığı ıslaklıkla kaplıyor.

Tanık olduğum şey karşısında irkiliyorum, ikimiz de şaşkınlıktan hazırlıksız yakalanıyoruz. Sloan'ın memnun sırtışı bana bunun ne kadar şok edici bir manzara olduğunu bildiğini söylüyor.

Cillian ve efsanevi uzun kılıcı hakkında uydurduğum masal her neyse. Bu... Sloan... Bakışlarımı alfamın *kalın* boyundan ayıramıyorum. O

İnanılmaz derecede büyük -düşünülemeyecek kadar uzun- ve tüm *bunların* nereye gideceğini düşündükçe gözlerim açılıyor.

"Uyacak," diyor, karanlık ve umut verici. "Her parçam senin için yaratıldı."

Ona inanmıyorum. Onu götürebileceğim bir dünya yok. "Ne Sen misin? *Bir ejderha* mı?"

Sloan kıkırdıyor, kendini okşamaya devam ederken pantolonunu tekmeliyor. Bana bakarken sikinin başını ıslak amıma bastırıyor, klitorisime alaycı dokunuşlar yapıyor. "Hayatımda hiç bu kadar sert olmamıştım. *Kusursuzsun.*"

Üzerime sıcaklık çökerken inleyerek derme çatma yuvaya yaslanıyorum. Tenim gergin-hassas-eşimin kullandığı *canavar* tarafından sınırlarıma kadar zorlanmaya *istekli* hissediyorum.

Sloan, "Sakin ol, tatlım," diye yatıştırıyor, sesi alçak bir gümbürtüye dönüşüyor. "Cillian'ın düğümünü çözdün. Beni de aynı şekilde alacaksın."

Üzerime eğiliyor, ağırlığını bana doğru bastırıyor-içimde olmasının imkânsızlığını düşünmek bir yana, artık nefes alamayacak hale gelene kadar beni öpüyor. Bu konuda çok *iyi*. Kontrolü ele alıyor, onu arzulamamı sağlıyor.

Alfa'm beni yakalıyor, kocaman bir eli boğazıma dolanıyor. Göğsüme doğru inmeden önce nazıkçe sıkıyor -içimi sızlatan, sahiplenici bir tür tapınma-.

Sloan aramızdaki ilişkiyi bozarken dudaklarıma sessiz sözler fısıldanıyor. Öpücük.

"Bir gün senin *amını* alacağım, kendimi seninle ıslatacağım. Sikimi sokacağım

Bu mükemmel göğüslerin arasına gir ve ben parçalanana kadar onları becer. Kime ait olduğunu bilmen için seni kokumla işaretleyeceğim."

Gözlerim geri dönüyor, her yerimde zevk çiçekleri açıyor. O kadar gerginim ki, doğru esinti beni devirebilir. Nasıl böyle konuşabiliyor? Beni böyle inletmek için ne söyleyeceğini nereden biliyor?

Sloan beni rahat bırakmıyor, ağzına almadan önce sakallı yanağını hassas meme ucuma sürüyor. Bana eziyet ediyor; ben bu kadar çıldırmış olmanın tatlı ıstırabıyla haykırana kadar emiyor ve ısıyor.

"*Lütfen. Lütfen.*"

"Hayır." Söz verdiği esirgeyen bu alfa çok zalim.

İçimdeki öfkeli sıcaklık bilincime doğru ilerliyor. *Puslu* bir ürkeklik -Bu artık bana çok tanıdık geliyor. "Sloan," diye inliyorum, kelimelerim bulanıklaşıyor. Beni aynı anda hem zevklendirip hem de inkâr ederken her şey çok karanlık, çok baş döndürücü.

Alfa'mın bulanık görüntüsü bir şaheser. Avını ormanda kovalayan bir yırtıcı gibi göğsü kabarıyor. "Kahretsin Ivy, parfümün beni boğuyor. Eğer seni tatmazsam *öleceğim*."

Evet. Tadıma bak. Boynumu teslimiyetimin bir işareti olarak taşıyarak başımı çeviriyorum. Artık bedenimde bile değilim - sadece askıya alınmanın her fantastik saniyesinde süzülüyorum.

Sloan vücudumun uzunluğunca aşağı iniyor, bacaklarımı geniş omuzlarının üzerinden geçiriyor ve yüzünü seksime gömüyor. Çığlık atıyorum, ziyafet çekmenin getirdiği yeni ve heyecan verici his dalgasına hazırlıksızdım. Sloan sanki yıllardır açmış ve ben de onun önüne serilmiş bir ziyafetmişim gibi beni yutuyor. Dili üzerimde çalışıyor, inlerken ve kalçalarını battaniyeye doğru iterken benim tadıma bakıyor.

Dudaklarını klitorisimin etrafına sarıp emdiğinde, kükreyen, azgın bir ateş gibi yanıyorum - zevk alevinden başka hiçbir şey hissetmiyorum.

Düğüm. Bir düğüme çok ihtiyacım var yoksa diri diri yanacağım.

Ona sesleniyorum, bana böylesine muhteşem bir mutluluk armağan ettikten sonra bile daha fazlası için yalvarıyorum.

Alfa'm ela gözlerindeki vahşilikle kalçalarımın arasından bana bakıyor. Salgım ağzını kaplıyor, hınzır bir zafer edasıyla sırtırken sakalını ıslatıyor. Keskin köpek dişleri ayın ışığında parıldıyor ve ihtiyaç içimde yeniden çınlıyor.

İddia.

Çaresizce eşim tarafından sahiplenilmeye ihtiyacım var. O kadar çaresizce ki içgüdülerim beni yönlendirirken uzuvlarım titriyor. Karnımın üzerine yuvarlanıyorum, damlayan amımı ona sunmak için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum. O kadar iyi davrandı ki.

"*Siktir!*" Sloan kükrüyor, arkamda koşuştururken muzaffer bir ses çıkarıyor.

Kendini benim istekli girişime doğru bastırıldığında korku artık zihnimi bulandırmıyor. Alfa'm benim için yaratılmış. Beni sahiplenmek için yaratılmış.

Güçlü bir vuruşla alfam içime gömülüyor, çığlıklarım battaniyeler tarafından boğuluyor. Gerilme hem göz kamaştırıcı hem de enfes, tıpkı onunla bu kadar dolu olmanın verdiği zevk gibi.

"*Benim.*"

Ve .

Ben her zaman onunum.

Sloan beni acımasız bir yoğunlukla sikiyor, sikini durmaksızın amıma sokup çıkarıyor. Gecenin dingin sesleri şimdi ıslak, ilkel seksin müstehcen tokatlarıyla lekeleniyor.

Bana verdiği zevkten biraz daha fazlasıyım - birleşmemizin ateşlediği hisler dışında aklımdan her şeyi çalan bir pus. Elleri kalçalarımı sımsıkı kavıyor, solgun tenime çürükler bastırıyor ve kendisine ait olanı alıyor. Ve parmakları ıslaklığıma doğru kayarak daireler çizdiğinde, tamamen paramparça oluyorum.

"Alfa," diye ağlıyorum, hâlâ daha fazlası için açlık çekiyorum.

Beni serbest bırakma dalgalarım boyunca beceriyor - daha hızlı, daha sert itiyor

-Beni bir kez daha uçurumun kenarına sürükledi. "Mükemmel. Benim eşim. Benim."

Gözlerim, eşim tarafından ele alınmanın güzelliği üzerine dökülen yaşlarla ıslanıyor. Onun tek amacı bana mutluluk getirmek ve ben onu istiyorum. Bu acıyı dindirmesi için ona *ihtiyacım var*. Bana düğümünü ve ısırığını vermesi için.

"Bana sahip çık," diye ağlıyorum, kalbim beklentiyle çarpıyor. Bu *doğru*, doğal bir şey. O ve ben bir olmak için yaratılmışız.

"Ivy?" Sloan'ın sesi tereddütlü, sanki akli dengesinin bir kısmı yerine gelmiş gibi. Şüphe gibi aptalca bir şeye ihtiyacımız yok.

"Alfa, *lütfe*n. Isır!"

Sloan'ın gösterdiği direnç hızla aşağı itildi. Alfa'mın parmakları saçlarımın arasına giriyor ve göğsünü sırtıma bastıracak şekilde beni yukarı çekiyor.

O kadar iyi hissettiriyor ki, o kadar *derin* ki..

"İşaretimi mi istiyorsun, Omega? Hmm? Alfa'nın bu tatlı boynu ısırmasını ister misin?" diye soruyor, tenimi yalayarak.

"Evet!" Sadece bu beni iyileştirir. Sadece o bu ısının dağılmasını sağlayabilir. "Alfa, *lütfe*n."

Gözlerimin arkasında beyaz bir ışık patlıyor - düğümü içime öyle bir bastırıyor ki nefes alamıyorum, doluluğun ötesini düşünemiyorum.

"Sen benimsin," diye nefes alıyor. Dişlerini boynuma geçirmeden önce verdiği bir söz.

Kader ruhlarımızı birbirine bağlarken sihir parıldıyor, damarlarımda dolaşıyor. Alfa'm orada, zevk ve gururla dolup taşıyor - nasıl bir bütün haline geldiğimize hayranlık duyuyor. Dünyadaki hiçbir an bundan daha mükemmel olmamıştı.

"Benim," diye inliyorum, gözyaşlarım serbestçe akıyor. Az önceki boğucu sıcaklık yatışıyor ve zihnim artık ihtiyaçtan dolayı bulanık değil.

Sloan benim için mırıldanıyor, göğsü derimden çekilen dişlerinin acısını hafifletmek için gürlüyor. Hiç duraksamadan, güzel, gümüşü bir tonda iyileşebilmesi için iziyle ilgileniyor.

Kıymetli. Bu an çok saf, çok beklenmedik ve büyülü. "Sen bir hediyesin, petal. Benim olan en mükemmel şeysin."

Arkadaşım kulağıma öpücükler bırakarak fısıldıyor.

Baş dönmesi alevleniyor, aramızdaki bağa yansıyor.

"Benim," diye tekrarlıyorum, ruhuma yerleşen mutluluğun sabit tınısının tadını çıkarıyorum.

Alfa'm uzun, kalıcı bir öpücük çalıyor ve yanaklarıma düşen gözyaşlarımı yalıyor. Bu çok tuhaf -çok fazla- ama tam da ihtiyacım olan şey.

Bizi battaniyelerin üzerine yatırıp geniş bedenini benimkinin etrafına doladığında, karanlıkta tatlı sözler fısıldıyor ve bunun bir ömür boyu süreceğini vaat ediyor. Mırıltısının sesine ve beni saran sevgisinin sıcaklığına dalıp gidiyorum.

bağ kurmanın büyüklüğüne hazır olduğumu sanıyordum ama çok yanılmışım.

Ruhum Ivy'ninkiyle kalıcı olarak iç içe geçtiğinde damarlarımda dolaşan büyüü asla tam olarak tarif edemezdim. Ama denemek zorunda olsaydım? Işığı kalbimde bir yuva kurarken içimden coşkulu, gümbürdeyen, her şeyi tüketen bir mutluluk parlıyordu.

Kaderin, eşini bulma şansına sahip olanlara bahsettiği sihir gerçekten hayranlık uyandırıcı. Ivy'nin duygularını kendi duygularım gibi bilmek, dişlerim boğazına batarken yaşadığı şaşkınlığı hissetmek asla unutamayacağım bir deneyim.

Ama daha da iyisi, ikimiz için de beklenmedik olan bu bağın omega'm tarafından sevinçle karşılandığından kesinlikle emin olmamdı. Ivy'nin ektiğimiz bu aşk tohumunu büyötmek için duyduğu hevesi hissedebiliyorum ve ona duyduğum arzunun tüm kalbimle karşılık bulduğunun samimi bilgisiyle olumlu bir şekilde uğulduyorum.

Bu baş döndürücü, güçlü bir şey.

Eşimin beni her açıdan arzuladığını bilmek kendimi kral gibi hissettiriyor.

Şimdi bile onun için yaptığımız yuvada göğsüme yaslanmış uyurken, ruhundaki memnuniyeti hissedebiliyorum. Tüm bu olanlardan sonra

Son iki gündür, rahatça dinlenebilmesi içimi rahatlattı. Hâlâ aşmamız gereken pek çok engel var ama aramızdaki bu kopmaz bağ sayesinde galip geleceğimizi biliyorum.

Birlikte.

Kendi kendime kıkırdayarak yanağının yumuşak tenini okşuyor ve dünyaya minnettarlığımı gönderiyorum. Ivy'm gibi kutsanmış güzellikte bir eşi hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama onu ne pahasına olursa olsun koruyacağım. Hayatım pahasına bile.

Cillian planımızı bozduğum için beni boğazlamak isteyebilir. Oran kendi kontrolüme duyduğum güven yüzünden benimle alay edebilir. Ama umurumda değil. Onunla bağ kurduklarında anlayacaklar. Hayatım boyunca olanlardan asla pişmanlık duymadım. Hele ki sonuç onun tatlı kalbinin benimkiyle birlikte atmasıysa. Hayatım ayrılmaz bir şekilde onunkine bağlıyken olmaz.

Yarın, kızgınlıktan kaynaklanan sersemliğim sürüm için sorun yaratabilir. Şüphesiz kraliçemizin tertemiz boynundaki bağ izini açıklamanın bir yolunu bulmamız gerekecek.

Ama şimdilik tüm dünya kollarımın arasında ve ben de ona sımsıkı tutunuyorum.

W Yuvamda, bağılı olduğum alfanın kollarında uyandığımda, bir gece önceki pervasız davranışımından pişman olabileceğimden endişelendim. Ama eşim beni işaretlediği yeri öptü ve ben de korkunun onun olmanın güzelliğini mahvetmesine asla izin vermeyeceğime yemin ettim.

Sloan'la daha dün resmi olarak tanıştım. Birkaç saat içinde vücudumu almasına izin verdim, herkesin bizi görebileceği açık bir yerde beni becermesine izin verdim. , ona *boğazımı -tüm hayatımı-* sundum ve benimle bağ kurması için yalvardım.

Alfa'm beni ısıtır ısırmaz, onun sabit, güneşle ıslanmış sıcaklığı ruhuma yerleşir yerleşmez, aşkı bütünüyle tanıdım. Tutkusunun sulanması gereken bir tohum gibi olduğundan bahsederken pek de açık sözlü değildi. Aramızdaki bağ çok az gizliliğe izin veriyordu ve ben bu bağın içinde onun aşkıyla büyüttüğü bahçeyi gördüm. Parlak, heyecan verici - her çiçek onun bağlılığının farklı bir yönü - bana sunduğu saygılı şefkatle her gün beslenebilirim.

Hislerime gelince... Sloan'ı sevmek çok kolay. Onunla bağ kurmak bana onun en derin, en temel düzeyde kim olduğunu anlamamı sağladı ve gördüğüm nazik, yumuşak kalpli koruyucuya bayılıyorum.

Uyandıktan kısa bir süre sonra, yuvamda uyuklayarak ve sevişerek tembel bir sabah geçirdik. Daha sonra beni bağlantılı odadaki büyük mermer banyoya götürdü.

oda. Orada cildimi temizlemek, ağrıyan kaslarımı yoğurmak ve saçlarımı yıkamak için zaman ayırdı.

Saçımı yıkamaya *çalıştı*. Ama alfam iyi bir numunedir - vücudumu idare etmedeki ustalığından bahsetmiyorum bile. Kucağına yerleşmek, kendimi onun kalın, zonklayan uzunluğundan aşağı kaydırmak ve ikimiz de çözülene kadar ona binmek için çekime karşı koyamadım. Ancak bana akıllara durgunluk veren düğümünü hediye ettikten sonra beni şımartmaya devam etmesine izin verdim.

"Tanrı aşkına, *omega*," diye inliyor devasa alfam. "Böyle kıpırdanmaya devam edersen öleceğim."

Kıkırdıyorum, kafa derimi ovuşturan parmakları beni büyülüyor. Ben onun şişmiş düğümünün üzerinde sallanırken ılık su etrafımızda akıyor. Bedenimde filizlenen küçük zevk kıvılcımları kaçınamayacağım kadar cazip. Bir banyo hiç bu kadar lüks, bu kadar zevk dolu olmamıştı.

Sloan saçımdaki köpükleri duruladığında, aramızdaki bağ aracılığıyla büyüyen sevgimi ve takdirimi gönderiyorum. Onun da dediği gibi bir tohum; şimdi onu suluyorum, yeşersin diye büyüttüğümüz bu sevgiye bakıyorum.

"Bana karşı çok iyisin alfa," diye inliyorum. Omuzlarını kavrayarak geriye yaslanıyorum, böylece göğüslerim suyun üzerinde yükseliyor; bu onu içime girmeye ikna etmeye yönelik bir hareket. Bu zevki bırakmaya istekli değilim ve küçük baloncuğumuzdan çıktığımızda bizi bekleyen şeyle yüzleşmeye tam olarak hazır değilim.

"Ve benden istediğini nasıl alacağını biliyor gibisin. Parmağında oynadığını bilmek hoşuna gidiyor mu? Hmm?" Bağlandığım adamın derin sesi tam merkezimde bir ihtiyaç kıvılcımı çaktırıyor. İri elleri kalçalarımı kavriyor, beni küvetin kenarına doğru manevra yaptırıyor. Orada, beyaz noktalar görüşümü noktalayana ve ben serbest bırakılma vaadiyle titreyene kadar düğümünü içimde öğütüyor.

"*Evet*," diye itiraf ediyorum, bağ işaretini emerken nefesim kesiliyor. İddiasından kaynaklanan coşku her yerime yayılıyor. Kendi şehveti -serbest bırakılmasının omurgasının dibinde nasıl yükseldiği- benim mutluluğumu gökyüzüne gönderiyor. Birbirimize bu kadar iyi uyum sağlamamız, ikimiz de patlayana kadar alıp vermemiz bir mucize.

Amcığım onun etrafında kasılıyor, tırnaklarım onun sırtını tırmalıyor, coşkunun fokurdayan çılgınlığı beni yıkıyor. Sloan boynumun derisine doğru inliyor, ben içimde onun salıverilişinin sıcaklığını hissedene kadar daha da sertleşiyor.

"*Siktir*," diye nefes veriyor. Elleri vücudumda dolaşıyor, envanterimi çıkarıyor ve titremem geçene kadar beni . Bu sırada Sloan içime hayranlığını akıtıyor. Aramızdaki bağ sayesinde, kaderin bize verdiği bu hediye karşısında duyduğu minnettarlığı ve şaşkınlığı hissediyorum.

Sloan bana sarılmaya devam ediyor, beni nazikçe öpüyor ve düğümü bizi serbest bırakana kadar kulağıma tatlı övgüler fısıldıyor. Geri çekildiğinde, bir süre daha gerçeklikten kaçabilmemiz için vücudumla dikkatini dağıtmak istiyorum. Ama tenim budanıyor ve alfam artık iç işleyişimin fazlasıyla farkında.

"Sanırım bu kadar oyalama yeter, değil mi?" Kemerli kaşları ve tembel sırtışı çıldırtıcı. Çok yakışıklı ve gözlemleri çok yerinde.

"Beni affet," diye alay ederek suyun içinden geçip batık banyodan çıkıyorum. "*Oyalanmamın* senin için bu kadar zor olduğunu fark etmemiştim. Bunu bir daha asla yapmayalım."

Çarşafa uzanıyorum, vücuduma doluyorum ki eşimin etrafa sıçrama sesleri dudaklarıma bir gülümseme getiriyor. Ayak seslerinin ıslak tokatlarını, kısa süre sonra arkamdan beni saran damlayan, çıplak kütlesi takip ediyor.

"Vahşi atlar beni senin bacaklarının arasından çekip alamaz, tatlı eşim." Başparmağı boğazımın birleştiği yeri okşuyor; bu da birlikteliğimizin kalıcılığını hatırlatıyor. "Ayrıca ikimiz de biliyoruz ki sen de bana uzun süre direnemezsin."

Ukala, kibirli, *doğru*. Ama bunu bilmesine gerek yok.

"Beni ıslatıyorsun!" Gülüyorum, kucağından kıpırdanıyorum. Yeniden kurulanmam gerekecek.

"Şimdiden mi?" Kıkırdıyor ve beni nemli bir sarılmanın daha içine çekiyor.

Bu alfanın yüzüme yerleştirdiği tüm gülümsemeler yüzünden yanaklarım ağrıyor. "Sana bağlı olduğuma inanamıyorum," diye alay ediyorum.

Ama Sloan'ın saçlarıma gömdüğü öpücük samimiyetini sorgulamaya yer bırakmıyor. "Ben de yapamam, tatlım. Ben de yapamam."

Kurduktan ve giyindikten sonra Sloan beni daha önce hiç görmediğim bir salondan geçirerek Cillian'la paylaştığım yatak odasına götürüyor. Görünüşe göre Ancaire Kalesi yakın gelecekte kesinlikle keşfedeceğim gizli geçitlerle dolu. Burnumu sokma ihtiyacım bunu gerektiriyor.

Sloan çok rahat görünüyor, ben adımlarken yatağın kenarında oturuyor.

Olanlardan utanmıyorum. Cillian'ın intikamından da korkmuyorum. Sadece tüm bu belirsizlikler umurumda değil.

Bağ izim hakkında başkalarına yalan söylemek zorunda kalacak mıyız? İçgüdülerim evet diyor ama Sloan'la olan bağımı inkâr etmek yanlış olur. Ne de olsa kaderimizde var. Bu bağın çekim gücünü inkâr edecek herkese meydan okuyorum. Ben de dahil.

Dün gecedен sonra Cillian ve Oran'a bir şans vermekten başka bir seçenek göremiyorum. Onlara tekrar güvenmekten korkuyorum ve henüz affedilmeyi hak ettiklerinden emin değilim. Ama Sloan'ın sürü arkadaşlarına olan güveni, aramızdaki bağda sabit, demir atıcı bir varlık.

Ayrıca, diğer alfalarımla birlikte olmak onunla birlikte olmak gibiyse, bununla nasıl uzun süre mücadele edebileceğimi göremiyorum. Koku eşleşmelerini görmezden gelmek o kadar kolay değil. Öfkeme rağmen Cillian'ı ve onun şefkatinin içgüdüsel bir ilgi görme ihtiyacını karşılamasını özlüyorum. Tatlı sözlerini, yakışıklı yüzünü, beni çok değerliymişim gibi öpmesini özlüyorum.

Ancak yalancı krallarla olan geçmişim göz önüne alındığında, onun aldatmacası beni en derinden yaraladı. Belki de babamın yaptıklarından dolayı onu cezalandırmam haksızlık olur ama ikisi arasında paralellik kurmadan edemedim. Cillian'ı gördüğüm kadarıyla iyi bir kalbi var ve sevgisi gerçek görünüyordu; ikisi de bana babalık eden alfadan çok farklıydı. Yine de yoluma devam edebilmek için daha fazlasını öğrenmem gerekiyor.

Oran'la kafam karmakarışık. Hayal kırıklığının ciddiyetine henüz karar veremiyorum. Sloan gibi onun da tehlikeli bir durumda olduğunun farkındayım. Soylu bir aileden gelmesine rağmen, müstakbel kralıyla nişanlandığımda benim üzerimde hak iddia edecek gücü yoktu. Yine de Cillian'ın yaptığı gibi beni görmezden geldi ve kalbim hala algılanan reddedilmenin acısını çekiyor.

Onu çok uzun zamandır umutsuzca istiyordum - dudaklarının dudaklarımdaki hissini bir daha asla tadamayacağıma kendimi inandırmıştım - ve şimdi birlikte nasıl çalıştığımızı görmek için bir şansımız var. Her şeye rağmen böyle bir fırsattan vazgeçebileceğime inanmıyorum.

Başım dönüyor, bir nefes üflüyorum ve adımlarımı durdurup bağlandığım kişinin önünde duruyorum. "Gergin misin?" Cevabını bilmeme rağmen soruyorum.

Elimi tutuyor ve beni iki yana açılmış kalçalarının arasına çekiyor. Boğazımdaki görünür bağ izine sevgiyle baktığında kendini beğenmiş alfa gururunu hissedebiliyorum.

"Bu kaçınılmazdı, Ivy." Onun rahat tavırları ve bağdan yayılan güven duygusu çarpan kalbimi yatıştırıyor. "Talebimi kabul etmen beni onurlandırdı.

Keşke karşılığında ben de seninkini giyebilseydim."

Sloan kalçalarını kavıyor ve beni kalçasının üzerine tünemeye getiriyor. Anlık bir rahatlık kaplıyor içimi, bedenim onun kucaklayışıyla gelen güvenliğin farkına varıyor. Ne olursa olsun, o beni koruyacak. Aklımı, bedenimi, kalbimi. Cillian ve Oran'a aramızdaki bağı anlatmak, o yanımdayken o kadar da ürkütücü bir görev değil.

Sakallı yanağını öperek teşekkür ediyorum. Yine de onu kızdırma fırsatının kaçmasına izin . "Evet, bu oldukça adaletsiz görünüyor. Belki de gözüne girmeyi uman Omega'ları uzaklaştırmak için üzerinde bir işaret olmasını istiyorum. Belki bir marka ya da-"

Sloan gülüyor, belimi gıdıklıyor. Onun memnuniyeti güneşin sıcaklığı gibi içime yayılıyor.

"Arsız, omega. Dünyaya her parçamın sadece ve sadece sana ait olduğunu söylemekten mutluluk duyuyorum."

Kalbim onun sevgisinin büyüklüğüyle sıkışıyor ve ondan asla ayrı kalmak istemediğimden eminim. Yeni sarayıma gösterilmeyi hak ediyor - yanımda, kolumda, her bakımdan eşim.

"Başkalarına hakkımızda yalan söylemek zorunda kalacak mıyız?" Çaresizlik içinde soruyorum.

Sloan omuz silkiyor, sanki bunun pek bir önemi yokmuş gibi - neyin doğru olduğunu biliyor ve önemli olan da bu. "Uzun sürmeyecek."

Hâlâ nefret ediyorum ama onu saklamaktan duyduğum hoşnutsuzluğu dile getirecekken kapı çalınıyor. Alfa'm bana nazik bir gülümseme ve iyi bir önlem için yumuşak, kalıcı bir öpücük veriyor.

"Bunlar Cillian ve Oran olacak." Beni kucağından kaldırıyor ve oda kapısına doğru ilerliyor.

Kalbim yeniden çarpmaya başlıyor, ama Sloan'ın istikrarlı güvencesiyle kendimi olacıklara hazırlıyorum. Her şey iyi olacak, kendime hatırlatıyorum. Alfa'm bunun sözünü verdi.

Ancak odanın kapısını açtığında onu karşılayan Cillian'ın ya da Oran'ın sesi değildir.

"Oh. Şey, merhaba. Siz ?"

Tanıdık ritim karşısında donup kalıyorum. Bu kesinlikle gerçekleşiyor olamaz. "Sloan, Majesteleri. Lütfen beni affedin. Sizi kral sandım."

"Kral mı?"

"Aspen!" *İstemediğim* kapıya doğru *koşarak* bağıriyorum. Ağzımdan bundan sonra ne çıkacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, onun gerçeği öğrenmesine hazır olmadığım. "Ne güzel bir sürpriz. Sloan ve ben

Batı bahçe duvarı boyunca ortancalar için planları tartışıyoruz. İçeri buyurun."

Kardeşimin alaycı cevabı, aldatma becerilerim hakkında çok şey anlatıyor. Yine de odaya giriyor ve alfama ilgiyle bakıyor. "Ve tüm personel toplantılarını bu kadar erken saatte, *özel yatak odanda* yapıyorsun, öyle mi Ivy'ciğim?"

Yanaklarım yanıyor, nabzım çarpıyor. Yalan söylemekten nefret ediyorum. Dürüst olmak gerekirse bu konuda oldukça kötüyüm ve Aspen bilgi sızdırma konusunda bir usta. Ne kadar uzun kalırsa bu durum o kadar kötüleşecek. "Kraliçe olarak henüz ikinci günüm, bu yüzden henüz hiçbir şeyi alışkanlık haline getirmedim. Ama endişeniz dikkate değer," diye homurdanarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

Sloan kapıda nöbet tutuyor, gözleri fal taşı gibi açılmış, suçluluk duygusunun resmini çiziyor. Normalde sakın olan biri için bu tavır ve bağda yükselen endişe beklenmediktir. Ama bu ziyaret de öyle.

Aspen gözlerini kısarak bana şüpheyile bakıyor. Omuzlarımı dikleştirmek ve her şey yolundaymış gibi görünmek için elimden geleni yapıyorum. Ama gözleri boğazımdaki taze bağ izine takılınca şok içinde ağzı açık kalıyor. Bakışları önce Sloan'a, sonra da bana kayıyor ve dudaklarından karanlık bir kıkırdama dökülüyor. "*Bu* yeni bir şey."

Sikeyim.

Kötü. Bu çok kötü gidiyor ve buna bir son vermem gerekiyor.

"Bir şeye mi ihtiyacın vardı, Pen? Yoksa gerçekten çok mu sıkıldın da sabahımı mahvetmeyi uygun gördün?"

Aspen kaşlarını kaldırdı, muhtemelen blöfümü görmeyi düşünüyordu, ama bunun yerine

- "Lily ve birlikte kahvaltı etmeniz için size odama kadar eşlik etmek için buradayım. Görünüşe göre konuşacak çok şeyimiz var." Ses tonu tartışmaya yer bırakmıyor; sırtışı sinsî.

Sloan'ın omuzları derin bir nefesle birlikte çöküyor. Şansına, şimdilik paçayı kurtarmış görünüyor. Diğer yandan ben...

"Peki," diyorum kardeşimi etkisiz hale getirmek için omuz silkerek. Ama işe yaramayacak. Aspen çok anlayışlı biri. Ama kahvaltı boyunca onu yeterince oyalayabilirsem, belki sıkılır ve yoluna devam eder. "Yolu göster kardeşim."

"İzini bulması çok zor bir insan oldun, Ivy'ciğim," diyor Aspen.

Kız kardeşimiz Lily ile birlikte yemek yeme ısrarına rağmen kahvaltısına neredeyse hiç dokunmadı. Bugünkü ruh halinde muzip bir şeyler var. Dudaklarındaki sırıtışta, sanki tüm sırlarımı açıklayacakmışım gibi beni izleyişinde.

Şaşırmamalıyım, çünkü kardeşim çoğu zaman iyi bir şey yapmaz. Ancak bugün, dün gece olanlardan dolayı özellikle gerginim. Aspen'in niyetinden ya da vereceğim herhangi bir yanıtın ne çıkarabileceğinden emin olamıyorum. Başkalarının çizdiği çizgilerin arasını okumakta çok ustadır, bu yüzden dikkatli davranmam gerekecek.

"Öyle mi?" Bardağımdan bir yudum alıyorum. Kendi endişelerimden etkilenmemiş gibi görünmek bir kontrol egzersizi ama henüz kardeşime bir şey anlatmaya hazır değilim. Kendim için bazı şeyleri çözene kadar değil; örneğin iki özel alfayla nerede durduğum ve hepimiz arasındaki bu bağın ne anlama geldiği gibi.

Kaşlarını çatıyor, şüphesiz benim saptırmamı inceliyor. "Dün boyunca seni aradım ve tek bir kişi bile bana nereye kaçtığını söyleyemedi.

Sonra bu sabah sizi yatak odanızda garip bir alfa tarafından ısırılmış halde buldum."

Ses tonu suçlayıcı olmaktan çok meraklı, ama ben . Kardeşim, içinde bulunduğum durumun mahiyetini *bu kadar* kolay çözebilecek *kadar* anlayışlı biri değil elbette.

"Kral bana sahip çıktıktan sonra sana mı koşmalıydım kardeşim? Bağlanmamın göster-ve-anlat için uygun bir konu olduğunun farkında değildim."

Dudaklarımdan çıkan bu yalandan nefret ediyorum. Ama benim ve alfalarımın dışında kimse gerçeği bilemez. Durumumuzla ilgili çok fazla belirsizlik var ve ben henüz kocamı bile bu yeni gelişmeden haberdar etmedim. Tek umudum, eğer haberler benden önce ulaşırsa onun da bana ayak uyduracak kadar akıllı olması.

Bu sabah uyandığımda, boğazımdaki yepyeni bağ izinin oldukça heyecan yaratacağını biliyordum. Sloan'ın beni ısırmasına izin vermeyi düşünmemiş olsam da, içgüdülerimiz bizi alt etti. Muhtemelen benim yaklaşan kızgınlığım onun kızgınlığını tetikledi.

Ama pişman değilim. Onun memnuniyetinin sürekli varlığı bağlantımız aracılığıyla beni okşarken bunu yapamazdım. Yakınımda olmadığına bile, alfamın şefkati bağlantımız aracılığıyla yayılıyor. Kalbi bana olan güveniyle baş döndürücü. Her atışında, aldığı her nefeste, bu tomurcuklanan romantizm geliyor ve ben tüm bunların kolaylığına hayranlık duyuyorum.

Birlikte geçirdiğimiz bir gecenin ardından, Sloan'ın şimdiden benim önemli bir parçam olduğunu hissediyorum. Omega doğamı rahatlatan bir şekilde topraklıyor ve Cillian'ın yalanlarını öğrendiğimde yaşadığım tüm kargaşadan hoş bir şekilde uzaklaşıyor.

Sloan da benden sır saklamış olabilir ama koşullar çok farklı. Şu ana kadar aramızdaki bağlantıyı dile getirememesini anlayabiliyorum. Daha dün benim için bir yabancıydı ve böyle bir itiraf iyi karşılanmayabilirdi. Bunu nezaketle karşılayacağıma inanmak isterdim ama bunun doğru olduğundan emin değilim.

Cillian'ın yaptığı seçimleri anlamıyorum. Geçen yıl boyunca bana söylemek için pek çok fırsatı oldu. Düşün gecemizde bana söylemesi bile buna tercih edilirdi. Kral ve Oran'ın kendilerine göre sebepleri olduğuna inanmak istiyorum ama onların ihmalleri yüzünden kalbimde oluşan acıyı bastırmakta zorlanıyorum.

"Aranızdaki bağ bu kadar yeniyken, kralın bu sabah yanınızda olmamasını oldukça tuhaf buluyorum," diye tekrar söze giriyor Aspen.

Görünüşe göre benim iğnelemelerim ve saptırmalarım onun merakına karşılık veremiyor.

"Bağlanma hakkında ne biliyorsun, Pen?" Çatal-bıçaklarımı masaya bırakıyorum, devam eden müdahaleden bıkmış durumdayım. Soru niyetlendiğimden biraz daha sert çıktı ama gerçekten, burnunu ait olmadığı yere sokmaya devam etmek zorunda mı?

Kaşları kalktı, patlamamdan biraz şaşırdı. Ona kızdığım pek görülmemiştir. Ya da kardeşlerimden herhangi birine.

Lily boğazını temizleyerek konuşmada ilk kez kendini belli ediyor. "İyi misin, Ivy?"

Kız kardeşimiz, Aspen gibi, acı verici bir şekilde anlayışlı. Tek farkı, o kadar ısrarcı olmaması. Aslında Lily çoğu zaman duygu ve düşüncelerini kendine saklar, sadece önemli olduğunu hissettiğinde konuşur. Eğer sinirliliğime dikkat çekiyorsa, haddimi aşmış olmalıyım.

İç çekerek bazı gerçeklerin kardeşlerimle paylaşılabilceğine karar veriyorum. "Ateşim geliyor. Muhtemelen önümüzdeki birkaç gün içinde."

Aspen'in gözleri fincan tabağı gibi yuvarlak, yanakları kızarmış. "Tanrım, Ivy. Ben-ah, lanet olsun," diye kekeliyor kardeşim. "Sanırım tebrikler sırayla?"

"Büyüleyici." Gülüyorum. Evli olmama ve ilk çocuğumu doğurmaya hazırlanmama rağmen kardeşim beni hâlâ bir çocuk olarak görüyor. Aynı şey Hawthorn ve Sage için de söylenebilir. Rose geçen yıl ilk kızgınlığını yaşadığında onlar da aynı derecede utanmış ve ne diyeceklerini bilememişlerdi.

"Ne kadar hoş." Lily gülümsüyor ve masanın öbür ucuna uzanıp elimi sıkıyor. "Bir düğün, bir koku maçı ve senin ateşin, hepsi birbirine bu kadar yakın. Şükredecek çok şey var."

"Taç giyme törenini unutma." Aspen kısa süreli zihinsel dalgınlığından kurtulmuş gibi görünüyor ve ikimize de sevgiyle gülümsüyor. "Prens Ciaran bunun çok güzel bir etkinlik olacağından emin olmak için çok çalışıyor."

Sesinde algıladığım gurur mu? Arkadaşımın kardeşinden bahsederken gözlerinde yıldızlar mı beliriyor? Aspen'in de pek çok sevgilisi olduğunu biliyorum ama onu hiç bu kadar aşık görmemiştim.

"Duyduğuma göre Prens Ciaran'ın tek yaptığı bu değilmiş." Kendime engel olamıyorum. Daha önceki tüm meraklı tavırlarından sonra, en azından bunu hak ediyor.

Kardeşimizin yanaklarındaki allık derinleşirken Lily kıkırdamalarını bastırmaya çalışarak ağzını kapatıyor. Kısaca, bir sürünün Aspen'e benzer şekilde uyup uymayacağını merak ediyorum. Ciaran'a karşı bariz hisleri göz önüne alındığında, aşklarından ne çıkacağını kim söyleyebilir? Daha çılgınca şeyler de oldu; benim durumum bunun kanıtı.

"Lily, sevgili kardeşim." Aspen hınzırca sırıtıyor. "Bu kadar konuştunuz ama Namara'da nasıl vakit geçirdiğinizi duymadık."

Küçük kardeşimin genellikle sakın olan tavrı hızla sarsılıyor: titreyen elleri neredeyse çay fincanını düşürüyor. "Sadece... okuyorum," diye mırıldanıyor.

Kardeşimle bakışıyoruz, aramızda konuşulmayan duygular geçiyor.

Bi

z. *Bir şey saklıyor. Ne kadar ilginç.*

"Merak ediyorum, Ivy, belki de sadece sen ve ben Güzel alfa prensleri için penchants," diye alaycı bir şekilde fısıldıyor Aspen, sanki Lily *orada değilmiş* gibi.

Aspen kız kardeşimizi kızdırmak için çılgınca bir tahminde bulunuyor yoksa benim sahip olmadığım bir içgörüyü mi sahip bilmiyorum. Her iki durumda da, ilgimi çekti.

Callan mı? Gözünün kaydığı söylentilerine bakılırsa, bu konuda ne hissettiğimden emin değilim. Lily'miz çok tatlı. Belki de Prens Callan gibi bir çapkın için fazla tatlı. Ama yakışıklılığını inkar edemem. Ne de olsa kocam da aynı güzel yüze sahip.

Öfkeyle kızaran Lily, tehditkâr bir tavırla elindeki tereyağı bıçağını Aspen'e doğrultuyor. "Yine başlama, seni meraklı sefil."

Elimizde değil; üçümüzden kahkahalar fişkırıyor; özgür, kolay, besleyici. Kardeşlerimle geçirdiğim bu anların çok değerli olduğunu hatırlatıyor. Sonsuza kadar kalabilmelerini her şeyden çok isterdim.

Kahvaltımıza devam edemeden odanın kapısı çalınıyor ve hemen ardından tatlı bir yanık kokusu geliyor. Kimin geldiğini anlamak için dönmeme gerek yok.

"Majesteleri," diye selamlıyor Oran, "Ekselansları. Lütfen böldüğüm için bağışlayın. Ama korkarım kral, kraliçesinin huzuruna çıkmak istiyor."

"Seni arayan bir alfa daha, kardeşim. Ne güzel bir sabah." Aspen'in dudaklarında oluşan sırıtışı duyar gibiyim. Geçirdiğim günleri bir bilse, dedikoducu aklını kaybederdi.

Dehşet içime ağır bir şekilde çöküyor. Çıglık atıp onları yuvadan zorla çıkardığımdan beri Oran'ı ya da Cillian'ı görmemiştim. Bırakın Cillian'ı görmeye sürüklenmeyi, şu anda Lord Rafferty'nin gözlerinin içine bakmaya bile hazır olduğumdan emin değilim.

Sloan'ın tenimi süsleyen izi hakkında ne düşünecekler? Kızacaklar mı? Sevinecekler mi? Belki de Cillian evliliğimizi geçersiz kılacak ve beni ülkesinden tamamen sürgün edecek.

İçimi çektim ve yerimden kalktım. Kader benim için her ne saklıyorsa, onunla yüzleşmemin tam zamanı gibi görünüyor.

A ll gece arkadaşımı tekrar gördüğümde ne söyleyeceğimi prova ettim. Hepsi boktandı ve yeterince iyi değildi, konu ona geldiğinde nasıl hissettiğimi asla tam olarak kapsamıyordu.

Beni alt üst ediyor, Ivy'mi. Onun varlığı beni delirtiyor. Bizim bağımız da böyle mi hissettirirdi? Çıldırılmış, bağısız? Böyle bir şeye nasıl dayanabilirim? Ve bunu neden istiyorum ki? Sloan, o ve ben bağlandığımızda içimdeki fırtınanın dineceğinden emin. Hepimizi topraklayacağını söylüyor ama bağlanma hakkında gerçekten ne biliyor ki? İkinci el hikayeler gerçeğin yerini tutmaz.

Ne söylemeye çalışırsam çalışayım, ona üzgün olduğumu söylemek ve beni sevmesini istemek için kaç yol düşünürsem düşüneyim, Ivy dönüp bana baktığı anda tüm düşünceler kafamdan uçup gidiyor.

Her zamanki gibi ruhani. Uzun, toprak rengi saçları parlıyor, gözleri mavinin en derin tonlarında usta bir çalışma. *Gerçek dışı.*

Omega'm güzelliğın sınırlarına meydan okuyor.

Ama bu sabah, onun güzel gözleri ya da gül yaprağı dudakları değil, zarif boynunu süsleyen parlayan gümüş hilal beni susturdu.

Tanrım. Sloan ne *halt* etti?

Odadan çıkıyorum, panikliyorum - bu panik mi? Göğsümdeki bu hızlı gümbürtü mü?

Ivy, Sloan ile bağ kurdu ve bu kesinlikle iyi bir şey değil, planladığımız şey de bu değildi. Peki neden sırtıyorum ve gülmek için can atıyorum?

Sikeyim.

Sloan ile bağ kurdu. Bahçıvan. Sevgili kraliyet kocasından önceki sıradan doğan alfa. Sloan tüm soylulardan iki kat daha alfa ama onu hayatım boyunca tanıdım. Onu bir gündür tanıyor ve şimdiden onu sahiplenmesine izin mi verdi?

Onu seçti.

Umut, kalbimi çevreleyen taş duvarları çatlatıyor.

Belki gerçekten her şeye sahip olabiliriz. Belki beni isteyebilir çok

Kahretsin, bu panik değil. Bu *delilik-gee*.

Cillian aklını kaçırarak. O bir plançı, çok dikkatli bir adam.

-Ama görünüşe göre kurduğumuz bu yeni hayatta tüm bahisler kapandı. Ivy üzerimize ışık, kaos ve *büyük* getirdi.

"Lord Rafferty." Koridora adım atıp kaşlarını kaldırarak bana bakarken ipeksi sesi arkamdan çınlıyor.

"Büyüleyici," diyorum, gözlerim boğazında. Yutkunduğunda nasıl sallandığını izliyorum. İşaretimin orada da oldukça güzel görüneceğini düşünüyorum.

Ruhu benimkiyle sarmaş dolaş olurken onu ağızda tatmak için neler vermezdim.

"I-" Duraksıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış ve kendini nasıl açıklayacağını bilemiyor.

Ama ihtiyacı yok. O mükemmel. Bir başyapıt.

Benimkini.

Bizimki, öyle görünüyor ki, sonunda.

"Göz kamaştırıcısın, omega. Sloan'ımıza ne büyük bir hazine verdin."

Böyle bir şeyi dile getirmek, olan bitenle ilgili gerçekleri açıkça söylemek tehlikeli. Ama Cillian'a ulaşmadan önce, bunu duymalı. Bağ kurmanın ne kadar kutsal ve güzel olduğunu bilmeli. Bana kızgın olabilir ama o benim dostum. Bana izin verdiği sürece ona övgüler yağdırmak istiyorum.

"Teşekkür ederim," diye nefes alıyor. İzi takip etmek için uzanıyor ve parmaklarımın altındaki tenini düşündükçe ürperiyorum. Onu bu kadar güzel bir şekilde işaretlemekten başka bir şey istemezdim - ona hayran olacağı bir şey daha vermek.

Zamanla, umarım. Eğer beni buna layık bulabilirse. Tanrılar biliyor, değilim. Ama umut güçlü, uyuşturucu bir şeydir. Dünya onu benden aldığı gibi, Ivy de geri verdi.

"Kralın beni istediğini mi söylediniz?" diye soruyor.

Soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışıyorum ve gözlerimdeki ısıltıyı kırıştırıyorum. "Odanızda. Bekliyor."

Alt dudağını ısıtıyor. Suç sayılmayacak kadar şehvetli bir hareket. "Peki sen de orada olacak mısın, alfa?" Ivy'nin kokusu tatlılaşıyor, gözleri şehvete benzeyen bir şeyle camlaşıyor. Tanrıça. O yakınımdayken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Ne kadar istersen o kadar orada olacağım, omega."

Başını sallıyor ve kralının beklediği yere doğru kısa bir yürüyüş yapmak için dönüyor. Arkadan görünen manzara fazlasıyla baştan çıkarıcı. Her adımında, kalçalarının her sallanışında onun yörüngesine adım daha giriyorum.

Umarım beni bir daha ışığının sıcaklığından mahrum bırakmaz. Çok sarhoş edici ve onu kaybetmeye dayanamam.

Şato koridorlarında ilerlerken kendimi "Sarmaşık-Majesteleri," diye düzeltiyorum.

Başını çeviriyor, gözleri yumuşak ve sorgulayıcı. "Lord Rafferty?"

Dün gecedен beri taşıdığım acıyı bırakarak nefes veriyorum. Ne zaman kendimi bu kadından mahrum çalışsam, ne kadar aptal olduğumu hatırlıyorum. "Çok özür dilerim." Bana inanmasına, yapılanların birlikte geleceğimiz için, onun sağlığı için yapıldığını bilmesine ihtiyacım var. Cillian açıkladığında daha iyi anlayacağından eminim.

Ivy'nin cevabı dudağını bükmek ve okyanus gözlerinde hararetle bir özlem. "Biliyorum Oran."

Geri dönüp yoluna devam ettiğinde, sırtışı bu yeni gün kadar parlak.

Omega'm beni affedecektir. Sloan' verdiği onuru bana da verecektir. Kelimelerle söylemediğini, sevgi dolu bakışlarıyla söyledi.

Arkadaşım bana sahip olacak.

Önce kendimi kanıtlamam gerek.

A Güneş ufuk çizgisini aşar aşmaz, dostumu tekrar görmek için can atıyordum.

Ivy'nin fikrini değiştirip yuvaya dönmemizi isteyebileceği umuduyla yatak odamın etrafında volta atmaktan başka bir şey yapmadım. Ama onu hayal kırıklığına uğrattım, benden şüphe duymasına neden oldum. Tek umudum Sloan'ın Oran ve benim başaramadığımızı başarmış olması.

Bu sürünün yürümesi için Ivy'nin hepimizi alfası olarak kabul etmesi gerekecek. Bu yüzden en azından Sloan'la aralarındaki bağı geliştiriyor olmalarına sevindim - fırtına bulutlarının arasında küçük bir umut ışığı.

Oran'ı onu çağırması için gönderdiğimde, bize gelmesini beklemem gerekip gerekmediğinden emin değildim. Bunu yapsaydım, işleri düzeltmekle ilgilenmediğimi düşünür müydü? Onu reddettiğime inanır mıydı?

Sikeyim.

Her şey karmakarışık.

Bu sabah bana sadece birkaç dakika verirse, neden yalan söyleme ihtiyacı hissettiğimi anlamasını sağlayabileceğimden eminim. Ama ya hasar geri alınamayacak kadar derinse?

Saçımı çekebileceğime ikna olduğumda, Sloan kapıyı çalıyor. Her zamanki gibi davet edilmeyi beklemeden içeri girmeden önce üç kez hızlıca vuruyor.

Burası benim olduğu kadar onun da odası. Onunla ve Oran'la her şeyi paylaşmaya hazırım. Hayatımın büyük bölümünde bana öz kardeşlerim kadar yakın oldular.

"Günaydın," diyor parlak gözlü bir coşkuyla. Şanslı herif.

Söylemesine bile gerek yok. Ivy'nin dün gece ona dokunmasına izin verdiğini biliyorum çünkü aynı dün sabah hissettiğim gibi görünüyor.

Onunla birlikte olmak şimdiye kadar yaşadığım hiçbir şeyle kıyaslanamaz. Bedenini, kalbini herhangi birimizle paylaşması bir mucize. Sloan için mutluyum ama onun cömertliğinin ayrıcalığını kısa bir süreliğine de olsa kaybetmiş olmak benim için çok üzücü.

"Öyle mi?" İç çekerek sordum.

Sloan gelip karşıma oturuyor ve yarısı yenmiş kahvaltımı karıştırıyor. Uyuyamadığım gibi yemek de yiyemiyorum, omega'mın sıkıntılı olduğunu bilmek, özellikle de bununla bir ilgim varsa.

"Öyle olacak. Eşimize inan," diyor Sloan, dünyayı yepyeni bir ışık altında görüyormuş gibi gülümseyerek, sesi kuşku uyandıracak kadar melodik.

"Farklı görünüyorsun. Dün gece ne oldu?"

Paket arkadaşımın gözleri kocaman açılıyor ve hemen ağzına bir tart tikiştiriyor. Konuşuyor ama hepsi yemeğin etrafında saçma sapan şeyler. *Bu* hiç şüpheli değil.

"Sloan," diye bastırıyorum. "*Ne yaptın sen?*"

Bana bakıyor, suçlu ve sırtıyor, sanki bana aptalca bir şey yaptığını söyleyecekmiş gibi-

"Günaydın Majesteleri... Bay O'Malley." Uşağım Niall seslenince irkildim. İçeri girdiğini bile duymamıştım, nasıl oldu bilmiyorum.

Niall bir ahır kadar geniş ve Sloan'dan bile daha uzun boylu. O bir alfa, böyle prestijli bir pozisyon için genç ama çok çalışkan ve olabildiğince nazik. Ayrıca, personelin geri kalanından hiç şikayet duymadım. Görünüşe göre onun gibi yakışıklı, bağlanmamış bir alfanın etrafta olmasından oldukça hoşlanıyorlar.

Sloan ve benim oturduğumuz yere doğru yürüyor ve tabakları topluyor. "Günaydın, Niall. İyi misin?"

"Gerçekten de öyleyim, Majesteleri. Muhtemelen sizin iyi olmasa da."

Göz kırıyor.

Göz kırıyor.

Ne kadar garip.

"Oh?" Kıkırdıyorum. "Nedenmiş o?"

Niall kaşlarını çattı. "Bir saat kadar önce Prens Aspen'in odasında kraliçeye kahvaltı servisi yaptım."

Harika. Ne kadar da gizemli ve yararsız.

Sloan öksürüyor, panik içinde ağzına tıktığı her neyse boğuluyor. Kendini dışarı atmaya hazır gibi görünüyor.

Şimdi bu işin aslını öğreneceğim.

"Ve söyle bana Niall, karım bu sabah nasıldı?"

Gergin bir kahkaha atıyor, gözlerini Sloan ve benim aramda gezdiriyor, sanki o da burada her ne halt oluyorsa tedirgin olmuş gibi. "Boynundaki bağ işaretinden dolayı neredeyse parlıyordu."

Oh, aşkına.

Uykusuzluk ve Sloan O'Malley'nin muazzam aptallığı yüzünden gözlerimdeki ağrı artıyor. Odada Niall olmasaydı, ellerimi onun boynuna dolayacaktım.

Aklından ne geçiyordu?

"Evet, bağlılığımın işareti." Dişlerimi sıkıyor, her kelimededen damlayan öfkeyi gizlemeye çalışıyorum. "Ben çok şanslı bir alfabim. Kraliçe masallara konu olur." Niall rahatlamış bir nefes vererek gülümsüyor. "O gerçekten de nadir bulunan bir güzellik, Majesteleri. Bir şeye ihtiyacınız yoksa ben yoluma gideyim o zaman.

başka?"

Tabak tepsisini alıp giderken ona zaman ayırdığı için teşekkür ederek el sallıyorum.

Kapı kapanıp da sadece ben ve sürü arkadaşım kaldığımızda bakışlarımı tekrar ona çeviriyorum. Tükürmek istediğim zehir gözlerimden fışkırıyor olmalı, çünkü sürü arkadaşım iri yarı olmasına rağmen kesinlikle korkmuş görünüyor. "Şimdi Cillian," diyor büyük bir dikkatle, sanki ben vahşi bir hayvanmışım gibi

Yanlış bir hamle yaparsa vurabilir.

"Aklını kaçırmış olmalısın!" Kükredim. "Tabii ki öyleydin! Anlamıyorsun-"

Alay ederek sözünü kesiyorum. Onun ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu çok iyi anlıyorum. "Aslında anlıyorum. Ona dokunan tek kişi sen değilsin, Sloan. Dişlerimi onun mükemmel boğazına geçirmek istemediğimi mi sanıyorsun? *Beklemek konusunda anlaşıştık.*"

Buna inanamıyorum. Benim aklı başında arkadaşım. Baş alfamız, bizi ayakta tutması gereken kişi, aşık bir aptal gibi davranıyor.

Tanrı aşkına.

Tamam, belki de öyledir ve ben de öyleyim. Ama bununla ne yapmamız gerekiyor?

"Bunların hepsi seninle ilgili zaten," diye homurdanıyor.

"*Ben mi?*" Elbette onu yanlış duyuyorum ve lanet dişlerini kendine saklayamadığı için *beni* suçlamaya çalışmadı.

"*Bizi* bekleten sensin. Sana bunun kötü biteceğini söylemiştim. Şimdi omega kızgınlığının sınırında, beni azdıracak kadar güzel kokuyor. Ve onu ısırmam için *bana yalvardı*. Eğer onu reddedeceğini düşünüyorsan, tekrar düşün."

Saçlarımı yolarak inliyorum. Kafam çok dolu. Yorgun ve kızgınım ama aynı zamanda onun haklı olduğunu da biliyorum. Ben onu sahiplenmeden önce sormayı bitiremezdi. Eğer düğün gecemizde hazır olduğunu belirtmiş olsaydı, ben de aynısını yapardım.

Ama Sloan'a sorduysa... *Tanrılar*.

Bir şeyin farkına vardığımda panik biraz azalıyor.

Eğer Sloan'dan onunla bağ kurmasını istediye, bu *harika*. Bunu gerçekten isteyebileceği anlamına gelir. *Hepimizi istiyor*.

"Sen lanet olası bir ," diye .

Dürüst olmak gerekirse kafam karıştı. Onun adına mutluyum, istediğimiz de buydu. Ama sürümüzden mahkemenin haberi olmadan, işler şimdi kesinlikle daha da zorlaştı. Yalan söylemek zorunda kalacağız ve bu kadar harika bir şey hakkında yalan söylemek bana doğru gelmiyor.

"Evet. Ama şanslı bir ."

Kıkırdıyorum ve masanın öbür ucuna uzanıp Sloan'ın elini tebrik etmek için tutuyorum. "Nasıl bir şeydi?"

Sloan çok lanet kaprı ile iç çekiyor. "Büyülü, kardeşim. Tarif edilemez. Buna bayılacaksınız."

Özlem beni pençelerine alıyor, kalbimin etrafını sarıyor ve göğsüm çökecekmiş gibi hissedene kadar sıkıyor. Omega'mızı ruhumun tam içinde, onu güvende tutabileceğim ve besleyebileceğim bir yerde hissetmek istiyorum. O benim için dünyadaki en değerli şey - o ve bu sürü.

"Senin adına sevindim Sloan," diyorum ciddi bir şekilde.

Gümbür gümbür bir kahkaha atarken kaşları havaya kalkıyor. "*Tanrıça ağladı*, Cillian, eğer mutluluk dediğin buysa, seni kızgın görmek istemediğimden eminim."

Gülümseyerek ona vuruyorum. Sürü arkadaşım her zaman şakacıdır. Dünyamızın ağırlığına her zaman hafiflik getirir.

Tanrılar onu seviyor.

"Hayatımızı karmaşık hale getirdin, hepsi bu."

Omuz silkiyor. "Onları karmaşıktırma. Sen lanet olası bir kralısın. Hepimizin ellerimiz ve dizlerimiz üzerinde yürümesini emredebilirsin ve saraydaki o kibirli aptallar senin gözüne girmek için yere kapanırlar."

Otoritemi hatırlayarak inliyorum. "Babamın yapacağı bir şeye benziyor. Başkalarını düşünmeden taleplerde bulunmak."

"Yaptığın şey iyi bir şey Cillian. İnsanları kurtaracak, omegaları kurtaracak. Ivy gibi. Kendini o sık kafalıyla kıyaslamayı bırak." Sloan omzumu kavrayıp ikimizi de sabitledi.

"Teşekkür ederim," diye nefes alıyorum. Onun bana duyduğu güvenle kalbim biraz daha rahatlıyor.

Sloan boğazını temizliyor, dudaklarında bir gülümseme. "Ivy neredeyse geldi. Onun endişeli küçük kalbinin bağda attığını hissedebiliyorum. Hazır mısın?"

Kahretsin, bu büyülü. Tam da söylediği gibi. Yakınında bile onu hissetmek, ruh halini bilmek ve onu yatıştırma gücüne sahip olmak? Onu her an sevmek için sabırsızlanıyorum.

Kader bize gerçekten iyi davrandı.

"Olmak zorundayım," diye cevap veriyorum. "Onun kalbine geri dönmek istiyorum." "Olacaksın," diyor kendinden emin bir şekilde.

Bir sonraki an, oda kapıları açılır. *Lanet Oran*. Asla kapıyı çalmaz.

Ama yanında benim omega'm var - boynunu süsleyen gümüşü yeni bağ işaretiyle Kader tarafından kutsanmış güzel eşim.

O bir vizyon ve ben tamamen büyülendim.

Gods, Oran Rafferty içime tarif edilemez şeyler yapıyor. Sloan'ın işaretine duyduğu saygı... en hafif tabirle beklenmedikti.

Dün gece onu yuvadan kovduktan sonra Oran'ın Sloan'ın beni ısırmasına izin verdiğim için öfkeleneneğini -belki de kıskanacağını- düşünmüştüm. Ancak gün ışığında, bu beklentide bir anlam göremiyorum. Eğer alfalarım her zaman bizim bir sürü olmamızı istedilerse, bu bağ bizi sadece bu amaçlara bir adım daha yaklaştırdı.

Bunca zamandır bu adamlar benim gelişime hazırlanıyorlardı ve beni birbirimize ait olduğumuza ikna etmeyi umuyorlardı. İronik bir şekilde, Cillian bana koku eşleşmemizden bahsetseydi, o ve diğerleri benim böyle bir imkânsızlığa duyduğum ortak arzuyu öğrenmiş olacaklardı. Sır saklamak sadece birleşmemizi daha da zorlaştırdı.

Tüm entrikalarıyla birlikte, toplumun bize karşı çalışma şekliyle mücadele etme planlarının inceliklerini merak ediyorum. Ailem nasıl tepki verecek? Ve en ilginç soru: eğer kızgınlığım yaklaşırsa, tüm alfalarım beni görecekti mi? Bunu nasıl açıklayacağız?

Bir noktada beslenmeye ihtiyacımız olacağı için birilerinin bilmesi gerekecek. Daha önce hiç çıkmamıştı, ama araştırmamdan anladığım kadarıyla oldukça kuvvetli bir durum gibi görünüyor.

Bunu düşünürken bile yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. Kendimi hem Cillian'a hem de Sloan'a vermiş olsam da, hepimizin *yatakta* birlikte olabileceği gerçeğini hiç düşünmemiştim.

Artık ihtimaller dahilinde olduğuna göre, olasılıklar karşısında adeta coşuyorum.

"*Siktir*," diye inliyor Oran, kokum şehvetle kabarıırken.

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum. Ona parfümümle işkence etme fikri oldukça hoşuma gitti. Dün gece ona inanılmaz derecede kızgınken, onu gördükten ve tatlı, dumanlı kokusunu kokladıktan sonra farklı bir düşünceye kapıldım.

Oran'ın bana bakışıyla, sanki o benim emrimdeymiş gibi, beni reddetmek istediğine inanmakta güçlük çekiyorum.

Belki de basit bir bakıştan bu kadar çok şey çıkardığım için aptalım, ama sonuçta o benim dostum. Kalbinin iç işleyişi bana neredeyse içgüdüsel geliyor.

Aceleci davranmak istemiyorum; bu sabah daha yapılacak konuşmalar var. Ama düşünceli dostumla baş başa vakit geçirme ve aramızdaki bağın bizi nereye götüreceğini görme arzumu inkâr edemem.

Diğer yandan Cillian'ı görmek için sabırsızlanıyorum. Ne de olsa kalbime en çok zararı o verdi. Onunla ve birlikte yaşayacağımız hayatla ilgili fantezilerim vardı.

Oran ve Sloan her zaman ulaşılamazken -sadece rüyalarımda ulaşılabilirken- Cillian gerçektir. O ve ben her zaman birlikte olacaktık ve keşke o da geleceğimize benim duyduğum güveni duyabilseydi.

Sadece annem gibi aptal yerine konmak istemiyorum. İçgüdülerim bana kocamın babama hiç benzemediğini söylüyor ama evliliğimiz yalanlarla başlamışken buna inanmak zor.

Oran ve ben odama yaklaştıkça kalbim gergin bir enerjiyle çarpıyor. Bu konuşmadan ezilmiş ya da sevinçli bir şekilde ayrılabilceğimi bilmek bile başa çıkılması zor bir şey.

Çok şey değişiyor, çok şey tehlikede ve bunları sindirmek için çok az zamanım oldu. Ama kader beni buraya getirdi. Bana bu görevi, bu alfaları bir sebepten dolayı verdi.

Oraya vardığımızda, göğsümdeki isyan dolu çarpıntıyı yatıştırmaya çalışmak için kapıda duraklıyorum. Oran arkamdan yaklaşıyor - kokusu etrafımı sarıyor, ciğerlerimi dolduruyor ve içimde bir ateş yakıyor. Arkamdaki varlığı, önümde ne olursa olsun, bununla tek başıma yüzleşmeyeceğimi bilmemi sağlıyor.

"Sana her şeyi anlatacağız, Ivy. Lütfen seni asla incitmek istemediğimizi bil." Oran fısıldar.

Ona inanıyorum. O kadar yalandan sonra neden bilmiyorum ama inanıyorum. "Hazırım," diye nefes alıyorum, kendimi çelikleştirerek.

Oran bir elini boynumun dibine koyuyor, parmakları Sloan'ın bağ izini takip ediyor. Hızlı, çalıntı bir dokunuş ama vücudum temasla yanıyor.

"Büyüleyici," diyor Oran -bu sabah ilk kez değil- ve ben yine eriyorum.

Yanımdan geçip gidiyor, kapıyı açmadan önce omuzlarımızın birbirine değmesine izin veriyor. Kapıyı çalmadığını fark ediyorum ve aşinalık - orada olma hakkına duyduğu güven - dudaklarıma bir gülümseme getiriyor.

Eğer bir sürü olacaksak, aramızda hiçbir sınır olmamalı. En azından ben öyle düşünüyorum. Ama ben sürüler hakkında ne bilirim ki?

Belki de bugün öğreneceğim gündür.

Derin bir nefes alarak ateşli alfamın peşinden gidiyor ve geleceğime adım atıyorum.

En son Cillian'ın odasında bulunduğumdan bu yana bir ges geçmiş - en azından tek bir günde ne kadar çok şey değiştiğine bakılırsa öyle görünüyor.

Dün yeni kocamın dudaklarının bedenimde gezinmesiyle uyandım. Fısıldadığı her kelime ve bana bahsettiği her onsluk zevkle, yeni aşkın ateşi alevlendi. Birlikte geçireceğimiz yeni hayatımıza daha mükemmel bir başlangıç hayal edemezdim. Ama bu mutluluk Cillian'ın yalanlarını öğrendiğimde yok oldu.

Geçtiğimiz yıl bana bir rüya sattı. Tüm bunlar olurken onu destansı boyutlarda bir kaideye yerleştirmeme izin verdi.

Niyetim çok tatlıydı, yazışmalar yoluyla bana kur yapmak için çok çekici ve düşünceliydi. Beni ve geleceğimizi etkileyecek önemli bilgileri atladığını çok az biliyordum.

Beni *derinden* yaraladı. Babamın sahtekârlığı ve ihaneti yüzünden katlandığım onca şeyden sonra, beni aldatmayı aklından bile geçirmeyecek bir ortakdan başka bir şey istemedim. Cillian'la sahip olduğum şeyin bu olduğuna inanıyordum ve bunu lekelediği için onu nasıl affedeceğimi bilmiyorum.

Yine de Oran ve ben salona girdiğimizde, vücudumun ve kalbimin Cillian'la anlaşmazlık içinde olmak istemediğini inkâr edemem.

Korkunç görünüyor. Bu kadar güzel birinin görünebileceği kadar berbat. Gözlerinin altında koyu halkalar var; solgun teni bana muhtemelen gözünü kırpmadan uyuduğunu söylüyor.

Onun bu kadar perişan olduğu düşüncesi kalbimi sızlatıyor.

Bir koku eşleşmesi olması biraz çıldırtıcı. Her ne kadar kızmayı hak etsem de, onun canının yanması düşüncesine dayanamıyorum. Ve sonra onun kokusu, okyanus kayalıklarındaki temiz havayı solumak gibi. Tuz, deniz ve özgürlük. Burnumu boynuna gömmek ve sarhoş olana kadar koklamak istiyorum.

Sürü arkadaşının yanında duran ve yüzünde geniş bir sırıtiş olan yakışıklı bahçıvanımla aramdaki bağı biraz aşağı çekince göğsümde bir eğlence parıldıyor. Benim çelişkili duygularımı tahmin edebiliyor. Seçimlerimde beni destekleyeceğini bilsem de, Cillian ve benim için tüm umutların kaybolmamasından memnun olduğuna eminim.

"Günaydın sevgilim," diyor Cillian, hemen yüzünü buruşturarak. Tam da ben

Yap.

Her nasılsa bu sevgi dünkünden daha farklı hissettiriyor.

daha yeni iyileşmeye başlayan bir çürüğü dürtüyor. "Günaydın."

Onlara doğru yürüyorum ve Sloan sandalyemi çekmek için öne çıkıyor. Şakağıma bir öpücük konduruyor ve taze kokusuyla bana destek oluyor. "Seni özledim," diye fısıldıyor ve başparmağıyla bağ izime uzanıyor.

Nefesim kesiliyor, yeni bir arzu dalgasına kapılıyorum - tıpkı Oran'ın yaptığı zamanki gibi. Beni yakmak için bu kadar kolay erişime sahip olmaları adil değil.

"Bunun üzerinde daha fazla zaman harcamam gerekiyor," diye kıkırdıyor. "Yeterince ."

Yerime oturmadan önce onu usulca öperek, "Sen de ona meylettin, açgözlü alfa," diye azarlıyorum.

Oran ve Cillian gözlerinde özlemle ikimize bakıyorlar.

Kahretsin.

Bunu yüzlerine vurmak istememiştim. Sadece, Sloan'la olan her şey çok yeni ve ışıltılı. Yeni bağlandığımız için ona karşı büyük bir çekim hissediyorum.

Cillian yutkunuyor, gözleri boynuma kayıyor. "Bu çok güzel, omega. Gümüş rengi teninde çok hoş duruyor."

Hem Sloan hem de ben gurur duyuyoruz. Bu çok güzel.

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Kafamı toparlamaya çalışırken aşinalığın aksine nezaket göstermeye çalışıyorum.

Cillian belli ki bundan nefret ediyor, omuzları çöküyor. "Ivy, lütfen-

" "Lütfen, ne?" Tersliyorum. "Sana kızgıyım."

Sloan bana doğru uzanıyor ve beni sakinleştirmek için elimi tutuyor. "Neden bazı şeyleri açıklamasına izin vermiyorsun, tatlım? O zaman sorularını yanıtlayabilir ve duygularını ele alabiliriz."

İçimi çekiyorum, ona dilimi çıkarmak gibi çocukça bir şey yapmamak için elimden geleni yaparken başımı sallıyorum. Sloan'ım çok mantıklı biri, oysa benim tek istediğim ona saldırmak.

Üçüyle aynı anda oturuyor olmak çok tuhaf - hayatım için gerçekçi olarak beklediğim her şeyden çok farklı. Neredeyse gülmek istiyorum. \

Sanki gerçekliğimden çalınmış ve bir peri masalının içine atılmış gibiyim. Burada, Namara'nın yemyeşil krallığında olduğu gibi, sihir var ve kalbimdeki her hayalin gerçekleşmesini sağlayabilirim.

"Dinliyorum," diyorum, muhtemelen gerekenden biraz daha sert bir şekilde.

Cillian derin bir nefes alıyor ve gözlerimin içine bakarken kendini çelikleştiriyor. "Annemin halktan biri olarak doğduğunu biliyor muydun?"

Gözlerimi kırıştırap başımı sallıyorum, bunu daha önce hiç duymadığımdan eminim.

"Doğru, şey..." Cillian şöyle diyor. "Annem kalede çalışıyordu, tam olarak mutfakta. Gördüğünüz gibi çok güzeldi. Bir omega. Ve çok nazikti. Çok sevilirdi ve ne yazık ki babamın dikkatini çekti. Babam onu takıntı haline getirmişti ama genç bir kralın prestijini bir kenara bırakıp onunla evlenmesini beklememesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu yüzden onun tekliflerini defalarca geri çevirdi. Ona sahip olamayacağını bilmek onu çılgına çevirdi. O kadar çıldırdı ki nişanı bozdu ve annemden onunla evlenmesini istedi."

Dinliyorum, niyetliyim. Kulağa tedirgin edici geliyor, anlatış şekli. Kasırğa aşkı gibi değil.

"Peki başka seçeneği var mıydı?" Cillian devam ediyor. "O kraldı. Ve yakışıklı, ve o zamanlar-"

Sloan, "Kocaman bir hıyar," diye homurdanarak gerginliğe biraz ciddiyet katıyor.

"Aynen öyle." Cillian başını sallıyor. "Annem onunla evlenmeyi kabul etti ve kısa bir süre sonra bana ve kardeşlerime hamile kaldı. Üç varisle birlikte

Namarian tahtı, babam kendinden geçmişti. Bir süre için her şey yolundaydı."

"Ama?" Soruyorum, hikâyesinin tuhaflığını açıklayacağı yerin burası olduğunu hissederek

davranış.

Tereddüt ediyor, Oran ve Sloan'a bakıyor ve alnını kırıştıran bir endişeyle bana dönüyor.

"Ciaran, Cal ve ben sekiz yaşına geldiğimizde annem çok hastalandı."

Anlayışla mırıldanıyorum. Annem için de benzer bir hikaye. Ve saraydaki birçok omega için de. Gerçekten bir trajedi.

"O sizin ve benim gibi büyümedi, bu yüzden bu hastalığın normal olmadığını farkındaydı."

Kaşlarımı çattım, kafam karıştı. "Nasıl yani?"

Oran boğazını temizliyor, zümrüt gözleri benimkilerle buluşuyor. "Ivy, buradaki personelin sarayda gördüğün herhangi bir alfa ya da omega'dan çok daha yaşlı olduğunu hiç fark ettin mi? Saçları nasıl ağarıyor, ciltleri nasıl kırışıyor. En son ne zaman bir kraliyet mensubunun ya da bir soylunun bu kadar olgunlaştığını gördüğünü düşünebiliyor musun?"

Alay ediyorum. "Tabii ki yapabilirim. Elbette-" Ama zihnimin derinliklerinde gezinirken, böyle bir kişiye dair tek bir anı bile bulamıyorum.

Sloan sanki beni yere serecek önemli bir farkındalığa hazırlanıyormuş gibi elimi sıkıca kavıyor.

"Annem çok hastaydı, Ivy," diye araya girdi Cillian. "Tıpkı senin annenin hasta olduğu gibi. Oran'ınki de. Ve şimdiye kadar tanıdığım herkesin annesi. Sloan'ın ve sarayda çalışan sıradan insanların dışında."

Anlamıyorum. Bilmecelerden ve Cillian'ın aldatmacası için uydurduğum gerekçeden daha önemli hissettirmeye başlayan bir şeyin etrafından dolanmaktan hoşlanmıyorum.

Devam ediyor. "Ve babalarımız da. Bağlandıkları arkadaşları öldükten sonra hepsi öldü. Hepsi delirdi. Yavaş yavaş kötüleştiler. Oran'ın babası hâlâ hayatta olabilir ama beş yıl oldu. İşlerin yakında daha da kötüye gideceğini tahmin ediyorum. Sen anneni kaybettikten ne kadar sonra baban vefat etti?"

"Bir yıl bile olmadı." Ona nasıl davrandığının suçluluğunun onu erken bir mezara sürüklediğini varsaymıştım. Hayatında bir kez olsun yaptıklarının bir sonucu olduğunu fark etmiş ve kederine yenik düşmüştü.

Cillian kaşlarını çatarak başını sallıyor. "Değişir ama henüz bağlandığı eşinin ölümünden sonra on yıl yaşayan birini görmedim."

"Bunun konuyla ne alakası var?" Bu konuşmanın gittiği yönden dolayı telaşlanarak soruyorum. Endişe göğsümü tırmalıyor,

Annemle babamın bizim için kurdukları mutsuz yuvayı, Hawthorn'un onların ölümü yüzünden katlanmak zorunda kaldığı acıları düşündükçe kafam allak bullak oluyordu. Kral olmak için çok gençti. Kardeşlerine ebeveyn olmak için çok gençti.

"Seni üzmem istemem sevgilim, sadece... Bu önemli ve duyması hoş değil. Söz veriyorum yakında anlam kazanacak. Devam etmemin senin için bir sakıncası var mı?" Cillian sorar.

Teredditle başımı sallıyorum. Sloan'ın başparmağı elimin arkasını okşuyor; kafam karmakarışık olduğunda topraklayıcı bir güç.

"Annem bunun doğru olmadığını biliyordu. Annesi hiç bu kadar hastalanmamıştı. Ne de büyükannesi. Babamın şatodaki hiçbir şifacısı onun kötüleşmesi için bir neden bulamadı. Ama annem içten içe neyin yanlış olduğunu biliyordu."

Cillian'ın gözleri büyük bir kederle dolu ve annesini sevip sevmediğini merak ediyorum. Ona ve kardeşlerine iyi davranıyor muydu?

"Neydi o?" Soru kulağıma çarptığında sesim cılız çıkıyor. Bu duygudan hoşlanmıyorum. Üzerime çöken bu çaresizlik.

"Buradaki personelin, yani tüm krallıklardaki sıradan halkın sürüler halinde yaşadığını biliyor muydunuz?"

Öfkelendim, bu cevabın sorduğum soruyu saptırmak olduğu açıktı. "Elbette bunu biliyorum. Ben aptal değilim, Cillian."

"Elbette hayır, omega. Aptal *değilsiniz* ama istasyonumuzdaki diğer insanlar gibi biz de yanlış yönlendirildik. Omegalar birden fazla alfaya ihtiyaç duyarlar - sadece ısınmak için değil, aynı zamanda sizin gibi birinin temel gereksinimi olan sürekli sevgi, destek ve beslenmeyi hissetmek için de. Bu sadece omegaların arzuladığı bir şey değil, bir gerekliliktir."

"I-" Birden fazla alfa istemenin benim için doğal olduğunu hep biliyordum. Böyle bir şeye inanmak için yetiştirilmedim. Ama kalbimde bunun doğru olduğunu hissettim. Öte yandan toplum bana bunun yanlış olduğunu hissettirdi.

Cillian cesaretini kaybedecekmiş gibi acele ediyor. "Annem birden fazla alfaya ihtiyacı olduğunu, bu yüzden hasta olduğunu biliyordu. Ve babama söylediğinde, o-"

Oran uzanıp sürü arkadaşının omzunu kavırıyor ve sıkıca sıkıyor. Yatıştırmak için yapılmış bir hareket. Onları böyle görmek kalbimi ısıtıyor.

"Bunu duymak bile istemedi. Paketleri barbarca olarak nitelendirdi ve onun açgözlü, şehvet düşkün olduğunu ve bir omega için asla söylenmemesi gereken her şeyi söyledi - hele ki bağlı eşleri ve çocuklarının annesi için."

Gözyaşları oluşuyor, boğazımı yoğun duygularla tıkıyor. Keder. Umutsuzluk. Annesi için üzülüyorum, Cillian'ın babası bu kadar duygusuz olabildiği için kızgınım.

"Bu korkunç," diye fısıldıyorum. Teselli edecek pek bir şey yok ama hâlâ olan biteni anlamlandırmaya çalışıyorum.

"Öyle," diye katılıyor kocam. "Korkunç ve zalimce, ama dahası da var." "Dahası mı?"

Cillian başını sallar. "Annem hastalanmaya devam etti. Günlerini kardeşlerim ve benimle geçirirdi. Çok nazıktı, bizi çok severdi. Ama babam hiçbir sorun yokmuş gibi davranırken onu bizden ve tüm saraydan uzaklaştırdı. Onu görebilmek için odasına gizlice girmek zorunda kaldım. Ciaran çok sık ağlardı. Cal birçok kez kaçtı. *Korkunçtu* ama o zamanlar annemin neden hasta olduğunu bilmiyordum. Sadece iyileşmediğini biliyordum ve onun sağlığı hakkında soru sormamıza izin verilmiyordu."

Babasından nefret ediyorum, o alçak, aşağılık adamdan. Ondan nefret ediyorum ve öldüğü için mutluyum. Böyle düşünmenin kibarlık olup olmaması da umurumda değil.

"Ama umut vardı. En azından babamın muhafızlarından birinin ona bir tedaviden bahsettiğini duyduğumda böyle düşünmüştüm. Konuşmalarını merak ettim ve dinleyebilmek için kendimi sakladım. Babama sadakatle hizmet etmiş bir şövalye olan Sör Ennis saraya yeni dönmüştü ve izin verilen birkaç yürüyüşten birinde anneme rastlamıştı. Onun koku eşleşmesi olduğunu hemen anladığını söyledi. Babama onu görmesine izin vermesi, onunla bağ kurması, sır olarak kalması ve onu kurtarmaya yardım edebildiği sürece gizli kalması için yalvarmış."

Kalbimde çatlaklar oluştu. Ne büyük bir trajedi. Yaşadığı haksız bir zulüm. "Sonra ne oldu?"

"Annemin yeniden iyileşebileceğini öğrendiğinde babamın çok sevineceğinden emindim. Sör Ennis'in ne istediğini anlamak için çok küçüktüm. Koku eşleşmelerini sadece hikâyelerden biliyordum. Ama bunun yerine babam güldü. *Güldü*, Ivy. Sürüye benzer bir şeye tenezzül etmekten sevinmesinin de ölmesini tercih edeceğini söyledi. Karısını, *sahip olduklarını* asla sıradan doğmuş bir alfabla paylaşmazdı. Ya da herhangi bir alfayla."

Serbest kalmakla tehdit eden gözyaşlarımı tutuyorum. "Tanrım, Cillian, çok üzgünüm."

"Her şey yolunda hayatım," diye beni teselli etmeye çalıştı. "Sadece, annemi çok seviyordum ve onu kurtarmanın benim görevim olduğunu hissediyordum. Yıllarca babamı ikna çalıştım ama dinlemedi bile. Ta ki bir gün

On beş yaşıma geldiğim gün, onu gitmesi için ikna etmeye çalıştım. Babam Sör Ennis'i uzaklara göndermişti ama sürülerine sahip olabilmeleri ve sağlıklı kalabilmeleri için onu bulmaya yardım edeceğime yemin ettim."

"Neden gitmedi?"

Cillian iç geçiriyor, her şeyden üzüntü duyuyor. "Babama bağlıydı. Bencil bir piç olsa bile ona sadık olduğunu hissediyordu ve bizi terk etmek istemedi. Bu imkansız bir durumdu ve kısa bir süre sonra vefat etti."

Tanımadığım bir kadının yasını tutarken gözyaşlarım yanaklarıma sıcak sıcak düşüyor. Belli ki alfamı o kadar çok seviyordu ki onun yanında kalmak için ölmeyi göze almıştı.

"Ağlama aşkım," diyor Oran, elini cebine atıp çok tanıdık bir mendil çıkararak. İpek, kenarlarını sarmaşık sarmaşıkları süslüyor.

İrkildim. "Bunu nereden buldun? Yanımdaydı, bunu bana Cillian verdi."

"Oran sana verdi, sevgilim. Tıpkı Sloan'ın sana çiçekleri bıraktığı gibi. Alfalarınızdan kur yapma hediyeleri," diye öneriyor Cillian.

Kalbim. *Tanrılar*, bu alfalar. Bu sevgili erkekler. "Bunu benim için geri getirdiğin için teşekkür ederim. Kaybettiğimi fark etmemiştim." Oran'a gözyaşlarımı değerli hediyeyle söylüyorum.

Yanakları pembeleşmiş, tavrında utangaç bir tereddüt var. "Bu yaptığım birçok şeyden sadece biri, aşkım. Diğerinin nerede olduğundan emin değilim."

"Bunu sen mi yaptın? Nasıl yaptın?"

Oran kulaklarına kadar kızardı. "Bir yıl, Kader tarafından kutsanmış omega'nızdan uzak kalmak için uzun bir süre. Aklımı başımda tutmak için ellerimle yapacak bir şeyler bulmam gerekiyordu. Sadece senin için yapılmış güzel şeyleri seveceğini düşündüm."

Elimdeki ciddi konuya rağmen havayı dolduran parfüm kokusuna engel olamıyorum. Oran oldukça romantik. Fark ettiğimden bile daha fazla ve bu kadar utangaç olması çok tatlı.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum." Önce ona, sonra kocama, sonra da bağlıma baktım. Her birine dalga dalga hayranlık akıyor.

"Bir şey söylemene gerek yok," diye kıkırdıyor Sloan. "Sadece omega'mız için küçük bir hediye. Her şeyin normal yolu bu, Ivy."

Gülümsüyorum, kalbim çarpıyor. Ama hala tam olarak anlayamadığım bir şey var.

"Eğer paketler omegaları sağlıklı tutuyorsa, neden daha fazla insan bundan ? Neden hiçbir şey yapılmıyor?" Ortaya koydukları bilgileri bir araya getirmeye çalışarak soruyorum.

"Çoğu insan Ivy'yi tanımıyor. Ya da bilseler bile gelenekten kopmaktansa genç yaşta ölmeyi tercih ederler. Miras hayattan üstündür."

Bu delilik. Kesinlikle saçma.

"Kardeşim bilmiyor. Eğer , asla izin vermezdi..."

Cillian mırıldanarak beni sakinleştirmeye çalışıyor. "Ama bunu bilmiyorduk, sevgilim. Hawthorn'la tanışmadan önce onun hakkında harika şeyler duymuştum ama gerçek şu ki o çok prestijli bir krallığın kralıydı ve ailesi benimkiyle aynı kaderi paylaştı. Senin kokunu aldığımda dehşete kapıldım, çünkü seni kaybedersem hayatıma devam edemeyeceğimi biliyordum."

"Beni neden kaybedesin ki?" Bir koku eşleşmesi bulmanın nasıl bir kayba yol açacağını hayal bile edemiyorum. Ben babası gibi değilim.

"Ziyaretiniz için buradaydınız ve hepimiz aynı şeyi fark ettik; siz bizimdiniz. Böyle bir şeyin nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum. Gerçeği doğrulamak için bizi koklayamazdın. Ya bu düşünceden nefret edip ayrılmak isteseydin? Ya sen mutlu olsaydın ama Hawthorn da babam gibi bunu senin saygın adına yakıştırmasaydı? Nişanımızı fesheder ve seni bir daha görmeme izin vermemek üzere götürür müydü?"

Ondan, onlardan herhangi birinden koparılacağımı düşündükçe kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Kardeşim zalim değildir." Tek yapabildiğim bu.

"Ben de öyle düşünmüyorum ama Ivy, bu ikimizin de daha önce bildiği her şeyden çok farklı. Bunu riske atmaya hazır değildim. Birimizin aptalca bir şey yapıp her şeyi mahvetmesinden korktuğum için Oran ve Sloan'ın sana söylemesini, hatta senin yanında olmalarını bile yasakladım."

"Onları *yasakladın* mı? Onları benden *sakladın* mı?" Ses tonum yükseliyor, öfkem de öyle, ama artık babasına değil, kendisine.

Ne kadar hatalı olduğunu göremiyor mu?

Cillian biraz sinirli bir şekilde ellerini havaya kaldırır. "Aklımı kaçırmışım, Ivy! Sen bu dünyada varsın, hayatımdaki en değerli, en önemli şeysin ve ben seni neredeyse hiç tanımıyorum. Evlenene kadar beklersek ve sen burada, kimsenin seni bizden alamayacağı bir yerde olursan, seni bu duruma alıştırabileceğimizi düşündüm. Her şeyi açıklardık. Müdahale korkusu olmadan sana kur yapabilirdik. Ve sen bizi kabul ettikten sonra, kardeşine benim mahkememde halka açık olacağını söyleyebilirdik. Bu barbarlığın etrafındaki manzarayı değiştirir ve sadece istediğimiz gibi oluruz."

Kıkırdıyorum, mizahsız, kuru. Ne kadar romantik ama bir o kadar da aptalca. "Ve ne? Beni kendi aleyhime çalışacak kadar mantıksız buldun.

kendi hayatıma karşı mı? Kader tarafından kutsanmış üç alfamla birlikte yaşlılığıma kadar şımartılmak ve sevilme istemeyeceğimi mi düşündün? Bizden zaman çaldınız. Kendi hayatım konusunda bana güvenmedin."

Sloan bağlantımız aracılığıyla beni rahatlatmaya çalışıyor ama şu anda bunu istemiyorum. Cillian'ın neden Sloan'ı ya da Oran'ı gerektiği gibi tanımamamı anlamak istiyorum.

"Hatalıydım, sevgilim. Bunu biliyorum. Yalan söylediğim için çok özür dilerim. Ama panikledim. Anneme ne olduğunu gördüm ve senin bunu yapabileceğin fikri bile - bunu konuşamıyorum bile. Yanılmışım."

Öyleydi. Yalanlarıyla bana zarar verdi. Kendine ve sürü arkadaşlarına zarar verdi. Onun kalbini anlıyorum, gerçekten anlıyorum ve çektiği acılar için üzülüyorum. Ama gerçek şu ki, benim anlama kapasitemi kadar az düşündü ki beni karanlıkta bıraktı.

"Kızgıyım," diyorum, basit ama gerçek. "Annene, tüm asil omegalara olanlar için kızgıyım. Bana, kız kardeşlerime, küçük kardeşime olabilecekler için... Ama aynı zamanda üzgünüm, Cillian. Yalan söylediğin için üzgünüm. Eğer bana gelmiş olsaydın, bunun -bir paketin- hep istediğim ama sahip olabileceğimi hiç düşünmediğim bir şey olduğunu öğrenmiş olurdun. Bilseydim, kimsenin beni senden, hiçbirinizden almasına izin vermezdim. Ve hemen evlenebilirdik."

"Ama Ivy, sen henüz omega duyularına kavuşmamıştın," diye gerekçelendiriyor. "Bizi kendi başına koklama deneyimini yaşamamışken bunu sana söylemek doğru gelmedi."

Kafam çok karışık. Tüm bu çılgınlığı nereye koyacağımı bilemiyorum. Oran'a dönüyorum. "Neden kabul ettin?"

"Ivy." Tereddüt ediyor. "Ne yapsaydım? Cillian'a güveniyorum. Aynı fikirde değildim ama onu anlıyordum. Annesinin ölümünü izledim, benim annemin de. Senin için de aynısını istemedim. Ve dürüst olmam gerekirse, beni isteyeceğinden de emin değildim. Koku eşleşmesi olsun ya da olmasın."

Bunu nasıl söyleyebilir? Ona -en tutkulu, en yakışıklı ve en özenli alfaya- bakıp da onu nasıl istemeyebilirim?

Sloan kesinlikle sessizdi. "Peki ya sen?"

Omuz silkiyor, her zamanki gibi sakın. "Neden kabul ettiğimi biliyorsun. Bu benim için yeni bir şey değil. Annem kendi dört alfasıyla iyi ve mutlu. Artık buradayım, sana bağlıyım. Hiçbir yere gitmiyorum."

Lanet olsun. Çılgılık atmak, ağlamak istiyorum. Cillian'a sarılmak ve onun güzel yüz.

Boşa harcanan çok zaman var. Çok fazla adaletsizlik yapıldı. Çok fazla hayat kaybedildi.

Hawthorn bunu biliyor olamaz. Bunu bilmesini ve beş kardeşinin korkunç hayatlarla yüzleşmesine izin vermesini kabul etmeyi reddediyorum. Onu hasta eden şeyin babamın çapkınlığı değil de *bu olduğu* gerçeğini sindirmem gerekiyor.

"Düşünmem gerek," diye nefes nefese kaldım, kalbim hızla atıyor, ciğerlerim yanıyordu.

"Anlıyorum," diyor Cillian, kasvetli bir sesle. "Ama sevgilim, lütfen bil ki yaptığım her seçimi -yanlış da olsa- seni düşünerek yaptım. Sadece senin iyiliğini düşünüyorum ve böyle bir şey yaşamak zorunda kalmaman için her şeyi yapmaya hazırım. Kabul edersen mahkemeye söylerim. Hepimiz seninle bağ kuralım. Ve seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa değiştirelim."

Onu duyuyorum. Niyetini anlıyorum, ancak yaptıklarıyla içeride her şeyi mahveden korkunç bir babaya sahip olan tek kişi o değil. Hâlâ yalan söylüyor ve yaptıklarını niyetinden ve geçmişteki sırlar yüzünden yaşadığım acılardan ayırmak için zamana ihtiyacım var.

"Yuvama gitmek istiyorum."

"Seninle gelmemi ister misin, petal?" Sloan sorar.

"Evet," diye nefes alıyorum, sormak zorunda olmadığım için rahatlıyorum. Ama... "Hayır, aslında.

Özür dilerim. Ben istiyorum ... Oran'la konuşmam gerek."

Sloan gülümsüyor, elimi dudaklarına götürüyor ve nazıkçe öpüyor.

Cillian sönüyor, neredeyse yere düşüyor. Üzerindeki yükü attığı için rahatlamış mı yoksa şu anda ona güvence veremediğim için üzgün mü, bilmiyorum. Sadece kalbimin ne istediğini biliyorum ve bu da ona bir hediye vermişim gibi görünen, sessiz ve yanımda olmaya hevesli alfamla vakit geçirmek. Bunu o istemedi. Sadece emirlere uydu ve keşke yapmasaydı desem de, bu yüzden ona kızamam. Tıpkı Sloan'a kızamadığım gibi.

"Beni yuvanda mı istiyorsun, aşkım?" Oran merakla gözlerini kocaman açarak soruyor.

Başımı sallıyorum, yaptığı mendili dünyanın en değerli şeyiymiş gibi tutuyorum.

"Lütfen, alfa."

Gülümsüyor, hemen ayağa kalkıyor ve elini uzatıyor. Sloan'ı bırakıyorum ve Oran'a katılmak için ayağa kalkıyorum.

"Sonunda bana anlattığın için teşekkür ederim," diyorum Cillian'a ve onun yaşlarla dolu gözlerine bakarak. "Bunu anlatmanın çok zor olduğunu biliyorum ve senin adına çok kızgınım. Ama zamana ihtiyacım var, Cillian. Tüm bu bilgileri sindirmem ve seni affetmenin bir yolunu bulmam gerekiyor."

Cillian ayağa kalkıyor ama olduğu yerde kalıyor, bir omega odadan çıkarken her santimiyle bir beyefendi gibi. "Sonsuza dek bekleyeceğim, Ivy. Sadece kalbini istiyorum."

Kalbim sıkışıyor. Samimi olduğunu biliyorum. Bunun doğru olduğunu biliyorum ve sanırım oraya ulaşabilirim ama henüz değil.

Ona son bir kez bakıyorum, sonra Oran'a dönmeden önce Sloan'a usulca gülümsüyorum.

"Gidebilir miyiz lütfen?"

Elimi sıkıyor, avuç içi sıcak ve güven verici. "Önden buyur, küçük dostum."

Sloan'ın bana gösterdiği gizli geçitte alfamı yönlendirirken, keşke Cillian'dan da bize katılmasını isteseydim diye düşünmeden edemiyorum.

Bu sıcak ve tüm adaletsizlikleri yüzünden çok gerginim, ama Oran'la zamana ihtiyacım var, burnuma dolan tatlı dumanına ve geçen yıl saklamak zorunda kaldığı her şeyi hissetmeye ihtiyacım var.

Oran benim ve onu asla isteyemeyeceğimi düşündüğünü bilmek şu anda düzeltebileceğim bir adaletsizlik.

My omega beni seçti.

İşlenmesi gereken çok fazla bilgi varken, yuvasında onu rahatlatmam için *beni* seçti. Yeni bağları göz önüne alındığında, Sloan'ın benim yerime burada olacağını varsaydım. Belki Cillian bile talihsizliklerini onunla paylaştıktan sonra.

Ama ben? Ona benden çok daha fazlasını sunabilecek olan sürü arkadaşlarımla karşılaştığımda geri planda kalacağımı düşünmüştüm.

Sloan çok sağlam, eşimiz için çok iyi bir temel. Onun tüm acılarıyla, onu gülümsetecek şeyler yapacak. Ve Cillian büyüleyici, yakışıklı. Ona bu krallığın sunduğu her şeyi verebilir. Kaderin kokumu ona çekici kılmasının ötesinde, benim nereye uyduğumdan ya da beni neden istediğinden hâlâ emin değilim.

Ivy beni yuvaya götürüyor ve geniş yatağa girmek için adım atıyor. Henüz elimi bırakmadı ve yere çöktüğünde neredeyse beni de üstüne çekecekti. Yumuşak bir "oof" ile yere iniyorum, bu da onun kıkırdamasına neden oluyor.

Günahkâr dudaklarından öyle tatlı bir ses geliyor ki. Tanrıça, eğer bana sahip olsaydı ona yapacağım şeyler. Çalışma odasındaki gecemiz, ona tapınmak istediğim tüm yolları kapsamaya başlıyor.

Ben melek değilim, Cillian'ın aksine. Bekleyecek kadar ileri görüşlü değildim. Ama ona önerebileceğim şey adanmışlık. Sevdiği her şeyi öğreneceğim,

her lanet şeyi, onu zevke getirmek için.

Ivy daha da yaklaşıyor, neredeyse burun buruna geliyoruz, gözlerimin içine bakarken narin eli benimkine sarılıyor. Gözlerinde hüznün var ama kurutabileceğim başka gözyaşı yok. Son birkaç gündür bu kadar çok gözyaşı dökmek zorunda kalmasından nefret ediyorum.

"Nasıl hissediyorsun aşkım?" Ağzına çok fazla odaklanmamaya çalışarak soruyorum. Bakmaya devam edersem, ihtiyacı olan şey şefkatli bir kulakken onu öpmek gibi aptalca bir şey yapacağım.

Sloan bu konuda benden çok daha iyi olurdu.

"Dürüst olmam gerekirse biraz şaşırdım."

"Anlaşılabilir bir durum. Kabullenilmesi gereken çok şey var. Cillian bana ilk anlattığında, bu kadar çok insanın nasıl bu kadar cahil olabildiğini merak ettim."

Bana yarım bir gülümseme sunuyor, kabul ediyorum. Onunla bağlantı kurmanın her yolu memnuniyetle kabul edeceğim bir yoldur.

"Bu kalbimi kırıyor. Her zaman annemin, babam korkunç, zampara bir yalancı olduğu için öldüğünü ve onun sevgisine ya da sadakatine asla sahip olamayacağını bilmenin onu öldürdüğünü düşünmüştüm. Ama bunu öğrenmek?"

Yalan söyleme konusundaki hassasiyetini şimdi anlıyorum. Eğer alfalardan beklediği buysa, haklı olduğunun kanıtlanması muhtemelen onu incitmiştir.

"Görünüşe göre babası pislik olan ben değilmişim," diye kıkırdıyorum, ama pek mizah yok. Ivy'nin benim yaşadıklarımı yaşamasını asla istemem. Ya da herhangi birinin.

Mırıldanıyor ve elimi bırakıp burnumun kenarındaki çillerin izini sürüyor. Dokunduğu yerde tenim karıncalanıyor, her tatlı okşayışında kıvılcımlar uçuşuyor. "Babam bizi yetiştirmekten bir şey yapamayacak kadar meşguldü. Herhangi bir şekilde ilgilendiği tek kişiler Hawthorn ve Sage idi. Varisi ve yedeği."

Çok iyi anladığım için başımı sallıyorum. "Peki ya annen?"

Omuz silkiyor. "Küskün. Kayıtsız. Kız kardeşim Rose bana ondan daha çok annelik yaptı."

İz sürmesini durduruyorum ve onu bileğinden tutup açık avucuna bir öpücük konduruyorum. Benim zavallı tatlı kızım. Hak ettiği sevgiden yoksun büyüyor.

"Annem de öyle," diye öneriyorum. "Babam... şey, babam beni sadece tek bir şey için iyi buldu."

Kaşları çatılır. "O da ne?"

"Alfa varisleri yapmak. Kısa ve sevgisiz bir hayat olsa bile, onun söylediği kişiyle evlenmek."

Ivy'nin kokusu ekşiyor ve kendimi tekmelemek istiyorum. Tabii ki alfasının başka biriyle birlikte olma ihtimalini duymak istemiyor.

"Reddettim, aşkım. Benim için seçtiği kimseyle asla evlenmeyeceğimi söyledim. Her zaman bulunduğumuz konumun gerektirdiği o üzücü, boş hayattan daha fazlasını istedim."

Kaşları kalkıyor, güzel yüzündeki rahatlama anlık oluyor ve benim üzerimde bu kadar hak sahibi olduğunu düşündüğü için biraz gururlanıyorum.

"İnsanların bizi kabul edeceğini düşünüyor musun?" diye soruyor.

"Bizim... sürümüz?" *Asıl* soru bu, değil mi?

"Keşke evet diyebilseydim. Ancak bunun herkes tarafından popüler bir seçim olmayacağından eminim."

Ivy sessiz. Yumuşak nefesleri yüzümde dalgalanıyor, iri mavi gözleri hâlâ bana sabitlenmiş durumda. O kadar açık ki, kalbinin derinliklerine inmeme izin veriyor.

"*Herkesin* ne düşündüğü umurunda mı?" diye soruyor.

"*Kimsenin* ne düşündüğü umurumda değil. Sadece senin."

Omega'mın yanakları duygularını çok iyi anlatıyor, telaşlandığında her zaman pespembe kızarıyor. "Neden?"

"Neden ne?" Gülümseyerek cevap veriyorum.

"Benim fikrim neden bu kadar önemli?"

Gülüyorum. Sormak için ne aptalca bir şey. Anlamıyor mu? Hepimizin ona kızgın olduğunu göremiyor mu? Kendi aklımla ne kadar itiraz etsem de, kalbimde neyin doğru olduğunu biliyorum. Korkuyor olabilirim ama onu kelimelerin ifade edebileceğinden çok daha fazla istiyorum.

"Sen benim omega'msın, Ivy. Her saniyem seni düşünmekle geçiyor. Üzerimde kimsenin sahip olmadığı bir güce sahipsin."

"*Oh, Oran.*" Gözleri parlıyor, kokusu şimdi tatlı, şekerli ve çok taze. Ben daha düşünmeden bana doğru ilerliyor, dudakları dudaklarımda, sanki onun yaşam kaynağıymışım gibi öpüyor beni.

Lanet olsun. Unutmuşum. Daha *doğrusu*, öpücüklerinin ne kadar aşkın olduğunu hatırlamamıştım - yumuşak ağzının benimkine nasıl bu kadar mükemmel yaslandığını.

Onun dokunuşuyla her şey daha parlak, elleri saçlarımda, beni daha yakına çekiyor. Öpüşürken inliyorum, dilimin ağzının içinde kaymasına izin veriyorum. Bu olmadan nasıl yaşadım? Onun yumuşak iniltileri ve çılgın dokunuşları olmadan nasıl devam edebilirdim?

Teni çok sıcak, benim Ivy'm. Aşağı uzanıp onu kışından yakaladığımda ve kendime doğru çektiğimde vücudu o kadar uysal ki. Sikim ağlıyor

Şiddetli bir şey ve kendini benim uzunluğum boyunca ovmaya çok hevesli.

Öpüşmemizi kesiyorum, nefes nefese, dişlerim onu ısırarak için ağrıyor.

Duramamdan hoşlanmıyor ve elini aramıza sokup sikimi sıkıyor.

"Tanrı aşkına, aşkım." İnliyorum, gözlerim geri kayıyor. Narin elini pantolonumun üzerinden üzerimde gezdirirken zevk omurgamdan aşağı vuruyor.

Tam burada parçalanabilirim. Hiç dokunulmamış bir delikanlı gibi. Bırakmazsa bırakabilirim.

"Oran," diye sızlanıyor, sesi ipeksi ve ihtiyaç dolu. "*Kokun.* Kokunu. İstiyorum-"

Benim kokum.

İçimde büyüyen sıcaklık bir anda sönüyor. Kavurucu dokunuşundan kurtulmak için hareket ederken bileğini nazıkçe kavıyorum.

Ivy'nin kızgınlık dönemi yaklaşıyor ve onunla en az zamanı ben geçiriyorum. Yuvasında benim kokuma ihtiyacı var. Beni istediği için değil, omega doğası bunu gerektirdiği için buradayım.

Beni neden içeri davet ettiğinin tek açıklaması bu. Cillian kadar yakışıklı ya da özverili değilim. Ne de Sloan kadar komik ve özgüvenliyim. Ben sadece dünyanın en inanılmaz kadınına güzel kokan aptalım. Ama şehveti geçince ne ona ne de bu sürüye uygun olmadığımı anlayacak.

Beni reddedecek. Tıpkı olması gerektiği gibi.

"Oran?" diye soruyor, güzel yüz hatlarını şaşkınlık kaplıyor.

İç çekip geri çekiliyorum ve doğruluyorum. Ivy hızla beni takip ediyor, bana doğru uzanıyor ama ellerini durduruyorum. Kafamı sahte umutlarla doldurmaması en iyisi. Onu benden aldığı daha da çok acıyacak.

"Sloan'ı aşağı göndereceğim," diyebildim. İsteddiği kişi o. Ne de olsa onunla bağ kurdu.

Ona bakamıyorum, asla olamayacağını bildiğim halde onu ne kadar çok istediğimi görmesine izin veremiyorum.

"Anlamıyorum," diyor.

"Anlaşılabilecek ne var Majesteleri? Kokumu aldınız, şimdi gerçekten istediğiniz alfabeyi alıp yoluma gideceğim."

Ivy alay ediyor. Elini uzatıp çenemi tuttu ve beni yüzüme bakmaya zorladı.

Onu.

"*Seni* istiyorum Oran. Burada olmanı ben istedim."

Pişmanlık beni yıkıyor ama aptal değilim. Ona inanmak istiyorum ama yapamam. Kalbim için güvenli bir yerde tek başıma olmalıyım.

"Ne istediğini bilmiyorsun," diyorum kesin bir dille.

Dudaklarından çıkan ses kesik kesik, mavi gözleri yaşlarla doluyor ve ben her şeyi bu kadar berbat ettiğim için ölmek istiyorum.

İkimiz de bunu kabul etsek iyi olur.

Başka bir şey söylemedim. Sadece onun elinden kurtulup yataktan yuvarlanıyorum. Bir an oyalanıyorum, aptalca yanıldığımı söyleyeceğini, beni istediğini, kalmamı isteyeceğini umuyorum.

Ama yapmıyor.

Ve yuvanın kapısını kapattığımda, kalbimin etrafına bir duvar daha örüyorum.

Bu aptal sıcaktan ve zihnimle oynadığı oyunlardan nefret ediyorum.

Yalnız kaldığımız anda Oran'a dokunmak için sabırsızlanıyordum. Parmaklarımı onun muhteşem kıvılcık saçlarında gezdirmek, onu öpmek, kokusunun yakıcı yoğunluğu ve kalbindeki tutku tarafından tüketilmeme izin vermek istiyordum.

Her şey çok iyi gidiyordu, yeniden bir araya gelmemizin her mutlu anı çok fazla sıcaklık ve istekle doluydu. Son karşılaşmamızla ilgili hatırladığım ne olursa olsun, kesintiye uğrama korkusu olmadan arzusunu içime akıtmasının mutluluğuyla asla kıyaslanamazdı.

Oran diğer alfalarından farklı. Asla kendi hatası olmayan şeyler için bir tür ceza olarak kendini mutluluktan mahrum bırakıyor. Rose ve Hawthorn da benzer şekilde ebeveynlerimiz tarafından kendilerine bahşedilen suçluluk duygusundan muzdarip oldukları için bu davranışı tanıyorum. Mutluluğunuzu önemsemeyen insanlar tarafından yetiştirilmek insanı kendi kendini sabote etmeye kadar götürebilir.

Alfa'm taşın kayıtsızlık duvarının ve önemsiz sözlerinin ardına saklandığını sanıyor ama ben onu olduğu gibi görüyorum: yaralı ve sevilmeğe muhtaç. Bağ kurabileceğim bir başka nokta. Hayatım boyunca tek istediğim koşulsuz sevmektir. Yoksa bir kraliyet mensubu, sürekli şefkate ihtiyaç duymayacaksa neden sürü gibi yasak bir şeyin hayalini kursun ki?

Elbette, bir omega olarak birden fazla alfanın sevgisini istemek doğaldır, ama bundan daha fazlası var. Tıpkı Oran'ın ebeveynlerinde olduğu gibi, benimkilerin de bana mirasları için yapabileceklerimin ötesinde bir ilgisi yoktu. Bizimki gibi bir durumun içine doğmak, pek çok kişinin anlayamayacağı bir kabul görme açlığı yaratıyor.

Ama dostumu ve neden öyle davrandığını anlıyorum.

Oran o aptalca sözü söylediği anda, pişmanlığın yüz hatlarını anında ele geçirdiğini izledim. Böylesine mükemmel bir andan sonra, duygusuzca davranması sanki içgüdüsel - önce benim yapacağımdan korktuğu için beni itmesi.

Beni uzak tutmak için yaptığı aptalca numaralara rağmen kalmalı ve ona benden korkacak hiçbir şeyi olmadığını göstermeliydim. O neye inanırsa inansın, onun güvenine ihanet etmek ya da onu geride bırakmak gibi bir niyetim yok. Ama aramızda olanlardan ve bu sıcaklığa eşlik eden öfkeli duygulardan sonra kendimde değiştim.

Şimdi yuvamda yalnızım ve alfamın bana yaptığı değerli mendile sarılıp ağlıyorum. Uzun zamandır beslediği duyguların bir başka kanıtı. Alıcıya karşı derin bir sevgi beslemeyen biri, böylesine özenli ve hassas bir hediye hazırlamak için bu kadar zaman harcamaz. Ve o bir *sürü* yaptı.

Ona gitmeyi çok istiyorum ama zedelenmiş egom da ağlamayı ve beni geri kazanmak için kapıyı çalmadığı gerçeğinden yakınmayı cazip kılıyor.

Yüzümü yastıklarından birine gömüp, dünyamızın Oran ve benim birlikte olmamızı nasıl bu kadar zorlaştırdığına ağlıyorum. Kader tarafından kutsanmış olanlar arasında nefes almak kadar basit olmalı.

Kapı açılırken bile gözyaşlarım dinmiyor.

Sloan, benim yufka yürekli dev alfam, sessizce yuvaya giriyor. Sert, topraksı kokusu burnuma çarpıyor, bağımızın güvencesi altında süzülüyor. Bu kadar kısa bir süre sonra, her an beni teselli etmeye hazır olan birini hak etmek için ne yaptım bilmiyorum.

"Petal." Sesi bir fısıltı, nazik bir çağrı, çarşafın altından kayarak beni geniş bedenine doğru çekerken.

İlk başta cevap vermiyorum, sadece yüzümü boynunun sıcaklığına gömüyorum ve kokusundan derin, sakinleştirici nefesler alıyorum. Sessiz hıçkırıklar bedenimi sararken gözyaşlarım dökülüyor, tenini ıslatıyor. Bana sarılıyor, saçlarımı okşuyor ve benim için mırıldanıyor.

Onu seviyorum.

Bunu kesin olarak biliyorum. Bu asla tekrarlanamayacak ya da kırılamayacak bir aşk.

"Neden bana öyle diyorsun?" diye sordum. Ağrıyan kalbimden beni uzaklaştıracak herhangi bir şey.

"Hmm...petal?"

Boğazına doğru başımı sallıyorum. Bana o kadar çok bu isimle seslendi ki, nedenini hiç sormadım.

"Sen yumuşak, güzel bir şeysin, Ivy. Seni ilk gördüğümde tenine dokunmanın nasıl bir his olduğunu merak etmişim. Senin yokluğunda günlerimi gerçeğinin yerini tutması için parmaklarımın arasına çiçek yaprakları sürterek geçirmiş olabilirim."

Tanrılar. Bu alfa ve onun tuhaf mizahı. Çirkin gözyaşlarımın arasından gülerek homurdanıyorum ve göğsüne vuruyorum.

Eğlencesi parlıyor ve göğsümü sıcaklıkla dolduruyor.

"Bunu sen yapmadın."

Sloan inançsızlığım karşısında sahte bir alınganlıkla alay ediyor. "Öyle yaptım! Aylarca çiçekleri parmakladım, hangisinin senin tenine en çok benzeyeceğini bulmaya çalıştım."

"*Çiçekleri parmaklamak!*" Kıkırdıyorum -vücudum onunkine karşı şen kahkahalarla sarsılıyor.

Sloan bizi yuvarlıyor, böylece sırtüstü yatıp ona bakıyorum. Bir dirseğini başımın yanına dayıyor ve yanaklarımdaki gözyaşlarını silmek için bana doğru eğiliyor.

"Yalnız alfani kızdıracak kadar hınzır bir şeysin," diyor gülümseyerek. "Senin için çok uzun süre bekledim. Sadece ben ve çiçeklerim ve dokunacak güzel bir eşim yok."

Gülüyorum ama artık şaka yapıp yapmadığını anlayamıyorum. Umurumda değil, gerçekten değil. İster bitki örtüsünü okşayacak kadar çaresiz olsun, ister sadece beni neşelendirmek istesin, bu alfanın iyi, doğru ve tamamen benim olduğunu biliyorum.

"Seni seviyorum," diye nefes alıyorum, göğsüm kelimeleri yüksek sesle söylemiş olmanın verdiği yumuşak heyecanla inip kalkıyor.

Alfa'mın neşesi anlık. Geniş gülümsemesi, aramızdaki bağdan sızan memnuniyeti mükemmel bir şekilde tamamlıyor. "Seni daha çok seviyorum."

"Bu bir yarışma değil, seni sersem!" Onu sevecenlikle azarladım.

Bunu kısa bir süre düşündükten sonra sırtıttı. "Öyle olabilir. Ama öyle olsaydı, ben kazanıyor olurdum."

"Sen öyle-"

Sloan dudaklarıma dalıyor ve ayak parmaklarıma kadar hissettiğim yakıcı bir öpücükle beni kesiyor. Hınzır dili ağzımın içine dalıyor, uzuvlarım gevşeyip gardım düşene kadar benimkini okşuyor.

Hava almak için geri çekildiğinde tekrar "Seni seviyorum," diyor. "Şimdi bana ne olduğunu anlat."

Oran'la yaşadığım anı nasıl mahvettiğimi anlatmaya hevesli değilim. Ya da Cillian'ı ve onun deniz kokusunu ne kadar özlediğimi. *Ona* ihtiyacım var, henüz affetmeye hazır olmasam bile.

Ama Sloan'ı tanırım. Her türlü sorunu çözene kadar rahatlamayacaktır.

Ben.

İç çekerek, o sıkıştırmadan önce pes ediyorum ve Oran'la geçirdiğim zamanı anlatıyorum.

Beni nasıl uzaklaştırdığını ve ona izin verdiğim için pişman olduğumu. Ona ateşli alfamla bağ kurmaya ve bizi bir sürü yapmaya ne kadar hevesli olduğumu anlattım.

Sloan bu son kısmı sevdi - bundan bahsettiğimde bağ hevesle uğuldadı.

Sonra Cillian'dan ve yuvanın onun gibi kokmasını dilediğimden bahsediyorum. Kalbim onun neden olduğu acıyı onarıırken beni ayakta tutacak tek bir kucaklamayı, tek bir öpücüğü nasıl arzuladığımı.

Sözlerimi bitirdiğimde, alfam geçici olarak sessizliğe büründü. Bir ana plan formüle ederken kafasında çarklar dönüyor.

"Oran'la konuşacağım," diye teklif ediyor.

"Hayır." Başımı salladım. "Sana söylediğim için kızacak."

Sloan kaşlarını kaldırıyor ve sanki bu kadar aptalca bir şey söylediğime inanamıyormuş gibi bana bakıyor.

"Oran kendine kızgın, sana değil. Her ne kadar saklamaya çalışsa da hassas biri ve sadece istendiğinin hatırlatılmasına ihtiyacı var. Onunla konuşmama izin verin, söz veriyorum düzeltmek için size gelecektir."

Düşünerek dudağımı ısııyorum. Sloan onu benden çok daha uzun zamandır tanıyor. "Bunu yapar mıydın?" diye soruyorum.

"Senin için her şeyi yaparım. Bu basit bir görev."

O kadar emin, o kadar kararlı ki dostum. Yumuşak dudaklarından bir öpücük çalmak için eğiliyorum, bana karşı mutlu bir ses çıkarana kadar oyalanıyorum.

"Ben bunu yaparken, senin de benim için bir şey yapmanı istiyorum," diyor. "Öyle mi?"

"Cillian'la konuş."

Onunla yüzleşme düşüncesi göğsümde hafif bir panik yaratıyor. Konu Cillian olunca, duygularımın nerede yattığını bilmiyorum. Ben mi

Kızgın mı? Hayal kırıklığına mı uğradım? Yoksa tüm bunları geçmişte bırakıp onu sevmeye etmek mi istiyorum? Henüz sahip olmadığım bir cevabı beklerken onunla nasıl konuşmam gerektiğinden emin değilim.

"Ivy," diye nefes alıyor Sloan. "Sıcaklığın her an burada olabilir. Kendini güvende hissetmek için alfalarının kokusuna ihtiyacın var. Onu gördükten sonra çok rahatlayacaksın. Onu henüz affetmemiş olsan bile."

Arkadaşımın söylediklerinde haklılık payı var. Belki de sadece Cillian'ı görsem, kokusunu içime çeksem ve gitsem ruhumdaki fırtınayı dindirebilirdim. "Ve Oran'la konuşacak mısın?"

Başını sallayıp alnımdan öpüyor. "Öpeceğim."

"Peki." Sırf Sloan'ın sırtışını görmenin basit keyfi için somurtuyorum.

"Ne iyi bir omega." Alfa'm mırıldanıyor ve içimi erimiş sıcaklığa çeviriyor.

Böyle devam ederse, burada kızıışabilirim.

Kendi görevine gitmeden önce son bir öpücük için dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor. Cillian'a ne söyleyeceğim konusunda kararsız olabilirim ama bildiğim tek şey Sloan'ın sürümüzü tekrar bir araya getirmeye olan bağlılığı; ben çok şanslı bir omega'yım.

Goddess ağladı. Bana bu topraklardaki en mankafa sürü arkadaşları verilmişti. Oran'ın tek yapması gereken çenesini kapalı tutmak ya da omega'mıza sonsuz sevgisini sunmaktı. Bunun yerine, şüphenin Ivy ile olan ilerlemesini mahvetmesine izin verdi.

Tekrar.

Cillian da artık uzaklaşıyor. Açıkça söylemese de, omega'mız Oran'la konuşmak istediğinde içine kapandığını gördüm. Onun sabırlı olmaya, Oran'ın da tam tersini yapmaya ihtiyacı var.

Görünüşe göre akli başında olan bir tek ben varım ve tabii ki Ivy. Yaprak gibi yumuşak eşim her zamanki gibi mükemmel, tatlı kalbi o kadar açık ve güven dolu ki, çektiği acılardan sonra bile.

Ona tüm gerçekler sunulduğunda anlayacağını biliyordum. Hâlâ halletmemiz gereken meseleler var ve işleri farklı şekilde halledebilirdik. Ama Ivy sadece sevgimizi ve dürüstlüğümüzü istiyor. Onun alfaları olarak en azından bunu yapabiliriz.

Bununla birlikte, eşimle ilerleme kaydetmeye devam edebilmemiz için şu anda lanet olası bir lordun izini sürmekle görevlendirildim. Her zamanki uğrak yerlerini kontrol ettim: odalarını, Cillian'ın çalışma odasını, hatta ahırları bile... Hiç şans yok. Kendi mutsuzluğu içinde debelenmek için gidebileceği tek bir yer var. O da Fiona ve Tiernan'ın sarayda yaşarken kaldıkları oda.

Liam ve Fiona gizlice bağ kurduklarından beri, Dempsey soylu çifti daha sık ve daha uzun süre ziyaret ediyor. Liam'ın kalede bu kadar önemli bir pozisyonu varken izin alması zor olduğu için bu anlaşılabilir bir durum. Üçünün de bu gizliliğin açığa çıkması için sabırsızlandıklarını biliyorum, böylece onlar da sürülerini açıklayabilecekler. Umarım Liam o zaman görevinden emekli olabilir ve Dempsey Hanesi'ndeki hak ettiği yerde Tiernan ve Fiona'ya katılabilir. Yine de şimdilik, görünüşlerini korumaları önemli. Bu duyguyu çok iyi biliyorum.

Kalenin kuzey kanadına vardığımda neredeyse nefesim kesilmişti ve Oran'a araştırmaya başladığım zamankinden daha az kızgındım. Her şeyden çok kendine zarar veriyor, bu yüzden onu azarlamak beni bir yere götürmeyecek. Özellikle de hayatı boyunca kendisine yapılan sözlü tacizlerle uğraşmışken.

Oran'ın ihtiyacı olan şey, yaptığı hatayı görmesi ve omega'mızla arasını düzeltmesi lanet olası bir kucaklaşma ve biraz cesaretlendirmedir.

Pack Dempsey'nin odasına ulaştığımda, parmak eklemlerimi sağlam tahtaya vuruyorum - üç kısa, tanıdık vuruş. Tiernan'ın kehribar rengi gözlerinin sıcaklığı ve soğuk, rahat gülümsemesinin beni karşılaması sadece bir dakika sürüyor.

"Kayıp bir kuzuyu almaya geldin, öyle mi?" diye alay ediyor ve kapıyı açıp, kanepeye yayılmış, kasvetli, kızıl saçlı sürü arkadaşımı ortaya çıkarıyor. Uzun kolunu sanki bayılmış da kıpırdayacak hali yokmuş gibi gözlerinin üzerine atmış.

Yemin ederim, bu seferki çok dramatik.

Kıkırdıyorum ve içeri girmeden önce Tiernan'ın omzuna vuruyorum. "Sen kuzu diyorsun; ben de hüzünlü, vahşi kedi diyorum."

Arkadaşım kıkırdayarak kapıyı arkamızdan kapatıyor. "Biliyor musunuz, bu kadar sık danışmanlık yapacağımı bilseydim gençken sizinle asla arkadaş olmazdım."

Kaşlarımı kaldırıp sorguluyorum. "Çok ziyaretçiniz oluyor, değil mi?"

Tiernan omuz silkiyor. "Sadece Ciaran. Başka bir Lucernian kraliyeti yüzünden biraz keyifsiz. Görünüşe göre Bancroftlar siren gibi, McKenna varislerini teker teker kendilerine çekiyorlar."

"Hepsi mi? Elbette Cal değil."

Cevap olarak sırtıyor. Başka bir zaman için bir hikaye o zaman.

Oran oturduğu yerden, "Evet, mükemmel koku eşin ve seni hiç rahatsız etmeyen mükemmel zavallı talihsiz sen," diye alay ediyor. O

Varlığıyla bizi onurlandırmaya tenezzül etti ve beklediğim kadar sefil görünerek oturdu.

"Hayatını çok zorlaştırıyorsun dostum," diyor Tiernan, Oran'a kanepede katılırken.

Oran'ın gözlerinin içine bakabileceğim, karşılarında bir koltuk seçiyorum. "Gerçekten içine girmişsin kardeşim. Neden?"

Ellerini havaya kaldırarak iç geçiriyor. "Bilmiyorum amına koyayım. Her şey çok iyi gidiyordu. Sonra beni öptü ve düşündüm ki, gerçekten bu kadar kolay olabilir mi? Bir konuşmayla affedilir miyim? Bunca zaman sonra, hakkımızdaki gerçeği öğrendiğinde dehşete düşeceği fikrini geliştirdim. Onu sefahat dolu bir hayata sürüklemek isteyen hayvanlar olduğumuzu düşüneceğine ikna olmuşum. Ama bunun yerine, o sadece... beni istedi. Ve bu en az mantıklı olanıydı."

"Oran," diye nefes veriyorum. Zavallı çocuk. Babası kafasını çok fena karıştırmış. Kendi eşinin ona şefkat göstermesini bile kabullenemiyor. "Ivy seni istiyor. Bunu o kalın kafana sokman gerek."

Elini sallıyor, sanki sözlerimin gerçekliğini yok ediyormuş gibi. "Beni kokum yüzünden istiyor. Hepsi bu."

"Hayır, seni lanet olası aptal. Sunum yapmadan önce seni istedi - kokunun ne hakkında hiçbir fikri olmadan önce, hatırladın mı? Sen mutlu olmayı hak eden iyi bir alfasın."

Oran'ın yanında, Tiernan bir kolunu ona doluyor. "O haklı. Huysuz ve aksi olabilirsin ama sen iyi birisin Rafferty."

Oran sadece gülüyor, kuru ve mizahsız. Çilli yanaklarının pembeliği iltifat almaktan duyduğu rahatsızlığı gösteriyor. "Fark etmez, çünkü artık benden yine nefret ediyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Ivy ağlayarak bana geldi, senin kalbin için endişeleniyordu. Senden nefret ettiğinden çok şüpheliyim."

"Onu ağlattım mı?" Oran'ın zümrüt rengi gözlerinden acı yayılıyor.

"Evet, seni dangalak," diye alay ediyorum. "Peki bu konuda ne yapacaksın? Burada oturup üzülecek misin yoksa omega'mızı kazanacak mısın? Senin tarafından seilmeye o kadar hazır ki Oran."

Tiernan gözüme takılıyor, usulca gülümsüyor. Oran'ı tıpkı benim gibi kardeşi gibi seviyor. İkimiz de arkadaşımızı birbirine bağlanmış ve mutlu görmekten başka bir şey istemiyoruz.

"Oran, biliyorsun ki sürüm ve ben bu iş mahkemeye taşındığında seni -hepinizi- destekleyeceğiz. Biz de saklanmayı bırakmaya hazırız. Arkanızda çok fazla sevgi var ve önünüzde daha da fazlası var. İnanın bana, koku eşinizle bağ kurmak dünyadaki en inanılmaz, en kutsal şeydir. Fiona onu sahiplenmeme izin verdiğinde ben yeniden doğdum. Sen de bunu *hak* ediyorsun."

Anlayışla başımı sallayarak aynı fikirdeyim. Ivy şu anda nefes almamın sebebi. Bu bağ sayesinde ona ulaşabilmek ve sevgimi yağdırabilmek bile kalbimi rahatlatıyor. Oran, Ivy'yle bağ kurduğunda kendini rahatlamış hissedecek. Onun sıcak, şefkatli ilgisi ruhunu sardığı anda kendine duyduğu kuşkunun çoğu dağılacak.

"Ne yapmalıyım?" diye sorar ciddiyetle.

Dinlemeye hazır olduğu için rahat bir nefes alıyorum. "Sadece ona nasıl hissettiğini söyle ve sana sunacaklarını kabul etmeye hazır ol. Pişman olmayacaksın kardeşim."

Oran başını sallıyor. Küçük bir gülümseme her zamanki çatık kaşlarının köşesini çekiştiriyor. "Onun için hazırım, her şey için."

"Bunun için teşekkürler." Gülüyorum.

Tiernan da katılıyor ve Oran'ın sırtını sıvazlıyor. "Şimdiki zaman gibisi yok," diye ekliyor.

"İkinize de teşekkür ederim," diyor Oran, ayağa kalkıyor ve fazla uzatmadan ayrılıyor. Adımlarındaki aceleciliği gördüğüme sevindim.

"Birinci sınıf olmak beni yaşlandırdı," diye inliyorum.

Tiernan onaylarcasına mırıldanıyor. "Herkes ne yapacağını söyleyen siz iri yarı piçler olmasaydınız ne yapardık? Liam bana rehberlik etmese tüm bu sürü işinde kaybolurdum."

Liam, Tiernan ve Fiona'ya sahip olduğu için şanslı bir adam. Lord ve Leydi Dempsey, Kader tarafından kutsanmış olduklarını fark etmelerinden çok önce, biz gençken birbirlerine aşık olmuşlardı. Liam geldiğinde, zaten evli olan bir soylu kadınla eşleştiği için zorlu bir mücadele vermek zorundaydı.

Ama iyi bir adam olan Tiernan, Fiona için en iyisini istiyordu. Ve onun için en iyisi de dostlarıyla çevrili olmak. Fiona sürülerinin henüz tamamlanmadığını hissettiğini söyledi ama eminim ki durumları hakkında nihayet açık olabildiklerinde doğru kişi ya da kişiler karşılına çıkacaktır.

"Teşekkür ederim," diyorum eski dostuma sarılmak için ayağa kalkarak. "Yaptığın ve yapacağın her şey için."

Tiernan kucaklaşmaya karşılık veriyor ve sırtımı sıvazlıyor. "Elbette. Ayrıca, zaten tüm hizmetlerim için kraldan ücret alıyorum."

İleride olacaklar için heyecan dolu bir kahkahayı paylaşıyoruz. "Oran bizim omega'mızı bağlarsa, her kuruşa değer."

Ben *karımı özliyorum.*

Onu yatağında, kollarımda tutmanın ve ona saygı duymanın mükemmel hazzını tattıktan sonra, aramızdaki bu mesafeyle solup gidiyorum. Ayrı olmak doğru değil, özellikle de Ivy ateşine bu kadar yaklaşmışken.

Onun yanında olmalıydım, daha yeni beslemeye başladığımız bu yeni aşkı büyütmeliydim. En azından kalplerimizin aynı hızda olduğunu sanıyordum. Artık nasıl hissettiğini bile söyleyemiyorum, sadece bana baktığında artık şefkatle bakmıyor. Bunun yerine temkinli, tatlı gülümsemelerini ve bayıldığım esprili şakalarını benden uzak tutuyor.

Ivy'nin neden üzgün olduğunu anlıyorum, ama keşke beni affetse ve sevgisinin sıcaklığına tekrar kabul etse. Hayatım boyunca tatlı dostumu asla incitmek istemedim.

Koku eşleşmemizi öğrenmeden önce bile onun için doğru olanı yapmayı planlıyordum. Nişanlılığımız seçtiğimiz bir şey olmasa da, onu tanımaya hevesliydim.

Ivy gibi benim de aşık olmak ve mutlu bir hayat kurmakla ilgili romantik düşüncelerim vardı. Ona Oran ve Sloan'ın da iyi birer alfa olabileceklerini göstermeyi umuyordum; birlikte seleflerimizin döngüsünü kırabilir ve kibirden başka bir şey uğruna acı çekmemizi ve ölmemizi isteyenlere rağmen yaşayabilirdik.

Ancak eşimin kokusunu aldığımda kendimi kaybettim.

Ziyareti sırasında dikkatli bir şekilde kur yapma ve birbirimizi tanımak için zaman geçirme planlarının hepsi pencereden uçup gitti. Ona sahip olmak için dişlerim ağrımadan bir dakika bile onun yanında durmaya dayanamıyordum. Onu azdırma düşüncesi bile düğümlerimi şişiriyordu - pratiklikten ziyade zevk peşinde koşan akılsız bir hayvan gibi onu çocuğumun etrafında dolaştırıyordum.

Tanrım, aptalın tekiydim. Artık bunu biliyorum. Ona yalan söylemek, gerekçesi ne kadar asil olursa olsun, felaket bir fikirdi. Ivy her zaman benim kraliçem -ortağım- olacaktı ve bize verilecek hediyeği öğrendiğimde bilgilendirilmeye hakkı vardı.

Sürü planlarımla ilgili haberlere kötü tepki vermiş olsa bile, onu bu fikre ikna etmek için zaman ve çaba harcayabilirdim. Ama bencildim, onun benim sarayında, benim yatağında güvende olmasını istiyordum, böylece kimse tatlı kaderimi benden alamazdı.

Ivy benden ve benim aptal planlarımdan çok daha iyisini hak ediyor.

Başkaları adına karar vermeye çok alışkınım. Çocukken bile krallığımın ve kardeşlerimin sorumluluğunun ağırlığını hissederdim. Üçüz olabiliriz, ama ben en büyükleriyim - görünen varis ve onların koruyucusu. Annem hastalandığında ve babamın onu nasıl kurtaracağını bildiğini ama yapmadığını öğrendiğimde, kendime ondan daha iyi olacağıma dair bir söz verdim. Sadece kardeşlerim ve benim için değil, gelenek uğruna kandırılarak erkenden mezara konulan tüm Namara halkı için.

Sarayımızdaki insanlar sürümüzü ve yeni Namara için planlarımızı öğrendiğinde her şey değişecek.

"Beni dinlemiyorsun bile!" Ciaran bağılıyor, dostumla ilgili düşüncelerimi yarıda kesiyor. "Bu çok tipik. Sen bulutlarda geziyorsun, Callan kim bilir nerede ve ben görünmezim. Ortanca çocuğa kimse aldırıyor ya da saygı göstermiyor."

"Tanrı aşkına Ciaran," diye homurdandım. "Dramatikliği biraz azaltabilir miyiz?"

Bu taç giyme törenine yaklaştıkça kardeşim olağanüstü bir şekilde gerginleşiyor. Benim odak noktam başka bir yerdeyken bu törenin başarılı olması için yaptığı her şey için ona minnettarım. Ama asabiyetinin daha çok kişisel meselelerle mi ilgili olduğunu merak ediyorum.

Niyeti, Prens Lanier'in yakında Namara'ya gelmesi. Geldiğinde de bir daha gitmeyecek; Ciaran'ın prensle düğünü çok uzakta değil.

Kardeşim ve Lanier, Ivy ve benim gibiler: Denizin ötesinde ittifaklar kurmak için doğduklarından beri nişanlılar. Ne yazık ki Ciaran'ın yaklaşan düğünüyle birlikte Prens Aspen'le olan cilveleşmeleri de yakında sona ermek zorunda.

Bu konuyu henüz açmadık ve şu anda da bunun zamanı olmadığını hissedebiliyorum. Tek umudum, ne olursa olsun mutlu olması.

Ciaran kıkırdayarak başını geriye atıyor. "Bana dramatiklikten bahsetme, seni kendini beğenmiş pislik. Tüm yaşam tarzımızı alt üst etmek üzeresin ve benim tek yaptığım sana destek olmak. En azından taç giyme töreninin ayrıntılarını tartışırken beni *dinleyebilirsin*."

İç çekiyorum. Kabul ne kadar nefret etsem de Ciaran haklıydı. "Özür dilerim," diye teklif ediyorum. "Lütfen devam edin."

Kardeşim başını sallıyor, güzel yanaklarından kızgınlık akıyor. "Söylediğim gibi, siz ve kraliçe kapıdan gireceksiniz-"

Taht odasının kapılarının yankılanan çınlaması prensin sözünü kesiyor. Baharatlı elmaların ve güzel olan her şeyin kokusu havada süzölüyor ve ağzımı sulandırıyor. Kraliçem - benim güzel omega'm - içeri giriyor, okyanus gözlerini bana dikmiş, şehvetli bir güzelliğin resmi gibi görünüyor.

Düğün gecemizdeki sıcaklığı taşımalarını her şeyden çok isterdim ama onun kalbini geri kazanmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım.

Yanımda Ciaran nefes veriyor, artık sahip olduğu çok az ilgiyi de kaybettiği gerçeğini kabullenmiş bir halde. Ivy yakınımıdayken tüm dikkatimi alıyor. "Bu muhteşem bir zaman kaybı oldu," diyor. "Seni yalnız bırakayım kardeşim." Karımı selamlıyor, çıkmadan önce kibar bir "Majesteleri" diyerek belinden eğiliyor ve mahremiyetimizi sağlamak için odayı kapatıyor.

Alt dudağını ısırmasına bakılırsa Ivy'nin bunu istediğinden emin değilim. Ama dürüst olmak gerekirse, tüm dikkatini ona verme şansına sahip olduğum için memnunum.

"Sana her baktığımda daha da güzelleşiyorsun sevgilim," diyorum mükemmel ağzından bir gülümseme çıkarabilmek umuduyla. Sözlerim bu noktada pek bir şey ifade etmeyebilir ama o bu övgüyü hak ediyor.

Ivy gülümsemeden başını sallıyor ve bir adım daha yaklaşıyor. "I-" Tereddüt ediyor. Yanaklarındaki kızarıklık gergin olduğunu gösteriyor ya da belki de yaklaşan ateşi bugün onu çok etkiliyor.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, bir elimi çenesinin altına koyup bakışlarını kendime çektiğimde geri çekilmeyeceğini umuyorum. "Neye ihtiyacın var?"

"Bu aptalca." Gergin gıdaklamaları beni en az isteklerini anlamsız bulacağıma olan inancı kadar tedirgin ediyor.

"Asla, Omega. Sana daha önce de söyledim, benden ne istersen yaparım. Sadece alfana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Eşim iç çekerek göğsümün sabitliğine yaslanıyor ve burnunu boğazıma gömüyor. "Sadece sana ihtiyacım varmış gibi hissettim, kokuna ihtiyacım vardı. Ama eğer meşgulsen, gidebilirim."

Panik içime işliyor ve bir kolumu beline dolayarak onu sıkıca tutuyorum. O gidemez. Günlerdir onunla kurduğum ilk temas bu değilken. Beni aradığında değil. Şimdi ona ne olursa olsun bana güvenebileceğini göstereceğim. "Senin için asla çok meşgul değilim."

Ivy beni içine çekiyor, alfa imzamla rahatlıyor, tatlı kokusu etrafımızdaki havayı parfümlüyor. Tanrım, o kadar güçlü, o kadar ağız sulandırıcı ki onun tadını dilimde hissetmek için ölürüm. Birbirimiz hakkında keşfedemediğimiz çok şey var ve başımı onun güzel bacakları arasında saatlerce geçirme fırsatını değerlendirmedim için kendimi tekmeleyebilirim.

Şu anda önemli olan bu değil. Gerçekten ihtiyacım olan şey sorunlarımızı konuşmamız ama koku eşleşmem onun ateşine çok yakın. Onun alfası olarak her an onu memnun etmeye hazır olmak doğal bir tepki.

"Keşke fark ettiğin ana geri dönebilseydik," diye fısıldıyor. Kolları boynuma dolanıyor, mükemmel göğüsleri göğsüme bastırıyor ve Ivy'ye beni yuvasına geri götürmesi için yalvarmama saniyeler kalıyor. "Keşke her şeye yeniden başlayabilseydik."

Tanrılar. Hiçbir fikri yok.

Birlikte geçirdiğimiz zamanın hiçbirinden pişmanlık duymasam da, fırsat verilse her şeyi farklı yapardım. Ama tüm dileklerim zamanı geri döndürmeyecek. Onu incittiğim için ne kadar nefret etsem de, bu karmaşadan kurtulmanın tek yolu ileriye gitmek.

Burnumu saçlarına dayayarak kokusundan bir parça çalışıyorum ve af dilerken beni topraklamasına izin veriyorum. "Bu dileğini yerine getiremediğim için çok üzgünüm sevgilim. Ama yemin ederim, eğer beni affedebilirsen, bir daha asla güvenini kaybedecek bir şey yapmayacağım."

Ivy'nin cevap iç çekişi hızlı ve hüzünlü, sanki böyle bir şeyin mümkün olabileceğini kavrayamıyor. Geri çekiliyor; güzel okyanus gözleri bir fırtına gibi gözyaşı ve ıstırapla dolu. "Bunu yapmaya hazır olduğumu sanmıyorum."

Keskin bir acı, yakıcı bir bıçak gibi, kanayan kalbimi ona göstermek için göğsümü kesip açıyor. Buna dayanamıyorum - aşkımın saf ve iyi niyetle dolu olduğunu görmesini sağlamak için ne kadar güçsüz hissettiğime dayanamıyorum. Ama onun güvenini kırdığım için bunu hak ediyorum. Bir omega asla alfa eşini sorgulamak zorunda kalmamalı.

"Anlıyorum. Kalbinde yeniden bir yer edinmek için ne kadar beklemem gerekiyorsa o kadar bekleyeceğim."

Ivy başını sallıyor ve ayak parmaklarının üzerinde yükselerek yanağını dudaklarının yumuşak dokunuşuyla kutsuyor. "Yakında, sanırım, Cillian. Deniyorum."

Hak ettiğimden çok daha fazlası, ama ayaklarımın dibinde bıraktığı küçük umuda değer veriyorum. Tıpkı dudaklarının dokunduğu yerde kalan sıcaklığın, ısıltılı yankının tadını çıkardığım gibi.

Kucağımın rahatlığını terk ederken, kalbimi de yanında götürürken beni tutacak tek şey bu.

S kredi, bana olan sürekli inancı ve haklı çıkma konusundaki sinir bozucu alışkanlığı nedeniyle çıldırtıcı. Onun ve Tiernan gibi dostlarım olduğu için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar şanslıyım ve McKenna üçüzleri de başımın belası.

Omega'mı aramak için kalenin kuzey kanadından koşarak çıktım. Sebep olduğum bu yaranın bir saniye daha iltihaplanmasını istemiyorum. Nerede olduğunu sormalıydım ama ayaklarım beni, tıpkı Kader'in yaptığı gibi, doğrudan ona götürdü.

Kraliçem güzel yüzünü asarak taht odasından çıkıyor. Buna izin veremem. Bu karmaşayı sonsuza dek düzeltmenin zamanı geldi.

"Majesteleri!" Ona doğru kararlı adımlarla yürüyerek sesleniyorum. Burası söylemem gereken onca şey için fazla kamusal bir ortam ama aciliyet pratikliğe galip geliyor. "Bir dakikanızı alabilir miyim?"

"Elbette, Lord Rafferty." Güzel mavi gözleri eğlenceyle parlıyor.

Kokusunu alabilecek kadar yaklaştığım an daha rahat nefes alıyorum. Onun varlığı bile tek başına bir mucize; tanrılardan gelen, sadece benim için yaratılmış iyileştirici bir öz.

Ivy yanımda dolanıyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme var. Parmaklarımız neredeyse birbirine değiyor, aramızdaki gerilim sanki onun evinde yalnızmışız gibi tizleşiyor.

Yuva. Daha önce yaşadığımız anı mahvetmekle çok aptallık etmişim; hâlâ beni daha fazla acıdan korumak için inşa ettiğim duvarlara güveniyordum.

Ama Ivy kalp kırıklığının hakemi değil. O benim kurtuluşum, acılarımı iyileştiren kişi. Tıpkı benim onun için olacağım gibi. Sadakatim konusunda endişelenmesine gerek yok. Ona o kadar takıntılıyım ki, ona ihanet etmektense kendi kalbimi kesmeyi tercih ederim.

Ailem benden öz değerim adına ne almış olursa olsun, her şeye rağmen büyük bir aşk diledim. Beni boş bırakmayan bir aşk. Ivy dünyama girdiğinde bu dileğimin gerçekleştiğini şimdi biliyorum. O her zaman benim olmalıydı - yorgun ruhumu yenilemek ve beni hayata döndürmek için.

Onun kokusunu aldığım anda, taşla kaplı kalbim ona yakın olmak için ısrarlı bir ihtiyaçla çarpmaya başladı.

Onu tutmak için.

Teslim olmak için.

Gerçekten de o, karanlıkta hayal etmeye cesaret ettiğim her şey. "Özür dilerim aşkım," diye nefes alıyorum.

"Ben de öyle." Bu koridorlarda dolaşan herhangi bir izleyiciye dikkat ederek sözlerini kısık sesle söylüyor.

"Ivy, hayır. Üzgün olmana gerek yok, *asla*. Tek yaptığın bana bir şans vermekken ben duygusuz davrandım. Sadece seni bu kadar çok istediğim için çok korkuyorum."

Ivy'nin parmakları, burada benimle olduğuna dair gizli bir güvence olarak benimkilere sürtünüyor. Kokusu tatlı ve coşku dolu. "Seni incitmektense ölmeyi tercih ederim Oran," diye fısıldıyor.

"Bu ikimizi de yapar." Parmaklarımin ucunu bileğinin yumuşak teninde gezdirerek gülümsüyorum. Tatlı sözlerin ve yumuşak dokunuşların bu hassas dansı beni heyecanlandırıyor ama artık sevgimi gizlemek zorunda kalmayacağım günü ipe çekiyorum.

Arkadaşım duraksıyor ve yüzünü bana dönüyor. "Seni o kadar sık düşündüm ki," diye itiraf ediyor. "Ayrıldığımdan beri her gece rüyalarımda beni ziyaret ettin. Ama bunu gerçekten isteyip istemediğini bilmem gerek. Bir *paket-ben* mi?"

Tanrım, bana böylesine açık yüreklilikle baktığı için kalbim sızlıyor. Keşke onu kollarıma alabilsem ve tatlı ağzındaki şüphe kalıntılarını öpebilsem.

"Omega," diye homurdanıyorum, aklına böyle sorular yerleştirdiğim için kendime kızıyorum. "Her düşüncemi, her hayalimi işgal ettin."

Güzelliğinle onurlandırıldığım andan beri. Tek istediğim seni ömrümün sonuna kadar sevmek. Ve kalbini Cillian ve Sloan ile paylaşmak? Ölçülemeyecek kadar onur duydum. Eğer istediğin bu sürüyse, biz varız."

Öne doğru adım atarken okyanus gözlerinden yaşlar süzölüyor. Kalan saraylılara rağmen beni kucaklayabileceğini düşünüyorum. Ona izin vereceğim.

-Bir daha onu hiçbir şeyden mahrum etmeyeceğim.

Ama tam vücudunun sıcaklığını hissettiğimde, koridorda tanıdık ve *istenmeyen* bir görüntü beliriyor.

Beni doğuran piç kurusu, ruh halimi nasıl bozacağını iyi biliyor. Kraliyet düğününden beri ondan kaçıyorum ama görünüşe göre hayatımı mahvetmeye çalışmaktan vazgeçmemiş.

Ivy'nin hareketini durduruyorum, başının üstünden bakarken omzuna yumuşak bir dokunuş yapıyorum. Etrafta dolaşan bir avcıdan gözlerini ayırmamak en iyisi. "Burada bekle," diyorum elimden geldiğince sert bir şekilde.

Ivy'nin kokusu hızla bozuluyor ve kendimden nefret ediyorum. Onu asla incitmeyeceğime söz vermiştim ve bunu yaptım. Ama bu güven çok zayıf ve babamın onun burnunun dibinde başka bir omega ile gösteriş yapmasına izin vermeyeceğim. Ivy bundan daha fazlasını hak ediyor. Ve kızgınlığına bu kadar yakinken? Duygularının hassas dengesini bozmak istemiyorum.

"Oran?" diye soruyor, kafası karışmış bir halde. Bileğime uzanıyor ama ben geri çekiyorum. "Lütfen. Lütfen bana güven. *Lütfen*," diye yalvarıyorum. Beklemiyorum ve görüyorum ki yönergeleri takip ediyor; onu hızla geçiyorum ve babam daha fazla yaklaşmadan önünü kesiyorum.

Kolundaki genç kadını, Ivy ve Cillian'ın düğününde bana doğru itirmek istediği omega olarak tanıyorum. Babamın etrafını sardığı sık kafalılarından birinin kızı. Leydi Orla Fitzpatrick inatçı biri; hakkını vermeliyim. Yıllar boyunca gözüme girmeye çalıştığı ilk ya da dördüncü sefer değil bu.

Başka bir hayatta, onun güzel yüzü beni babamın hoşuna gidecek bir birlikteliğe ikna edebilirdi. Belki de bu evliliği kabul eder ve hayatımda ilk kez benimle gurur duymasını sağlardım. Ama Ivy orada olduğu sürece hiç kimse, hiçbir dünyada bana sahip olamayacak. Babamın aptalca entrikaları yüzünden onun birazcık bile incinmesi düşünçesine katlanamıyorum.

"Ah, oğlum!" Bok yiyen bir sırtış yapıştırıyor. Suratını yumruklamak isterdim. "Bugünlerde seni görmek zor. Krala hizmet etmekle çok meşgulsün."

Etrafındaki herkesi etkilemek için statümden bahsediyor ama ben daha iyi biliyorum. Beni umursamıyor. Sadece Cillian'a yakınlığının onun sosyal sermayesi için ne anlama geldiği.

"Ne istiyorsun?" Ses tonum soğuk. Arkadaşını selamlama zahmetine girmiyorum. En iyisi ona bir santim bile yer bırakmamak.

Öfke, tanıdık yeşil gözlerinin derinliklerinde sıcak kömürler gibi kaynıyor. Çenesinin sertleşmesi, benim çok alışık olduğum sözlü kırbaçlamayı kontrol altına almak için mücadele ettiğinin bir işareti. Bana hiç elini sürmedi ama sürekli söylediği ısırtıcı sözler tek başına bile yeterince acı veriyor. "Eminim Leydi Fitzpatrick'i hatırlarsınız. Babası ve ben ne kadar iyi bir eş olacağınızı tartışıyorduk. *Oran ve Orla-ne kadar* tatlı, değil mi? Teklif ettim-"

"*Yeter*," diye ısırtıyorum, hilesine devam edemeden sözünü kesiyorum.

Orla'nın nefesi kesildi, muhtemelen küstahlığım karşısında şaşırdı. Ama o ya da sahte onuru umurumda bile değil. Ne onunla ne de saraydaki diğer omegalarla ilgilenmediğimi gayet iyi biliyor. Bunu defalarca, yakınlaşmalarını azarladığımda ve güce aç babalarıyla görüşmeyi reddettiğimde açıkça belirttim.

Babam bunu alenen yaparak beni zorlamaya çalışıyor. Olay çıkarmayacağımı umuyor ama beni ve Ivy'nin kalbini korumak için ne kadar ileri gidebileceğimi hafife alıyor.

Yüzü gül gibi kızarmış, içinde patlayana kadar öfke kaynıyor. "Ses tonuna dikkat et, seni nankör küçük pislik! Ben sadece sana yardım etmeye çalışırken ne cüretle bana hakaret edersin?"

Mizahtan yoksun olsa da gülüyorum. "Bana yardım mı edeceksin? Başka bir potansiyel gelini boğazıma tıkarak mı? Sana bir kere söyledim, yüz kere söylediğim gibi. Benim için seçtiğin kimseyle evlenmeyeceğim."

Alaycı piç, gözlerinde serbest bırakılmış bir öfkeyle bana doğru adım atıyor. Çilli yanakları daha da kızarmış, dişleri gıcırıyor. "Beni dinle, evlat. Sen aptal bir delikanlı olduğunu düşünüyorsan-"

"Özür dilerim!" diye haykırıyor omega'm. Aceleyle yanıma gelirken elbisesi sallanıyor, elma-tarçın kokusu sıkıntısından yerini yanmış şekere bırakıyor.

"Majesteleri," diye kekeliyor babam, gözleri faltaşı gibi açılmış ve takılıp kalmış bir halde. Leydi Fitzpatrick reverans yaparken o da aceleyle eğiliyor. Yüzündeki dehşet ifadesi bana muhtemelen buradan başka bir yerde olmayı dilediğini söylüyor.

Güzel. Başka bir işarete geçmesi gerekiyor. Kendisi gibi hırslı bir tırmanıcı için çok kötü, Tiernan ve ben kapıldık. Çok daha az prestijli bir lordla yetinmek zorunda kalacak. Ivy benim mevkim umursadığından değil. Sloan gibi mutfakta ya da bahçede çalışıyor olabilirdim ve o beni seçerdi.

"Kim olduğunu sanıyorsun da onunla bu şekilde konuşuyorsun?" diye sorar.

O onurumu savunmak için oflayıp puflarken dudağım gülümsemeye karşı koyarak seğiriyor.

"Majesteleri, beni affedin. Ben sadece oğluma soyadına karşı görevlerini hatırlatıyordum. Leydi Fitzpatrick, şey, babası ve ben düşündük ki-"

"Ne düşündün?" Ivy soruyor, sesi sert. Ben daha araya girmeden, narin eli benimkine kayıyor ve parmaklarımızı kaçırılmayacak, aleni bir iddiayla birleştiriyor. Teni o kadar sıcak, yumuşak ve tatlı ki benimkine bastırıyor. Ne yaptığını, ne düşündüğünü bilmiyorum.

-Ama görünüşe göre daha bitirmemiş. "Koku uyumlu alfamı başka biriyle evlendirmeye çalışacağını mı düşündün? Hmm?"

Donup kalıyorum, elini sıkarak onu uyarıyorum. Böyle bir itirafın ne yeri ne de zamanı. Babama güven olmaz. Odanın etrafında şu anda bize yapışmış olan meraklı gözler de güvenemez.

"Kesinlikle yanıliyorsunuz kraliçem. Kral senin eşin, değil mi? Bunu takdir edeceğini sanmıyorum-"

"Kral adına konuşmaya cüret etme," diye . "Oran da *benim*, kral da. Bunu hatırlasanız iyi edersiniz Lord Rafferty."

Babamın ağzının açık kalması ve yanaklarının pancar gibi kızarması beni kıkırdatmaya yetiyor. Ve yapıyorum, yüksek sesle ve vazgeçerek. Elimde değil. Bu çok paha biçilmez bir an - Ivy'nin bunu benim için yapmış olması çok inanılmaz.

Bizim için.

O kadar aşığım ki şarkı bile söyleyebilirim.

Dişlerim, tıpkı onun beni sahiplendiği gibi, şimdi de onu sahiplenmek için ağrıyor. Sikim, onu anlamsızca hırpalamak için umutsuz bir ihtiyaçla hızla sertleşiyor. "Gidelim aşkım," diye fısıldıyorum, onu elinden tutup çekiştirerek.

Babamın yüzüne bir saniye daha bakmak istemiyorum. Ivy'den başka bir şey görmek istemiyorum, çıplak ve lanet düğümüne kilitlenmiş.

"Bir şey daha!" diye bağırıyor arkadaşım, çılgınca beni savunurken. Ama eğer vazgeçmezse, onun güzel amına değil, pantolonuma boşalacağım. Bu çok utanç verici olur.

"Ivy!" Hırlıyorum, kokum şimdi ateş ve vahşî dumandan oluşan azgın bir cehennem.

Hepsi onun yüzünden.

Sertçe yutkunuyor, dudaklarında küçük bir gülümseme belirliyor. Kokusu benimkine karşılık veriyor; gür, tatlı ve *yenilebilir* bir koku.

"Doğru. Siktir git o zaman," diye sesleniyor doğrudan babama.

Onu el ele yuvasına doğru götürürken bir yanıt beklemiyoruz. Ivy az önce tüm hayatımızı paramparça etti ama ben bundan daha mutlu olamazdım.

Ona her şeyimi vereceğim.

Düğümüm.

Benim ısırığım.

Günlerimin geri kalanı boyunca kalbimin tamamı.

" O *ran*."

Adının tınısı etrafımda ınılıyor. Defalarca *yalvaran*, inleyen, *yakaran* duyuyorum. Sanırım bunu söyleyen kişi ben olmalıyım, ama kabaran zevk dalgaları arasında sürüklenirken emin olamıyorum. Bedenim süzölüyor gibi görölünse de uzuvlarım ağırlaşıyor.

Yalvarışlarıma aldırmayan alfam bana cevap vermiyor. Onun yerine bacaklarımla arasındaki kutsal bir noktaya doğru inliyor. Ellerim beni şimdi ve burada tutan bakır gibi tatlı buklelerin yumuşak tellerini kavlıyor.

Tek bildiğim mutluluk - tek gördüğüm önümde diz çökmüş, ona sunduğum arzunun her damlasını yutan eşim. Karanlık, görüş alanımın sınırlarında geziniyor ve kendimi bir türlü dinmek bilmeyen bu coşkuya bırakmamı söylüyor.

"*Oran!*" Bağıriyorum, tükenmiş bedenimden yeni bir salgı daha çekerken diline karşı fışkırıyorum. Eşimin, sanki seksim hayat veren bir besin sunuyormuş gibi bacaklarımla arasını yalayarak geçirdiğİ sürenin uzunluğunu anlamakta zorlanıyorum.

Yükselme hissi dağılmaya başladığında ve uzuvlarım -sesim- tekrar kendime geldiğinde, onun muhteşem saçlarını sertçe ekiştiriyorum.

"Oran," diye inliyorum, *nefesim* kesilerek. Onun acımasız diline tapınmaktan kurtulmaya ihtiyacım var. "Yeter, aşkım. Buna zor dayanıyorum."

Sonunda nefes alıp bana baktığında, yüzü serbest bırakılmamla parlıyor. Bakışları zümrüt ateşi gibi yanıyor ve *kokusu-tanrım, kokusu*

-Tatlı, boğucu bir duman.

Oran iyi yapılmış bir iş için kendini beğenmiş bir memnuniyetle bana bakıyor. Yüzündeki ıslaklığı silmek için kalçamın iç kısmını kullanarak sırtıyor. Alfa'm da orayı yalıyor, tadımın bir damlasını bile ziyan etmemeye kararlı.

"Seni burada ısırmalı mıyım, omega? Tatlı amının yanında hak iddia edeyim mi?"

Ayak parmaklarım kıvrılıyor, böyle sinsi bir fikir karşısında sırtım kamburlaşıyor. Ama-"Boğazımı almayacak mısın, alfa?"

Cevap olarak kıkırdaması şehvet uyandırıcı. "İşaretimi nerede taşıyacağın umurunda değil. Boğazında ya da bacaklarının arasında. Benim olduğun sürece bunun pek bir önemi yok."

Tanrım, teklifi çok cazip. Ama alfam herkesin şahit olabileceği bir yerde iz bırakmayı hak ediyor. O daha önce düşündüğü gibi utanç verici bir sır değil. Onun benim olduğunu tüm dünyaya göstermekten gurur duyuyorum.

"İddianızı herkesin görebileceği bir yerde istiyorum."

"*Ah, Ivy'ciğim*," diye mırıldanıyor Oran, *kalçalarımı* -amcığımı- saygılı bir minnettarlıkla öperek. "Sen çok tatlı bir omega'sın. Alfa'nın seni ısırmasını mı istiyorsun?"

Başımı sallıyorum, çılgınca yalvarıyorum, ta ki sonunda yerden kalkıp yatağa sürünene kadar.

"Beni istiyor musun? Şimdi söyle ve bana sahip ol. *Şimdi*, sonsuza dek."

"Her şeyden çok," diyorum, kendimi parçalanmış bedenime vermeye hazırım.

dostum. Onu sevgimle bütünleştirmeliyim; ruhumun ona ve yalnızca ona ayırdığı bu boşluğu doldurmak için Oran'a ihtiyacım var.

Oran sırtıyor, kalçalarımın arasına diz çökecek şekilde kayıyor ve sikini benim kayganlığımın ıslatıyor. "Ne manzara ama, aşkım. Amının derinliklerinde yuvalanmak için bir saniye daha bekleyemem."

Tek bir nefesle içime giriyor. Onun için bir son olmadığından eminim - sunduğu her santim zor kazanılıyor ve nefes nefese bir zevkle karşılanıyor.

Çilli eli karnımda geziniyor; başparmağı ben inleyene kadar klitorisimi okşuyor. Her itiş, sinirlerime her yumuşak vuruşu

coşku. Ama karnıma bastırduğında, getirdiği mutlulukla neredeyse derimden dışarı çıkıyorum.

Basınç muazzam ve onun derin, yavaş vuruşlarıyla birleştiğinde, içimden geçen serbest bırakma gücüyle çarşafları tam anlamıyla ıslatabilirim. Ama Oran rahatlamıyor. Ben ciğerlerimdeki havayı çalan doruğa karşı feryat edip çırpınırken o daha sert itiyor.

"Aman Tanrım-Oran!"

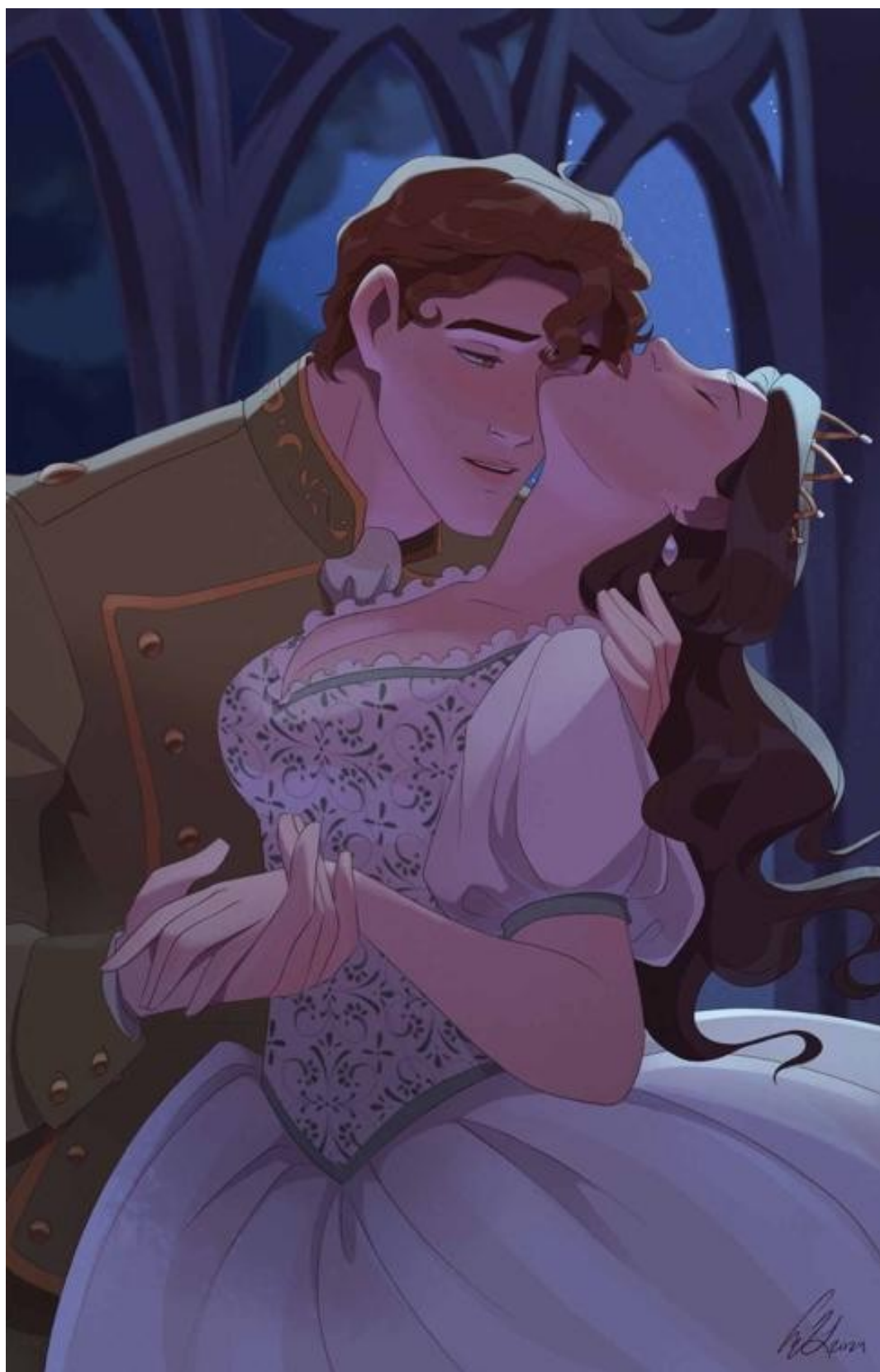
"Bu iyi, aşkım." Oran'ın sesi, birleşmemizin sancıları içinde derin, hırıltılı bir hırıltı. Alnında boncuk boncuk ter var; şehvet onu açgözlü pençesine almışken gözleri neredeyse kararmış. "Bunu hisset -beni hisset- ve alfana nasıl geldiğini göster."

Ben paramparça olduğumda, Oran üzerime iniyor, şişen düğümünü içime daldırıyor. İçimi doldurup bizi birbirimize mühürlerken her saniye tatlı bir işkence.

"Çok iyi, Ivy'm. Aşkım," diye pantolonunu indiriyor, dişleri boğazımda. Tek hissedebildiğim onun mükemmel, isyankâr sonsuz aşk ateşi olana kadar derinlere batıyorlar. Onun bağının kucağına sarıldığımda kalbimi şaşkınlık dolduruyor.

"Benim," diye fısıldıyorum. Basit bir cümle ama daha doğru kelimeler hiç söylenmemişti. Ben Oran'a aidim, Kader'in kendisi tarafından tüm günüm boyunca onu sevmem emredildi.

Benim için mırıldanıyor, uyku gelip beni alıp götürene kadar yeni işaretiyle ilgileniyor. Karanlığın ortasında bir kıvılcım var - tek bir zümrüt alevi, tıpkı onun sevgi dolu bakışlarının sıcaklığı gibi.

Calm.

Bir kez olsun, zihnim kendimden kuşku duyduğum sefil, gürültülü bir yer değil.

Bunun yerine, eşimin tatlı ruhunun güvenliği içinde sakın, kutsal bir sessizlik var. Orada, sadece beni kucklamaya çalışan emin kollarda tutuluyorum-vermek ve almamak için.

Ivy için, kendimi isteyerek vereceğim. Kalbimdeki sevginin her bir zerresini, göğsümde artık atmayana kadar ödünç vereceğim.

Aramızdaki bağ, sonsuza dek yaşayacağım bir yuva olarak el üstünde tutacağım bir armağan.

Onunla birlikte.

Benim

Ivy'm.

Arkadaşım.

Benim her şeyim.

Sakin - dünya hayatımda ilk kez bu kadar sakın.

Ben ateşle dolu, kıskanç gösterimin sarayda çoktan orman yangını gibi yayıldığından eminim. Oran'ın babası aşağılık, çıkarıcı bir alfa ve oğlunun Namara'nın yeni kraliçesiyle eşleştiğini dinleyecek herkese söylemek için koşturduğundan hiç şüphem yok. Görünüşe göre gelenek ve mirası önemsiyor olsa da, tahttaki varisinin potansiyeli karşısında ağzının suyunun aktığını hayal edebiliyorum.

O adama ve pörsümüş kalbine bir nebze olsun memnuniyet vermekten nefret ediyorum ama Oran'ı bu kadar alenen sahiplendiğim için pişman değilim. Alfa'mın ona olan hislerimin doğruluğunu kabul ettiğini görmek - yakışıklı yüzüne yayılan saf sevinci izlemek - hayatımın en güzel anlarından biriydi. Onun hassas kalbini ellerimde tuttuğumu bilmek hafife almadığım bir onur. Açıklamamı takip eden her şey çok gecikmişti ve beklemeye değirdi.

Oran'ın düğümü bizi çoktan serbest bıraktı, ama yuvamın güvenli konforunu terk etmeye cesaret edemedik. Şimdi burası çok güzel kokuyor, açık ateşte pişmiş taze elma gibi. Birlikte olduğumuzun kokusu ve çiftleşmemizin ham, yeni anıları onu daha fazlası için zorlamam için neredeyse yeterli. Ama sırtımda çizdiği yumuşak, ritmik daireler ve mutlu kalbinin sabit ritmi, kesintiye uğratılamayacak kadar güzel bir zaman.

Burada, en kutsal alanımda, alfam beni kendine yakın tutuyor, sevgimi ve şefkatimi biriktiriyor. Duyguları, tenim boyunca sahiplenici bir şekilde sürüklenen hayalet parmaklar gibi bağdan aşağıya yayılıyor. Sevgisi aç, açgözlü - başkalarının sadakatine tanıklık edebilmesi için görülmek *istiyor*.

Şimdi anlıyorum ki utanç ya da ilgisizlik değil, korku onu bana açılmaktan alıkoymuş. Yumuşak kalbi çok kırılğan ama çelik gibi bir cephenin ardına saklanmayı iyi beceriyor. Sonunda maskenin ardını görmek, şu anda hem bedenem hem de ruhen bağlı olduğum adama karşı yeni ve derin bir takdir duymamı sağladı. Onun hayatımda sadık, her zaman sevgi dolu bir ışık olacağını kesinlikle biliyorum. Tutkusu, bana ve bu sürüye olan bağlılığı gerçekten görülmesi gereken bir mucize.

"Seni seviyorum." Bir fısıltı, dudaklarımın göğsüne dokunuşu, sadece ve sadece benim için atan kalbinin tam üzerine. Böyle bir şeyi söylemek için çok erken olsa da umurumda değil. Sevgiyi hissediyorum ve bu yüzden hassas kalbini koluna takan alfa için bunu dile getirmek istiyorum.

Son günlerde öğrendiğim bir şey varsa, o da artık başkalarının beklentilerine bağlı kalmakla ilgilenmediğimdir.

Oran'ın neşesi bağın içinden geçerken parlıyor ve ikimizin de dudaklarına bir gülümseme getiriyor.

"Ben de seni seviyorum, Ivy'ciğim." Zümrüt gözleri dökülmemiş yaşlarla doluyor ve ona kendini değersiz hissettiren herkesi boğazlamak istiyorum.

"Sence orayı ne kadar dağıtmışımıdır?" Ben soruyorum. Dünyanın yargısını küçük sığınağımıza getirmekten nefret ediyorum ama bunun ele alınması gerekiyor.

Oran'ı Cillian'ın sarayının, *yani benim* sarayımın üyelerinin önünde koku eşleşmeli alfam olarak ilan ettim. Oran'ın dişlerini boğazıma geçirmesine izin verdim, herkesin görebileceği bir iddia. Elbette basiretsizliğimin sonuçları olacaktır.

"Hmmm," diye düşünüyor ve alnıma uzun bir öpücük konduruyor. Üfllediği nefes tenimi gıcıklıyor. "Sanırım gerçekten içine girdin, aşkım."

Arsız alfa, tam bir tehdit. Kahkahalarımı onun çilli boğazına gömüyorum.

"Zaten öğrenemeyecekleri bir şey değildi. Sanırım mahkeme için bunu benim ağzımdan duymak başka bir yerden duymaktan daha iyi."

Oran iç geçiriyor, vücutlarımızı burun buruna gelecek şekilde ayarlıyor. Sonra beni öpüyor -dudaklarımızın yavaş, ateşli buluşmaları- ta ki ben nefes nefese kalıp dilimi onunkinin üzerinde gezdirene kadar.

Sonunda nefes almama izin verdiğinde, siki bana olan ihtiyacını yenileyerek karnımda sert bir şekilde duruyor. "Bu konuda başkalarının ne söyleyeceği umurumda bile değil, omega. Sen benimsin ve ben de geri dönülmez bir şekilde seninim. Ne zaman olursa olsun, bu dünya yıldızların arasındaki tozdan ibaret olana kadar sana ait olacağımı bildiğin sürece kimin ne duyduğunun benim için pek bir önemi yok."

O zaman inliyorum, tutkulu beyanının ve sıcak tenime bastırılmış hissinin üstesinden geliyorum.

Oran havadaki parfümümün kokusunu alarak inliyor. Bizi bir kez daha hareket ettiriyor, bir aspir kadar hızlı, böylece üzerimde geziniyor.

Artık kelimelere gerek yok. Sikinin başını bekleyen amcığım dayayıp acımasızca, ayak parmaklarımı kıvrarak içime girerken değil. Her darbesi bana olan açlığını, amansız aşkını anlatıyor. Dudaklarından çıkan her boğuk ses beni göklere doğru yükselten bir senfoni.

Alfa'm bacaklarımı beline doluyor ve öne doğru eğilerek bağ izinin kalıcı olarak yaşadığı deriyi emiyor. Onun ağırlığı, beni ısırdığı yerden yayılan zevk tınısı, beni boyunun etrafında zonklatmak için gereken tek şey. Pislik ve övgü fısıldarken onun için parçalara ayrılıyorum.

"Bu amcığın içinde yaşayacağım, aşkım. Onu benim yapacağım ve ne zaman istersem sikeceğim. Ve sen de bana izin vereceksin, değil mi? Benim olanı benden asla esirgemeyeceksin."

Düğümü içime girdiğinde Oran'ın sözleri kulağıma sıcak bir törpü gibi geliyor. Basınç, beni çok güzel bir şekilde doldururken çok fazla mutluluk verici lanet basınç. İçimden beyaz bir coşku fişkırıyor ve görüşümü milyonlarca yıldızla kaplıyor.

Konuşamıyorum, yüzüme saygılı öpücükler konduran dudaklarının ve titreyen uzuvlarımı yatıştıran ellerinin ötesini düşünemiyorum.

Tek bildiğim zevk.

Ben sadece onunum.

GECE YARISI gökyüzünü kaplayan bir perde gibi dünyayı karanlığa gömüyor.
Yağmurun ıslattığı toprağın kokusuyla uyandım ve

Geniş bir alfa bedeninin sıcaklığı kıvrılıyor. Dokunuşu narin, Oran'ın bana verdiği yeni izi takip etmek için boğazımdaki tüyleri süpürüyor.

Dostum.

"Bu çok güzel, omega. Vücudunu alfalarına verdiğin sen bir hazinesin."

Yanan odun ve tatlı duman kokan alfam inliyor, sesi uykuyla kalınlaşıyor. "Lanet olası bir tanrıça. Kaderden gelen güzel kutsamamız."

Cevap vermek, yumuşak sözlerinin ve hayranlıklarının tadını çıkarmak istiyorum. Ama çok yorgunum, onların arasında çok sıcak ve güvendedim.

"Kızgınlığı çok uzakta değil. Bir, belki iki gün."

Benim kızgınlığım. Kulağa hoş geliyor, çok hoş.

Benim ateşim. Alfalarım.

Yuvam. "Cillian'a söylemeliyiz-

" "O biliyor."

Cillian. Kristal gözlü kuzgun saçlı kralım. O burada olmalı.
çok.

Artık ona kızgın olmak istemiyorum. Onun hassas kalbi ve iyi Niyetler her şeyi berbat etti ama sevgide affetmeye de yer olmalı. Bu olmadan, birlikte büyümeyi nasıl bekleyebiliriz?

Ona söyleyeceğim, belki yarın. Onu kalbime geri kabul edeceğim ve hepimizi bir araya getireceğim.

Yarın. İç çekiyorum -derin, memnun bir ses- ve uykunun ellerimden tutup beni bir kez daha aşağı çekmesine izin veriyorum.

TOran dişlerini eşimizin mükemmel boynuna geçirdiği an, aramızdaki bağın onun ateşli ruhuyla aydınlandığını hissettim. Mutluluğa karşı inatçı isteksizliği göz önüne alındığında, ilk başta buna inanmakta güçlük çektim. Ama eminim ki, o aptal piç kalbimde Ivy'nin yanında kendine bir yer edinmişti.

Oran'ın varlığı onunki kadar canlı değil elbette. Omega'mıza duyduğum tutkuyla ruhumu ateşe de vermiyor. Ama sürü arkadaşımın aramızdaki bağda hak ettiği yeri alması neredeyse gözlerimi yaşartacaktı. Oran'ın sevgi dolu kalbinin sadakatini yıllardır süren dostluğumuzdan biliyorum ama bu onun ruhunun derinliklerine inmekle kıyaslanamaz bile.

Her zaman istediğimiz her şeye bir adım daha yaklaştık. Geriye kalan tek şey Cillian ve Ivy ile aramızdaki son çatlağı onarmak.

Keşke gelip geceyi yuvada geçirseydi. Küçük omegamız onun varlığını memnuniyetle karşılardı, özellikle de kızgınlığına bu kadar yakınken. Her geçen gün onun üzerindeki etkisi daha da artıyor; bağın içinde her daim var olan bir ağırlık. Kral elini çabuk tutup kraliçemize kendini kanıtlamazsa, bu bağa katılmaya asla izin vermeyecek.

Böyle olmaz. Eşimiz için birleşik bir cephe olmalıyız. Biz onu bu sıcaktan kurtarana kadar ailesi Namarian'a dönmüş olacak.

Toprak. Bu gerçekleşmeden önce hepimiz onunla bağ kursak iyi olur, böylece Ivy'ye ihtiyacı olan her şekilde bakma konusunda ne kadar ciddi olduğumuzu görebilirler.

Yataktan kalkmak için çok erken. Özellikle de taçyaprağım yuvasında bu kadar çıplak ve rahatken. arşafllar onun tatlı elmalı kek kokusunun, seksin ve şehvetli her şeyin kokusunu taşıyor. Dilimi güzel amına sokarak onu uyandırmaktan başka bir şey istemiyorum. Günü mutlulukla karşılaşmasına izin verin ve sonra daha fazla dayanamayana kadar düğümümü içine sokun.

Ne yazık ki, bu sürünün baş alfası olmak, kayıp sürü arkadaşımıza çobanlık yapmam gerektiğı anlamına geliyor. Bu son küçük acıları düzeltmek benim işim, böylece hepimiz önümüzde duran gerçek sorunları çözmeye devam edebiliriz.

Bunlardan biri de dün mahkemede Kader'in kutsadığı bir başka arkadaşına sahip çıkarken çıkardığı kaostu. Cillian nasıl cevap vereceğini bilmeden soru üstüne soru soruyor. Ivy'nin katkısı olmadan kesin bir açıklama yapmak istemiyor.

Cillian'ı diplomasisi ve dostumuzun duygularını düşündüğü için takdir etsem de, harekete geçmesi ve bunu hızlı bir şekilde yapması gerekiyor. Tüm bu ikircikli tavırlar işleri gereksiz yere karıştırdı. Ben kendi adıma tüm bu belirsizliği ortadan kaldırmaya hazırım.

Ivy bizim omega'mız. İki arkadaşı arasındaki bağı kabul etti. İkisi de kocası değil. Oran'ışaretini boğazında görür görmez, ne planladığımızdan emin olacaklar. Yapabiliyorken dedikodu değirmeninin önüne en iyisi.

İç çekiyorum, şehvetli, mavi gözlü sirenimin tatlı sıcaklığında geçirmediğim bir sabaha teslim oluyorum. Ivy hâlâ Oran'ın kollarına sarılmış uyuyor ve ben onun dinlenmesini bozmak istemiyorum. Üç alfaya ayak uydurmak için vücudunun yapması gereken sıkı çalışmaya hazırlanmak için alabileceğı her şeye ihtiyacı var.

Sırtına doğru eğilerek şakağına yumuşak bir öpücük konduruyorum, yakında görüşeceğimize dair bir söz fısıldıyorum ve ayrılıyorum.

Öğüt vermem gereken bir kral var ve işleri düzeltmek için fazla zamanım yok.

Cillian'ı çalışma odasında debelenirken buldum. Şanslıyım ki, hükümdarımızla mantıklı bir şekilde konuşmak için burada olan tek kişi ben değilim.

Odanın etrafında bu dünyada en çok güvendiğim insanlar oturuyor, benim paketimin dışında - en yakın müttefiklerimizden ve en güçlülerden bazıları

Namara'daki tüm insanlar.

Tiernan ve Fiona, asil bir zarafet timsali olan üçüzlerin karşısındaki kanepede oturmaktadır. Lord ve Leydi Dempsey sadece kralın en sadık dostları değil, aynı zamanda kraliyet dışındaki en büyük toprak sahipleridir. Sürü arkadaşları Sör Liam, bir eli omega'sının omzunda, çiftin arkasında duruyor.

Ciaran ve Callan -ikisi de tahtın varisleri- suratı asık sürü arkadaşımın iki yanında oturuyorlar. Saraydaki soylular Cillian'a karşı isyan edecek olsalar, ikisi de böyle bir şeyi kabul etmez. Ciaran kardeşini idol olarak ve Cal'ın hükümdarlıkla ilgisi hayatının geri kalanında bekâr kalmakla ilgisi kadar: hiç.

"Sloan. Burada olman çok güzel," diye sesleniyor Tiernan beni selamlarken. "Domhnall, Kraliçe'nin Oran üzerindeki hak iddiası yüzünden tepiniyor."

Fiona, "Oğlunun Cillian ve Ivy'nin yanında tahta oturmasını istiyor," diye ekliyor.

"Yine de bu iyi olabilir," diye öneriyor Ciaran. "Onun entrikalarını kendi avantajımıza kullanabiliriz."

Dünden önce Oran'ın göt herif babasının paket yaşamı asla desteklemeyeceğinden şüpheleniyorduk. Oğlunun iyi talihinden faydalanmak gibi yanlış bir düşüncesi olmasa destekleyeceğinden hâlâ şüpheliyim. Ama prens haklı. Bunu saraya hitap ederken kullanabiliriz. Amacımıza ulaştığımızda, Domhnall Rafferty'ye haddini bildirmekte bir sorun görmeyeceğim.

"*Cillian*," diye homurdanıyorum. "Kafanı kışından çıkarmanın zamanı geldi."

Kral koltuğuna çöktü, başını ellerinin arasına aldı. Sert sözlerime rağmen dizlerimin üzerine çökerek ona hem sadakatimi hem de dostluğumu sunuyorum.

Sonra başını kaldırıyor, buz mavisi gözleri huzursuzluktan kıpkırmızı olmuş. "Bana sahip olmayacak. Beni affetmeyecek bile."

İnanılır gibi değil.

Önce Oran'ın belirsizliğiyle uğraşmak zorunda kaldım, şimdi de Cillian omega'mızın affını kazanmak için sırasını beklemek zorunda kaldığı için bana bunu mu veriyor? Bunu kabul edemem.

Genelde şiddet yanlısı biri olmasam da ve bunun herhangi bir çevrede ihanet olarak değerlendirileceğinden emin olsam da, kralın kafasının arkasına bir şaplak attım.

Callan yanımızda kıkırdarken sürü arkadaşımın gözleri neredeyse o güzel kafasından fırlayacak. Cillian'ın öfkesi hızla yüzeye çıkıyor, yanakları kızarıyor. Daha başarmamız gereken çok şey varken öfke nöbeti geçirmesine izin vermeyecek olmam çok kötü.

Bildiğimiz kadarıyla Ivy'nin sıcağı bu gece gelebilir. Kararsızlık zamanı geçti. Zaman çizelgemizi hızlandırmak isteyen Cillian'dı ve şimdi onu bekliyoruz.

"Sloan. Tanrı aşkına ne-"

"Aptal oyunlar, aptal ödüller, Majesteleri," diyorum o daha fazla üzülmeyen. "Seni akrabalarım gibi seviyorum ve hayatımı senin hayatınla seve seve takas ederim ama şu anda tam bir ahmak gibi konuşuyorsun."

Cillian gülüyor, ağzından yanlış çıkan manik bir ses. Benim iyi huylu kralım aklını kaybetmiş ve ben de onu bulmasına yardım etmek için buradayım. Yoldaşlarımızın şimdiye kadar bir şeyler söylemesini umuyordum. En azından Cillian'ı harekete geçmesi için biraz cesaretlendirirlerdi ama özünde bu bir sürü meselesi.

"Beni dinle, seni kalın kafalı küçük pislik. Ivy seni seviyor-bağda bizimle olmanı istiyor. Şimdi bu saçmalığı bir kenara bırak ve sana bugün ne yapacağını söylerken beni dinle."

Cillian'ın sert bakışları Ivy'nin duyguları hakkındaki gerçeği duyunca yumuşuyor. Bunu kendi başlarına çözmelerine izin vermeye hazırdım ama ikisi de arzularını iletmeye istekli görünmüyor. Bir yandan Ivy, Cillian'ın onun için her şeyi yapabileceğini kanıtlamasını istiyor. Sözlerden çok eylem görmeye ihtiyacı var. Öte yandan Cillian'ın, omega'mızın, sürümüzün ona vermeye hazır olduğu geleceği, tepki potansiyeline rağmen gerçekten istediğine dair güvenceye ihtiyacı var.

Eğer bu sürece dahil olmak, bir yıllık bekleyiş ve planlamadan sonra nihayet huzura kavuşacağımız anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Sürü arkadaşım kıkırdıyor, düşen birkaç damla gözyaşını siliyor. "Bugün ne yapıyorum ben, seni vahşi, otoriter herif?"

Damarlarımdan rahatlama akıyor, daha önceki hayal kırıklığım onun ruhunun tanıdık hafifliği karşısında dağılıyor. "İlk olarak, Tiernan ve kardeşlerini bu akşamki ziyafet için sarayı toplamaları için göndereceksin. Hepsini aynı anda bilgilendireceğiz. İkincisi, Prens Aspen ve Prenses Lily'ye her şeyi anlatacaksın."

"Her şey mi? Bana suikast düzenletmeye mi çalışıyorsun?" diye araya giriyor. "Ciaran neden ona söyleyemiyor? Onlar... yakınlar. Daha iyi anlaşabilirler."

"Sloan senin aklını başından mı aldı kardeşim?" Ciaran gülüyor. "Kral olabilirsin ama kirli işlerine bulaşmak istemiyorum."

"Ciaran haklı," diyorum, "Bancroft'larla tek başına yüzleşmelisin. Ne kadar çok şey bilirlerse, bu döngünün neden sona ermesi gerektiğini o kadar iyi anlayacaklardır."

Cillian son görevimi beklerken isteksizce başını sallıyor. "Ve üçüncü?"

Yarın sabah güneş doğmadan bir sürü olacağımızı bildiğim için kocaman sırıtiyorum. "Omega'mızla bağ kuruyorsun."

Cillian gözlerini kaçırıyor, şüphesiz kalbini hâlâ bir belirsizlik kaplıyor.

"Tanrı aşkına, Majesteleri," diye sesleniyor başka bir ses. Sör Liam, her zaman sadık, her zaman sakin kaptan, saçını başını yolacakmış gibi görünüyor. "Bu güzel yüzü kendi yararına kullan. Eğer *senin* gibi görünen biri bunu başaramıyorsa, dünyanın çirkin piçlerine acırım. Bir omega'ya kur yapma şansları olmayacak."

Odaya sessizlik çöktü - gergin, kısa. Sonra bir anda hepimizden şamatalı kahkahalar yükseliyor. Liam'ın şimdiye kadar hiç bu kadar sinirli bir inançla konuşmadığından eminim, ama iyi ki konuştu. Cillian'ın bunu benden başka birinden duymaya ihtiyacı vardı.

"O zaman her şey halloldu." Cillian'ın yüz hatlarında görmeye alışkın olduğum o normal ateş ve sarsılmaz inanç ışıldıyor. "Namara'nın kraliçesinin sürüsüyle tanışma vakti geldi."

Bu ses çok hoşuma gitti.

A Prens Aspen'in odasının kapısında dururken göğsümde kurşuni bir ağırlık var.

Ivy'yi elinden almak için fazla bir şey yapamayacağını bilmek küçük bir teselli ama ben daha çok tepkisinin onu nasıl etkileyeceği konusunda endişeliyim. Sürü olarak yaptığımız seçimlerden dolayı onu azarlarsa, bu onun kalbini kıracaktır. Bu potansiyel serpintinin neden olabileceği kırık parçaları onarmaya hazır olsam da, umudum bundan tamamen kaçınabilmemiz.

Aspen'in kabul etmesi gereken gerçek, hasarın tamamlanmış olduğudur. -Yine de bu kadar güzel bir şeyden bu kadar çirkin bir şekilde bahsetmekten nefret ediyorum. Ivy iki sürü arkadaşımın, ona bakacak, onu sevecek, uzun ve mutlu bir yaşam sürmesini sağlayacak kokudaş alfalarıyla bağ kurdu. Buradaki tek zarar, türümüzü erken yaşta mezara gönderen arkaik geleneklerdir.

Eğer biri bizi ayırmaya kalkarsa, Ivy'yi de aynı kadere mahkum etmiş olur. Kardeşleri hakkında bildiklerime bakılırsa, kız kardeşleri için böyle bir şey isteyeceklerine inanmıyorum. Bancroft alfalarına Ivy ve diğer kardeşlerini büyük bir sevgi ve özenle yetiştirdikleri için saygı duyuyorum. Hayranlığımın lekelenmesi utanç verici olur.

Ama Aspen'in tepkisi ne olursa olsun, ondan asla vazgeçmeyeceğim. Eşimi benim soğuk ve ölü kollarımdan, sonra da Oran ve Sloan'ın kollarından almak zorunda kalacaklar. Bu ziyaret şu aşamada sadece şoku hafifletmek için. Sürümüzü bu akşam sarayıma duyuracağım. Aspen'e önceden söylemek bir nezakettir, iyi bir ilişki sürdürebilmemiz için bir zeytin dalıdır. Ivy bunu isterdi. Yine de bu karşılaşmayı dört gözle beklemiyorum.

Aptalca olsa da, küçük bir umut koruna tutunuyorum Kader, onunla büyük şeyler yapmaya niyetli olmasaydım bu hediye ayaklarımın dibine koymazdı. Aspen'in bilgiyi ve sürümüzü kollarını açarak kucaklaması en derin dileğim. Onun fikirleri Hawthorn'unkilerle aynı ağırlıkta olmasa da, yanımızda olmasından zarar gelmez.

Ivy'nin kardeşlerinden ne kadar çok kişi bizi bu yaşam tarzında desteklerse o kadar iyi olur. Batı krallıkları Lucernia'yı kültür ve otorite belirleyicisi olarak görüyor. Kendileri sürü yaşamını benimserse, elbette diğerleri de bunu takip edecektir.

Ayrıca, Ivy'nin yaklaşan ateşi nedeniyle, birkaç gün içinde döndüklerinde ailesini kabul etmek için müsait olmayabiliriz. Aspen ve Lily, Bancroft'ların geri kalanına olanları açıklayacak tek kişiler olabilir. Onların bu konudaki tutumu diğerlerini etkilemeye yardımcı olabilir.

Nefes vererek kapıyı çalıyorum -bir kez, iki kez, üç kez- ve prensin beni karşılamasını bekliyorum.

Kapıyı açtığımda, yakışıklı yüzü sert, beklediğim şakacı yaramazlıktan yoksun.

"Majesteleri." İstifa etti. Sesinde, ortaya çıkışımla ilgili herhangi bir şaşkınlık izi yok. Kapıyı aralayıp bir kolunu uzatarak odasına girmemi işaret etti.

"Ekselansları." İçeri giriyorum, kapının kapanma sesini duyunca içim daralıyor. Şimdi tam zamanı. Eğer söyleyeceksem, cesaretimi kaybetmeden önce söylemeliyim.

Lily'nin elinde bir fincan çay, ateşin yanındaki masada oturuyor olması beni şaşırtıyor. Beni odaya kadar takip eden gerginliği fark edince gözleri açılıyor. Burada olması iyi oldu, artık bir yolculuk eksilmiş oldu. "Günaydın Prenses."

Gülümsüyor, nazlı ve sessiz - kardeşinin fırtınalı tavrıyla tam bir tezat.

Avuç içi omzuma inerken prens arkamdan yaklaşıyor. Eğiliyor ve sıcak nefesinin sessiz tehdidini kulağımda hissetmeme izin veriyor.

Alnımda boncuk boncuk ter var, ellerim bitmek bilmeyen endişeli bir enerjiyle esniyor. Yutkunmak bile zor geliyor - sanki boğazım taşla doluymuş gibi.

"Kız kardeşimin taşıdığı iki bağ işaretinden bahsetmek için mi buradasınız? Belki de gizli sürün hakkında?" Sözleri tenime yerleşirken Aspen'in sesi buz gibi, ölümcül derecede soğuk.

aşkına. O biliyor. Artık yalvarmaktan başka yapacak bir şey yok.

dava

. Dönüyorum, söylediklerinin doğru olduğunu gururla kabul etmeye hazırım.

"Öyleyim." Kalbim küt küt atmasına rağmen, bir anda rahatladığımı hissediyorum.

Kabul. Sanki bu değerli sırrı koruyan bir zırh giyiyormuşum gibi. Artık zırhı çıkardığıma göre derin ve besleyici nefesler alabiliyorum.

Bu noktaya kadar, bu bilgiyi emanet ettiğim tek kişiler kardeşlerim ve Tiernan'ın sürüsüdür. Bunu yüksek sesle konuşmak, her ne pahasına olursa olsun savunacağım bir onurdur.

Aspen tereddütsüz bakışlarımı karşılıyor. O tanıdık okyanus gözlerinde, çelişkili duygulardan oluşan bir fırtına kopuyor. "Kardeşin benden sır saklamak konusunda çok kötü, biliyorsun."

Siktiğimin Ciaran'ı, aşk acısı çeken kuzu. Onu bu kadar tuzağa düşüren sevgilisine bu bilgiyi vermeyeceğini düşünmemeliydim.

Ayrıca birkaç dakika önce görüştüğüm Aspen'in durumumuzdan haberdar olduğundan da bahsetmedi.

"Ve siz kızgın değilsiniz, Prens?" Anlayamıyorum.

Sonra Aspen'in ağzının kenarı kıvrılıyor. Bastırmaya çalıştığı gizli bir gülümseme. "Henüz karar vermedim. Neden sizin hikâyenizle başlayıp oradan devam etmiyoruz Majesteleri?"

Başımı sallıyorum, uzuvlarımla hafifliği ve kalbimdeki umut karşısında kendi gülümsememi gizlemeye çalışıyorum. Bu bir başlangıç, bana sunduğu açık bir kapı. Ve ben, kendi adıma, diğer tarafta beni nelerin beklediğini merakla bekliyorum.

" O mega," diye fısıldıyorum, yüzüne düşen saçlarını iterek.

Ivy yuvasında tek başına huzur içinde uyuyor. Onu uyandırmaktan nefret ediyorum ama bilmesi gereken çok şey var. Aspen ve Lily ile görüşmemden ayrıldıktan sonra Ivy'ye iyi haberi vermek için doğruca buraya geldim.

Başta endişeli olsam da Bancroft'ların sürümüze tam destek verdiğini görmek beni çok şaşırttı. Kardeşlerini çok seviyorlar ve onun mutlu olmasını asla istemezler.

Onların tepkisi, bu akşam sarayıyla yapacağımız toplantı için bana umut verdi. Ancak soylular ne derse desin, sürüme karşı hissettiklerimi değiştirmeyecek. Ya bu yeni yöntemi kabul edecekler ya da öfkeleriyle yaşamayı öğrenecekler.

Ama Oran ve Sloan'ın bile bilmediği daha fazlası var, önce Ivy ile paylaşmak istediğim şeyler. Ona hayat ortağım olduğunu göstermem gerekiyor. Çoğunlukla, aşkımızı inşa etmek için tekrar yola koyulmamızı ve bağ kurmak için çalışmamızı istiyorum.

Yanağını okşadığımda eşim kıpırdanıyor ve uyandığında masmavi gözlerinin sonsuz deniziyle beni şerefletiriyor.

"Alfa," diye cıvıltıyor. Sesi tatlı, yuvasındaki varlığımın hoş bilmek kalbimi çarptırıyor. Ivy çok *güzel* kokuyor.

Sıcak şeker ve pişmiş elma gibi. "Çok sıcakladım."

Oturduğu yerden kalkıyor, elbisesini eline alıyor ve hiçbir şey söylemeden başının üzerinden yırtıyor. O da aynı şeyi güzel iç çamaşırlarıyla yapınca gözlerim açılıyor. Onun çıplak vücudunu görmek her zaman bir zevk olsa da, o ve ben henüz barışmadık.

"Sevgilim..." "İyi misin?" diye başlıyorum. "Kapalı," diye somurarak göğsümü işaret ediyor.

Eğer bu şekilde telafi etmemi istiyorsa, onu kesinlikle reddetmeyeceğim. Ama konuşmamız gereken konular var ve mahkemeye hitap etmeye hazırlanmalıyız. Şüpheli bir bakış fırlattığımda hufflayarak tünığimi çekiştiriyor.

"Çıkar şunu. Hepsini çıkar." Elleri pantolonuma uzanıyor ve bağcıklarını çözmek için hızlıca çalışıyor. Vücudumu ona açarkenki aceleciliği karşısında şaşkına dönmüştüm.

"Ivy. Sana söylemem gereken şeyler var," diye tekrar deniyorum.

Başını sallayıp beni yuvasına çekiyor. Atılmış giysilerimi elinde tutan eşim, onları yastıkların altına itiyor ve tam da istediğim gibi düzenliyor. "Söyle bana," diyor, özenle toparlamayı hiç bırakmadan.

Bu konuşmanın çıplak yapılmasının en iyisi olduğundan emin olmasam da bir an daha erteleyemeyecek kadar heyecanlıyım. "Az önce kardeşlerine sürümüzle ilgili haberleri verdim."

Bu onun ilgisini yastıkları kabartmayı bırakacak kadar çekiyor ama sadece kısa bir süreliğine. Bana geniş gözlerle bakıyor ve devam etmem için işaret ediyor.

"Sizin adınıza çok sevindiler ve mahkemede bize destek olacaklarına söz verdiler. Ayrıca Hawthorn'un dönüşünden önce sıcaklığınızın gelmesi halinde onunla bizim adımıza konuşmayı teklif ettiler."

"Ateşim," diye cevap veriyor hülyalı bir şekilde, ama başka ne söylediğime değinmiyor.

Her şeyin büyüklüğü göz önüne alındığında bu tuhaf. Az önce ona bir sürü olarak yaşamamızın önündeki en büyük engellerden birinin ortadan kalktığını söyledim ama aklı başka yerde.

"Sevgilim.... kendini iyi hissettiğinden emin misin?" Sırtının yumuşak derisini okşuyorum ve Ivy titriyor. Cevabı beni bir anda taş gibi sertleştiren derin bir inilti oluyor.

Bu Ivy'nin gözünden kaçmadı. Bana bakıyor, şimdi her şeyden çok bedenimle ilgileniyor. *Beni* izleyişine bakılırsa, kendimi tutabilir miyim bilmiyorum.

Ama kendimi kontrol etmeliyim. Yapacak çok işimiz var ve ziyafet için yola çıkmamıza çok az zaman kaldı.

"Sloan ve Oran'a söylemediğim bir şey daha var ve bunu önce seninle konuşmak istedim."

"Alfalarım." İç çekiyor, hülyalı ve biraz uzak, sürü arkadaşlarımın onu ısırdığı boynuna dokunuyor. Özlem içimi parçalıyor, dişlerim onu sahiplenme ayrıcalığımla işaretlemek için ağrıyor.

"Evet sevgilim, bu alfalarınla ilgili. Ciaran'la konuştum ve taç giyme törenimizde onların da taç giymesinin harika olacağını düşündük. Kendilerini kraliçelerine adanmış prens eşler. Bu, saraya bu sürünün ciddiyetini ve size olan bağlılığımızı gösterecektir."

Ivy'nin parfümü aniden ortaya çıkıyor; elma tarçın tatlılığından oluşan kalın, iğrenç bir duvar. *Lanet olsun.* Hiç bu kadar güçlü bir şey deneyimlememiştim. "Alfa'larının kendilerini sana adamak için ne kadar ileri gidebileceklerini bilmek hoşuna gidiyor mu?"

Ivy canla başla başını sallıyor ve yuvasını düzenleme işini bırakıp bana doğru sürünüyor. Ben daha nefes alamadan ağzını ağzıma dayıyor ve günlerdir sıcaklığından mahrum kaldığım bana yeniden hayat veriyor.

Öpücükleri aç ve eğer bu kadar aptal olmasaydım, her birinin içine batardım. Her bir taç yaprağının yumuşak baskısından zevk alır ve onun tadını doğrudan dilinden yalardım.

Ama ben eşinin güvencesine ihtiyaç duyan bir aptalım. Onu son gördüğümde ilerlemeye hazır değildi ve şimdi o tatlı küçük bedeniyle bana bu kadar yakinken çıplak durumdayız. Bu ani değişimi anlamam gerek.

Bunun sonunda beni affettiği anlamına gelip gelmediğini sormak için geri çekiliyorum. Ama Ivy göğsümü iterek beni sırtüstü yatırıyor ve üzerime oturuyor.

Ben bu hareketi sorgulayamadan, eşim uzanıp sikimi eline aldı.

"Siktir," diye inliyorum. O sadece sırtıyor, beni tekrar tekrar okşarken inliyor.

Tanrım. Böyle parçalanabilirim. Kokusu o kadar güçlü ki, sevgi dolu keşfi bunalıcı. Ama affedilmek için sabırsızlanıyorum ve tekrar bastırıyorum.

"Beni affediyor musun, tatlı dostum? Tek istediğim seni korumaktı. Yemin ederim."

Ivy kıkırdıyor. Sadece okşamayı bırakıp üzerimde geziniyor. Başka bir uyarı olmadan, sikime gömüldü. Kesinlikle sırlıslık-

Üstümde sallanırken cam gibi gözleri vardı.

Avuç içleri göğsüme yerleşirken başımı çarşafllara yaslayarak nefes nefese kalıyorum. Onun ileri atılmasının şokuyla nefes nefese kaldım.

"Alfa," diye inliyor, yükseliyor ama kalçalarını bırakıp beni terk ediyor.

Her şey puslu. Gerçek dışı. İpeksi saçları, yumuşak kalçaları ve mükemmel memeleriyle gerçek dışı. Kıçını sıkıyorum, ona yardım etmek için aşağı yukarı hareket ettiriyorum.

"Tanrı aşkına, Omega. Bana karşı çok iyisin, çok verici, seni hak etmiyorum."

Ivy bu yanıtta hoşnut olmamış gibi burnunu kıvrıyor. Tırnaklarını göğsüme batırıyor, bunun acısı aynı anda hem ısıyor hem de şok ediyor.

Yanıt olarak tıslıyorum; zevk için binilmekten oyulmaya nasıl geçtiğime şaşıyorum.

"Benim alfam."

Ivy öne doğru eğiliyor, vücudunu göğsüme yaslayarak yüzünü boynuma gömüyor. Orada beni içine çekiyor, kokumu hayati bir şeymiş gibi ciğerlerine çekiyor. Bu sırada kalçaları dönüyor -küçük, ayak parmaklarını kıvrır hareketler, tüm bunların verdiği zevkten ölmek istememe neden oluyor.

"Ben senin alfanım, evet," diye inliyorum. Bu işin peşini bırakmayı çok istiyorum. Bedenlerimizin bu buluşmasının tadını çıkarmak için ama kalbimin içinde ne yaşadığını bilmesi gerekiyor. "Ben sana çok derinden aşık olan alfanım. Lütfen beni affettiğini söyle sevgilim. Sensiz ıstırap içindeydim."

Kısa bir sessizlik oluyor ve Ivy yanağını bana sürüyor, ben gururla mırıldanana kadar kokusuyla beni işaretliyor.

"Seni affediyorum. Seni seviyorum. Dostum."

Normalde çok konuşan kraliçem bugün az konuşuyor ama umurumda değil. Sonunda ilerlerken olmaz. Onun sevgisine sahip olduğum sürece günlerimizin geri kalanı boyunca bölük pörçük konuşabilir.

Parmaklarımı saçlarına geçiriyorum ve yüzünü kendime çekiyorum. Dudaklarımla -dilimle- onu nefessiz bırakarak öpüyorum. İçgüdülerim beni ona kırılabilir, narin bir şeymiş gibi davranmaya itiyor.

Çok güçlü, çok yetenekli, sikilmeye çok hazır.

Dizlerimi bükerek ayaklarımı yatağın üzerine koyuyorum ve alttan içine giriyorum. Ivy şaşkınlıkla ciyaklıyor ağzıma karşı- ve ben de tatlı sesini yutuyorum. Günlerce devam edebilirdim.

Omega'mın ıslak sıcaklığına. Tekrar tekrar parçalanırken etrafımda kenetlendiğini hissediyorum.

Tanrım. Dişlerim boynuna batma isteğiyle ağrıyor. Sürü arkadaşlarımla hak iddia ettiği yerin yanında onu işaretleme zorunluluğu beni zorluyor.

Öpüşmemize ara veriyorum, ona açık bir hayranlıkla bakarken itişlerimi yavaşlatıyorum. O büyüleyici, dostum. Çok kusursuz ve sikilebilir. Düğümüm şimdiden şişiyor - kızgınlık sisi içeri giriyor. Ona sahip çıkmam, adımları haykırmasını sağlamam için yalvarıyorum.

"Seni ısırmak istiyorum," diye hırlıyorum. "Senin üzerinde hak iddia etmek istiyorum."

Gözleri geri dönüyor, açık teninde boncuk boncuk terler oluşuyor. "Evet, Alfa, evet.

Isır. Talep et."

Onun hevesli kabullenişinden ürperiyorum. Bunu fazla düşünmek için kendime zaman tanımayacağım.

Hızlı bir hassasiyetle onu yakınımda tutuyorum ve sırtüstü yatıp gözlerindeki vahşilikle bana bakması için bizi çeviriyorum.

"Boşalacaksın, küçük terör. Ben senin o mükemmel amını düğümlerken sen çılgık çılgıca bağıracaksın. Ve sonra seni ısıracam. Seni sonsuza dek benim yapacağım."

Kalçalarını kavrayıp cevap beklemiyorum. Aksine, dizlerini göğsüne bastırarak onu sıkıştırıyorum, böylece ona verdiğim şeyi almaktan başka bir şey yapamıyorum.

Arkadaşım çılgına dönüyor, nefes nefese kalıyor ve ben sikimi fişkirana ve düğümüm için hazır olana kadar ona sokarken bağırıyor. Tek tadabildiğim onun havadaki tatlılığı.

"Rut," diyor içimdeki alfa. *"Sahiplen."*

Ve yapıyorum. Düğümümü onun spazm geçiren seksi olan hoş ıslaklığa sokuyorum, kendimi kutsanmış sıkılığa hazırlıyorum ve o benim için çılgık atarken zevk alıyorum. Beni o kadar sıkı kavırıyor ki görüşüm kararıyor. Zihnim birbirine bu kadar yakın bir şekilde kilitlenmiş olmanın baş döndürücü zevkiyle çalkalanıyor.

Kendime geldiğimde, köpek dişlerim boynunda, derin ve iddialı. Kanının tadı -elma tarçınlı seksi- ağzımı dolduruyor, tıpkı ruhumu doldurduğu gibi. Kalbinin yumuşaklığı, benim için duyduğu yoğun şevk, mutluluğu, daha fazlasına duyduğu ihtiyaç... Onun için gelirken hepsini hissediyorum.

Zihni çok bulanık, çok yakıcı arzularla dolu. Ve sonra bana çarpıyor.

Sikim.

Kızgınlığı. İşaretleri kaçırarak kadar nasıl aptal olabildim?

"Omega, sen-"

Yuvanın kapısı çarparak açılıyor/ Oran hızla içeri giriyor, hemen ardından Sloan geliyor. Onların varlığına şaşırمامalıyım ama yeni bağlandığım eşime düğümlemek, paylaşmak istemediğim özel bir an gibi geliyor - sürü arkadaşlarımla bile.

"Lanet olsun, Cillian. Omega'mız kızışıyor ve sen bunu bize söylemeyi düşünmüyor musun?" Oran homurdanıyor, soyunma görevinde hızlı davranıyor.

"Fark etmemiştim-"

"Delirdin mi sen?" Yatağa yaklaşıp Ivy'nin saçlarını okşayan ve alnından öpen Sloan'dan geliyor bu sözler.

"Ben-" diye tereddüt ediyorum, hâlâ teninin tatlı tadının etkisindeyim. "Düğümlendik!" Ben huff. Ortak bağlarında onun sıcaklığının yükseldiğini hissetmiş olmalılar ve hemen yuvaya koştular.

"Umurumda bile değil, Cillian. Birbirimizi çok hızlı bir şekilde yakından tanımak üzereyiz." Baş alfamız gülüyor. Bakışları Ivy'den hiç ayrılmıyor.

Bağımızdan o kadar memnun ki, tüm alfaları onu işaretlediği için artık kalbi dolu. Öne doğru eğilip bağ işaretime bakmak için etini dudaklarımın arasında emiyorum.

"Daha fazla," diye inliyor. "Alfalar."

"Lanet olsun," diye inliyor Oran. Doğduğu günkü gibi çıplak bir halde yatağa tırmanıyor. "Mahkemeye görüşmemiz gerekiyordu."

"Onu bırakamayız," diye araya giriyor Sloan. "Sonunda ateşine yenik düştüğünde buna izin vermeyecektir."

Bu ideal olmaktan çok uzak ama başka seçeneğimiz yok. Ivy buna izin verse bile, hiçbirimiz eşimizle geçirdiğimiz bu özel zamanın bir anını bile kaçırmak istemeyiz. Bir kızgınlığı paylaşmak, diğer tüm görevlerin üzerinde tutulması gereken kutsal bir ayındır.

"Ciaran'a müdahale etmesi gerektiğini söyle," diyorum nefes nefese. "Bunu daha fazla erteleyemeyiz. Onlara şimdi söylemesi gereken kişi o olmalı."

Sloan gülüyor, tıpkı benim gibi kardeşimin bir kez daha benim boşluğumu doldurmak zorunda kaldığı için aklını kaçıracağının farkında. Ama o veliaht prens. Ivy ve ben rahatsızlanırsak, yetki onda olur.

"Siktir. . Geri geleceğim. Oran, yapman gereken-" Sloan başlıyor.

"Ne yapmam gerektiğini biliyorum," diye homurdanıyor Oran.

"Sadece acele et."

Sloan omega'mızı öpüyor ve gitmek için dönüyor, ama Ivy haykırıyor, protesto için düğümünün çekimine karşı kıvranıyor.

"Şşş... şşş, omega," diye cıvıldıyor Oran. "Asalın hemen dönecek. Neden beklerken sana ihtiyacın olanı vermiyoruz, hmm?"

Ivy, Oran'ın sözlerini düşünerek gözyaşlarını geri kırıyor.

Aramızdaki bağ sayesinde daha fazlasına ihtiyacı olduğunu hissedebiliyorum, ikimize de ihtiyacı var. Oran'a bakıyorum ve başını sallıyor, bir sonraki söyleyeceğim şeyin zaten farkında. Onun cesaretlendirmesi göğsümde parlıyor. Onun da orada olması garip, eşimiz aracılığıyla bağlıyız. Ama heyecan verici ve büyümlü ve...*lanet olsun*. Bu hediye için çok şanslıyız.

"Şimdi seni hareket ettireceğiz, aşkım. Ben senin tatlı kıcınlı sikerken alfan seni düğümüne kilitleyecek, kulağı nasıl geliyor?" Oran soruyor.

Ivy inliyor, böyle bir fikirden çok memnun.

Tüm bu yeniliğın verdiğı endişeyle keskin bir nefes alıyorum. Hazır değilim ama omega için, sürümüz için hazır olmalıyım. Bu sıcaklık bizi her zamankinden daha çok yakınlaştıracak.

"Sırt üstü uzan, Cillian," diye emretti Oran. "Göğsünü seninkine yasla."

Başımı sallıyorum, omega'mızı söylediğı gibi pozisyona getiriyorum. Sürü arkadaşım Ivy'nin arkasına yerleşiyor ve açılmış bacaklarımın arasına diz çöküyor.

Yatış şeklimizden pek bir şey ama Ivy'nin beklentiyle titrediğini görebiliyorum. Bana yapışmış, Oran dolgun kıcıyla oynarken elleri saçlarımda.

"Buran da çok ıslak, aşkım. Sıcaklığın yüzünden çok kaygan. Çok iyi oturacağım."

"Evet," diye inliyor. "Alfa, lütfen."

Omegalar harikulade varlıklardır; çok esnektirler, kızıştıklarında alfalara çok yatkındırlar.

Oran sikini ona bastırıyor ve ben neredeyse aklımı kaybediyorum. İçindeki düğümümle zaten çok rahat. Ama onun siki de benimkine sürtünüyor. -Omega'mızın ince bariyeri bizi ayırıyor ve onun zevki aramızdaki bağda tıngırıyor, *bu çok fazla*.

Tüm bunlar olurken Ivy kenetleniyor, Oran onu sikerken kulağıma miyavlıyor.

"Tanrım. Sloan'ın acele etmesi gerekiyor," diye ısııyorum. Gideli birkaç dakika oldu ama Oran'ın Ivy'yle burada kilitli kalması saatler sürmüş gibi geliyor.

Onu.

Sürü arkadaşımın homurdanarak verdiği cevap, bana onun için endişelenmediğini söylüyor.

eşimizin içinde olmanın mutluluğuna kendini fazla kaptırdığını söylemeliyim.

"Boşalacağım," diye inliyor Oran. "Bu dar kıcı dolduracağım, omega. Alfalarınız için çok iyisiniz."

"Evet," diye törpüledim. "Çok mükemmel. Böyle bir hazine."

Ivy bunu seviyor-övgüyü ve ikimiz tarafından aynı anda alınmayı seviyor. Tenime karşı inlerken kaygan amcığı beni sıkıca kavıyor.

Kapı açılır, Sloan'ın toprak kokusu içeriye siner. Hızlı biri, işi bitirmek için çok güvenilir. Onun için şükürler olsun.

Aklımı kaçırmaya, bu rutine yenik düşmeye o kadar yakınım ki Ivy'nin ıslak sıcaklığı ve bana can havliyle sarılmasından başka bir şey düşünemiyorum.

Onu okşuyorum, sırtını ovuyorum, başımız yanımızda durana kadar mırıldanıyorum - çıplak, önümüzdeki günlerde sürüsüne liderlik etmeye hazır. Omega'm elini uzatıyor ve onu üzerinde çalışırken sikinin tabanına sarıyor.

"Bu çok iyi, petal. Alfaların şimdi burada."

"Benimkiler," diye cevap veriyor, nefesi kesilmiş bir halde. "Arkadaşlarım."

Bütün düşünceler kafamdan hızla siliniyor; hayatımı değiştirecek bir başka salıverme daha yaklaşıyor. Ivy'nin coşkusu, bu sersemliğe teslim olma ve bizim tarafımızdan sevilmesine izin verme hevesiyle bağda köpürüyor.

"Bırak, Omega. Biz buradayız." Sloan'ın sesi sertti, bir emir gibiydi. Eşimizle konuşuyor olsa da, sözlerinin beni de etkilemesine izin verdim.

Ivy teslim olduğu an, bunu ruhumda hissediyorum. Birbirimize bağlıyız, o ve ben. Mükemmel bir şekilde bağlıyız. Uçuruma yuvarlandığında, onu takip ediyorum, hazırım

-Onu sevmeye hevesli, onu sonsuza dek memnun etmeye.

Taze pişmiş elmalı kekin n ezici dalgası ve sıcak bir ağzın ıslak emişi beni derin uykumdan uyandırıyor. Ivy'nin ateşi dün başladığından beri doymak bilmiyor ve ben ancak o uyuduğunda uyuyabiliyorum.

Görünüşe göre omega artık dinlenmeyi bıraktı ve zamanını benimkini emerek geçirmenin daha iyi olacağına karar verdi. *Tanrıça*. Bana her dokunuşunda onun bu dünyadan olmadığını hatırlıyorum. Böylesine mükemmel bir zevki benim gibi bir ölümlünün yaşaması mümkün değil.

Ama Ivy dokunuşlarıyla yardımsever - ucumu tatlı ağzına almadan önce beni aç bir şekilde yalaması muhteşem.

"*Petal*," diye inliyorum, bu kutsanmış sunuma tanıklık etmek için gözlerimi açıyorum. "Bunu yapmayı sana kim öğretti? Hmm?"

Ivy geri çekiliyor, dudakları benden kayıyor, böylece protesto etmek için başını sallayabiliyor. Bunu daha önce hiç yapmadı -tabii ki yapmadı. Eşim her türlü cinsel zevkte çok yeni ve bana ilgisini bahşetmesinden onur duyuyorum. Ama zevke ihtiyacı olan o.

"Sadece denemek , değil mi?"

Geniş gözleri şehvet ve belirsizlikle parlıyor. Omega'mın güvenceye ihtiyacı var, ama elma-tarçının baş döndürücü dalgası bana onun da

Bir düğüm.

"Sen doğuştan yeteneklisin; alfana böyle bir hediye verecek kadar iyi bir kızsın.

Neden onun yerine sikimin üzerine oturmuyorsun? Şimdi sana izin ver."

Ivy inliyor, ilgiyle pantolonunu indirirken pembe, kabarık dudaklarını yalıyor. Sikime bakıyor, beni gezdirmek mi yoksa keşif yoluna devam etmek mi istediğini değerlendiriyor. Ama ona istediği ilgiyi gösterene kadar tatmin olmayacağım.

Sonra küçük yumruğunu etrafıma sarıyor, beni tekrar ağzına alırken okşuyor. Dili her santimimde, her çıkıntı ve damarımın izini sürüyor.

-*Beni delirtiyor.* Her hararetili hareket ve müstehcen ses patlamak istememe neden oluyor.

"*Omega,*" diye hırlıyorum dişlerimi sıkarak. Ses tonum sert ama sınıra çok yakınım. Onun içinde olmalıyım, kendimi bu coşkuya kaptırmadan önce onu parçalara ayırmalıyım. "Alfa'nın sana düğümünü atmasına izin ver."

Ivy burnunu kıvrır; patronluk taslanacak havada olmadığı açıktır.

-Ama ruhumu emme görevinde duraksamıyor.

Onu *seviyorum*, şımarıklığının ateşiyle bile körelmemesini *seviyorum*. Tanrım, ona şaplak atmak istiyorum.

"Bir erkek ancak bu kadarına dayanabilir," diye soluyarak çarşafı yumrukluyorum. "Eğer durmazsan o mükemmel ağzının içine boşalacağım."

Arkadaşım boyumdan aşağıya inerken sarsılmaz bakışlarıyla bana meydan okuyor. Benim cüssem karşısında tıkanıyor - boğazı daralıyor - ve ben ölebileceğimi düşünüyorum.

"*Tanrı aşkına,*" diye inliyorum, şimdi sayıyorum. "Gel şu anda alfanın sikinin üstüne otur, yoksa o tatlı kıkırma kıkırmızı bir şaplak atarım."

Şansını deneyen küçük dostum teslim olmayı reddediyor. Onun yerine sikimin başını dudaklarının arasına alıyor ve *sertçe* emiyor. Neredeyse zevkten bayılacaktım ve boğazını salgıyla kapladım.

Alfa içgüdülerim içimde öfkeleniyor, akıl sağlığımı korumak için ayak parmaklarım kıvrılıyor. Bu itaatsizliğe tahammül edemiyorum; tüm bu şımarıklığın onu nereye götüreceğini öğrenmesi gerekiyor. Göz açıp kapayınca kadar ellerim saçlarında, onu sikimden uzaklaştırıyorum ki saldırabileyim.

Onu kalçalarından tutup yüzüstü çevirdiğimde Ivy çığlık atıyor. Gürültü, uyandıktan sonra inleyen Oran'ı uyandırıyor ama önemli değil. Onu benim sevgi dolu intikamımdan kurtaramaz.

"Seni uyarmıştım," diye homurdandım. Sıkı kavrayışıma karşı kıpırdanıyor. "Bu kıcı kıkırmızı yapıyorum."

"Alfa, lütfen," diye sızlanıyor, kalçalarını kaldırıyor ve beni içine sokmaya ikna etmek için elinden geleni yapıyor. Kalçalarının iç kısımları kayganlaşıyor ve beni bir kez daha almaya hazır bir şekilde bacaklarından aşağı akıyor.

Her ne kadar beni *kızdırmak* istese de, bu dersin zamanı çoktan gelmişti.

"Bana bak." Komut nazik ama etkili. Ivy başını çevirir

-Okyanus gözleri hevesle doluydu. "Hoşuna gitmezse hayır dersin. Tamam mı?"

Zihni bulanık olabilir ama anlamak için başını sallıyor. Avucumu onun açık, esnek tenine değdirmek için ihtiyacım olan tek şey bu.

çatırtı, boğazından kopan en nefis çığlıkla hızla cevaplanıyor. Ivy miyavlıyor, bu ses beni teşvik ediyor. Yanağına tekrar vuruyorum ve daha fazla kutsanmış ıslaklık yumuşak kalçalarından aşağı damlayarak çarşafı ıslatıyor.

O çok iyi, kızım. İlk zamanları için çok iyi bir omega. Ateşi düştükten sonra bile bu kalıcı hatırlatmayı hissetmesini istiyorum.

"Siktir," diye duyuyorum yanımdan. Oran sonunda gözlerindeki uykuyu silkeledi ve eşimizin cezasını bu kadar iyi karşılamaşının tadını çıkarıyor.

Ona iki kez daha hızlıca vuruyorum, bu sefer daha yumuşak, onu gergin tutuyorum. "Omega," diye sesleniyorum ve başını bir kez daha bana doğru çeviriyor - güzel gözyaşları pembe yanaklarından aşağı akıyor.

Tanrım. Tenim kızgınlıktan, onun içinde olma ihtiyacından yanıyor. Kendi işkenceme daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum. "Neden Oran'a o kötü ağzınla ne yaptığını göstermiyorsun? Ben bu amcığı düğümleirken onun tadına bak."

Ivy hiç tereddüt etmeden dirseklerinin üzerinde doğrulur ve Oran'a bir kolunu uzatarak onu öne doğru çağırır. Oran sırtıyor ve Ivy'nin yüzündeki saçları iterek avucunun içine alıyor.

Arkasına yerleşip elimi teninde bıraktığım izlerin üzerinde gezdiriyorum. Göğsüm gümbürdüyor, her okşayıpta titrediğinde memnun oluyorum.

"Beni ağzına al, aşkım," diye inliyor Oran, kızın başını bekleyen sikine doğru manevra yaptırarak. Adamın boğuk inlemeleri yuvada yankılanırken, kızın istekli emişinin ıslak sesleri de yankılanıyor.

"Sen ne büyük bir hazinesin." Onun kaygan, sıkı merkezine bastırırken inliyorum.

Zevk bildiğim tek şey, tek benliğim... Ona çılgınca saldırıyorum.

Ivy'nin yumuşak kalçaları ve peluş kıcı her itişte sallanıyor ve ona bu şekilde sahip olmanın ne kadar iyi hissettirdiğiyle kükremek istiyorum. İnemelerinden Oran'ı ağzında zor tutuyor.

Bayıldım amına koyayım.

Onu sürü arkadaşımın ağlayan sikinden çekip çıkarırken parmaklarım saçlarına dolanıyor. İtiraz ediyor ama umurumda değil.

Ivy'nin yanaklarındaki güzel gözyaşlarını tatmak istiyorum - düğümümü içine sokarken çığlığını duymak istiyorum.

Oran hızla toparlanıyor, göğüslerini yalamak için öne eğiliyor ve dilim tenindeki tuzun izini sürerken küçük klitorisini ovuyor. Eşimiz inleyen bir karmaşa içinde, yaklaşan doruk noktasına karşı ikimizi de desteklememiz için yalvarıyor ve kavıyor.

"şimdi gel. Benim mükemmel kızım ol ve gel," diye yalvarıyorum, onu doldurma ihtiyacıyla neredeyse vahşileşmiştim.

Düğümümü onun kutsanmış sıcaklığına bastırdığında beni sımsıkı sıkarak çığlık atıyor. Ben onu harcadığımla doldururken, Ivy elma-tarçın kaymağı fişkırtıp kaplıyor.

Ivy açgözlülükle kalçalarını bana doğru sallarken gözlerim geri yuvarlanıyor, bacaklarım neredeyse sıvı gibi. Düğümüm onun içine sürünüyor ve o benden ihtiyacı olanı alırken ben aşkın mutluluk dalgalarıyla titriyorum.

"*Lütfen aşkım,*" diye yalvarıyor Oran - sesi serbest kalmanın işaretiyle titriyor. "Alfana merhamet et ve gelmeme izin ver."

Ivy mırıldanıyor, eşine cennetin tadına bakma fikrinden memnun. Onu eline alıyor, çekiştiriyor ve karnına boşalana kadar üzerinde çalıyor.

Nefes nefese, onu derinden öpmek için yanaklarını tutuyor. O geri çekildiğinde, ben de kendi öpücüğümü çalmak için sıramı savıyorum. "Sen ilahisin, Ivy. Bizim güzel kaderimiz."

Oran onu temizlemek için sıcak bir bez getirmeye gidiyor, ben de sırtını göğsüme yaslaması için bizi yan yatırıyorum. Saçlarını okşayarak, uykuya dalmasına yardımcı olmak için sabit bir ritimle mırıldanıyorum.

Derin, bitmeyen bir mutluluk bağdan aşağı akıyor. Nereden kaynaklandığını söyleyemiyorum, ondan mı benden mi? Tek bildiğim kollarımdaki bu mükemmel kadının tatmin olduğu ve onu bu şekilde tutmayı planladığım.

"Seni seviyorum, petal."

"*Mmm. Seni seviyorum.*"

Bunun için tanrılara

şükürler olsun.

Onun için. Bu paket için.
Hiç bu kadar büyük bir şey benim olmamıştı.

It' Ivy'nin ateşi başladığından beri günler geçti ve bu değerli zaman aralığında, omega'mı akla gelebilecek her şekilde aldım. Paylaştığımız her öpücük ve şefkatli dokunuş ona olan aşkımı tekrar tekrar yeniledi.

Yakında ateşinin düşeceğine dair bir his var içimde ama dostumun normal, esprili haline dönmesini ne kadar istesem de bunun sona erdiğini görmekten nefret ediyorum. Bizim himayemizde güvende olduğunu bilerek kendini bize özgürce teslim etti. Bu güven baş döndürücü, uyururucu bir şey ve ona sahip olduğum için çok onurluyum. Birlikte geçirdiğimiz bu zaman, yaşadığım sürece asla unutamayacağım bir şey.

Ivy artık bitkin düşmüş, tembel tembel sikime biniyor ve serbest kalmak istiyor. Kalçalarının ince yuvarlanışı ve amının ıslak sıcaklığı sihirli - onunla ilgili *her* şey ilahi. Ama ne zaman yardım etmeye çalışsam bana vuruyor.

İnatçı. Beni memnun etme arayışında çok inatçı. İlgilenilmesi gereken kişi o, ama sıcağın neden olduğu bulanıklığında bile Ivy'm bana ne kadar arzulandığımı göstermek istiyor.

Bunun için onu ifade edebileceğimden çok daha fazla seviyorum. O kadar ki, amcığı boyum boyunca her yukarı aşağı kaydığında yaşadığım sevince rağmen, onun sonuçsuz görevine son vereceğim ve ona ihtiyaı olanı vereceğim.

"Sen çok iyi bir kızsın, omega," diye mırıldanarak parmaklarımı bağ izimin üzerinde gezdiriyorum. Dokunuşum teninde yayılırken titriyor. "Alfana bu şekilde bakman çok tatlı."

Ivy başını sallıyor, çabalarını fark ettiğim için memnun. İleride tembel sevişmeler için bolca zamanımız olacak. Ancak şimdilik onu kucağımdan kaldırıyorum ve kıcı havada olacak şekilde yüzüstü çeviriyorum.

Bu pozisyondan hoşlandığını fark ettim - yumuşak çarşaflarına karşı haykırırken sikilmekten hoşlanıyor. Manzara benim için de kusursuz.

"Alfa," diye sızlanarak beni harekete geçiriyor.

"Sabır, aşkım," diyerek kışına bir şaplak atıyorum ve kalçalarından aşağı kaygan bir sıvı damlıyor. "Sadece sabırlı omegalar boşalır."

Tehdit boş tabii ki. Onu bu en savunmasız halinde arzuladığı şeyden mahrum bırakacak kadar zalim değilim. Aletimi hizalıyorum ve yavaşça içine sokuyorum, mükemmel amının rahat aşinalığının tadını çıkarıyorum.

"Siktir."

Serbest bırakılma vaadi omurgamın dibine yerleşirken gözlerim geri yuvarlanıyor. Ivy bitmek bilmeyen kenarlarıyla beni çok uzun zamandır kızdırıyor ve zaman kaybetme havamda değilim. Kendimi onun sırtına yaslıyorum; kalçalarımı esnetip acımasızca içine girerken onu ağırlığının altında tutuyorum.

Ivy çığlık atıyor, onu becerdiğim derinlikten bunalmış durumda. Aramızdaki bağ, iyi idare edilmenin verdiği zevkle alevleniyor ve kendimi coşku dalgasına kaptırmama ramak kalıyor.

"Seni becermek bir keşif, aşkım. Her seferinde hayatım değişiyor." I Pantolon.

Bu hoşuna gidiyor, etrafımı sarıyor, yatağa tırmanıyor ve beni itiyor. Daha fazlası için yalvarırcasına kıcını bana yasladı.

Parmaklarımı çarşaflara gömüyorum, sahip olduğum enerjinin son zerresiyle onu becerirken kendimi sabitlemek için yer değiştiriyorum - ta ki her tarafımdan fışkırana ve düğümümün içine kaymasının baskısından gözlerim dolana kadar. Onun sıcaklığının içinde kilitli kalmanın verdiği mükemmel his, layık olmadığım bir hediye.

"Oran," diye iç geçiriyor Ivy. "Düğümün *çok iyi*. Kendimi çok şımartılmış hissediyorum."

Gülüyorum, gülmenin şiddetiyle ikimizin de vücudu sarsılıyor. Günlerdir söylediği ilk tam cümlenin benim düğümüm hakkında olduğuna inanamıyorum.

"Sen misin aşkım? Geri geliyorsun, değil mi?"

Bir onaylama mırıldanıyor. "Düğümünü seviyorum. Seni seviyorum."

Daha sert gülüyorum, ama etrafımda sıkılaştığında hemen pişman oluyorum. O kadar hassasım ki derimden çıkabilirim. Ama Ivy ile, acı bile zevktir.

"Artık o kadar sıcak hissetmiyorsun," diyorum kulağının arkasındaki yumuşak tene sokulurken. Kokusu burada hâlâ güçlü ama teni artık eskisi gibi yanmıyor.

Belki de bu gerçekten bir sondur ve belki de ben bunun için biraz üzgünümdür. Ama o her şekilde benim. Hepimizi birbirimize bağladığına göre artık paylaşacak daha çok sıcaklığımız olacak, bizi gerçek bir sürü yaptı.

"Uyu, alfa," diye mırıldanıyor. "Hâlâ çok yorgunum."

"Nasıl istersen," diyorum ve onu ezeceğim endişesine kapılmadan uyuyabilmek için bizi yan yatırıyorum.

Sürümüz etrafımızda mışıl mışıl uyurken biz kenetlenmiş, uyukluyoruz. Tanrılara onu bana verdikleri için şükrediyorum ve bu gerçekliğin yanında sönük kalan rüyalara dalıyorum.

T Sabahın parlak ışığı yuvama girdi ve beni çok ihtiyacım olan dinlenmemden uyandırdı. Görünüşe göre alfalarımın biri ben uyurken perdeleri aralamaya cüret etmiş.

Kızgınlık döneminde olmak çok tuhaf bir şey. Zihnimde ve bedenimde sahip olduğum kontrol eksikliği beni korkutmalıydı ama dostlarım beni tatmin ve güvende tutmak için çok çalıştılar. Onlara olan güvenim artık sağlam, sarsılmaz bir şey ve biz taze bağlarımızı besledikçe büyümeye devam edecek.

Tüm vücudum ağrıyor, yuvam günlerce süren sefahat kokuyor ve ölçülemeyecek kadar bitkinim. Ama hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Oran bana sarıldı. O beni arkadan kaşıklarken, başım çenesinin altında duruyor. Cillian ön tarafıma yapışmış, böylece atan kalbini duyabiliyorum.

Sakladıkları sırları öğrendiğim zamanki tanıdık, pek de hoş olmayan anının neredeyse aynısı. Ama artık bunların hiçbir önemi yok. Aramızdaki bağ sayesinde bana olan sevgilerini ve iyiliğim için duydukları endişeyi hissediyorum. Artık bana hiçbir şekilde zarar vermek istemediklerinden ve istemeyeceklerinden eminim. Bu bağlantılarla gelen çok fazla açıklık var ve bunun için minnettarım.

"Günaydın taçyaprağım," diye sesleniyor baş alfam, yatağın yanında durarak.

Üzerinde sadece pantolonu var. Birlikte geçirdiğimiz saatlere rağmen hayal kırıklığına uğradığımı itiraf etmeliyim; ona çıplak bakmak çok cazip.

"Günaydın." Sesim kısık, uykudan ve sıcaklığın çılgınlığı sırasında gelen tüm çılgınlardan dolayı boğuk.

Her ikisi de uyku sersemi uzuvlarıyla beni yakın tutmaya çalışsa da alfalarımın arasından kıpırdanarak sıyrılıyorum. Sürünerek yatağın kenarına geldiğimde Sloan beni orada karşılıyor ve yanaklarımı elleriyle kavrarken beni yavaşça öpüyor.

"İyi misin?" diye soruyor ve yanağımı çevirerek vücudumu görsel olarak incelemeye başlıyor. Her küçük çürük, her iz oraya sevgiyle yerleştirilmişti.

"Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim," diye gülümsüyorum.

"Üçünüz sayesinde." "*Tanrım, Ivy*. Bir alfayı nasıl işe yarar hissettireceğini biliyorsun."

"Tabii ki işe yarıyorsun, alfa," diye gülüyorum. "Düğümün bir mucize."

"Arsız omega," diye , sonra beni tekrar öpüyor - yavaş, iffetli baskılar dudaklarının benimkilere değmesi.

Sloan uzaklaştığında alnıma son bir öpücük konduruyor ve parlak bir şekilde gülümsüyor. "İyi ki iyisin çünkü seni almaya geldim."

"Beni getirmek mi? Ne için?"

Sloan başını sallar. "Evet, küçük omega, zamanlaman kusursuz." Kaşlarım çatılıyor hep bilmece çözeriz. "Nasıl yani?"

"Tesadüfe bakın ki tam da taç giyme töreniniz sırasında ateşiniz düştü."

Şu anda bile bu kadar rahat olması beni telaşlandırdı. Taç giyme törenim mi? Daha saraya bir sürü olarak hitap etmedik bile. "*Ne?* Başka bir günümüz var sanıyordum, değil mi?"

Sloan gülüyor ve başparmaklarıyla yanaklarımın üzerinde yumuşak daireler çiziyor. "Ne yazık ki hayır. Eğer ertelemeyi düşünürsek Ciaran aklını kaçırrır. Cillian'ın yerine sürümüzün haberini verdikten sonra uğraşacak çok şeyi oldu. Onu zorlamamayı tercih ederim. Ayrıca, muhalefetin büyümesi için daha fazla zaman bırakmamak daha iyi. Sen ve Cillian hak ettiğiniz yeri almalısınız ki saray da hizaya gelebilsin."

Hafif panikleminin ortasında bir şey fark ediyorum. Cillian'ın kızgınlığımı derinden hissetmeden önce bahsettiği bir şey. Görünüşe göre Sloan bugünün getirdiklerinden habersiz.

Ona gülümsüyorum-şaşırtıcı. "Görüyorum ki Cillian benim ateşim başlamadan önce planlarından seni haberdar etmemiş."

Sloan'ın alnı kırışırken aramızdaki bağda belirsizlik alevleniyor. "Bu da ne şimdi?"

"Bugün taç giyecek olanlar sadece Cillian ve ben değiliz... Prens."

Sloan'ın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı, aramızdaki bağlantıda şok alevlendi "*Prens* mi?"

Dostum sarsıldığında o kadar yakışıklı oluyor ki, o rahat yüzünün kaydığını nadiren görüyorum. Onu kendime yakın tutmak için kollarımı boynuna doluyorum ve bağımıza güven duygusu gönderiyorum.

Gururlu bir sırtısla, "Prens eş, tam olarak," diyorum. "Kraliçesine sonsuza kadar sadık."

Alfa'm alnını benimkine yaslayarak inliyor. Aramızdaki bağda yüzen sinir dalgasının içinden eğlendiğini hissedebiliyorum. Bunun asla kendisi için tasarladığı bir şey olmadığını bilsem de, sürüsü için bunu yapacak, her şeyi yapacak. "Siz soylular ve entrikalarınız..."

"*Biz* soylular," diye düzeltiyorum onu, dudaklarındaki çatık kaşları öpüyorum.

SLOAN kısa bir süre sonra Cillian ve Oran'ı uyandırdı ve üçümüzü de sabah için acele ettirdi. Şenliklere hazırlanmam için beni göndermeden önce yıkandığımdan ve karnımın doyduğundan emin oldu.

Zamanlamaya hâlâ inanamıyorum; sıcağtan yeni çıkmıştım ve üç yeni bağlanma işareti ve iki prens eşiyle birlikte saraya gelmeyi bekliyordum.

Acaba soylular da katılacak mı? Ya da belki de sevgili krallarını yozlaştırdığım için benimle alay etmek ve ürün fırlatmak için gelecekler.

Hayır, böyle düşünemem. Ciaran sürümüzü duyurduktan sonra şiddete yol açacak sorunlar ortaya çıksaydı, şimdiye kadar biri bana söylerdi. En azından ben öyle umuyorum.

Cillian'ın iki kardeşiyle de fazla vakit geçirme şansım olmadı ama aslanın inine girmeme izin verecek kadar benden nefret edemeyeceklerine eminim.

Bu sınırlar muhtemelen alfalarımın ayrıldıktan sonra yaşadığım huzursuzluktan kaynaklanıyor. Birlikte çok yoğun birkaç gün geçirdik ve bağlarımız çok yeni.

Onlara karşı hislerimde kararlı olsam da, böyle bir başarıyla yüzleşmeden önce haftalarımı öğrenerek, gülerek ve aşkımızı büyüterek geçirmeyi tercih ederim.

Bencil ne olursa olsun, bugün krallığımıza -insanlarımıza- karşı sorumluluğumun gerçek başlangıcıdır. Onların ihtiyaçları her zaman benimkilerden önce gelecektir.

Tek umudum, yönetimimizin Namara'yı, vatandaşlarının yaşamlarına boş bir miras kavramından daha fazla değer veren yeni bir çağa taşıyarak herkese bir ses vermesine yardımcı olmasıdır.

Ben geleceğe dair hayallerimde kaybolmuşken, kapı çalınıyor. Sloan'ın içeri girmeden hemen önce aramızdaki bağı çekiştirdiğini hissedebiliyorum.

"Yine sen," diyorum gülümseyerek. "Bugün tam bir iş bitiricisin."

Alfa'mla dalga geçmek hızla yeni favori aktivitem haline geldi-
Sadece gözlerindeki ateşi alevlendirdiği için.

"Pekala, Petal. Birinin bu sürüyü hızada tutması gerekiyor. Ben değilsem kim?"

Haklı tabii ki. Sloan olmasaydı, sürümüzün bu kadar hızlı bir şekilde bir araya gelebileceğini sanmıyorum. Her adımda yanımdaydı, güvence verdi ve gerektiğinde bizi konfor alanlarımızın dışına itti. Baş alfa olarak gerçekten çok uygun.

Söz açılmışken, ilk kez oldukça muhteşem giyindiğini fark ettim. Bahçede çalışırken ya da kendi taç giyme töreninde olsun, onu her sevsem de son derece yakışıklı.

Ancak bugün Sloan, altın desenli ince zümrüt rengi kumaştan giysileriyle *muhteşem*. Saçları genellikle bağlı olsa da, geniş omuzlarının üzerinden en kışkırtıcı şekilde dökülüyor. Bu şekilde daha sık giymesi için ısrar edebilirim. O kadar yumuşak, o kadar ipeksi görünüyor ki, parmaklarımı içine sokmak istiyorum-

"Tanrı aşkına, petal, parfümün." Sloan gülüyor, gelip beni kollarının arasına alıyor ve dudaklarımdan sertçe öpüyor. "Daha yeni ateşin çıktı ve şimdiden istekli misin?"

Yüzüm kızardı. "Senin için mi? Her zaman."

Sloan'ın göğsü gürlüyor, övgüden memnun. Bağ izimi öpüyor -sadece fısıltıyla bir dokunuş- beni nefessiz bırakıyor.

"Senin için bir şeyim var," diyor dudaklarında bir gülümsemeyle. "Daha fazla kur hediyesi mi?" Umutlu bir şekilde soruyorum.

Hediyeleri severim. Sanırım bir omega olarak bu doğal bir şey.

"Pek sayılmaz."

Koluna vurdum. Her zaman çok yaramaz, çok gizemli. "Pekala! Nedir bu Bu mu?"

Sloan geri çekiliyor, tıpkı bahçede yaptığı gibi bana sırtını dönmüyor. Gizemli görünmek için bir girişim daha. Kapıya ulaştığında ardına kadar açıyor ve gözden kaybolmadan önce bana oldukça tedirgin edici bir "Sanırım *kim* demek istediniz?" sorusu bırakıyor.

Kardeşim eşiği dolduruyor, tanıdık mavi gözleri gururla parlıyor. Kucağına atılıyorum, dökülmek üzere olan gözyaşlarımı tutuyorum. Gideli sadece bir hafta oldu ama o kadar çok şey yaşandı ki.

Eminim şimdiye kadar bağlanma olayını duymuştur ve vereceği tepkiyi merak ediyorum. Sakin tavrı bana duyguları hakkında ipucu vermeli, ne Aspen'in ne de Lily'nin beni uyarmaya gelmemiş olması da öyle. Yine de Hawthorn benim için bir baba gibiydi. Onun onayı benim için ifade edebileceğimden çok daha fazla şey ifade ediyor.

"Ağlama, Ivy canım." Kollarını bana doluyor ve sımsıkı sarılıyor - bunaltıcı duyguların yatışmasına izin verecek kadar uzun bir süre.

"Buradasın," diyebildim sadece, gözlerinin içine bakmak için geri çekildim.

"Dün geldik." Ağabeyim bir kolunu uzatarak bizi kanepeye geri götürüyor. Oturduğumuzda boynuma, boğazımı süsleyen üç muhteşem, gümüşü bağ izine doğru başını sallıyor. "Görüyorum ki yokluğumda çok şey değişmiş."

"Kızgın mısınız?" Sesim ancak fısıltıyı geçerek soruyorum.

Thorn kıkırdıyor, elini saçlarında gezdiriyor ve derin bir nefes veriyor. "Dürüst olacağım; Aspen bana olanları anlattığında, küçük kız kardeşimizin üç alfa tarafından istismar edilmesine izin verdiği için neredeyse onu boğazlayacaktım."

"Hayır. değil," diye araya giriyorum. "Kaderimiz bize bahşedilmiş."

"Biliyorum canım. Bırak da bitireyim." Kardeşim elimi okşuyor, alfalarını hevesle savunmamla eğleniyor. "Aspen bana koku eşleşmeleri, kocanın kararı ve... senin ateşin hakkında her şeyi anlattı."

Thorn boğazını temizler, bu son kısmı dile getirmek zorunda kalmaktan rahatsızdır. Bazı şeyler asla değişmez.

"Ve?" Bastırıyorum.

"Ve ilk başta anlamamıştım, Ivy. Küçük kız kardeşimi Kader tarafından kutsanmış eşinin gözetimine nasıl bırakabilirdim ve geri döndüğümde onun böyle düşünülemez bir şey yaptığını nasıl görebilirdim?"

Sönüyorum ama bunu beklemeliydim. Belki zamanla bir sürünün ne kadar güzel olabileceğini, bunun benim, kız kardeşlerim ve Oleander için ilerlemenin tek yolu olduğunu görür. Hiçbirimizin annemizin yaşadıklarını yaşamasını istemiyorum.

"Ama," diyerek umudumu tazeledi.

"Ama mı?"

"Sonra bana kralınızın sürüler hakkında öğrendiklerini anlattı ve ben de bu kadar kalın kafalı olduğuma inanamadım. Halkın bizden çok daha uzun yaşadığını biliyordum ama nedenini hiç sormadım. Bunun yerine, kardeşlerimi acı ve ıstırap dolu bir hayata hazırlayan uzun süredir devam eden idealleri sürdürdüm. Sizin için ailemizin yaptığından daha iyisini yapacağıma yemin ettim ve işte başarısız oldum."

Kalbim sıkışıyor. Elbette bu gelenek uzun zamandır yerleşmiş olmasına rağmen dünyanın gidişatı yüzünden kendini suçlayacaktı. Bilmiyordu çünkü kimse ona söylememişti. Kimse sormadı. Biz sadece statükoyu kabul ettik.

Hawthorn babamız gibi miras ve soyla motive olmuyor ve bizi asla bilerek tehlikeli bir duruma sokmazdı. Bunun için onu zerre kadar suçlamıyorum.

"Thorn, *hayır*. Bunu bilemezdin. Hiçbirimiz bilmiyorduk. Cillian sadece kazara öğrendi. Eğer babasının konuşmasına kulak misafiri olmasaydı, hala karanlıkta yaşıyor olabilirdik."

Kaşlarını çatıyor, ikna olmamış gibi. "Seni asla süründen ayırmaya çalışmam, Ivy. Mutlu olduğun ve sana bakıldığı sürece arkanda duracağım. Sadece kardeşin olarak değil, bir müttefik olarak da -Lucernia Kralı'nın Namara'nın yeni kraliçesinin cesaretini yüceltmesi gibi.

Gözlerim yeni yaşlarla doluyor ve kendimi bir kez daha kardeşimin kucağına bırakıyorum. Thorn'un her zaman bildiğim alfa olduğunu bilmek beni çok rahatlatıyor. Bir kez bile özverili, koşulsuz sevgi ruhunu göstermekte başarısız olmadı.

"İşte böyle canım," diye mırıldanıyor ve hıçkırıkları yatışana kadar sırtımı sıvazlıyor.

Burnumu çekiyorum, yanaklarımdaki yaşları siliyorum. "Teşekkür ederim."

"Hayır, Ivy, teşekkür *ederim*. Cesaretin sayesinde krallıklarımız daha iyiye doğru değişecek."

"Değişikliği hoş karşılamayanlar olabilir."

Bu yüzden kardeşlerimin başına gelebilecekler konusunda hâlâ endişeliyim. Hawthorn'un desteği ne olursa olsun, kötü tepki verebilecek pek çok krallık var. Eğer yaptıkları kardeşlerimin evlenme şansını ellerinden alırsa, kendimi affedebileceğimden emin değilim.

"İnsanlar inatçıdır," diye itiraf ediyor gülümseyerek. "Ama aynı zamanda kendi çıkarlarını da düşünüyorlar. Bir kez faydalarını öğrendiklerinde: daha uzun yaşamlar, bileşik

zenginlik... ve diğerk daha *müstehcen* unsurlar..." Kardeşim öksürüyor, yanakları kız kardeşiyle bu konuyu konuşmak zorunda kaldığı için utançtan kıpkırmızı. "Kendilerine gelecekler."

"Buna gerçekten inanıyor musun?" Başını sallıyor.

"İnanıyorum."

Sonra gülüyorum, genişçe sırtıyorum. Göğsümdeki hafiflik memnuniyet verici, özgürleştirici bir şey. Günlendir suçluluk ve sevinç, heyecan ve endişe arasında gidip geldim. Görünüşe göre bugün, harika alfa dostlarımla kurduğum bu yeni hayat için kendime mutluluk verebilirim.

"Onları seveceksin, Thorn."

"Eğer sen onları seviyorsan, ben de severim, küçük kardeşim."

"Peki ya diğerleri, onlar ne düşünüyor?" Tüm bu heyecan içinde henüz diğer kardeşlerimi sormadım.

Thorn kıkırdar. "Sage de benim gibi düşünüyor. Cillian da senin yanında olan Aspen ve Lily ile konuştu. İkizler... şey... tahmin edebileceğiniz gibi alfa ilgisinin akınına uğrayacaklar."

Rose'u kasıtlı olarak dışladığını fark ederek kaşlarımı çatıyorum. "Ya Rosie? O kızgın mı?"

Hawthorn başının arkasını kaşıyarak bakışlarını kaçırıyor. Kız kardeşimin öfkeleneneğini düşünmüştüm. Alfa'lardan nefret etse de, üç tanesiyle bağ kurduğum için aklını kaçırdığını hayal edebiliyorum.

"Rose bilmiyor," diye nefes alıyor.

"Bilmiyor da ne demek?" Onunla bir hafta geçirmişken bunu nasıl söyleyebilir?

"Namara'ya döndüğümüzde öğrendim."

Anlamıyorum. O zaman öğrenemez miydi? "Thorn? Bilmece gibi konuşuyorsun."

Kardeşim duraksıyor, beni daha da oyalıyor ve terletiyor. Genelde çok sakın ve hızlı konuşur.

"Rose hâlâ Glenndyre'de, Blair'le birlikte."

Kaşlarımı kaldırıyorum. *Bu* ilginç bir gelişme. "İsteyerek mi?"

İç geçirir. "Sanırım öyle diyebilirsin ama bilemiyorum Ivy. Biz oradayken çok tuhaftı. Onu hiç böyle davranırken görmemiştim. Ve Blair'in devam etme şekli... Onun da Cillian'a benzediğini düşündüm. Belki de o ve Rose-"

"Koku eşleşmesi mi?"

Hawthorn başını sallar. "Ama sonra her zaman yaptığı gibi çılglık atıp ondan nefret ettiğini söyledi. Ve ayrılacağımız gün kendini odasına kilitledi. Veda etmek için bile dışarı çıkmadı."

"Anlamıyorum."

Bu hiç de kız kardeşime benzemiyor. Olsa olsa, saraydan çıkıp gemiye binmek için duvarlara tırmanır diye düşünürdüm.

"Biz de bilmiyoruz," diyor. "Ama onu kontrol etmek niyetindeyim. Taç giyme töreninden sonra, planladığımız gibi birkaç hafta kalacağız. Sonra Lucernia'ya dönmeden önce Glenndyre'a gideceğiz."

Kardeşimin etrafındaki belirsizlikten hoşlanmıyorum. Ama kendi isteğiyle kaldıysa, belki de Thorn'un teorisi doğrudur. Belki de benim yaptığım gibi Rose'un da koku eşleşmesini kabullenmesi gerekiyordu.

"Endişeli misin?" diye sordum.

"Rosie için mi? Her zaman. Bir gün saçlarıma aklar düşecek," diye kıkırdıyor. "Ama aynı zamanda yetenekli ve bir kırbaç kadar akıllı. Karşısına çıkan herkese karşı kendini koruyacağından hiç şüphem yok."

Çok haklı. Rose'umuz türünün tek örneği.

Şimdilik, kardeşimin değerlendirmesine güveneceğim ve onun mutluluğunu bulmakla meşgul olmasını umacağım. Keşke burada olsaydı da taç giydiğimi görseydi - ve sadece onu özlediğim için. Ama Glenndyre sadece kısa bir yolculuk ve eminim onu çok yakında göreceğim.

"Ama bu kadar yeter," diyor gülümseyerek. "Senin hazırlanman gereken bir kutlama var. Benim de uğraşmam gereken ikizler var."

Thorn'la bir kahkaha daha atıyoruz ve Daisy ile Oleander'ın başlarını nasıl bir belaya soktuklarını öğrenmeye gitmeden önce son bir kez birbirimize sarılmak için ayağa kalkıyoruz.

"Seninle gurur duyuyorum, Ivy," diyor, duyguları gözlerine yansıyor.

Gurur Cillian'ın bağını alevlendiriyor. Sloan'dan ve Oran'dan da.

Onların aşkı, asla onsuz yaşamak istemediğim sıcacık bir ışık.

Ve artık buna mecbur endişe etmiyorum.

S Doğduğumdan beri, Namara'nın egemen kralı olarak üstlendiğim rol için özenle hazırlandım. Taç giyme günümün hayatımın en önemli günü olması gerekiyordu. Ancak sorumluluklarımdan her zaman büyük gurur duymuş olsam da, tacı giymek artık hikayemdeki en büyük başarı değil.

Hiçbir şey Ivy'nin kalbini kazanmanın, onunla bağ kurmanın ve sonunda bizi bir sürü olarak birbirimize bağlamanın başarısını geçemez.

Ardından gelen ateşi ve kendini fiziksel ve ruhsal olarak her şekilde bize teslim etmesi beni değiştirdi. Kalbimdeki Ivy, yanımdaki sürü arkadaşlarım ve bizi birleştiren bağ ile daha yetenekli bir alfa ve kral olacağım.

Bu günü onlarla paylaşmak hak ettiğimin ötesinde bir onurdur.

"Şimdi kral olmak nasıl bir duygu?" Callan soruyor, şüphesiz beni kızdırmak için.

Taç giyme günümde bile en küçük kardeşim bana huzur vermiyor.

"Babam öldüğünden beri kral benim, seni büyümüş bebek. Bugün sadece bunun bir kutlaması."

Cal gülüyor ve sırtıma sert bir tokat atıyor. Ciaran hiçbir şey söylemiyor ama ben gözlerindeki ıstırabı fark etmekten kendimi alamıyorum.

Kardeşimin nişanlısı Prens Lanier dün gece geldi ve Ciaran'ın Prens Aspen'le olan aşkının sonunu da beraberinde getirdi.

Tavsiyelerimi sunmak, onu rahatlatmak istiyorum ama Aspen'in aynı şekilde hissetmemesi ihtimaline karşı kalbine umut yerleştirmek istemiyorum. Ama eğer kendi sürüsünü kurmayı denerse, onu tüm kalbimle desteklerim.

"İyi iş çıkardın Ciaran. Böylesine güzel bir günü planlamak için yaptığın tüm çalışmalar için teşekkür ederim," diyerek moral vermeye çalışıyorum.

Kardeşim bana yumuşak, hüzünlü bir gülümseme sunuyor. "Senin için her şeyi yaparım."

Tanrı aşkına. Bugün ağlayamam, sevinecek kadar çok şey varken olmaz. Ama sürümün ötesinde, kardeşlerim hayatımdaki en önemli insanlar. Her ne kadar birbirimizi kızdırmayı sevsek de, onlar için her şeyi yaparım ve biliyorum ki onlar da benim için aynı şeyi yaparlar.

"Gel buraya, sen." Ciaran'a sıkıca sarılıyorum ve fısıldıyorum, "Her şey yoluna . Ne yapman gerekiyorsa yap, ne olursa olsun biz halledeceğiz."

Ciaran burnunu çekiyor, usulca ağlarken yüzünü omzuma yaslıyor. Bu bana annemizin vefat ettiği zamanı hatırlatıyor. Onu kaybettiğimiz için ağlarken Ciaran'a saatlerce sarılmışım.

Aramızdaki en hassas kişi, en sevgi dolu kalbe sahip olan o. Callan ise duygularını çok az göstermeyi tercih ediyor. İçinde kaynayan şeylere değinmek yerine hayatını hafife almayı tercih ediyor.

Ciaran'a daha sıkı sarılıyorum, sırtını sıvazlıyorum, ta ki Cal bize karar verip kollarını ikimize de dolayana kadar.

Ne güzel bir resim yapmalıyız, Namara'nın kraliyet oğulları. Büyük değişim karşısında bir araya gelen egemen aile. Umarım annem her neredeyse, başardıklarımızdan ve daha yapacaklarımızdan gurur duyuyordur.

Ivy'nin sevgisi ve hayranlığı onu bağdan aşağı iterken sıcak, tatlı kokusu burnuma çarpmadan önce dikkatimi dağıtıyor. "Üçünüz nasıl da güzel bir portre oluşturuyorsunuz. Kitleleri sefahate teşvik etmek için yaratılmış yarı-tanrılar olduğunuza ikna oldum."

Cal kıkırdarak kucaklaşmamızı bozuyor ve Ciaran'ın yanakları pembeleşiyor.

"Biliyorsunuz Majesteleri," diyor Callan, aptalca davranmaya hazırlanarak, eminim. "Ben daha gencim ve her yönden kardeşimden daha iyiyim. Eğer bıcarsanız-"

Ciaran kafasının arkasına vuruyor. "Prensler bile hain olabilir, seni ahmak."

Ivy kıkırdıyor, bir adım öne çıkıyor ve narin elini benimkine doluyor. Bugün çok güzel -her zaman olduğu gibi- ama üç bağ işaretiyle

Herkesin görebileceği şekilde, tanrısallığın tam bir resmi gibi görünüyor.

"Kraliçem," diyorum, eğilip uzun, yavaş bir öpücük çalmak için.

Ivy mırıldanıyor, zevki ağzımda ve bağ boyunca titreşiyor. Onu sahiplendikten sonra daha az istekli olacağımı, beni istediği her yere götürmeye daha az meyilli olacağımı düşünmüştüm. Ama onu her gördüğümde açlığım bir kat daha artıyor.

Doğumumuzun getirdiği sorumluluklar olmasaydı, sanırım tüm yıllarımı Ivy'nin yuvasında -bacaklarının arasında- sadece güneş ışığı ve besin için yüzeye çıkarak geçirebilirdim.

"Cal'a bir gösteri yapmaya hazır değilsen, kutlamayı daha fazla ertelememeyi öneririm," diyor Ciaran, samimiyetin açıkça sergilenmesi karşısında telaşlanarak.

Geri çekildiğimde, eşimin burnuna narin bir öpücük konduruyorum ve al al kızarmasının tadını çıkarıyorum. Her gün onu böyle düşüneceğim. Eşim, kraliçem, hayatımın aşkı. O benim için dünyadaki en değerli şey ve artık tüm Namara da ona aşık olacak.

"Hazır mısın, sevgilim?"

Başını sallıyor. "Seninle her şeye hazırım."

Omega'mın hediyesi için kadere şükürler olsun.

BÜYÜK SALON Namara'dan gelen saray mensupları ve batı krallıklarının dört bir yanından gelen ileri gelenlerle dolu. Eşimin ailesinin çoğu, kız kardeşlerini kutlamak ve yeni ve şok edici bir şey yaparken yanımızda durmak için hazır bulunuyor.

Kürsüde iki değil dört taht var ve daha şimdiden yabancı katılımcılarımızın mırıldanmaları başladı.

Bugün birden fazla nedenden ötürü tarihi bir gün. Namarian tarihinde ilk kez bir kral ve kraliçe eşit güçle hüküm sürecek. Ivy'nin gelecekte doğuracağı her çocuk -kimden doğarsa doğsun- tahtımızın varisi olacak.

O artık egemen, her bakımdan bir kraliçe.

Ve daha da sıra dışı olanı, sürü arkadaşlarımız onun prens eşleri olarak taç giyecekler. Sloan ve Oran bu unvanı umursamıyor -ikisinin de yönetme hırsı yok- ama sembolizm önemli.

Ivy'ye bağlı olmanın, onun yanında olmanın onlar için çok önemli olduğunu biliyorum. Tıpkı tüm alfalarına hak ettikleri onur ve saygıyla davranılmasının Ivy için önemli olduğu gibi.

Yeni bir Namara yaratıyoruz. Ve bundan hoşlanmayanlar, henüz herhangi bir şikayet duymadım. Muhalefet ortaya çıkabilir ama Fiona, Tiernan ve Bancroft kraliyet ailesi gibi müttefiklerimiz varken, harekete geçirdiğimiz şeyi durdurmak için yapılabilecek çok az şey var.

Kolumda kraliçem ve arkamızda kafiie arkadaşlarımızla koridorda yürürken, gururla ve çekincesiz bir şekilde sarayımızı selamlıyorum.

Ve tacımı başıma koyduğumda, yük o kadar da ağır gelmiyor; hele ki onu taşımama yardım edecek sevdiklerim varken.

O Bir zamanlar, bir sürüye özlem duymanın fanteziden öteye geçemeyeceğini düşünürdüm. Bugün, gerçekliğim kalbimin derinliklerine gömdüğüm en çılgın hayalleri bile aşıyor. Alfalarım sevgilerini bana sınırsızca akıttılar.

Bana hayatım boyunca güvende olabileceğim bir yuva yaptılar.
-Hem de uzun bir ömür. Sürümüzü oluşturmaya olan kararlı bağlılıkları, birlikte yaşlanmamızı mümkün kıldı.

Güne, alfalarımın ve benim mahkeme tarafından nasıl algılanacağımıza dair büyük bir belirsizlikle başladım. Ancak pek çok kişi tarafından sıcak bir şekilde karşılanmak beni çok şaşırttı. Bu, sesimizi duyurma korkusundan mı yoksa getirdiğimiz değişimden duyulan rahatlamadan mı kaynaklanıyor, emin değilim. Bu soruyu başka bir gün birlikte cevaplayacağız.

Lucernia'nın egemen Kralı gibi sadık bir müttefike sahip olmak, eminim ki diğerlerinin bizim alışılmadık durumumuzu yardımcı olacaktır. Hawthorn'un sürümüzü sevinçle kabul etmesi ve taç giyme törenimizdeki varlığı, kamuoyu algısı için her şeyden daha fazlasını yapacaktır.

Misafirlerimizin birçoğu Thorn'a açıkça evlenme teklif edecek kadar ileri gitti - Sage'in eğlenmesine neden olacak şekilde. Görünüşe göre, piyasada evlenmemiş, bağlanmamış bir kral varken sürü hayatı o kadar da cazip değil.

Öte yandan Thorn'un yanakları hiç bu kadar pembe olmamıştı. ne kadar yakışıklı ve seçkin bir alfa olsa da, kardeşim kıyaslanamayacak kadar mütevazı ve baskılıdır. Dalkavukluğa yabancı değildir ama bazı kardeşlerimin olduğu gibi çapkın değildir.

Söz açılmışken, ikizler Thorn'un yanından ayrılmadılar - muhtemelen kutlamadan önce yapılan sert bir tartışmanın sonucuydu. Onlara göz kulak olmak için burada olduğu için minnettarım. Daisy ve Oleander'ı ne kadar sevsem de, ortalığı karıştırmakta ve güzelliklerini silah gibi kullanmakta çok hızlılar. Bugün alfaların onların dikkatini çekmek için kavgaya etmesini istemem.

İkisini de kısa bir süre önce görmüş rağmen Aspen ve Lily ile henüz konuşmadım. İkisi de gizli cilveleşmelerine devam etmek için kaçmışlarsa hiç şaşırmam. Ciaran'ın niyetinin bugün katılmak olduğu düşünülürse, belki Aspen olmaz.

Prens Lanier ile kısa bir süre tanıştım. Altın sarısı saçları ve bal gibi gözleriyle çekingen ama oldukça yakışıklı biriydi; Aspen'den çok farklı bir görüntüsü vardı.

Kardeşim ve Ciaran'ın aralarında filizlenen şeyden vazgeçip vazgeçmeyeceklerini merak ediyorum -en azından umuyorum. Benim bir sürüm olabiliyorsa, onlar neden olmasın? Lanier da bir alfa, kendisi için de bir omega isteyecektir. Üçü birlikte Aspen'in müstakbel gelinine bile kur yapabilirler.

Kendimi aşıyorum. Ama tüm bunların romantizmi baş döndürücü.

"Neden bu kadar düşünüyorsun?" Denizin kokusu sarıyor

Kralım arkamdan gelip bir elini belime koyarken havada süzülüyor.

Vücudunun sıcaklığı beni rahatlatıyor. İç çekiyorum, dokunuşuna yaslanıyorum. "Sadece kardeşlerimizin sorununu çözmeye çalışıyorum. Birbirlerine aşık oldukları için."

Cillian bana komplocu bir gülümseme sunuyor, sanki o da ne yapacağını düşünüyor gibi. "Bir yolunu bulacaklarına dair umudum var."

Bir planın başlangıcı oluşmaya başlarken gülümsemem sinsi ve . "Evet. Özellikle de onları doğru yöne itmeye yardımcı olursak."

"Küçük terör," diye kıkırdıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. "Karışmamalısın."

"Karışmak çok eğlenceli ama."

"Hmm. Ve entrikalarınızın içine sürüklenmeyi beklemeli miyim?"

Ses tonu alaycı, dokunuşu şefkatli ve aramızda geçen bu kolay sataşmaya genişçe gülümsüyorum.

"*Doğal olarak.*"

Arkadaşım gülüyor ve beni kollarıyla sarabilmek için daha da yaklaşıyor. "Sanırım *biraz* karışmaktan zarar gelmez."

Cillian aramızdaki bağı sevgisinin sıcaklığıyla dolduruyor. Hayatın getirdiği her şeyde yanımda, ortağım olarak duracağına dair bir söz.

"Seni seviyorum," diyorum -kalbim aynı şefkatle dolu. "Ve ben de seni, benim tatlı kaderim."

Gerçekten, hiçbir rüya bu kadar büyük olamaz.

Ben bir taç giyeceğimi hiç düşünmemiştim. Beni koşulsuz seven böyle bir ailenin benim olabileceğine de inanmamıştım. Ama kader bana bugünü kutlamam için çok şey verdi.

Ziyafetlerden ya da genel olarak eğlenceden hoşlanan biri değilim; Sloan'ın Ivy'mizi döndürmesini izlerken yüzümdeki gülümsemeyi engelleyemiyorum. Koca hödük bu kıyafetler içinde bambaşka biri gibi görünüyor. Yine de ona yakışıyor. Tıpkı omega aşkımız gibi. Onun gözleri üzerindeyken içten dışa doğru parlıyor.

Ivy'nin ilgisi bu şekilde mucizevi ve onun iyileştirici ışığını deneyimleyebildiğim için çok şanslıyım. Sürü arkadaşlarımı ve beni değiştirdi - her günü umut ve mutlulukla yaşamamız için bize bir şans verdi. Birbirimizi daha iyi anlayarak ve severek büyüdükçe aramızdaki bağın güçlenmesini izlemek için sabırsızlanıyorum.

"Ekselansları," diye sesleniyor tanıdık bir ses - *benimle alay* edercesine. *İç açıcı huzur anı buraya kadarmış.*

Tiernan yakınlarda duruyor, oldukça dramatik bir selam çizerken kehribar rengi gözleri muziplikle parlıyor.

"Siktir git sen," diye gülüyorum. Onun sataşmalarından beslenmek tam da istediği şey, ama bugün soğukkanlılığımın dizginlerini bırakıp

Neşenin içeri girmesine izin ver.

"Bu bir emir mi, Prens?"

"Eğer bu saçmalığı kesmezsen olacak," diye gülümseyerek karşılık veriyorum.

Prens. Lanet olsun, bunu duymak delilik. Cillian'ın hiçbir uyarı yapmadan bunu başımıza açtığına inanamıyorum. Günlerce kızgınlığım ve omega dostumun tatlı tadıyla sarhoş olduktan sonra bununla mücadele etmek oldukça önemli bir şey.

Sürpriz taç giyme törenime hazırlanmam için acele ettirilmeden önce gözlerimdeki uykuyu silmeye bile fırsatım olmadı. Bu jest gereksizdi; Cillian ve Ivy krallıkla ilgili tüm konularda hüküm sürecek ve ben de gerektiğinde danışmanlık yapmaya devam edeceğim. Ancak beni Ivy'ye resmi bir sıfatla bağlayan bir unvana sahip olmak, hala iyileşmekte olan kalbime güven veriyor. Kralım *-kardeşim-* bu konuda iyidir. Başından beri bana ait olduğumu göstermeye çalıştı.

Kadını ve tanıdık kahkahalar havada süzülüyor ve Fiona, Tiernan ve benim yanıma yaklaşıyor. Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Demek istediği senin adına mutlu olduğu. Ne yazık ki eşim, her ikinizin de paylaştığı bir özellik olan yüzlü olmama kapasitesine sahip değil."

Kıkırdayarak başımı sallıyorum - haksız değil. Geçmişte, gerçek duygularımı dile getiremeyecek kadar bunalıcı hissettiğimde oldukça küstah davranırdım. Artık Ivy hayatımda olduğuna ve bana cesaret verdiğine göre, yeni derinlikler keşfedebilir ve kendimi korkmadan ifade edebilirim.

Fiona dostumu izliyor, ıslıl ıslıl gülümsüyor. "Beni kraliçemizle tanıştırmamış olman çok kaba bir davranış. Acaba çocukluğuna dair tüm utanç verici hikâyeleri ortaya çıkaramayayım diye mi onu saklıyorsun?"

Sırtışım genişliyor, değil. Bu lanet şey yüzümü terk etmek istemiyor gibi görünüyor.

"Elbette, Fi. Eminim sen ve Ivy çok iyi anlaşıacaksınız. Yine de onu istiflemeyi bırakacağımı söyleyemem." Omega'mı Sloan ve Cillian'la paylaşmaya ne kadar istekli olsam da, özümde hâlâ açgözlü bir piçim.

"Tipik alfa," diye homurdanıyor. "Siz sıcağtan bunalırken ben prensesle çok güzel ve kaliteli zaman geçiriyordum."

Fiona'nın sözleri görünüşte zararsız ama ben daha iyi biliyorum. Belli ki daha fazla bilgi almak için burnumu sokmamı istiyor.

"Lily?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Görünüşe göre o ve Cal oldukça-"

"Omega!" Tiernan gülerek araya girer. "Yapma. Sen. Başlama."

Genelde dedikodu yapan biri *değilimdir* ama bu ima oldukça ilginç. Ivy'ye kardeşlerinin Namara'daki faaliyetlerinden haberdar olup olmadığını sormam gerekecek.

Fiona iç çekerek arkadaşına gülümsüyor. "O zaman bize aldırmayın Prens. Git ve kraliçenle dans et. İzini sürmemiz gereken bir kaptan var ve uzun kılıcını nasıl kullandığını göstermek için sabırsızlanıyorum-"

"*Tanrıça, Fi.* Bugün ağzın senin üzerinde." Tiernan bir eliyle Fi'nin ağzını kapatıp şakağını öpüyor.

Çok mutlular, eski dostlarım, çok şanslı ve aşıklar. Tıpkı sürümün yanımda olmasından benim olduğum gibi. Sonunda istediğimiz gibi yaşayabildiğimiz için hepimiz adına mutluyum.

Ama Fiona haklı. Dans etmek her ne kadar tercih ettiğim bir hobi olmasa da, Ivy'nin herkesin görebileceği şekilde bana bastırması vazgeçemeyeceğim kadar cazip.

Arkadaşlarıma el sallıyorum, sonra kalbimi kabartan melodik kahkahanın kaynağına ulaşana kadar dans eden bedenlerin arasından geçiyorum. Işıl ışıl parlıyor, eşim, parlayan bir tanrıça. Ona hayranlık duymayı asla bırakmayacağım.

"Eşimizi rahatsız etmeyi bırak O'Malley," diyorum yaklaşırken. Hayatımın ışığı olan kraliçemin önünde eğilip elini istiyorum.

Sloan gözlerini devirerek omega'mızı öpüyor ve onu bana bırakıyor. "Bu artık McKenna, Majesteleri."

McKenna. Bu doğru. Yeni ailem için yeni bir isim. Bu, beni doğuran ebeveynlerime artık bağlı olmadığım anlamına geliyor - her fırsatta beni üzen ve değerliliğimi sorgulamama neden olan ebeveynlerime.

İyi kurtulduk.

Ivy elimi tutuyor, pembe yanaklı ve çok güzel. Kendini bana bırakıyor, kollarını boynuma doluyor. Dans etmiyoruz, gerçekten dans etmiyoruz - sadece birlikte olmanın görkeminin tadını çıkarırken birbirimizin kollarında sallanmaktan mutluyuz.

Okyanus gözleri buğulu, bana duyduğu sevgiyle dolup taşıyor. Onlarda tüm dünyamı, geleceğimi, nefes alma nedenimi görüyorum.

"Ölene kadar beni sevecek misin Oran?"

Kıkırdıyorum, alnına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve aramızdaki bağ ortak bir eğlenceyle aydınlanıyor. Ölüm kadar önemsiz bir şeyin bağlılığımın ateşini söndüremeyeceğini biliyor olmalı.

"Bundan çok daha uzun, aşkım," diye söz veriyorum. "Çok daha uzun."

D Şafak ufukta kırılıyor, dünyayı puslu pembe ve yumuşak sarı darbelerle boyuyor. Taç giyme şölenimizin ardından ben ve ekibim henüz yatmadık. Aslında, sarayın kendisi de uyumadı. Omega'mı ve sürü arkadaşlarımı topladığımda, birçok saray mensubu hâlâ ziyafet salonunu doldurmuş, sarhoş eğlencenin bitmesine izin vermeye hazır değillerdi.

Bu paket ve Namara için beslediğim tüm fantastik umutlar, gerçekte onların çok ötesine geçti. Görünüşe göre değişimi sağlamak için gereken tek şey ilk adımı atma cesareti ve sevdiğimiz şeyleri savunmaya olan inancımızdı.

Ivy'yi öyle seviyorum ki, ne zaman yanımda olsa nefes almakta zorlanıyorum. Bu kadar değerli, bu kadar esprili, bu kadar *sevimli* birinin benim için yaratılmış olması, henüz aklımın almadığı bir gerçek. Onun sevgisi bana uçabileceğimi hissettirirken kanatlarımın çıkmamış olması bir mucize.

Ancak sevmediğim şey başımdaki lanet taç. Ya da sürü arkadaşlarımın bu olay için bana zorla giydirdiği havasız kıyafetler. Beni bu kıyafetler içinde gören arkadaşımın gözlerindeki hararetli bakış tesellim oldu.

Hiçbir zaman bir tahtta oturmak ya da liderlik etmek gibi bir arzum olmadı. Ben sadece omega sürüsü arkadaşlarımla mutlu bir hayatı paylaşmak istiyorum.

ona her gün neşe getirmeye yardımcı oluyorlar. Cillian ve Oran'la tüm gelişimleri, öğrenme istekleri ve Ivy'nin ihtiyaçlarını şeyin üstünde tuttukları için gurur duyuyorum.

Bu kalbimi inanamayacağım kadar ısıtıyor.

Ben de onları seviyorum, kardeşlerim. Onlara başka hiç kimseye güvenmediğim kadar güveniyorum. Ivy'deki ortak bağımız sayesinde onların bu sürüye olan bağlılıklarını hissetmek, ne olursa olsun birlikte başarılı olacağımıza dair bana güvence veriyor.

Burada olanlarla ilgili haberler batı krallıklarına ulaştıkça, bazılarının protesto edeceğinden eminim.

Tahtta bir sürü ve kraliçenin sıradan doğmuş bir eşi mi?

Namara hakkında söyleyecekleri iğrenç şeyleri, kusacakları kezzapları sadece hayal edebiliyorum. Ama buradaki insanlar bu yeni dönemin getirecekleri için çok hevesliler.

Mükemmel olmayacak. Değişim anlık bir şey değildir. Ancak sürümüz yeni yollar açmayı, yeni gelenekler oluşturmayı, dolu ve mutlu hayatlar yaşamayı mümkün kılmıştır.

Bir haftadan biraz daha uzun bir sürede başardıklarımız göz önüne alındığında, omega'mızı bir süreliğine uzaklaştırmaya fazlasıyla hazırım. Belki McKenna'ların kır sarayında geçireceğimiz birkaç hafta bize iyi gelir. Ivy bağlarımızı güçlendirmek, bu yeni aşkı büyütmek ve saatlerce düğümlenmek için bizimle zaman geçirmeyi hak ediyor. Sanırım sabah olduğunda ısrar etmek zorunda kalabilirim.

Ya da öğleden sonra. Bu kadar uzun bir kutlama gecesinden sonra ne zaman uyanırsak uyanalım. Benim uykulu omega'm Oran'ın kollarında. Boynuna sarıldığında rüya gibi gülümsemesi belli oluyor.

"Neredeyse yuvaya vardık, aşkım," diye fısıldıyor. Ivy sadece inliyor, dünyaya yarı ölü gibi.

Yuvaya girdiğimizde, Cillian ve ben onu soyarken Oran onu tutuyor. Zümrüt rengi elbisesi çok güzel ama omega'mın çıplak teni gibisi yok. Hem güzelliği hem de kalbi başka bir dünyaya ait.

Her ne kadar onu almak, hak ettiği fiziksel tapınma yoluyla ona sevgimi göstermek istesem de, hepimizin iyi bir gece uykusuna ihtiyacı var.

Birlikte çalışarak, sürü arkadaşlarım ve ben Ivy'yi yuvaya yerleştiriyoruz, böylece göğsümün üzerine uzanabiliyor. Onun üzerime yayılmış ağırlığını arzuluyorum, böylece onun güvende ve sıcak olduğunu biliyorum. Cillian ve Oran iki yanımızda yatıyor, ulaşabildikleri her yerde eşimizi okşuyorlar.

Böyle kalmayacağız. Sürümün uykularında kıpırdanmakla meşhur olduğunu öğrendim. Ama şimdilik, sessizlik mükemmel

Neredeyse bir peri masalı gibi hissettiren bir günün sonu.

Neredeyse her yönden mükemmel.

"Sırada ne var, alfalar?" Ivy boğazıma doğru esniyor, nefesi tenime değiyor.

"Sırada dinlenmen var, küçük terör." Cillian kıkırdıyor, derin ve uykuyla kazınmış.

"Ama ondan sonra," diye bastırıyor. "Her şey umduğumuz gibi gerçekleştiğine göre şimdi ne yapacağız?"

Oran mırıldanıyor, parmaklarıyla onun şakaklarında geziniyor. "Bu bizim hikâyemiz, aşkım.

İstediğimiz şekilde yazabiliyoruz."

Gülümsemesi göğsümde yavaşça çiçek açıyor. "Bu çok hoşuma gitti."

Ben de öyle; merkezimizde o varken geleceğimiz parlak ve potansiyel dolu.

Başının üstünden öpüyorum ve kalbimin alabileceğinden çok daha fazlasını bana bahsettiği için Kader'e son bir teşekkür gönderiyorum. "Sonsuza kadar mutlu ol."

Bu dünyada daha fazlasını mı istiyorsunuz?

Sırada Prens ve Vaat Edilen

var!

Yayınlandıkça bonus bölümlere erişmek için haber bültenime .
kaydolun.

TEŞEKKÜRLER

Okuyucular: Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim. Bu gerçekten uzun bir süreç oldu ve bu süreçte hatalar yaptım, çok ağladım ve çok şey öğrendim. Beni yalnız bırakmadığınız, desteğinizi ve heyecanınızı esirgemediğiniz, sonsuz nezaketiniz ve sabrınız için teşekkür ederim. Kitabımı okuyarak hayallerimi gerçeğe dönüştürüyorsunuz. Teşekkür ederim.

Arı: Dostluğun, bu kitabı tanıtmama yardımcı olmak için gösterdiğiniz yoğun çaba ve hiç eksilmeyen desteğin olmasaydı bu kitabı asla bitiremezdim. Hayatımı defalarca değiştirdin ve bu koca dünyada benim için en önemli insanlardan birisin. Seninle gurur duyuyorum ve hayatımda olduğun için çok şanslıyım. Hayallerimin peşinden gitmeme yardımcı olduğun, en iyi arkadaşım olduğun ve sen olduğun için teşekkür ederim. En özel, en önemli şey bu. Seni sonsuza dek seviyorum.

Sierra ve Sienna: Benim için, bu kitap için ne kadar çok şey yaptığınızı ya da arkadaşlıklarınızın kalbimi nasıl değiştirdiğini abartabileceğimi sanmıyorum. Size ne kadar minnettar olduğumu asla kelimelerle ifade edemem. Siz ikiniz olmasaydınız, 100 kere pes ederdim. Dünyada sizin gibi, sizi en kötü gününüzde görebilen ve her zaman sizi toparlamak için yanınızda olan arkadaşlar bulmak gerçekten çok özel. Sizi çok seviyorum.

Sirena: Hayatıma girdiğin için çok mutluyum. İyi kalbin, dostluğun, bilgeliğin ve tüm desteğin benim için paha biçilemez. FaceTime'da geçirdiğimiz saatler de öyle. Bana çok şey verdiniz ve cömertliğinize gerçekten hayranım. Her şey için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Sarah: Üzerimde ne kadar büyük bir etkiniz olduğunu anlatamam. Yanımda oldun, beni ayağa kaldırdın, bana çok fazla bilgi, tavsiye ve kahkaha verdin. Tanıdığım en özverili, ilham verici insanlardan birisin ve sana çok hayranım. Hem bir akıl hocası hem de bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Holly: Arkadaşlığınız benim için çok özel!!! Bu sektörde arkadaş bulmak her zaman bir hediyedir, ancak geçtiğimiz yıl boyunca aileden biri gibiydünüz. Teşekkür ederim

Beni cesaretlendirmek, dinlemek ve en iyi ses tahtası olmak için her zaman yanımda olduğun için. Seni seviyorum ve seninle gurur duyuyorum!

Eliana: Seni tanıdığım için çok şanslıyım dostum! Dinleyen bir kulak ve güvenli, anlayışlı bir liman olmaya her zaman hazır olman, söyleyebileceğimden çok daha fazla takdir ediliyor. Sana, açık sözlülüğüne, dürüstlüğüne ve güzel yaratıcı beynine minnettarım. Her şey için teşekkür ederim.

İyi Kızlar Halkla İlişkiler: Shaye ve Lindsey, tek söyleyebileceğim, zarafetiniz ve bana olan inancınız hayatımı söyleyebileceğimden çok daha fazla etkiledi. Size kelimelerin ötesinde hayranlık duyuyor, saygı duyuyor ve takdir ediyorum. Arkadaşlığınız ve yaptığınız harika işler için teşekkür ederim.

Sandra ([Maldo Designs](#)): TEŞEKKÜRLER! Benim için bu kadar çok güzel kapak tasarladığın ve sadece sen olduğun için. Sizinle çalışabildiğim ve kurduğumuz harika ilişki için çok heyecanlıyım. Çok yeteneklisiniz ve yazarlık yolculuğumun paha biçilmez bir parçasısınız. Teşekkür ederim!!!

Emil ([@littlelundmark23](#)): Emil!!! Seninle çalışmak mutlak bir rüyaydı. Tüm güzel sanat eserleri ve en MUHTEŞEM kapak resmini yaptığın için teşekkür ederim. Tüm yeteneğiniz ve sıkı çalışmanız yaratıcı sürecimin büyük bir parçası oldu ve size sonsuz minnettarım!

Sandra ([arthysanse](#)): Sandra, karakterlerim kafamda sadece birer leke iken, onları şu anda oldukları görsel varlıklara dönüştürmeme yardımcı oldun. Bu hikâyenin görsel unsurlarının büyük bir kısmı senin ve muhteşem yeteneğin sayesinde ortaya çıktı. Geçen yıl benimle birlikte çalıştığın için teşekkür ederim.

Ash, Blair, Britt, Delaney, Esther, Hailey, Jenna, Kaitlen, Lindsay, Mamie, Miriam, Rachel ve Stephanie: Her birinizin arkadaşlığı için çok minnettarım ve her birinizle kitaplar aracılığıyla bağlantı kurduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Bu uzun süreç boyunca sürekli desteğinizi her zaman kalbimin bir köşesinde tutacağım. Her biriniz hakkında sayfalarca yazabilirim ama lütfen bu sanal kucaklamaları ve size gönderdiğim tüm sevgiyi kabul edin.

Yazar sprint grubu arkadaşlarım (Sarah, Eliana, Elliott, Kassie, Brooke, Laura, CJ, Sarah ve Dom): Böyle bir grubun parçası olduğuma inanamıyorum.

Bu kadar uzun süredir olağanüstü destekleyici, harika bir yazar grubuyla çalışıyorum. Hepiniz benim için çok önemli bir grupsunuz. Kaynakları paylaşma, tavsiyelerde bulunma, başarıları paylaşma ve zor zamanlarda destek sunma özverili istekliliğiniz, size asla yeterince teşekkür edemeyeceğim bir hediye oldu. Size sonsuza dek minnettarım.

Selbe, Syd, Anna, Charlotte, Karissa, Kayla, KP, Jae ve Julie: Bu muhteşem yazar grubuna dahil olduğum için çok şanslıyım. Bana tavsiyeleriniz, omuz vermeniz ve dostluğunuzla çok şey kattınız. Topluluğumun gerçekten paha biçilmez bir parçası olduğunuz ve işler zorlaştığında yanımda olduğunuz için size minnettarım. Ve tüm o kahkahalar için, onlar da harikaydı. Hep birlikte aynı odada oluncaya kadar sabırsızlanıyorum, muhtemelen sana sarılmayı asla bırakmayacağım, tbh. Seni seviyorum!!!!

Alfa Ekibim (Anna, Jessica, Selbe, Sienna, Sierra ve Syd): Kitabı en çirkin haliyle sevdiğiniz ve hikayeyi şekillendirmeme yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim. Geri bildirimleriniz çok değerliydi ve cesaretlendirmeniz daha da değerliydi!!!!

Beta Ekibim (Alyssa, Ash, Delaney, Haley, Hailey, Erin, Esther, Ivori, Janni, Jessica, Katie, Kaitlin, Kylie, Miriam, Natasha, Sarah ve Steph): Teşekkür ederim. Teşekkürler x1032430234. Bu kitaba ayırdığınız tüm zaman, gösterdiğiniz özen ve sevgi için teşekkür ederiz. Sorularınız, yorumlarınız ve tüm emojileriniz, çıldırtıcı bağırışlarınız ve memleriniz için teşekkür ederim. Geri bildirimlerinizi görmek beni anlatamayacağım kadar mutlu etti ve bu kitabı bitirmem için beni zorlamaya devam etti. Hepiniz MUHTEŞEMSİNİZ.

Her şey için teşekkür ederim. Yanımda olduğun, beni cesaretlendirdiğin ve yaptığın tüm işler için. Seni tanıdığım için çok şanslıyım.

Ivy: Her şeyin bu kadar gösterişli ve güzel olmasına yardımcı olduğunuz için çok teşekkür ederim. Uyumlu olduğunuz ve birlikte çalışmak için bu kadar kolay ve harika olduğunuz için teşekkür ederiz!!!

Selbe ve Syd: Sizi seviyorum!!!! Zor bir sektörde inilecek yumuşak bir yer olduğunuz için teşekkürler. Sevginiz, heyecanınız ve delicesine harika olduğunuz için teşekkür ederim. Siz gerçekten en iyisisiniz.

Sky: Arkadaşlığınız benim için çok önemli ve bir instagram çekilişinin bu kadar özel birini hayatıma sokmasına hala çok şaşıyorum. Tüm sevginiz, cesaretiniz ve kahkahalarınız için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Peynir: Hey, sen hayatımdaki en özel insanlardan birisin. Yıllar boyunca arkadaşlığın paha biçilemez, yeri doldurulamaz bir hediye oldu. Aslında her şeyi yazabileceğimi bile sanmıyorum çünkü şimdiden ağlıyorum ama seni seviyorum. Sen tanıdığım en gerçek, en sadık ve en sevgi dolu insanlardan birisin ve senin gibi bir arkadaşım olduğu için çok şanslıyım. Yanımda durduğun ve beni her gün bu hayalin peşinden koşmaya ittiğin için teşekkür ederim.

Tiff: Seni seviyorum. Sen çok yumuşak kalpli, özverili bir insansın ve sahip olduğum en iyi arkadaşlardan birisin. Her gün yaratıcılığın ve nezaketin bana ilham veriyor. Seni çok örnek alıyorum ve her gün seninle gurur duyuyorum. Anılarımız paha biçilemez ve daha bir ömür boyu sürecek anılarımız var. Benimle takılıp kaldın, geri dönüş yok, Akrep dostum. Olduğun kişi olduğun için teşekkür ederim. Bana her zaman inandığın için teşekkür ederim.

Shan: Hayatım üzerindeki etkiniz abartılamaz. En başından beri yazılarınız bana ilham verdi ve neşe kattı. Sonunda hayatımı değiştiren, en önemli dostluklardan birini bana kazandırdı. Seni seviyorum, Shan. Hayatın iniş ve çıkışlarında beni gördüğün, beni zorladığın, güvenli bir yer olduğun ve sürekli bir destek ve sevgi kaynağı olduğun için teşekkür ederim. Senin gibi bir en iyi arkadaşına sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum.

Cass, Em, Mads, Meggy ve Pick: en eski arkadaşlarım. Kız kardeşlerim. Bana cesaret, sarsılmaz sevgi ve arkamda siz varken güçlü olma yeteneği verdiğiniz için teşekkürler. Bizimki gibi denenmiş ve gerçek dostluklara sahip olduğunuzda kelimelere gerek yok ama yine de söyleyeceğim: Seni ölesiye seviyorum (evet bunu yazarken ağlıyordum.)

Aileme: Beni sevdiğiniz için teşekkür ederim. Hayallerimi beslediğiniz ve sadece bu yolculukta değil, hayatımdaki tüm aksilikler ve başarılar boyunca beni desteklemek için yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Siz olmasaydınız nerede olurdum bilmiyorum. Seni kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok seviyorum.

Balık: En iyi arkadaşım ve hayatımın aşkı. Sen benim için dünyadaki en özel insansın. Hayallerimi kovalamama yardım etmek için çok fazla fedakârlık yaptığın için teşekkür ederim.

ve benden asla vazgeçmediğın için. Seni seviyorum, sonsuza dek seveceğım.

BATI KRALLIKLARININ KRALİYET EVLERİ

McKenna Namara Kraliyet Ailesi

Kral Cillian, Kraliçe Ivy, Prens Konsoloslar Oran ve Sloan
Prens Ciaran
Prens Callan

Bancroft Lucernia Kraliyet Ailesi

Kral Alıç Veliaht
Prens Sage Prens
Aspen Prenses
Rose
Namara Kraliçesi Ivy
Prenses Lily
Prens Oleander
Prenses Daisy

YAZAR HAKKINDA

Fallon English tatlı ve baharatlı, neden seçmeli, Omegaverse, peri masalı ve paranormal romanlar yazıyor. Özlem duyan aptallar ve kusurlarına rağmen aşkı bulan savunmasız, kusurlu karakterler yaratmayı seviyor.

Sanatın pek çok türünü seven Fallon okumaktan, canlı tiyatro izlemekten ve müzelere gitmekten hoşlanıyor. Yemek ve seyahat hayatının diğer büyük aşkları arasında yer alıyor ve hem yeni yerler hem de mutfaklar keşfetmekten hoşlanıyor.

Sevdikleri, oyun geceleri söz konusu olduğunda onun *biraz fazla rekabetçi* olduğunu söyleyebilir ama yanılırlar.

Fallon, kocası ve iki köpeğiyle birlikte Orta Batı'da yaşıyor.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Tam Sayfa Resim](#)

[Telif Hakkı](#)

[İçerikleri](#)

[Değerlendirmeniz için](#)

[Seriye Özel Omegaverse Şartları ve Mekaniği Lucernian](#)

[Royalty](#)

[Namarian Kraliyet ve Önemli Soylu Evleri İthafı](#)

[1. Ivy.](#)

[2. Oran](#)

[3. Cillian](#)

[4. Sloan](#)

[5. Cillian](#)

[6. Ivy.](#)

[7. Ivy.](#)

[8. Cillian](#)

[9. Ivy.](#)

[10. Oran](#)

[11. .](#)

[Sarmaşık](#)

[İllüstrasyo](#)

[nu](#)

[12. Sloan](#)

[13. Cillian](#)

[14. Ivy.](#)

[15. Oran](#)

[16. Ivy.](#)

[17. Cillian](#)

[18. Sloan](#)

[19. Ivy.](#)

[20. Oran](#)

[21. Ivy.](#)

[22. Sloan](#)

[23. Ivy.](#)

[24. Sloan](#)

[İllüstrasyon](#)

[25. Ivy.](#)

[26. Sloan](#)

[27. Ivy.](#)

[28. Ivy.](#)

[29. Oran](#)

[30. Cillian](#)

[31. Ivy.](#)

[32. Ivy.](#)

[33. Oran](#)

[34. Ivy.](#)

[35. Sloan](#)

[36. Cillian](#)

[37. Oran](#)

[38. .](#)

[Sarmaşık](#)

[İllüstrasyo](#)

[nu](#)

[39. Oran](#)

[40. Ivy.](#)

[41. Sloan](#)

[42. Cillian](#)

[43. Cillian](#)

[44. Sloan](#)

[45. Oran](#)

[46. Ivy.](#)

[47. Cillian](#)

[İllüstrasyo](#)

[n](#)

[48. Ivy.](#)

[49. Oran](#)

[50. Sloan](#)

[Teşekkürleri](#)

[Batı Krallıklarının Kraliyet Evleri Tam](#)

[Sayfa Görüntüsü](#)

[Yazar Hakkında](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

